

MIC. # L144A

GENESIS. HEBREW.

GENESIS-EXODUS WITH
TARGUM ALTERNATING.

[16--]

SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוצאת ודוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

בְּיָמֵינוּ

וְיָמֵינוּ תִּתְּנוּ לָנוּ אֶת עֵשֶׂה וְשִׁשׁ
וְכִכָּר וְאֶפְסֹן תִּצְמַח לָךְ וְתִכּוֹל יֵת עֵסָא
דְּחִמָּלָא בִּזְעַת אֶפֶר תֹּאכַל לֶחֶם עַד שֶׁבֶר
אֶל הָאָדָמָה בִּן מִמְּנָה לִקְחָתָהּ עֵפֶר חֲתָה
וְאֶל עֵפֶר תִּשׁוּב כִּזְעֵת אֶדְאָכָךְ תִּכּוֹל
לֶחֶם אֶדְאָכָךְ דְּתִכּוֹל אֶדְאָכָךְ דְּמִינָה אֶתְבְּרִיתָא
אֲדִי עֲפֹלָא אֶת וְלִעֲפֹלָא תִתּוּב וְיִקְרָא הָאָדָם
שֵׁם אֲשֶׁתוֹ חוּהָ כִּי הוּא הִיטָה אִם כִּלְיָהּ וְקָרָא
אָדָם שֵׁם אֶתְחִי חוּהָ אֲדִי הִיא הוּא אִמְהוּן דְּנָל
כִּנִּי אֲנִשָּׂא וְיַעֲשֵׂי יְהוָה אֱלֹהִים לָאָדָם וְאֲשֶׁתוֹ
כִּתְּנוּת עוֹר וְיִלְכָּשֶׁם וְעֵבֶר יִלְכָּהִם לֹא אָדָם
וְלֹא תִתִּיחַ לְכֹשֵׁן רִיקָר עַל מַשָּׁךְ כִּסְדָּהוּן וְלֹא יִשְׁנוּן

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ
לֹא עָתִיד לִיבֹרֵעַ וְעַתָּה פָּךְ שֶׁלֹּא תִיָּד וְיִלְכָּהֶם
מִעַן הָיִים וְאֶפֶר וְחֵיל עֲלֵם וְאִמֵּר יִלְכָּהִם
לֹא אָדָם הוּא יִחִידָא כַּעֲלָמָא מִנֵּה לְמַדֵּי פֶלֶא
שֶׁנֶּעַן דְּלִמָּא וְשֵׁיט וְיִדְוָה וְיִסְכֵּה אֶתְמַאֲלֵן
אֲדִיכּוֹל דִּי יִחִי לְעֵלָם וְיִשְׁלַח הוּא יְהוָה אֱלֹהִים
אֲדִי עֵדֵן לְעֵבֶר אֶתְהָא אֶדְמָה אֲשֶׁר לִקְחָ מִשָּׁכָה
לְחֹמֶה יִלְכָּהִם מִגַּעַת אֶדְעֵן לְמַלְכָּה כְּאֶדְעֵה
מִלְכָּה אֶדְעֵן שֶׁ אֶתְהָא אָדָם וְיִשְׁכֵּן מִקְלָם
עַל עֵדֵן וְאֶתְהָא חֲדָרָה מִתְּהַפְכָת
אֶתְהָא עַקְרָה חֲדָרָה וְתִרְיָךְ יִתְהָא אָדָם וְאֲשֶׁרִי
וְלֹא תִתְּנוּ עֵדֵן יִתְבְּרֹכַה וְיִתְּנוּ שֶׁן חֲדָרָה
אֶתְהָא אֶדְמָר תֹּאדָרָה אֶדְרָה

03865

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יִשְׂרָאֵל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יִשְׂרָאֵל

משה ואהרן וכל בני ישראל

אחד צעקט אים אזוי אז ער

מזה ידוע כי מה עבדתא כל דם דרעון
 יי למפיק מן אחור קבל קצת ממי מן

אֲלֵכֶם וְעַתָּה מֵלֶכְךָ אֶתָּה מִן־הָאֲשֵׁר־פָּצְתָה
אֶת־פִּיהֶם לִקְרֹחַת אֶת־כִּי אֶחָד מֵיָדְךָ יִצְעֹק לִיטָאֵת

אֶתְּכָל אֶת־הַמִּנְחָה וְקִבֹּלְתָּ יֵת דָּמָה
אַחֲרָיךְ מִן־דָּךְ כִּי תִעֲבֹל אֶת־הַמִּנְחָה לֹא

אשר נתת לנו יי אלהינו
לעולם לא תוסיף למיתך חילה לך

וְהַיְיחָדָשׁ בְּיָמֵינוּ וְהַיְיחָדָשׁ בְּיָמֵינוּ
וְהַיְיחָדָשׁ בְּיָמֵינוּ וְהַיְיחָדָשׁ בְּיָמֵינוּ

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת-הָאֱלֹהִים
וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת-הָאֱלֹהִים

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
בְּעֵל אֲפִי אֶלְנָה וּבֶן קָדְמֶךָ

מִטָּר לֹא פָּמַד אֶת אֵיחָי מִטֹּלֶטֶל דָּגָל
וְהָאֵל וְהָאֵל מִלִּי וְהָאֵל מִלִּי וְהָאֵל מִלִּי

וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁנֶּעֱשִׂים יוֹסֵף זַעֲמָם
 וְהָאֵת לִפְנֵי הַפּוֹת אֵתוֹ כִּי הָיָה

לפיכך לא צטרף אף אחד לטענה
ענין ענין יין לקח אלא כדיל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי וְהָיָה
כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי וְהָיָה

מלך ישראל

עֲבֹדָה עֲלֹד מִלְּךָ מִן בְּגֵדֶיךָ עֲדָה
אֶת שְׂתוֹתֶיךָ וּמִלְּךָ אֶת חֲנֹךְ וְיִהְיֶה עֲדָה

וַיִּמְכַּר אֶשְׁמֹה עֲבִיר כְּשֵׁם בְּנֵן חֲנֹךְ וַיִּדַּע קַיִן יֵת
אֶתְתִּיהָ וַעֲבָיָא תוֹלִידֵת יֵת חֲנֹךְ וְהָיָה בְנֵי קַיִן אֲרָבָה

וְקָרָא שְׁמֵהּ דְּקִדְתָּא כְּשׁוּם כְּדִירָה חֲנוּךְ וַיֵּצֵא
לְחֲנוּךְ אֶת עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת מַחֲזִיאֵל וּמַחֲזִיאֵל

וְלֹא אֶת־מִתּוֹשָׁאֵל וְגַם־שְׂאֵלֶיךָ אֶת־לִמְךָ
וְאֶת־לֵיִךְ לַחֲנוּךְ יֵת עִירָהּ דְּעִירָהּ אֲוֹלָיִךְ יֵת

מחוייץ ומחויץ אוליו ית מתושאל ומתושאל
אוליו ית למך ויקח לו למך שתי נשים שם

ה'אחת עשרה ושמעו שנית נצרה יונסיפ דיר.

מהל ומקנה ולידת מדה יכל הוא הזה

וְכָל הָאֱלֹהִים אֵלֵינוּ כִּלְכִּלְנוּ וְנִשְׁכַּח וְנִשְׁכַּח וְנִשְׁכַּח

מִן הַיָּם וְהַיָּם יִשְׁמַח וְהַיָּם יִשְׁמַח וְהַיָּם יִשְׁמַח

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

אם הוא יודעת יתנוכל סוף הוא הוה
כל דודי עי עבדות נא שאבן דאחיה

יְתוּבֵד קִיץ נִעְמָה וַיֵּאמֶר לָהּ לְנִשּׁוֹן עֲרֵב
עָלָה שְׂמֵעַן קוֹלִי נִשְׁוִי לְמֶדֶת הַזֶּה אֲמַדְתִּי

איש הרחמי לפי עי וידו / חסדו ויחמו
אמר לנשואיו ענה וצלה / שמעו קולי נשי

70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80.

דבר זה אנאם יר חובין ואפלא עוד מאחיות
דבר זה ישתיצו דעיו כי שבעתם יקם קין
ולמד שבעים ושבעה אר שבעה דין אחיו
לכין דלא ללמד כדזה שבעין ושבעה ויכר
אדם עוד את אשתו ותלך בנותקרא את שמו
שם כי שם לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי
הרבין קין וידע אדם עוד ית אתתיה וילידת
כד וקרת ית שמה שם ארמי אמרת יהני לי
כד אחדן חלף הכל דקסליה קין ולשת גסה ואילך
בן ויקרא את שמו אנש אנהל לקרא בשם
יהוה ולשת אנהל הוא אתו ליד כד וקרא ית שמה
אנוש כבין בן אנוש אנוש מללאה בשם
יהוה
תולדת אדם בנים כד אלהים אדם בן אדם
אלהים עשה אתו דין סמל תולדת אדם בן אדם
כד אנו אדם בן אדם אדם ענין וזה
ובקבה בראם ובדך אתם ויקרא את שם
חכם בנים בראם וכל ונקרא כללן וכל
תחין וקרא ית שמה חן אדם בן אדם אנהל
וזה חכם שלשים ומאת ענה וילך בן אדם
בן אדם ויקרא את שמו שם וזה אדם מאה
וזה חכם בן אדם בן אדם בן אדם בן אדם
ית שמה שם וזה ימ אדם אחד וזה חכם
שם שמה מאה שנה וילך בנים ובנות וזה
חכם אדם בן אדם בן אדם בן אדם בן אדם
אולי כען וכלן ויהיו כל ימי אדם אשר חיי
ושם מאות שנה ושלשים שנה וזה חכם

כל יומי אדם דהיא נשעמא וחדית דהיא
 ויחי עת חמשה
 ובמארת שנה וילך את אנשי דהיא שנת מאה
 וחמשים שנים ואוליך ית אנוש ויחי שנת מאה
 וילך את אנש שבע שנים ושמונה מאות
 שנה וילך בןם ובנות דהיא שנת מאה ואוליך
 ית אנוש תמנע מאה ושבע שנים ואוליך בןם
 ובנות ויהי כל ימי שנת שנים עשר שנה ותשע
 מאות שנה ובנות ויהי כל ימי שנת שנים עשר
 ותרתא עשרי שנים ומות
 ויחי אנוש תשעים שנה וילך את
 קינן דהיא אנוש תשעים שנים ואוליך ית
 קינן ויחי אנוש אחרי חולידו את קינן דהיא
 עשרה שנה ושמונה מאות שנה וילך בןם
 ובנות דהיא אנוש תרתא עשרי שנים ובנות
 מאה וחמשים עשרי שנים ואוליך בןם ובנות
 כל ימי אנוש חמשים שנים ותשע מאות שנה
 ויהי כל ימי אנוש תשע מאה וחמשים שנים
 ויהי קינן שבעים
 שנה וילך את מהרלאל דהיא קינן שבעים שנים
 ואוליך ית מהרלאל ויחי קינן אחרי חולידו דהיא
 מהרלאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה
 וילך בןם ובנות דהיא קינן תרתא עשרי שנים
 תמנע מאה וארבעים שנים ואוליך בןם ובנות
 כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה
 ויהי כל ימי קינן תשע מאה ועשר שנים
 ויהי מהרלאל

החבד מבע מי המבול ועל נח וצאצאיו
ונשי נדוהי עמיה לתבא מן אדם מי נדוהי
מקדמה הטהורה ומן הבמה אשר
אענה טהרה ומקדמה וכל אשר ומש על
האדמה מן בעורא וביא ומן בעורא ויתווי
דכי ומן עופא וכל דדחיש על אדעא שעם
שעם באת אלנח אלהתבה זכר ונקבה כאשר
צוה אלהים את נח תלין תלין עליו עם נח
להיתא דכר ונקבה כמא דכדור יי יתנח
ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על
הארץ והיה למן שבעה יומין ומי טופא
היו על אדעא בשנת שש מאות שנה לחי
נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחודש
ביום רעה נבקעו כל מעינת תהום ורעה וארבת
השמים נפתחו בשנת שית מאה שנין לחי
נח בירחא תנינא בשבעת עשר יום וזמא
לורא ביום ארין אתנעו כל מבול עי
תהום דנה וכו' ורשמיא אתפתחא וירי
הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
היה מטר נחית על אדעא ארבעין יומין
וארבעין לילין בעצם היום הזה בא נח ונשם
בם ובהם ובהם ונח ושלשת נשי
אתנא ובהם נבדן וזמא ארין על נח
והם ובהם נח ואתנא נח ותלת נשי
במה עמיהן לתבא אמה וכל חיה למינה
וכל בהמה למינה וכל הרמש הורמש על
הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל

מל

ד
ט
ע
מ
מל

ל
וק
ט
וח
ל

על כל בעה אמן וכל חיה למינה
לנה וכל לחשא דחיש על אדעא וצוה
דכל עופא לדנה וכל צמר על דמיה ויבאו אל
נח אלהתבה שנים שנים מכל הבה אשר
בו רוח חיים ועלו עם נח לתבא תלין תלין
מכל בסלא דנה חיה דחיה ובהם זכר
ונקבה מכל פשרא באשר צוה אתו אלהים
ויסגר יהוה בעדו וישעריא דכר ונקבה מכל
בסלא עליו כמא דכדור יי יתנח יי יתנח
ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו
המים וישאו את התבה ותלם מעל הארץ
והיה טופא ארבעין יומין על אדעא וסגיא
מא ונטלו ותתבא ותתרחת מעל אדעא
ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלם
התבה על פני המים ותקימו מיא וסגיא
לחרא על אדעא ומהלכא תבא על אדעא
מא והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו
כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים
וצמיא תקיפו לחרא לחרא על אדעא ותתבא
כל טוריא דמא דתחת כל שמיא חמישי
עשרה אמה מלמעלה גברו המים וירבו
ההרים חמישי עשר יומין מלעיל אתקמו
מא ותתבא טוריא ויגברו כל בעה דמא
על הארץ בעוף ובהמה ובהמה ובהמה
ושרץ על הארץ וכל האדם ומית כל בסלא
דחיש על אדעא ונפלא ונפלא ונפלא
ובכל לחשא דחיש על אדעא ונפלא ונפלא

כל רחש אדמה אחי לזון יהי למיכל כדרכך
 עסבא יהבית לזון יתכלא אך בשד ננמשו
 דמן לאתאכלו בדם בסלא ננמשו דמיר
 לא תכלון נאך את דמכם לגפשותיכם אדרש
 מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש
 אחיו אדרש את נפש האדם וברם יתדמזון
 לנפש תזון את בע מיד כל חיה את בעיניה
 ומיד איש מיד כל דיישור ית דמיה
 דאחיה את בע ית נפש אדאנשא שפך
 דם האדם באדם דמן ישפך כי בעלם אלהים
 עשה את האדם דיישור ותמא אדאנשא בעלם
 ממימל דיישא דמיה יתאשד אלו בעלם אלהים
 יסד יתאנשא ואתם פרו ורבו שריו בארץ ורבו
 בך ואתון כושו וסגו את ליל בארעא וסגו בך

וְיִמְחַד

אלהים אל עז ואל כחן אתו לאמר ואמר יע
לזה ולבנה עמיה לאמר ואני הנני מקים
את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם ואנא
האנא מקים יתקומי עמלון ועם כנעון בת ליבון
ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
ובכל חית הארץ אתכם מכל יצא חיה
לכל חית הארץ ואת כל נפשא חיה
דעמלון בעופא ובעירא וכל חית ארעא
עמלון מכל נפשי תיבת אלכל חית ארעא
והקמתי את בריתי אתכם ואני יהיה לכם
עוד ממי המציל ואיהיה עוף מפל לשחת
הארץ ואקים ית קומי עמלון וכל

יִשְׁתַּיְינוּ כָּל בְּסֵרָא עוֹד מִמִּי טוֹפְנָא לְכָל
 יְהוֹי עוֹד טוֹפְנָא לְכָל אֲדָרְעָא וְיֹאמַר אֱלֹהִים
 לְאֵת אֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶנְתָּן בֵּין זְבוּנִיכֶם
 וּבֵין כָּל נַפְשֵׁי חַיָּה אֲשֶׁר אֶתְכֶם לְדֶרֶת עוֹלָם
 זְאֹמְרֵינִי דְאֵת קֳסִים דְּאַנְא יְהוֹיב בֵּין מִימְרֵי
 זְבוּנִיכֶם וּבֵין כָּל נַפְשֵׁי חַיָּה דְעַמְכֶם לְדִי
 עַל מֵאָתְּ אֶתְקִשְׁתִּי נִתְתָּ בְּעֵנִי וְהִיתָ לְאוֹרִי
 בְּרִית בֵּין זְבוּנִיכֶם וְיֵת קִשְׁתִּי דְהַבִּירָת
 כְּעֵצָא וְהִילְאֵת קֳסִים בֵּין מִימְרֵי זְבוּנִיכֶם
 וְהִיָּה בְּעֵנִי עֵץ עַל דְּאֶרֶץ וְגַרְאֲתָהּ רַקְשָׁה
 בְּעֵנִי וְהִי בְּעֵנִיכֶם עֵצָא עַל אֲדָרְעָא וְתַחֲתֵי
 קִשְׁתָּא כְּעֵצָא וְדִבְרֵי אֶתְבְּרִיתִי אֲשֶׁר
 בֵּין זְבוּנִיכֶם וּבֵין כָּל נַפְשֵׁי חַיָּה בְּכָל
 בְּשַׁר וְלֹא הִיָּה עוֹד הַמַּיִם לְמַכּוֹל לְשַׁחַת
 כָּל בְּשַׁר וְלֹא כְּדָא יֵת קֳסִים דִּבְיִן מִימְרֵי
 זְבוּנִיכֶם וּבֵין כָּל נַפְשֵׁי חַיָּה כְּכָל
 בְּסֵרָא וְלֹא יְהוֹי עוֹד מִיָּא לְטוֹפְנָא לְכָל
 כָּל בְּסֵרָא וְהִיתָהּ קִשְׁתִּי בְּעֵנִי וְהִיתָהּ לְזִנּוּ
 בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נַפְשֵׁי חַיָּה
 בְּכָל בְּשַׁר אֲשֶׁר עַל דְּאֶרֶץ וְהִי קִשְׁתָּא
 כְּעֵצָא וְאֶחָדִינָהּ לְכָל דִּבְרֵי קֳסִים עוֹלָם בֵּין
 מִימְרֵינִי וּבֵין כָּל נַפְשֵׁי חַיָּה לְכָל נַפְשֵׁי
 דְעַל אֲדָרְעָא וְיֹאמַר אֱלֹהִים אֲלֵנָּה לְאֵת אֹת
 הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִי בֵּין זְבוּנִיכֶם כְּכָל בְּשַׁר
 עַל דְּאֶרֶץ וְזֹמְרֵינִי לְכָל דְּאֵת קֳסִים דְּאֶת קֳסִים
 בֵּין מִימְרֵי זְבוּנִיכֶם כָּל בְּסֵרָא דְעַל אֲדָרְעָא

ויהיו בני נחתיצאים מן התבה שם וחסונם
והם הוא אבי כנען והוא בני נח דנפיקו מן
תבתא שם וחס וחס וחס הוא אבוי דכנען
שלשה אלה בני נח ומאלה בפניהם ארץ
ותלתא אלין בני נח ומאלין אתגדלו בכל ארע
ויחל נח איש האדמה וישע ברם ושרי נח
גבר מלך בארעא ונצח כדמא וישת מן היין
וישכר ויתגל כחוק אהלה ושת מן חמרא
ודי ואתגלי בגו משכניה ויורא חס אבי כנען
את עדות אביו ויגד לשני אחיו בחוש והלא
חס אבוי דכנען ית עדיה אבא אבוי דהו
לדריין אהוהי בשוקא ויסקח שם ופכת את
הימלא וישוימו על שרם שניהם וילכו
אחדנית ויפסו את עדות אביהם ופניהם
אחר לית ועדות אביהם לא ראו ונסיב שם
ויפת ית לסותא דשוי על כתף תריוהון ואלו
מחזרין ונסיאו ית עדיה אבא אבוי דהו
מחזרין ועדיה אבא אבוי דהו לא חלו ויסקח נח
מינו וידע את אשר עשה לו בכו הקבין
דאתער נח מחמריה וידע יתד עבד ליה
כדיה דעידא ויאמר ארור כנען עבד עבדים
יהיה לאחיו ואמר ליט כנען עבד מלך יהי
אהוה ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי
כנען עבד למי ואמר בריך יי אלהיה דשם
ויהי כנען עבד אלהון ופכת אלהים לית
וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למי
דפתי ית לית וישרי שכינתה במשכני שם

מנח
מנח
מנח
מנח

ל
ל
ל
ל

ל
ל
ל
ל

ל
ל
ל
ל
ל
ל
ל
ל

ויהי כנען עבד אלהון ויהי נח אבוי דהו
שלש מאות שנה וחמשים שנה ויהי נח
כחד טופא תלת מאה וחמשים שנים ויהי
כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה ופכת
דהו כל ימי נח תשע מאה וחמשים שנים ומי
פ

ואלה תולדות בני נח שם חס וחס וחס וחס
בנים אחר המבול ואלין תולדות בני נח שם
חס וחס וחס וחס וחס וחס וחס וחס
בני יפת גמר ומגוג ומדי ונוז ותכל אמר תור
פני יפת וגו' ובני גמר אישנן וריפת ותגריה
ובני גמר ובני יפת אישנן וריפת ותגריה
ובני יפת ובני גמר אישנן וריפת ותגריה
לשנן במשפחתם בגוהם מאלין אתגדלו בגוהם
עמליא באר עתהון גבר לוי שניה לזר עתהון
בעמליהון ובני חם בוש ומעריס ונסיב ונסיב
חס וגו' ובני סבא חוילה ומכתה ודעיה ונסיב
ובני דעמה שבא דדן ובני כושוב ונסיב ונסיב
נמרד הוא החל להיות גבור בארץ ונסיב ונסיב
נמרד הוא שרי למחוי גבר בארעא הוא היה
גבר ציד לפני יהוה על כן ואמר נמרד גבור ציד
לפני יהוה הוא היה גבר תקיף קרם יג על כן
ותאמר כנעני גבר תקיף קרם יג ותהי
ראיית ממלכתו בכל וארך ואכר ופלגיה
בארץ שונער והות דישמל כותיה דכנען
וארך ואכר ופלגיה בארעא דכנען
האין והוה יגא אשור ויכל את כנען ואר

מנח
מנח
מנח
מנח

ל
ל
ל
ל

ל
ל
ל
ל

ל
ל
ל
ל
ל
ל
ל
ל

אמר נחתיצאים מן התבה שם וחסונם והם הוא אבי כנען והוא בני נח דנפיקו מן תבתא שם וחס וחס וחס הוא אבוי דכנען שלשה אלה בני נח ומאלה בפניהם ארץ ותלתא אלין בני נח ומאלין אתגדלו בכל ארע ויחל נח איש האדמה וישע ברם ושרי נח גבר מלך בארעא ונצח כדמא וישת מן היין וישכר ויתגל כחוק אהלה ושת מן חמרא ודי ואתגלי בגו משכניה ויורא חס אבי כנען את עדות אביו ויגד לשני אחיו בחוש והלא חס אבוי דכנען ית עדיה אבא אבוי דהו לדריין אהוהי בשוקא ויסקח שם ופכת את הימלא וישוימו על שרם שניהם וילכו אחדנית ויפסו את עדות אביהם ופניהם אחר לית ועדות אביהם לא ראו ונסיב שם ויפת ית לסותא דשוי על כתף תריוהון ואלו מחזרין ונסיאו ית עדיה אבא אבוי דהו מחזרין ועדיה אבא אבוי דהו לא חלו ויסקח נח מינו וידע את אשר עשה לו בכו הקבין דאתער נח מחמריה וידע יתד עבד ליה כדיה דעידא ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ואמר ליט כנען עבד מלך יהי אהוה ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למי ואמר בריך יי אלהיה דשם ויהי כנען עבד אלהון ופכת אלהים לית וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למי דפתי ית לית וישרי שכינתה במשכני שם

ואוליך ית פלג ויחי עבר אחר הולידו את
פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות וחדא עבר בתרדא אוליך ית פלג
ארבע מאה ותלתין שנים ואוליך בפנין ופלג
ויחי פלג
שלשים שנה ויולד את דעון וחדא פלג תלתין
שנים ואוליך ית דעון ויחי פלג אחר הולידו את
דעון תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות
וחדא פלג בתרדא אוליך ית דעון מאתן ותשע שנים
ואוליך בפנין ופלג

יה
פיה
חיה
כיהן
חיה
חיה
נחה

שטעט
נפול
לוק
כנס
נכנות
נפול

ויחי דעון שנים ושלשים שנה ויולד את
פירוג וחדא דעון תלתין ותרתין שנים ואוליך ית
פירוג ויחי עבר אחר הולידו את שרוא שבע שנים
ומאתים שנה ויולד בנים ובנות וחדא דעון
דאוליך ית שרוא מאתן ושבע שנים ואוליך בפנין
ויחי שרוא
שלשים שנה ויולד את נחור וחדא שרוא תלתין
שנים ואוליך ית נחור ויחי שרוא אחר הולידו
את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות וחדא
שרוא בתרדא אוליך ית נחור מאתן שנים ואוליך
בפנין ופלג
נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח וחדא
נחור עשרין ותשע שנים ואוליך ית תרח ויחי
נחור אחר הולידו את תרח תשע עשר שנה ומאת שנה
ויולד בנים ובנות וחדא נחור בתרדא אוליך ית תרח מאה
ותשע עשר שנים ואוליך בפנין ופלג

ל
ק
ז
ל
ו
ז
נחור

את אפרים את נחור ואת הרן וחדא תרח
שבעים שנים ואוליך ית אפרים ית נחור ית
הרן ואלה תולדת תרח תרח הוליד את
אפרים את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט
ואלין תולדת תרח תרח אוליך ית אפרים
ית נחור וית הרן והרן אוליך ית לוט וימרת
הרן על פני תרח אפני בארץ מולדתו בארץ
כשדים ומית הרן על אפי תרח אפני בארץ
יולדתיה בארץ כשדים וינקח אפרים ונחור
לחם נשים שם אשת אפרים שרי ושם אשת
נחור מלכה בת הרן אפי מלכה ואפי וינשא
ונסבו אפרים ונחור להון נשין שום אחת אפרים
שרי ושום אחת נחור מלכה בת הרן אפני מלכה
ואפני וינסבה וימרת שרי עשרה איין לה וילד
דהוה שרי עמר אלוית לה וילד וינקח תרח
את אפרים בפנין ואת לוט בפנין בפנין ואת
שרי בלתי אשת אפרים בפנין וינצאו אפרים
מאמר כשדים ללכת ארצה כנעני ויבאו
עדתרן וישובו שם וידבר תרח ית אפרים בפנין
ויתלוט בד הרן בד בליה דית שרי בלתי
אתת אפרים בליה ונפמן עמהון מאמר
דכסדאי למיזל לארעא דכנען ואתו עד הרן
ויתלוט תמן ויהי ימי תרח חמשי שנים
ומאתים שנה וימת תרח בחדן והיו יומיו
תרח מאתן וחמשים שנים ומית תרח בארץ

קנה ביסוקים

ויאמר ית אפרים ללכת מארץ כנען וממולדתו

עקבות

ויאמר ית אפרים ללכת מארץ כנען וממולדתו

והיה יתה רבדכי מדעה ושכחו יתה למדעה
ואפרת אחתא לבית מדעה ולאברהם הוטיב
בעבורה ויהיו צאן ובקר וחמלים ועבדים
ושפחה ואתנת וגמלים ולאברהם אוטיב
בדילדהו ליה עין ותורין וחמלין דעבדין ואמון
ואתנן וגמלין וינגע יהוה אתפרעה נגעים
בדלים ואתביתו על דבר שרי אשת אברהם
ואיתי ין על מדעה מבית שין דברבין דעל
אנש ביתיה על עיסק שרי אחת אברהם ויקרא
מדעה לאברהם ויאמר מה זאת עשית לי למה
לא הגדת לי כי אשתך הוא וקרא מדעה
לאברהם ואמר מאדא עבדת לי למאלהוית
די ארי אתתך היא למה אמרת אחתי היא
ואסח אתת לי לאשה ועתה הנה אשיתך קח
ולך למאלהוית אחת היא ודברית יתה לי לאתו
וכען היא אחתך דברדאזיל ויצו עלין מדעה
אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר
לו ופקיד עלוהי מדעה גברין דאלוהיאו יתהוית
אתתיה ויתכלדליה ויעל אברהם ממצרים
הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבר
וסליק אברהם ממצרים הוא ואתתיה וכלדליה
דלוט עמו דלדמא ואברהם בכר מאר בממלך
בכסף ובזהב ואברהם תקין לחא אנשי
בכסף אוברה לא וילך למסעיו מפגב ועד
בית אל עד המקום אשר היה שם אהל
במחלה בין בית אל ובין העי ואהל דעל כוהי
מדלמא ועד בית אל עד ארד מדסיה דמין

ל
ק
ר
ו
מ
כ

למשכניה בקדמיתא בין בית אל ובין עי
מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא
שם אברהם בשם יהוה לאתר מדכחא דעבדו
תמן בקדמיתא וצלי במין אברהם בשמא דני
וגם ללוט ההלך את אברהם היה צאן ובקר וחמלים
ואהל ללוט דאזיל עם אברהם הוין עין דרדורין
ומשכנין ולא נשא אתם הארץ לשכנת יחדו
כי היה רבושם לב ולא יכלו לשכנת יחדו ולא
סובדת יתהוין ארעא למתב כחלא ארי הוה
מנינהו סגיא ולא יכלו למתב כחלא ויהוה
בין דעי מקנה אברהם ובין דעי מקנה לוט
והנגעני והמלי אד ישב בארץ וזהות מצותא
בין דען בעוריה דאברהם ובין דען בעוריה
דלוט וכעסנאה ומלנאה כלן יתה כחלא עמו
אברהם אל לוט אלצאתהי מריבה ביעי ובער
ובין דעי ובין דעיך כי אנשים אחים אנחנו
דאמר אברהם ללוט לא ענק תהי מצותא בנא
ובנך ובין דעתי ובין דעתיך ארי גברין אחין
אנחנו הלא כל הארץ לפניך הפרד בי
מעלי אסד שמאל ואימנה ואם דיכיר
ואשמאלהי הלא כל ארעא ארץ ארעא
פען מלוחי אם אתלצמונא אנא דלדמא אדם
אתלדמא אנא דלצמונא וישאלוט אתעני
וני אתכל בכר תורבין כי כלח משחה למני
שחת יהוה את סדס ואת עמלה כגן יהוה
בארץ מצרים כאכה עי וילקח לוט ית
עיוה וזהות כל מישר דכחלא ארי פוה

ל
ק
ר
ו
מ
כ

עַד מִי שֶׁדָּבַח וְדָמָיו עַל מִזְבֵּחַ יִשְׁכּוּ
וַיָּבֹאוּ אֶל עֵין מִשְׁפָּט הוּא קִדְשׁ וַיָּבֹאוּ אֶתְכֶם
שֶׁדֶה הָעַמִּיק וְגַם אֶתְהָא מְלִיךָ יִשְׁכּוּ בְּחִינָתָן
תִּמְכּוּ וְתִבְנוּ וְתִהְיֶה לְמִישַׁד פִּילוג יֵצֵא הִיא
דְּקָם וְתִחְוֹ יֵת לֵל הַמֶּלֶךְ עֲמֻלָּהָ וְאַף יֵת
אֲמֹר אֵת הַדִּיתִי בְּעֵין גְּדִי וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סָדָם
וּמֶלֶךְ עַמֻּרָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ נִכְיִים
וּמֶלֶךְ בִּלְעֵה הוּא צֶעַר וַיַּעֲרֹכוּ אֶתְסֵלְחָמָה
בְּעֵמֶק הַשָּׂדִים וְנִסְמַךְ מֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ
דְּעַמֻּרָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ
וּמֶלֶךְ אֲדָמָה הִיא צֶעַר דְּסָדָר וְעַמֻּרָה
דְּאֲדָמָה בְּמִישַׁד הַמֶּלֶךְ יֵת כְּדִין
מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעוּ מֶלֶךְ גִּוִּים וְאַמְרָתָא
מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיִין מֶלֶךְ אֶלְסָר אֲדָבְעָר
מֶלְכִים אֶתְהַחֲמִישָׁה יֵת בְּדִלְעַמֻּר מֶלֶךְ
דְּעֵילָם וְתִדְעוּ מֶלֶךְ אֲדָמָה וְאַמְרָתָא
דְּבִלְעֵה וְאַרְיִין מֶלֶךְ אֶלְסָר אֲדָבְעָר מֶלְכִין
לְכָבִיל חֲמִישָׁה וְעַמֻּרָה שָׂדִים בְּאַרְתָּ בְּאַרְתָּ
חֲמִר וְנִסְמַךְ מֶלֶךְ סָדָם וְעַמֻּרָה וַיִּפְּלוּ שְׂמֵרָה
וְהַנְּשִׂאִים הָרָה גָּסוּ וּמִישַׁד הַמֶּלֶךְ יֵת בְּדִין
מֶלְכִין חִימָלָא דְּעַדְלָן מֶלְכִין אֲדָמָה וְעַמֻּרָה
וְנִסְמַךְ תִּמְכּוּ וְיִשְׁתְּאֲלוּ לְטוֹחַ עֲדָן וְיִקְחוּ
אֶתְכֶם דְּנִשְׁמָרָם וְעַמֻּרָה וְאַתְכֶם אֲדָמָה וְנִסְמַךְ
וְשִׁבְּוִי תִלְכּוּ אֶתְכֶם דְּעַמֻּרָה יֵת לֵל
מִיִּלְלָה וְאַתְכֶם וְיִקְחוּ אֶתְכֶם וְאַתְכֶם
בְּרָאחַ אֲבָרָם וְיִדְעוּ הוּא יִשְׁכּוּ בְּחִינָתָן וְשִׁבְּוִי
תִלְכּוּ יֵת לֵל אֶתְכֶם אֲבָרָם וְאַתְכֶם

וְהוּא יְתִיב בְּסֵדִים וַיִּבְרָא אֶת־הַפְּלִיט וַיִּגְדֵּל לָא
הַעֲבָדִי וְהוּא שֶׁלֶן בְּאֵלֵי מַמְרָא הָאֵל
אֲחִי אֲשׁוּכָא וְאֲחִי עֲנָר וְהִם בְּעֵלֵי בְרִית אֲבִי
וְהָאֵל מְשִׁיכָא וְהוּא לְאַנְרִים עֲבָדֵי אֵלֵי הָאֵל
שׂוֹרֵי בְּמִישְׁרֵי מַמְרָא אֲמֹרָאֵה אֲחִי וְהוּא
דְּאֲשַׁכַּל וְאֲחִי דְּעֲנָר דְּאֲנֹן אֲנִשְׁקִימָה
דְּאַנְרִים וַיִּשְׁמַע אֲבָרִים כִּי נִשְׁפָּח אֲחִי וַיִּרְא
אֶת־חַנְיָוִי וְלִידֵי בֵיתוֹ שְׂמִינָה עֲשָׂא וְשִׁלְטָא
מֵאֲזֹת וַיִּרְדָּף עַד־דִּין וְשָׁמַע אֲבָרִים אֲרִי
אֲשַׁת־בִּי אֲחִי וְלִידֵי יָת עֹלֹא מִזְחָה לִידֵי בֵיתוֹ
תֵּלֵת מֵאָה וְתֵמֶנֶת עֶסֶר וְרֹדֶף עַד־דִּין וְשִׁלְטָא
לִילָה הָאֵל וְעַבְדֵּי וַיִּכְּסּוּ וַיִּרְדָּפֻם מִן־חֹבֶלֶת
אֲשֶׁר מִשְׁמַאל לְרַמְשִׁיק וְאֲתַמְרִיג עַל־יְהוֹן
כִּלְיָא הוּא וְעַבְדֵּיהּ וּמַחְנֹן וְרַמְשִׁיקֹן עַד־
חֹבֶלֶת דְּמַצְפֹּנָא לְרַמְשִׁיק וַיִּשְׁבֹּת אֶת־כָּל־
הַרְכָּשׁ וְגַם אֶת־לוֹט אֲחִי וְרַב־שׁוֹרֵשִׁיב וְגַם־
אֶת־הַנְּשִׁים וְאֶת־הָעַם וְאֲתֵיב יֵת כָּל קִנְיָא
זֶה אֶת־לוֹט אֲחִי וְזֶה נְיִינָה אֲתֵיב זֶה אֶת־
נְשִׂיא זֹת עֲמָא וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סַדִּים לִקְרָאֵתוּ אֲחֵרֵי
שׁוּבֵי מִהַכּוֹת אֶת־כָּדָר לְעַמְרֵי וְאֶת־הַמִּלְכִּים
אֲשֶׁר אֲבִי אֶל עַמְּקִי שׁוּהָ הוּא עַמְּקִי הַמֶּלֶךְ
וְנִמְקִי מֶלֶךְ אֶרֶם לְרַמְשִׁיק מִלְכֵּיהּ בְּתֵר דִּתֵּי
מִלְכֵּיהּ וְתַכְדָּר לְעַמְרֵי וְיֵת מִלְכֵּיהּ דְּנִמְקִי
לְמִישְׁרֵי מַמְרָא הוּא בֵּית־לִישָׁא דְּמִלְכֵּיהּ
וּמִלְכֵּיהּ עַד־מֶלֶךְ שֵׁלִם הוּא לְרַמְשִׁיק וְהוּא
בְּהֵן לֹאֵל עַל־יֹן וּמִלְכֵּיהּ עַד־מֶלֶךְ אֶרֶם שֵׁלִם
אֲפִיק לְרַמְשִׁיק וְהוּא מִשְׁמִישׁ מִלְכֵּיהּ

עָלֶיָּאת וְקָלַת רְבוּנָתָהּ בְּעֵינֶיהָ וַתֹּאמֶר שְׂרִי
 אֶל־אֲבֵרֶם חֲמֹסִי עָלֶיךָ אֲנִי־נָתַתִּי שְׂפָחַתִּי
 בְּחִיקְךָ וַתֵּרָא כִּי־הִרְתָּהּ וְאֶקֶל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט
 יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ וְאִמְלֵת שְׂרִי־לֵאבֶרֶם לִי
 לֹא עָלֶיךָ אֲנִי־הִכִּיתִּי אִמְתִּי לָךְ וְהִלַּת אֲרִי עָדִי־את
 וְקָלִית בְּעֵינֶיהָ יִרְיִן יָגִן בֵּינָא וְנִינֶכָּ וַיֹּאמֶר
 אֲבֵרֶם אֶל־שְׂרִי הִנֵּה שְׂפָחַתְךָ בְּיָדְךָ עֲשֹׂה־לָּהּ
 הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וְתַעֲנֶנָּה שְׂרִי וְתַכְרֵחַ מִפְּנֵיהָ
 וְאָמַר אֲבֵרֶם לְשְׂרִי הִיא אִמְתִּיךָ בְּיָדֶיךָ עֲבֹדִי
 לֹא־דָתְקִין בְּעֵינָכִי וְעֵנִיתָהּ שְׂרִי וְעַד־חַת מִן
 קָדְמָהּ־אֵל וַיִּמְצְאָהּ מִלֵּאךְ יְהוָה עַל־עֵינֵי הַמַּיִם
 בַּמַּדְבָּק עַל־הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּבִי וְאִשְׁלַחָהּ מִלֵּאכָה
 דִּינִי עַל־עֵצָא דְמֵי־אֵל בַּמַּדְבָּרָא עַל־עֵצָא בְּאֹרְחָא
 דְּחֻגְלָא וַיֹּאמֶר הֲגֵר שְׂפָחַת שְׂרִי אִי־מִדָּה
 בָּאת וְאֵנָּה תִּלְכִּי וַתֹּאמֶר מִסְּנֵי שְׂרִי גְבֻרָתִי
 אֲנִי־כִדְחִיתִּי וְאָמַר הֲגֵר אִמְתָּא־שְׂרִי מִזֶּמַּן
 אֶת־אֶתִּיא וְלֹא־ן אֶת־אֶדְלָא וְאִמְדַּת מִן־קָדָם
 שְׂרִי רְבוּנָתִי אֲנִי־עַד־קָא וַיֹּאמֶר לְהַמְלִאךָ
 יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבֻרָתְךָ וְהִתְעַנֵּי תַּחַת יְדֵיָּהּ
 וְאָמַר לָהּ מִלֵּאכָה דִּינִי תוֹבִי לֹוֹת רְבוּנָתֶיךָ
 וְאִשְׁתַּעֲבִידִי תַּחַת יְדֵיהָ־אֵל וַיֹּאמֶר לְהַמְלִאךָ
 יְהוָה הֲרַבְּקָה אֲדָבָה אֶת־זִרְעֶךָ וְלֹא־יִסְמַר
 מַלְכָּ וְאָמַר לָהּ מִלֵּאכָה דִּינִי אִסְגֵּי־אֹרֶה
 אִסְגִּי יֵת בְּנִכּוּלָּא יִתְמַנּוֹן מִסְּגִי וַיֹּאמֶר
 לְהַמְלִאךָ יְהוָה הִנֵּךְ הִלָּה וְיִלְדַּת בִּין וְקִלְיָת
 שְׁמֹו־יִשְׁמַעְיָאֵל כִּי־שָׁמַעַי הוּא אֶל־עֵינֶיךָ
 וְאָמַר לָהּ מִלֵּאכָה דִּינִי הִיא אִמְתִּי מַעֲרִיאֵת־לִי־יִין

כָּד וְתִקְרָן שְׁמוֹתָם יִשְׁמְעֵאל אֲדֹנָי קָבוֹל יִקְרָא
עַל־וְתִקְרָן יִהְיֶה כִּד אֲדֹנָי קָבוֹל יִקְרָא
כָּד וְעַל־כִּנִּי כָּל אֲחָיו יִשְׁכֵּן וְהָאֵת מִרְדּוֹ
כָּאֲנִשָּׁא הָאֵת יִקְרָא כָּל אֲדֹנָי קָבוֹל
יִהְיֶה עַד־יִקְרָא לִיהֶעֱלֵל אֲדֹנָי קָבוֹל יִקְרָא
שֵׁם יִהְיֶה כִּד אֲדֹנָי קָבוֹל יִקְרָא
הַבְּסָחִלִּים בְּאֵתִי אֲחָדִי יִקְרָא עַל־אֵת בְּשֵׁם
יִקְרָא אֲתִמְלֵל עִמָּה אֲמַלֵּל אֲתִמְלֵל אֲתִמְלֵל
כָּל אֲדֹנָי אֲמַלֵּל אֲתִמְלֵל אֲתִמְלֵל אֲתִמְלֵל
יִקְרָא לִי עַל־כִּנִּי קָבוֹל אֲדֹנָי קָבוֹל
כִּי־קָבוֹל יִקְרָא עַל־כִּנִּי קָבוֹל יִקְרָא
דְּמַלֵּל אֲדֹנָי קָבוֹל אֲתִמְלֵל עַל־כִּנִּי קָבוֹל
וְכִי־קָבוֹל אֲדֹנָי קָבוֹל אֲתִמְלֵל עַל־כִּנִּי קָבוֹל
שֵׁם כִּנִּי אֲשֶׁר יִקְרָא הַבְּסָחִלִּים יִקְרָא
לִאֲדֹנָי קָבוֹל אֲתִמְלֵל עַל־כִּנִּי קָבוֹל
יִשְׁמְעֵאל וְאֲדֹנָי קָבוֹל יִקְרָא
כִּד אֲדֹנָי קָבוֹל יִקְרָא
שֵׁם כִּנִּי אֲשֶׁר יִקְרָא הַבְּסָחִלִּים יִקְרָא

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע

בְּתַשׁוּעִים שָׁנָה וְתַשׁוּעִים וְיִלְאֵלָהּ אֵל
אֲבֹרֶם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֶל שְׂבִי חֲתָנְךָ לִמְעַ וְהָיָה
תָּמִים: וְהָיָה אֲבֹרֶם בְּךָ תְּשׁוּעָה וְלִשְׁמִי שְׂבִי
וְאֶתְּגַלִּי יֵקֵל אֲבֹרֶם וְאֹמַר לִיה אֲנִי שְׂבִי מִלֵּה
קָדְמִי וְהָיָה שְׁלֹמִים: וְאֶתְּנֶנְךָ בְּדִיתִי בְּיָמֶיךָ
וְאֶדְבָּק אוֹתְךָ בְּמֵאֵךְ מֵאֵד וְאֶתֵּן קִיָּמִי בְּיָךְ
מִי־מֵדִי וְכִי־נָךְ וְאֶסְבִּי וְתֵךְ לִחְדָּא לִחְדָּא וְיִסְבֵּל
אֲבֹרֶם עַל פָּנָיו וְיִדְבֵּק אֶתֹּו אֱלֹהִים לֵאמֹר

וְאֵלֶּיךָ בָּנִי הַיְּהוּדִים מִן הַדָּרִים יְיָ כִּתְּבֵנִי
לְצִמּוֹן אֶתְּנֶנְךָ לְדֹתֶךָ כְּעֹדֵן דָּאֲתוֹן קוֹיִמִין וְלִשְׁרָה
כְּרִי וְתַכְלֵשׁ שְׂרָה לְאֹמֶר לֹא צִחְקִי בְּיָדָהּ
וַיֹּאמֶר לֹא כִי צִחְקִי וְכִי יִכְתֹּשׁ שְׂרָה לְמִימָר
לֹא חִיִּיכִית אֲדִי דְחִילִית דְּאֹמֶר לֹא בְּרִים חִיִּיכִית
וַיִּקְמוּ מִשְׁבַּח אֲנָשִׁים וַיִּשְׁקֻכוּ עַל פְּנֵי סָדִים
וְאֶבְרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לִשְׁלָחַם וְלִמְּוִי מִדְּבָרִין
גְּבֻרִיא דְּאֶסְתֵּר יְאוּ עַל אֲפִי סָדִים דְּאֶבְרָה
אֲדִי עֲמִהּ וְלֹא לִי וְאִיהֶון וַיְהִי אֲמִרָה מְבַרְכָה
אֲבִי צִמְצִימֵם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה וְיֵשׁ אֲמִרָה מְבַרְכָה
אֲנִי אֲמִרָה מְבַרְכָה דְּאֶנְא עֲבִיר וְאֶבְרָהָם וְיֵשׁ
יְהִי לְגֻי גְּדוֹל וְעֵצִים וְנִכְרִיכִים כָּל גְּוִי
הָאֲדָמָה וְאֶבְרָהָם מֵהֶהָרָה יְהִי לְעַם סְגִי וְתִקֵּן
דִּיתֵר כְּכֹן כְּיִלִּיה כָּל עַמֵּי אֲדִי כִּי יִדְ עֲתִין
לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְאֶה אֶת בְּנֵי וְאֶת בָּתָּיו אֶחָדֵי
וְיִשְׁמְרוּ דְּרִידֵי יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
לְמַעַן חֲסִיא וְהוּהוּ עַל אֶבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר דְּבִר
עַל יְדֵי אֲדִי גְּדִי קָדְמִי כְּיִלִּי וְיִסְתַּחֲוִי וְתִכְנֹה
דִּיתֵר אֲנִשׁוֹ בִּיתִיהָ בְּתִלְוִהּ וְיִסְתַּחֲוִי אֲדִי
דִּיתֵר קָדְמִי יְיָ לְמַעַן עֲדִיקֵתָא דְּרִידֵי
כְּיִלִּי דִּיתֵר יְיָ עַל אֶבְרָהָם יִתְּמִלִּיל עֲלוֹהִי
וַיֹּאמֶר יְהוָה דְּעִקֵּת סָדִים וְעִמְרָה כִּי רִשְׁתָּהּ
וְחִטֵּאתֶם כִּי כְּבִדָה מֵאִרָה וְאֹמֶר יְיָ חֲבֵרֵת
סָדִים וְעִמְרָה אֲרִיִּסְגִּי אֶת וְלֹבֵתֵהוֹן יִתְּמִי
תְּקִיפֵת לְחֵדֵי אֲדִי דְּנִסְגִּי וְאֹרְהָהּ הִכְּעִיקֵת
הִכְּבֵּאתָ אֲלֵי עֲשׂוֹ כְּלָה וְאִם לֹא אֲנִי עֵה אֶתְגִּלִּי
כְּעִין דִּיתֵר הִכְּבֵּאתָ הִכְּבֵּאתָ דְּעִלֵּית לִקְדִּישִׁי

וְאֵלֶּיךָ בָּנִי הַיְּהוּדִים מִן הַדָּרִים יְיָ כִּתְּבֵנִי
לְצִמּוֹן אֶתְּנֶנְךָ לְדֹתֶךָ כְּעֹדֵן דָּאֲתוֹן קוֹיִמִין וְלִשְׁרָה
כְּרִי וְתַכְלֵשׁ שְׂרָה לְאֹמֶר לֹא צִחְקִי בְּיָדָהּ
וַיֹּאמֶר לֹא כִי צִחְקִי וְכִי יִכְתֹּשׁ שְׂרָה לְמִימָר
לֹא חִיִּיכִית אֲדִי דְחִילִית דְּאֹמֶר לֹא בְּרִים חִיִּיכִית
וַיִּקְמוּ מִשְׁבַּח אֲנָשִׁים וַיִּשְׁקֻכוּ עַל פְּנֵי סָדִים
וְאֶבְרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לִשְׁלָחַם וְלִמְּוִי מִדְּבָרִין
גְּבֻרִיא דְּאֶסְתֵּר יְאוּ עַל אֲפִי סָדִים דְּאֶבְרָה
אֲדִי עֲמִהּ וְלֹא לִי וְאִיהֶון וַיְהִי אֲמִרָה מְבַרְכָה
אֲבִי צִמְצִימֵם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה וְיֵשׁ אֲמִרָה מְבַרְכָה
אֲנִי אֲמִרָה מְבַרְכָה דְּאֶנְא עֲבִיר וְאֶבְרָהָם וְיֵשׁ
יְהִי לְגֻי גְּדוֹל וְעֵצִים וְנִכְרִיכִים כָּל גְּוִי
הָאֲדָמָה וְאֶבְרָהָם מֵהֶהָרָה יְהִי לְעַם סְגִי וְתִקֵּן
דִּיתֵר כְּכֹן כְּיִלִּיה כָּל עַמֵּי אֲדִי כִּי יִדְ עֲתִין
לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְאֶה אֶת בְּנֵי וְאֶת בָּתָּיו אֶחָדֵי
וְיִשְׁמְרוּ דְּרִידֵי יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
לְמַעַן חֲסִיא וְהוּהוּ עַל אֶבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר דְּבִר
עַל יְדֵי אֲדִי גְּדִי קָדְמִי כְּיִלִּי וְיִסְתַּחֲוִי וְתִכְנֹה
דִּיתֵר אֲנִשׁוֹ בִּיתִיהָ בְּתִלְוִהּ וְיִסְתַּחֲוִי אֲדִי
דִּיתֵר קָדְמִי יְיָ לְמַעַן עֲדִיקֵתָא דְּרִידֵי
כְּיִלִּי דִּיתֵר יְיָ עַל אֶבְרָהָם יִתְּמִלִּיל עֲלוֹהִי
וַיֹּאמֶר יְהוָה דְּעִקֵּת סָדִים וְעִמְרָה כִּי רִשְׁתָּהּ
וְחִטֵּאתֶם כִּי כְּבִדָה מֵאִרָה וְאֹמֶר יְיָ חֲבֵרֵת
סָדִים וְעִמְרָה אֲרִיִּסְגִּי אֶת וְלֹבֵתֵהוֹן יִתְּמִי
תְּקִיפֵת לְחֵדֵי אֲדִי דְּנִסְגִּי וְאֹרְהָהּ הִכְּעִיקֵת
הִכְּבֵּאתָ אֲלֵי עֲשׂוֹ כְּלָה וְאִם לֹא אֲנִי עֵה אֶתְגִּלִּי
כְּעִין דִּיתֵר הִכְּבֵּאתָ הִכְּבֵּאתָ דְּעִלֵּית לִקְדִּישִׁי

כִּתְּבֵנִי
עַל מִי
כִּתְּבֵנִי
עַל מִי
כִּתְּבֵנִי
עַל מִי

ה
ז
ח
ט
י

כִּתְּבֵנִי
עַל מִי

עבדו אעבד עמהון גמירא אמר תיבין
ואם תיבין לא אתמרע ויפנו משם האנשים
וילכו סדרמה ואברהם עורכו עמר למני יהודה ואתמנאו
מתמן גבריא ואדלו לסרם ואברהם עד כען
משמיש כעלו קדם יגיש אברהם ויאמר
האך תספה צדיק עם דשע זקריב אברהם
ואמר הברגד תשיצו זכאה עם חייבא אולי
יש חמשים צדיקים בתוך העיר האך תספה
ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים
אשר בקרבה מאם אית חמשים זכאין בגו
קרתא הברגד תשיצו ולא תשכח לאתרא
כדיל חמשים זכאין בגוה חללה לך מעשת
כדבר הזה להמית צדיק עם דשע וזה כצדיק
הדשע חללה לך השפט כל הארץ לא
יעשה משפט קשטא אמן דין מלמעבר
מפתגמא הדין לשיצא זכאה עם חייבא
יהי זכאה כהייבא קשטא אמן דין דין
כל ארעא ברם יעבד דינא ויאמר יהודה
אם אמר פסד חמשים צדיקים בתוך העיר
וגשאתי לכל המקום בעבורם ויאמר יג
אם אשכח בסדום חמשים זכאין בגו קרתא
ואשכח לכל אתל אבריהון וישן אברהם
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי
עפר ואמר ואתיב אברהם ואמר הא כען
אסגית למלל אקדם יי זכאה עפר ומסם
אולי יחסדון חמשים הצדיקים חמשה חמשה
בחמשה אתל העיר ויאמר לא אשחית

ע
וב
וע
וי
ד
כ

ו
ח
ל

א

ו
וע
וי
ד
כ

אם אמר שם ארבעים וחמשה מא אם
יהסדון חמשים זכאין חמשה חמשה חמשה
יתכל קרתא ואמר לא אחביל אם אשכח
תמן ארבעים וחמשה ונסת עור לדבר אלי
ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר
לא אעשה בעבור הארבעים ואוסף עוד
למלל אקדמוהי ואמר מא אם ישתכחון
תמן ארבעים ואמר לא אעבד גמירא כדיל
ארבעים ויאמר אלכא חסד לארבעים אברהם
אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה
אם אמר שם שלשים ואמר לא כען יתקן
דגד אדינ ויאמר מאם ישתכחון תמן תלתין
ואמר לא אעבד גמירא אם אשכח תמן תלתין
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אנכי
ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בערב
העשרים ואמר הא כען אסגית למלל אקדם
יי מאם ישתכחון תמן עשרין ואמר לא אחביל
כדיל עשרין ויאמר אלכא חסד לארבעים
אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר
לא אשחית בעבור העשרה ואמר לא כען
יתקן דגד אדינ ויאמר מאם ישתכחון תמן
אם ישתכחון תמן עשרה ואמר לא אחביל
כדיל עשרה וילך יהודה באשר בלה לדבר
אל אברהם ואברהם שכל מקומו ואשתו וקלא
דינ כד שיצו למלל עם אברהם ואברהם
תכל אתו ויבאו שני המלכים עליוה בערב
ולוט ושב בעער סדם ואלכא חסד לארבעים

ו

כ

א

אדם אחד יצא ואלו הדברים מלאכה לא יסדום
בדמיון ולוט יתיב בתרעה וסדום וזמל לוט
ואם לקח מוחלון וסגיד על אפודי על אדמא
ויאמר הנה בא אדני סדום וזמל לוט עבדכם
ולינו ורחצו בגליכם והשבמתם והלכתם
לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב גליון ויאמר
בביתו כעין רבנו לו לו כעין לבית עבדכון וניתו
דאסחור גליון ונתקד מון ונתחלון לאורחכון
ואמרו לא אלהיך ברחוב נבית ויפחד בם
מאד ויסדו אליו ויבאו אל ביתו וישש להם
משותה ומצות אפר ויאכלו דאיתקין ברחון
לחדא ועלו לותיה ועלו לביתיה ועבד להון
משדעא ופטיד אפאלהון ואפלו בורם ושבכו
ואנשיה עלי אנשי סדם נספכו על הבית מנער
ועד זקן כל העם מחצה עד לא שוכיו ואנשי
קדתיא אנשי סדם אקייכו על ביתא מעולימא
ועד נבא כל עמא מסופיה ויקראו אל לוט
ויאמרו לו אנה האנשים אשר באו אליך
הלילה הזה יצאם אלינו ונדעה אתם וזקנו לוט
ואמרו ליה אן גבדיא אתו לותך בלילה אפיקון
לותנא ונדע ויתהון ויצא אלהם לוט והפתחה
והצלת סגד אחריו ונפח לותהון לוט לתדעא
ודש א אחד בתליוהו ויאמר אדניא אתי תדע
ואמר בביתו כעין אחי לא תבא עון הנה בא
לי שותי בנות אשר לא ידעו איש אינא נבא
אתהן אליכם ועשו להם כטוב בעיניכם לך
וישם האל את אשורפרד כי על כן בחרתי

אדני

ל

והד

ג

פ

ב

ל

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

הא כעין לי תדעין כנך דלא ידעוניך גבר
אפיק כעין יתהון לותכון ועבדו להון בדיתון
בעיניכון לחוד לגבדיא האלין לא תעבדון
מדעם על כון עליו בטלל שדיתו ויאמרו
גש הלאה ויאמרו האחד באלגור וישפט
שפוט עתה נדע לך מהם ויפצלו באיש
כלוט מאד ויגשו לשפד הדלת ואמרו חרב
להלאה ואמרו חד אתא לאתותנא ויהי
דאין דינא כעין נבאיש לך מדילהון דאתקינו
בגברא כלוט להדיא וקייכו למתכר דשאי
וישלוהו האנשים את ידם ויבאו את לוט
אליהם הביתה ואת הדלת סגרו ואנשי סדם
גבדיא ית יתהון דאעלו ית לוט לותהון ותרעו
ויתדשאו אחיו ואת האנשים אשר פתח
הבית הכו בסגורים מקטן ועד גדול וילאו
למצאת הפתח ויתגבדיא דבתדע ביתא וזו
בשכר דיא מקעיד אדער נבא ולאן לאשכחא
וידעא ויאמרו האנשים אל לוט עד מו
לך מה חתך גבך ונחך וכל אשר לך בעיך
הוצא מן המקום ואמרו גבדיא כלוט עוד מא
לך הלא חתנא וכנך ונחך וכל דכלך
כקדתיא אפיק מן אתל אפי משחתום אונחון
אתה מקום הזה כי גדלה צעקתם את בני
יהוה וישלחני יהוה לשחתך יארי מחבלין אנחון
ית אתל אהרין ארי סגידא תבילתהון קדם י
ישלחנא ית לחבלותה וילאוט וידבר אר
חתכו לקח ויבני ויאמר קומו צאו מן

אדני

ל

והד

ג

פ

ב

ל

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

המקום הזה כי משחית יהיה את העיר ויהי
כמצחק בעיני חתניו וכל קלוט וכליל עם
חתנתי נסכי כנתיא ואמר קומי פוקו מן
אתרא הדין ארי מחבילי ית קדתי והזהר
במחייך בעני חתנתי ובמחשך עליה
ויאצו המלאכים כלוט לאמר קום קח את
אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פתח פתח
בעון העיר וכמסק עפלאהו ורחקו מלאכה
כלוט למימר קום דבר ית אתך וית תרתין
בנך דאשתכח וימנן עמך דלמא תלין
בחובי קדתי ויהי ויחליקו האנשים
בירי וביד אשתו ויהי שתי בנותי בהמדת והוה
עלין ויצאהו ויפחהו מחוץ לעיר ואת ערכ
דאתקיימו גדיא בדיה וכי אתה וביד תרתין
כנתיא ברחס יג עלוהי ואפקוהי ואשריהו
מכלא לקדתי ויהי כהו צאם אלתס החוצה
ויאמר המלט על נפשך אל תבוי אחרים
ואל תעמר בכל הכבד וההמלט פתח פתח
והוה כד אפיקו ותוין לכלא ואמר חוס על
נפשך לא תסתפי לאחורך ולא תקום ככל
מי שר לא לטולא אשתי כד למא תלין ואמר
לוי אלהים אלנא אדני ואמר לוט להדין
כנעני יי הנה נאמצא עבדך חן בעיניך
והגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות
נפשי ואנלי לא אוכל להמלט ההנה מן
לפני הדעה ומתי הא כעך אשכח עבדך
המין חלמך ואסגיתא טעותך דעבדת

עיר
מורס
ג
פליב
כין
בעל
הדקדוק
סח
גכ
סח
ד

עמדי קומי אית נפשי ואנא ליתאנא וכל
לאשתילכא לטולא אדלמא תערעני בשמא
דאמות הנה נא העיר הזאת קדתי לנפשי
והוא מצער אמלטה לא שמה הלא מצער
הוא ויתיי נפשי הא כעך קדתי אדלמא
למעדך לתמן והיא דעיר אשתילכא בעך
לתמן הלא דעיר היא ואתקיים נפשי ואמר
אלי הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לדלתי
הכני את העיר אשר דבדתי ואמר ליה הא
נסיבית אפך אף למחמא הדין כדיל דלא
למהכני ית קדתי דנעיתא ערה מהרומל
שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד כאן
שמה על כן קרא שם העיר צוער אורי
אשתילכא לתמן אדלמא כול למענד מהגמא
עד מיתך לתמן על כן קרא שמה דקדתי
צוער השמש יצא על הארץ ולוט בא צוער
שמשא נמק על אדעא ולוט על צוער ויהוה
המטייר על סדס ועל עמרה גפרית ואש מאן
יהוה מן השמים ויהי אמסר על סדס ועל
עמרה גפריתא ואישתא מן קדס מן שמיא
ויהכר את הערים האל ואת כל הכבד ואת כל
ישבי הערים וצמח הארמה והכר ית קדתי
האלין וית כל מישל אדלמא כדילמא וצמח
דאלעא ותבט אשתו מאחרי ומה נעזב מאן
ואסתכיא את אתתיה מבתרהי והות קנא
דמלח וישכם אברהם בנך אל המלח ואשר
עמו שם את פני יהוה ואקרים אברהם בצמח

מורס
כין
בעל
הדקדוק
סח
גכ
סח
ד

ויאמר לוט להדין כנעני יי הנה נאמצא עבדך חן בעיניך והגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות נפשי ואנלי לא אוכל להמלט ההנה מן לפני הדעה ומתי הא כעך אשכח עבדך המין חלמך ואסגיתא טעותך דעבדת

לא תאמר שמישהו תמן בעליון יושב
על פני סדום ועמורה ועל כל פני אלן הנמר
וגרם והנה עלה קיטר הארץ בקיטר ופכשן
ואסתכו על אפי סדום ועמורה ועל כל אפי
אל עמישראל וזהו אלהא שליח תנא דאלעא
כתנא דאתא ונא ויהי בשחת אלהים את ערי
הכנע ויזכר אלהים את אברהם וישלח את
לוט מתוך ההפכה בהמר את הערים אשר
ישב בהן לוט וזהו בחבלות ילי ית קריו
נישאר ודליר ילי ית אברהם ושלח ית
לוט מבין הפוכתא כד הפך ית קריו אדמה ותיב
בהון לוט ויעל לוט מצוער וישכבה ושותי נטו
עמו כי ידא לשוכה בצוער וישב במערה
הוא ושותי ובהון וסליק לוט מצוער ויתב
בטול אדמת תיבנות עמיה אלו דחיל למתב
בצוער ויתב במערתא הוא ותרתינן בנותיה
ותאמר הכנידה אל העירה אבינו זקן ואיש
אין בארץ לבוא עלינו בדרך כל הארץ ואמרת
דכתא לעירתיא אבינו אסיב וגבר לית בארעא
למיני עלנא באורח כל ארעא לכה נשיק
את אבינו ויניכבה עמו וגמיה מאבינו ודע
אתא נשיק ואתא אבנת חמלא ונשכוב עמיה
ולחיים מאבנת בנין ותשכון את אביהן סין
כלילה הוא ותבא הכנידה ותשכב את אביה
ולא ידע בשכבה ובקומה ואשחיה את
אביוהון חמלא כליליא הוא ושלח דכתא
שכיבה עם אביוהון ולא ידע בשכבה ובקומה

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

יהי ממחרת ותאמר הכנידה אל העירה
הן שכבתי אמש את אבי נשקונין גסדליוה
ולא שכבתי עמו וגמיה מאבינו זרע וזהו
כיומא דכתלודי דאמלת דכתא לז עירתיא
הא שכיבת דמישי עם אלא נשקונייה חמלא
אק כליליא ועלוי שוכבי עמיה ונקוים מאבנת
בנין ותשכון גם כלילה הוא את אביהן ונקוים
העירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה
דאשחיה את אק כליליא הוא ושלח דכתא
דקמת לעירתיא ושלכבת עמיה ולא ידע
בשכבה ובקומה ותהדון שתי בנות לוט
מאביהן דערי את תרתין בנות לוט מאביוהון
ותלך הכנידה בן ותקרא שמו מואב הוא
אבי מואב עד היום וילידת דכתא כד וקד
שמיה מואב הוא אביוהון דמואבאי עד ימיה
דין וזה העירה גם הוא נלך בן ותקרא שמו
בן עמיה הוא אבי עמו עד היום ודע
אק כליליא וילידת כד וקד שמייה כד עמי הוא אביוהון
דבני עמו עד יומא דין
ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישכב
קר שובין שור וגד בגרר ונטל מתמן את
לאתו דלוא ויתב בן דקס ובין חמלא ויתב
בגרר ויאמר אברהם אל שור אשחיה ויתב
הוא וישלח אבימלך מלך גרר וישח את שור
ואמר אברהם אל שור אתתה אחת ה
ושלח אבימלך מלכא גרר וידבר ויתב
ויבא אלהים אל אבימלך בחלום ולילה

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

האמר עיניך כד תחיו בעיניך חייך ולשר
אשר הנה נתתי אליך בטהר חנה ואלך
כסות עינים לכל אשר אחד ואחד כל ונכחת ואלו
אמר האלהים אלך סלעך לאחייך הא הוא
ליך כסות דיוקן חלום של חיות דברך וזה
נתן דת כל דעמך ועל כל מאד אחרת אחרת
ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואת אשתו ואמהתו וילד ואלו
אברהם קרם יע ואסוי יע את אבימלך דית
אתתיה ואמהתיה ואת דוהו כיעצר עצר
יהוה בעד כל דתם לבית אבימלך על דבר
שרה אשת אברהם יארי מיוחד אחד יע באפי
כל כח ולדא לבית אבימלך על עיסק שרה
אתת אברהם

ויהוה פקד את שרה באשר אמר
ועיניך לשרה באשר דבר יען דכיר דת
ויהוה כמאד אמר דעבד יע לשרה כמאד מלי
ותר ורל שרה לאברהם בן לחמנו למועד
אשר דבר אתו אלהים וזעדיאת וילידת
שרה לאברהם בן לסיבתוהי לזמנא דמלי
ותו יע ויקלא אברהם את שם כמאד מלי לו
אשר ילדה לו שרה וצחק וקלא אברהם ית
שום בריה דאתגליה ליה דילידת שרה וצחק
וימל אברהם את צחק בנו כשמונת ימים
באשר ינה אתו אברהם וברך אברהם ית צחק
ברך בן תמנא יומין כמאד דקור יתו דני
ידברם וזאת שנה בהוילד את צחק בנו

ואברהם בן אה שנין כד אתגליה ליה
יעצק ברוח ותאמר שרה צחק עשה לי אלה
כל דשמע צחק ליה ואמרת שרה חדא עבד
ליו כל דשמע יחיד ליו ונתאמר מי מלך
לאברהם היניקה בנים שרה כיון דתנין לזמנא
ואמרת מהומין דאמר לאברהם וקיים דתונין
בעין שרה ארי זלדית כל לסבתוהי ויברך
הילך ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום
הגמל את צחק ורבא רביא ואתחטיל ונכד
אברהם משתה רבא כמאד אתת שוק
יעצק ותר אשרה את בן הגר המצרית אשר
ילדה לאברהם מצחק וזלד שרה ית כל הגט
מצריות אריות לאברהם מחייך וזאת
לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה
לא יורש כן דאמר הזאת עסכני עם צחק
ואמרת לאברהם תרבי זמנא דהיא וית
ברך אברהם ית כל בר אמתא חלא עסכני
עם יצחק וצחק אברהם מאד בעיני אברהם
על אמתא בן אברהם כמאד אלהי אברהם
אברהם על עיסק בריה ויאמר אלהי אברהם
אברהם אל צחק כיון דעל הצער ועל
אמתא כל אשר תאמר אליך שרה שמע
כקלה ביעצק וקלא לך דע דאמר ית
לאברהם בן אברהם עונך על עולמא דת
אמתא כל דתומלך שרה כמאד אלהי
ביצחק ותקרוק בן יע ונתאמר אברהם
אברהם בן צחק וזאת שנה בהוילד את צחק בנו

ויהוה פקד את שרה באשר אמר
ועיניך לשרה באשר דבר יען דכיר דת
ויהוה כמאד אמר דעבד יע לשרה כמאד מלי
ותר ורל שרה לאברהם בן לחמנו למועד
אשר דבר אתו אלהים וזעדיאת וילידת
שרה לאברהם בן לסיבתוהי לזמנא דמלי
ותו יע ויקלא אברהם את שם כמאד מלי לו
אשר ילדה לו שרה וצחק וקלא אברהם ית
שום בריה דאתגליה ליה דילידת שרה וצחק
וימל אברהם את צחק בנו כשמונת ימים
באשר ינה אתו אברהם וברך אברהם ית צחק
ברך בן תמנא יומין כמאד דקור יתו דני
ידברם וזאת שנה בהוילד את צחק בנו

כֶּדֶ
דוּשׁ
פִּיחַ
בִּרְנָה
וְכֵל
נֶחֱ
בִּרְנָה

卷之四

۱۰۰

כֶּדֶ
דוּשׁ
פִּיחַ
בִּרְנָה
וְכֵל
נֶחֱ
בִּרְנָה

卷之四

ואמר יצחק לאברהם אביו ואמר אבא
ואמר האנא פרי ואמר הלא אישתי ואני
אמר אלעלתי ואמר אנכי ואלהם וראה לו ושה
לעלה בני וילכו שניהם יחדו ואמר אברהם
קדם יוגלי אמלא לעלתא כרי ואזלו תרווהו
כחלא ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים
ויעקור את יצחק בנו וישם אותו על המזבח
לעצים ואתו לאתלא ואמר ליה יני ובנא תמן
אברהם ותמרבה וסדר ית אעל ועקור ית
יצחק בדיה דשוי יתיה על מדבא עילאון אעל
וישלח אברהם את יצחק ויסק את המזבח
לשוחט את בנו ואושיט אברהם יתיה וסב
ית סביב למבט ית בדיה ויקרא אליו מלאך
יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ואמר
הנני ויקרא אליה מלאך אדני מן שמי ואמר
אברהם אברהם ואמר האנא ויאמר אל
תשלח ידך אל הנער ואלתעש לו מאומה
כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא השכח
את הנער את יצחק ממני ואמר לאתו שוטף
טוב למא אל את עבדי ליה מרעם ארי כען
יבנא ארי חלא אדני אתו למנעת ית
בדך ית יחידך מני וישא אברהם את עינו
ואוהבה איל אחר נאחז בסך בקרנו וילך
בהם ויסק אתה תיל ויעלה לעלה תחת
וידק אברהם ית עינו ויתר לין וחלא
כלא אחור כאל נאקדמה ואזל אברהם

וגם יתדכרא ואסקיה לעלתא חלא כד ית
ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה ירא
אשר יאמר היום כהר יהוה יראה וכלא דעלי
אברהם תמן כאתלא ההוא אמר קדם עליה לא
יהוה כלחין דריא כלין יתאמר כינמא דריא
בטורא דריא אברהם קדם יגלח ויקרא מלאך
יהוה אל אברהם שנית מן השמים וקרא
מלאך אדני לאברהם תלנות מן שמי ויאמר
כינשבעתי נאם יהוה כיוען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשבת את הנער אתי חורר ואמר
במימדי קיומית אמר יג אלי חלא עבדתא ית
כתגמא דריא אל אמנעתא ית בדך ית יחידך כי
בדך אכל בדך והדבא ארבה את דריא ככוכבי
השמים וכחול אשר על שמתהם וירש דריא
את שער איבין אדני כללא אבר כנך ואסקיה
אסקי ית כנך ככוכבי שמי אוכלא על כין
ימא דידתון כנך ית קרוי סנא יהוה והתברכו
בדריא כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקול
דיתברכו בדיל כנך כל עממי אדעא חלא
דקילתא למימדי וישב אברהם אל נערו
ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע ויתב אברהם לות עור ומוהי וקמו
ואזלו כחלא לבאר שבע ויתב אברהם לבאר שבע

ויהי אחרי כן ויבא אברהם ויגל לאברהם לאמר
הנה לך מלכה גם כן ויבא אברהם ויגל
באר כתגמא דריא ואתוהר אברהם

כנ
כנ
כנ
כנ

כנ
כנ
כנ
כנ

כנ
כנ

האליהו מלכה אף דא כפין לנחור אחר
את עין כפין ואת כפין אחיו ואת קמואל אף
ארם ית עין כפין וית כפין אחר וית קמואל
אכזה דארם ואת כפין ואת חזן ואת קמואל
ידלק ואת כפין וית כפין וית חזן וית קמואל
וית ידלק וית כפין וית חזן וית קמואל
אלה ילדה מלכה לנחור אף אברהם וכתוב
אליהו ית כפין וית חזן וית קמואל
לנחור אחר דארם וית חזן וית קמואל
ומלך גם הוא את כפין ואת חזן ואת קמואל
ואת מעלה ואת חזן וית חזן וית קמואל
אף היא ית כפין וית חזן וית קמואל

וַיְהִי כִּי שָׁרָה מָאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ
שָׁנִים שָׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה יָחַד חַיֵּי שָׁרָה מָאָה (וְעֶשְׂרִין)
וְשֵׁשׁ שָׁנִין שְׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה וְתַמַּת שָׁרָה בְּקִרְיַת
אַרְבַּע הוּא תְּכַרֵּץ בְּאַרְץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם
לִטְכַּף לְשָׁרָה וּלְכַתְּרָהּ וַיִּמָּוֶת שָׁרָה בְּקִרְיַת
אַרְבַּע הוּא תְּכַרֵּץ בְּאַרְץ כְּנָעַן וְהָיָה אַבְרָהָם
לְמִשְׁפַּחַת שָׁרָה וּלְמִנְכָּהּ וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל
פְּנֵי מֶתֶת וַיֵּדְבֶק אֶל בְּנֵי חֵת לֵאמֹר יָקָם אַבְרָהָם
מֵעַל יָמֵי מִיתָהּ וְלִיל עִם בְּנֵי חֵת אֶהְיֶה לְמִימְרָהּ
כִּי וְהָיָה אֲנִי עִמָּדָם כִּי אֶחָד יָלֵד עִמָּדָם
וְאֶחָדָה מֵהֶם מִלִּבִּי יִהְיֶה וְהָיָה אֲנִי עִמָּדָם
הָיוּ לִי אֲחֵסֶת קְבוּרָהּ בְּגִבְיוֹן וְאֶחָד מֵיָדָי מִן
קִרְיַת יִשְׂרָאֵל עִם בְּנֵי חֵת אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לִי
וְהָיָה בְּנֵי חֵת אֶהְיֶה לְמִימְרָהּ לִי

שִׁמְעוּ אֲדֹנָי גִּישׁ יְיָ אֱלֹהִים אֶתְּהוּ בְּתוֹכָם וְחַדְשׁוּ
 קִבְּרֵי וְקִבְּרֵי אֶת־מִיתָךְ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קִבְּרוֹ
 לֹא־יִכָּלֶה מִמֶּנּוּ מִקִּבְּרֵי מִיתָךְ קִבְּרֵי מִנְּכָה
 רְבוֹנָה לִבְרָדִים יֵן אֶת־נִינְכָה לְשֹׁמֵר קִבְּרָה
 קִבְּרֵי יִתְּמִיתֶךְ אֶנְשׁ מִנְּכָה יִתְּקִבְּרִיהָ לֹא יִכָּלֶה
 מִינֶךְ מִלְּמִקְבְּרֵי מִיתָךְ יִיָּקֶם אֶבְרָהָם וְיִשְׁתַּחֲוֶה
 לְעַם־הָאָרֶץ לִבְנֵי־חַיִּי דָּקִים אֶבְרָהָם וְסָגִיר
 לְעַמְּאֲדָדָד עַל־לִבְנֵי־חַיִּי דָּקִים אֶת־מִיתָךְ אֶת־מִיתָךְ
 אִישׁ אֶת־נִינְכָה לְקִבְּרֵי אֶת־מִיתָךְ לְמִיתָךְ שְׁמִעוּ
 וְיִכָּלֶה לִי בְּעַמְּדוֹן בֶּן־חַדְשׁ וְיִכָּלֶה לְמִיתָךְ
 אִישׁ אֶת־נִינְכָה לְקִבְּרֵי מִיתָךְ יִתְּמִיתֶךְ מִן־חַדְשׁ
 קִבְּרֵי מִנְּכָה וְיִכָּלֶה לְקִבְּרֵי מִיתָךְ יִיָּקֶם לִי
 אֶת־מִיתָךְ הַמִּכְּסֵּה אֶשׁוּר לֹא אֶשׁוּר בְּמִיתָךְ
 שׁוּר הַבְּלִיָּה מִלְּאִיתָךְ לִי בְּתוֹכָם לְאֶחָד
 קִבְּרֵי יִיָּקֶם לִי יִתְּמִיתֶךְ לְמִיתָךְ לִי דְּבִסְטָר
 חֲקִלִּיהָ בְּכֶסֶף שׁוּלִים וְיִתְּמִיתֶךְ לִי בְּנִינְכָה לְאֶחָד
 קִבְּרֵי מִנְּכָה יִיָּקֶם לְקִבְּרֵי מִיתָךְ יִיָּקֶם לְקִבְּרֵי
 הַחַיִּי אֶת־אֶבְרָהָם כְּאֶזְנֵי־חַיִּי לְכָל־כֹּהֵן
 שׁוּר עִירָה לְאֶמְרֵי דְּעַמְּדוֹן יִתְּמִיתֶךְ לְאֶחָד
 דְּאֶתֶּב עַמְּדוֹן חַתָּה יִתְּמִיתֶךְ לְאֶחָד כְּכֹהֵן
 חַתָּה לְכָל־עַלִּיתָךְ עַקְרָתָה לְמִיתָךְ לֹא
 אֲדֹנָי שְׁמִעוּ הַשְׁרָה נְתִיבָה לְךָ וְיִתְּמִיתֶךְ
 כֹּהֵן נְתִיבָה לְעִיבֵי בְּנֵי עַמִּי נְתִיבָה לְךָ לְקִבְּרֵי
 מִיתָךְ לֹא־יִכָּלֶה קִבְּרֵי מִנְּכָה מִנְּכָה לְךָ
 וְיִתְּמִיתֶךְ לְךָ יִתְּמִיתֶךְ לְעִיבֵי בְּנֵי עַמִּי
 יִתְּמִיתֶךְ לְךָ קִבְּרֵי מִיתָךְ יִיָּקֶם אֶבְרָהָם וְיִשְׁתַּחֲוֶה
 עַם־הָאָרֶץ וְסָגִיר אֶבְרָהָם קִבְּרֵי מִיתָךְ עַמְּאֲדָדָד

77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 59

לֹא עָלָה אֶת־הָאָרֶץ אֶת־יְהוָה לְאֵלֶיךָ
וּבְמִקְרָא מִתְמַן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִרְהָם הַשְׁמֹר
לִךְ בְּכָל־תְּשׁוּבָתְךָ אֶת־בְּנֵי שְׂמֶה וְאָמַר לִיה אֲבִרְהָם
אֶת־מִלְכֵךְ לִךְ לִמְלָא תִּיכִי כִּי־לִתְמַן יְהוָה
אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחָנִי מִבֵּית אֲבִי
וּמֵאֶרֶץ מוֹלֶדְתִּי וְאֲשֶׁר דָּבַר לִי וְאֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לִי לֵאמֹר לִזְרַעְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
הִנֵּה יוֹשְׁלִי מִלֵּא כֹל־לִפְנֶיךָ וְלִקְחָתָא שְׂמֵךְ לִבְנֵי
מִשְׁכָּם יֵי אֱלֹהֵי דְשְׁמֵי אֲדָדְכֶרְנִי מִכֵּית־אֲלָנָא
וּמֵאֲדָרְעֵי וּלְדִוְתֵי וּלְמִלְלֵי וּלְקוֹסִים לִי לְמִמָּר
לְכִנְךָ אֶתְנִי יְתֵ אֶרֶץ אֲדָדְכָא הוּא שְׂלַח מְלָאכֵיה
מִן־מִדְּוָתְכָם אֶת־אֲלָנֵי לְבָדִי מִתְמַן וְאִם לֹא
תִּמְצֵה הָאִשָּׁה לְלִכֵּת אַחֲרֶיךָ וְנָקִיתָ מִשְׁבַּעְתִּי
זֹאת לִךְ אֶת־בְּנֵי לֹא תִשָּׁב שְׂמֶה וְאִם לֹא תִּינֵן
אֶת־אֲלָנֵי לְמִינֵי כְּתֹלֶךְ וְהִנֵּה זֶלָא מְמוּמָתִי דָא
לְחֹד יִתְכִּי לֹא תִּיכִי לְתִמַּן וְנִשְׁכָּם הַעֲבֹד
אֶת־יְדֵי תַחֲתֶיךָ אֲבִרְהָם אֲדָנִי וְשָׁבַע לִי
עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וְשׂוֹי עֲבָדֵי יְהוָה תַּחֲוֹת
יְרֵכָא דְאֲבִרְהָם לְבִנְיָה וְקוֹסִים לִיה עַל כְּתִגְמָא
הָדִין וְיִקְחָה עֲבָד עֲשֻׂרָה גְמָלִים מִגְּמָלֵי
אֲדָנִי וְלִךְ וּפְלִטוּב אֲדָנִי בִידֵי וְיָקָם וַיֵּלֶךְ
אֶל אֲרָם וְהָרִים אֶל עֵיר כַּחֲדָר וְדָבַר עִבְדָא
עִבְדָא גְמָלִין מִגְּמָלֵי לְבִנְיָה וְאֵל וְלִפְלִטוּב
לְבִנְיָה בִידֵי וְקָם וְאֵל לְאֲרָם עַל פֶּדֶת
לְקִדְתָא דְכַחֲדָר וַיֵּלֶךְ הַגְּמָלִים מִחֲדָר
לְעֵד אֶל־בְּאֵר הַמַּיִם לַעֲתָה עַד לַעֲתָה יָצְאָה
הַשְׂמִיטָה וְהַשְׂמִיטָה גְמָלֵי מִכְּדָא לְקִדְתָא

ז' ע"ב
ח' ע"ב

ז'
ח'
ט'
י'

ז'

ז'

עִם כִּי־אֲדָרְכֵי אֶל־עֵידֵן דְּמִשְׁכָּן לְעֵידֵן דְּנִפְקָן
מִלִּיתֵי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי אֲבִרְהָם
הִקְדֵּה נָא לִפְנֵי הַיּוֹם וְעֲשֵׂה חֶסֶד עִם אֲדָנִי
אֲבִרְהָם וְאָמַר יֵי אֱלֹהֵי דְכַחֲדָר אֲבִרְהָם
קָמִין כַּעֲן קָרְמֵי וּמֵאֲדָרְעֵי וְעֵבֶד טִיבֵי עִם
לְבִנְיָ אֲבִרְהָם הִנֵּה אֲנִי נֹכַח עַל־עֵין הַמַּיִם
וּבְכִית אֲנִשֵּׁי הָעֵיר יִצְאָתָא לְשִׂיאֵי מַיִם הִיא
חֲנָא קָאִים עַל עֵינֵי אֲדָמִיָּא וּבְנֵיתָא אֲנִשֵּׁי קִדְתָא
וְפָקָן לְמִמְלֵי מִיָּא וְדִיה הַעֲבָר אֲשֶׁר אָמַר
אֱלֹהֵי הַטִּיבֵי אֲבִרְהָם וְאֶשְׁתָּה וְאֶמְרָה עִתָּה
וְגַם גְּמָלֶיךָ אֲשַׁקֶּה אֶת־הַבְּחֹת לְעֲבָדֶיךָ
לִי־עֲחָק וּבִיה אֲדָנִי עֲשֵׂיתָ חֶסֶד עִם אֲדָנִי
וְהִנֵּה עוֹלִימָתָא דְאִמְרָה אֲדָנִי כַּעֲן
קוֹלְתֶיךָ וְאֶשְׁתִּי וְהִנֵּה אֲשֶׁר וְאֶתְּ גְּמָלֶיךָ
אֲשִׁיחִי יִתֵּה לְמִינֵי אֲלָנֵי לְעִיחָק וּבִיה
אֲדָנִי עֲבָדֵי טִיבֵי עִם לְבִנְיָ וְיִתֵּה
הוּא טִיבֵי כִלְכָּה לְדָבָר וְהִנֵּה רַבָּה יִצְאָתָא
אֲשֶׁר וְלִי לְבִית וְאֵל בֶּן מִלְכָּה אֲשֶׁר
כַּחֲדָר אֲחִי אֲבִרְהָם וּכְדָה עַל שְׂמֶה וְהִנֵּה
הִיא עַד לֹא שׂוֹי לְמִלְכָּא וְהִיא לְכִנְךָ
נִפְקָתָא אֶת־יְדֵי לְבִית לְכִנְךָ כִּד מִלְכָּה
אֶת־כַּחֲדָר אֲחִיהִי דְאֲבִרְהָם וְקוֹלְתָא עַל־כֵּן
וְהַעֲבָר טִיבֵי מִדְּאֵה מֵאֲדָרְעֵי וְאִשֵּׁי
יָד עַד וְתִדְרַךְ הָעֵינָה וְתִמְלֵא כְדָה וְתִעַר
וְעוֹלִימָתָא שְׂפִידָתָא לְמַחֲדִי לְחִלְדָא בְּתוֹלְתָא
וְכַד לֹא יָד עַד וְנִפְקָתָא לְעֵינָה וְמִלְכָּה קוֹלְתָא
וְעוֹלִימָתָא וְיִתֵּה עַבְדָּא לְקִדְתָא וְיִתֵּה

הגמיאני נא מעטמים מכרך וזהט עכ"א
לקדמותה ואמר אשקנ בען דעיר מ"י
מקולתך ותאמר שנה אדני ותמהר ותדר
כדה עלידה ותשקוהו ותאמר את אשת רכוב
ואחיאת ואחיתת קולתה עלידה ואשקוניה
ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאכ
עד אם כלו לשותי ושיצית את לאשקוניה
ואמרת אף לגמלי אמלי עד דיספקון למשתי
ותמהר ותער כדה אל השות ותדקן עור
אלהבאך לשאכ ותשאכ לכל גמלי
ואחיאת ונפצת קולתה לבית שקיא ודהטת
עור לבדא לממלי ומלת לכל גמליהי והאיש
משתאה לה מחליש לרעת ההצלחה והוה צונו
אס לא וגב לא שהי וכה מסתכל שתיק למדע
האעלה יי אודהיה אס לא ויהי באשר
כלו הגמלים לשתות ונקח האיש נזם זהב
בקע משקלו ושעו צמודים עלידה עשרה
זהב משקלים וזהו כד ספיקו גמליא למשתי
ונקוב גב לא קדשא חבא תקלא מתקליה
ותלין על ידה מתקל עסד סלעין דהב
מתקלחין ויאמר בת מי את הגידי נא
לי הוש בית אבך מקום לנו ללין ויאמר
בת מן את חוה כען לי האותנות אביוך
אתר כשר לנא למבת ותאמר אקליד
בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
לנחור ויאמרת ליה בת בתואל אנא בך
מלכה דילדת לנחור ותאמר אקליד

גם תבין גם מספן ארבע עמנו גם מקום ללין
ואמרת אף תבנא אף נסתא סגו עמנא
אף אתר כשר למבת ויך האיש וישקוהו
ליהוה וכל עגבא אסגיד לקדם יי ויאמר
בדוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא
עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
נחמי יהוה בית אחי אדני ויאמר בריך יי
אלהיה דרכוני אברהם דל אמעו טיבותיה
וקשטיה מן דכוני אנא באור חסדא דברכי
יי לבית אחוהי דרכוני ותרכי הנער ותגר
לבית אמה בדרך יסחא לה ורדפות עולימא
וחיאת לבית אמה כפתגמליא אלין וילדקה
אח ושמו לבן וירק לבן אל האיש ההוה
אלה עין וילדקה אהא ושמה לבן ויהי לבן
לזוגב לא לבדא לעינא ויהי כדאת ארד
הנזם ואת הצמודים עלידי אחתו וכישמעו
את דברי דבקה אחתו לאמר כה דבך אדני
האיש ונבא אל האיש והנה עמר על גמלים
על דעיין וזאת תקדשא וזת שידא על יי
אחתה למימר כדן מליל עמי גבא ואתא
לזוגב לא וזהא קאים עליו גמליא על עינא
ויאמר בוא בדרך יהוה למדה תעמי בחוגי
ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים
ואמר עול בריכא דיני למא את קאים
כברא ואנא פניתי ביתא ואתר כשר
לגמליא ונבא האיש הביתה וימתח
הגמלים ויהי לבן ומספדא לגמלים

מ"י
כ"ה
מ"י
המלך

כ"ה
מ"י
כ"ה

ק

מ"י
כ"ה
מ"י
כ"ה
מ"י
כ"ה

זכר
יח
דב

ומי שגדלך ורגלך ורגלך האנשים אשר
אתו ושלל גפלא לביתא ושדאמן גמליא
ויהב תכנא וכסתא לגמליא ומיאלאסחא
רגלתי ורגלי גבדיא דעמיה : ויישום
לבעו לאכל ויאמר לא אכל עד אסדבדתי
דכדי ויאמר דכד : וישוואו קר מורתי
למיכל ואמר לא איכול עד דאמליל מתומי
ואמר מליא : ויאמר עכר אכדהם אנכי
ואמר עכר אכדהם אנא ויהוה בדרך
את אדני מאד ויגרל ויתקלו צאן ובעל
ובסקף וזהב ועפרים ושפחות וגמלים
והמרים וזני כליו ית רכובי דהיא
וכיס ורבא ויהב ליה עין ותורין דעמריין
דאמון דגמליא ודמלך ויתלך שורה
אשת אדני כן ויאדני אחרי זקנתה
ויתקלו אתקל אדני לן וילידת שורה
אתת רכובי בדי דרכובי בתר דסובר
ויהב ליה יתלך דליה וישבעני אדני לאמר
לא תסח אשה לבני מבנות דנענא דאנא
יתב דאדעון אסלא אל בית אבי תלך
ואל משפחת ולקחת אשה לבני אדני לבית
אבא תיקל ולקד עיני ותסב אתתא לבדי
ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי
ואמר יתלך רכובי מאם לא תותי אתתא בתתי
ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו

וישום

וכיס

וכיס

וכיס

וכיס

וכיס

וכיס

וכיס

וכיס

שלח מלאכו אתך והגלית דרכך ולקחת
אשה לבני משפחתי ומבית אבי ואמר
ליוני דפלחית קדמוהי ישלח מלאכא ביר
עמך ויגלח אורחך ותסב אתתא לבדי
מד עיתי ומבית אבא אד תנקח מאלתי
כי תבוא אל משפחתי ואסלא יתבן לך
והיית גבן מאלתי בכין תהי לצא ממזמתי
אדני תהך לזרעתי ואסלא יתבן לך ותהי
לצא ממזמתי ואבא הקס אלהעין ואמר
יהוה אלהי אדני אכדהם אמי שך נא מעלי
דרכי אשר אנכי דלך עליה ואתית יוצא
דין לעינא דאמרי ית ית אלהיה דרכוב
אכדהם אסאית כען דעזא חקך לאצלהא
אדני דאנא אדיל עליה יהוה אנכי נעב
על עין דמוס וזהו העלמה ויצאת לשאב
ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים
מבדך האנא חאוס על עינא דמליא ותהי
עולומתא דתמוק לממלי ואמללה אשקני
כען דעזר מליא מקולתך ואמרה אלי גם
אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה
אשר הסיח יהוה לבן אדני ותמר לי אק
את אשת ואק לגמלי אמלי היא אתתא
דלמין ית רכובי : אני טרם אכלה
לדבר אל לבי והנה דבקה יצאת ובה על
שבמה ותדד הענה ותשאב ואמר אליה
השקיני נא אנא ער לא שויתת למללא
כלבי והא לבקה נפחת וקולתה על כתמה

כל

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

היה

לחם מן השמים וישלח מלאכו אתך והגלית דרכך ולקחת אשה לבני משפחתי ומבית אבי ואמר ליוני דפלחית קדמוהי ישלח מלאכא ביר עמך ויגלח אורחך ותסב אתתא לבדי מד עיתי ומבית אבא אד תנקח מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואסלא יתבן לך והיית גבן מאלתי בכין תהי לצא ממזמתי אדני תהך לזרעתי ואסלא יתבן לך ותהי לצא ממזמתי ואבא הקס אלהעין ואמר יהוה אלהי אדני אכדהם אמי שך נא מעלי דרכי אשר אנכי דלך עליה ואתית יוצא דין לעינא דאמרי ית ית אלהיה דרכוב אכדהם אסאית כען דעזא חקך לאצלהא אדני דאנא אדיל עליה יהוה אנכי נעב על עין דמוס וזהו העלמה ויצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מבדך האנא חאוס על עינא דמליא ותהי עולומתא דתמוק לממלי ואמללה אשקני כען דעזר מליא מקולתך ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הסיח יהוה לבן אדני ותמר לי אק את אשת ואק לגמלי אמלי היא אתתא דלמין ית רכובי : אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה דבקה יצאת ובה על שבמה ותדד הענה ותשאב ואמר אליה השקיני נא אנא ער לא שויתת למללא כלבי והא לבקה נפחת וקולתה על כתמה

דאת אנשין ושלחן יתבנה אחתהון וית
מנקתה ויתעבד את אברהם ויתגברוהי
ויכדו את דברה ויאמרו לה אחתנו את
הי לאלבי דברה וייד שדעך את שער
שנאין וברכו יתבנה דאמרו וזה אמת
אתה ואי לאלבי דלדבון ויידתון כנכי ית
קרוי פנאיהון ותקם דברה ונער תיר
ותרפנה על דגמלים ותלכנה אחרי
האיש ויקח העבד את דברה וילך וקמת
דברה ועלמתהא ודכנא על גמלי
ואל לא תהי גדל או דבר עבדא ית דברה
דאל ויחזקנא מבוא באר לחידא והוא
ישב באר הנגב ויצחק על במיתור
מבדא דמלאך קוימא אתחזי עלה דהוא
תתבא ערדומא ויצא יצחק לשווא
בשרה לפנות ערב וישא עינו ורא והנה
גמליב באים ונמק יצחק לאלה בחקלא
לממני דמשא ולקח עינו וזהא והיא
גמליא אתי ותשא דברה את עניה ומרא
את יצחק ותפל מעל הגמל וזקמת דברה
ית ענלא וזהת ית יצחק ואת דבנות מעל
גמליא ותאמר אל העבד מי האיש ורדו
ההלך בשדה לקראתנו ואמר העבד הוא
אדני ותקח דבנות ותתפס דאמרת לעבדא
מן גפראוי כיד מחליך כחקלא לקראתנו
ואמר עבדא הוא רבנו ונסיבת עינא
אתפסי את ויספר העבד ליצחק את כל

הדברים אשר עשה ואתעני ענא אל יצחק
ותכל מתגמלאר עבד ויבאה יצחק האלה
שדה אמו ויקח את דברה ותהיל לאשה
ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו ואתעלה
יצחק למשכנא וזהא וזהא תקנין ענא דא
כענא שדה אמו ונסיב ית דברה זהא
ליהלאו ודיחמה דאתנחם יצחק בלד אמו

ויספא אברהם ויקח אשה ושמה קטורה
ואוסת אברהם ונסיב אתתא ושמה קטורה
ותלדו את זמרון ואת יצחק ואת מרון ואת
מדין ואת ישבך ואת שפן וילידת ליה וזהא
דית יצחק וית מדין וית מדין וית שפן וית שפן
ויקשן ילד את שפא ואת דין ובני דין היג
אשורם ולטושם ולאמים ויקשן וילד
ית שפא וית דין ובני דין וזהא וזהא
ולגדון ובני מדין עיפה ועמר וחנן ואפד
ואלד עה כל אלה בני קטורה ובני מדין
עיפה ועמר וחנן ואפד וזהא וזהא
בני קטורה ויתם אברהם את כל אשר לו
ליצחק והב אברהם את כל דלית לויצחק
ולבני הפילגשים אשר לאברהם ברת
אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק
בכל בעורבוי קדמה אל ארץ קדש וזהא
לחיתא אל אברהם והב אברהם מתנת
זעלחיון מעל יצחק ברת ערדומא
קיים לקראתא לארע מדנהא ואלה

ע

ויקח
ויקח
ויקח
ויקח
ויקח

54

שדיבאר עאד אימר לך גור בארץ הזאת
ואהיה עמך ואברכך פירך ויזרעך אתן
את כל הארצות האל והקמתי את השבעה
אשר נשבעתי לאברהם אביך דור בארעא
ואיהי מימי בפעריך ואברכך ארי
לך ולבנך אתן ית כל ארעא האלן ואקים
את קימא דקיימית לאברהם אבך והרפית
את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך
את כל הארצות האל והתפל ככוכבי ער כל
בני הארעא ואסגי יתבנך ככוכבי שמיא
ואתן לבנך ית כל ארעא האלן ויתברכו
בך כל עממי ארעא עקב אשר שמע
אברהם בקלי וישמר משמרת מצותי
הקותי ותורתי חלף דקביל אברהם למימלי
ונטר מטרת מימרי סקודי קימי דאוריית
ישב יצחק בגרר ויתב יצחק בגרר וישאלו
אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא
כי ירא לאמר אשתי סגורתי אני אנשי המקום
על דבקה כי טובת מלך אהו וישאלו אנשי
אתלא על עיסק אחתיה ואמר אחת היא
ארי דהיך למימר אחתי דלמא וקטלוגני
אנשי אתלא על דבקה אדרי מידת חילוי היא
זכרתי כי ארכלו שסחימיס וישקם אבימלך
כיון דלשתיס בער החלון ויראוהו יצחק
ויאמר את דבקה אשתי והוה כד סגיא ליה
סחי וימלא ואסתלי אבימלך מלכא דמלשתי
בן חלכא והוה יצחק מחייך עס דבקה

והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך

והתפל ככוכבי ער כל בני הארעא

וישאלו אנשי המקום

לאשתו ויאמר אחתי היא

כי ירא לאמר אשתי סגורתי אני

אנשי המקום על דבקה

אדרי מידת חילוי היא

זכרתי כי ארכלו שסחימיס

וישקם אבימלך כיון

דלשתיס בער החלון

ויראוהו יצחק

ויאמר את דבקה אשתי

והוה כד סגיא ליה סחי

וימלא ואסתלי אבימלך

אתתיה ויקרא אבימלך לי צחק ויאמר
אך הנה אשתך הוה ואמר אחתי הוה
ויאמר אליו יצחק כי אמרת אמת עליה
ולא אבימלך לי צחק ואמר ברם הוה
אחתך היא ואנכיין אמרת אחת הוה ואמר
ליה יצחק ארי אמרית דלמא אתקטייל
עלי ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו
כמעט שלב אחד העם את אשתך והנאת
עלינו אשם ואמר אבימלך מאד אעבוד
לנא בלעזר כון שריב דמוחד בעמא אר
אתך דאיתיתא עלנא חובא ויצי אבימלך
את כל העם ליאמר הנגע באישה ונאטות
מות ימות ומקור אבימלך ית כל עמל דלמא
דנזיק לגבלא חזין ולא אתתיה אתקטילא
יתקטיל ויצרע יצחק בארץ ההוא וימלא
בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה
ולדע יצחק בארעא ההיא ואשכח נפלא
ההיא על חד מאו בר שערותי ונבליה ילי
ויגדל האיש וילך הלון וגדל עד שיגדל
מאד ולבא גברא ואלל אטיל סגורתי וי
ירכא לחדא ויהי לו מקנה צאן ומקנה עמר
ועדרה רבה ויקנאו אתו מלשתיס והוה ליה
גזיר עניא וגית תור וטבחה סגורתי ויבנה
פלשתאי וכלה הארצות אשר חדר עבדי
אכיו כימי אברהם אכיו סתמוס פלשתים
וימלאום עמר וכל בורי דחלון סגורתי
כיומי אברהם אכיו סתמוס פלשתים וימלאום

והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך

והתפל ככוכבי ער כל בני הארעא

וישאלו אנשי המקום

לאשתו ויאמר אחתי היא

כי ירא לאמר אשתי סגורתי אני

אנשי המקום על דבקה

אדרי מידת חילוי היא

זכרתי כי ארכלו שסחימיס

וישקם אבימלך כיון

דלשתיס בער החלון

ויראוהו יצחק

ויאמר את דבקה אשתי

והוה כד סגיא ליה סחי

וימלא ואסתלי אבימלך

בזכר ויבנה פלשתאי וכלה הארצות אשר חדר עבדי אכיו כימי אברהם אכיו סתמוס פלשתים וימלאום עמר וכל בורי דחלון סגורתי כיומי אברהם אכיו סתמוס פלשתים וימלאום

עבדא ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו
כי עצמת ממנו מאד ויאמר אבימלך ליוצא
איוול מעמנו ארי תקיפת מנצח לחלא
וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב
שם ויאמר מתמין יצחק ושדא בנחלא
לגלר ויתיצתמן וישב יצחק ויחפר את
בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו
ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם
ויקרא להן שמות בשמות אשר קרא להן
אביו ותב יצחק ויחפר ית בירי דמיא דחפרו
בימי אברהם אביו וטמונין פלשתאי
בתר דמית אברהם ויקרא להן שמות
בשמות דהוה קרי להן אביו ויחפרו
עבדו יצחק בנחל וימצאו שם באר מים
חיים ויחפרו עבדו יצחק בנחלא ויאשלו
תמן ביר דמיון כדעין ויבירו עי גרר עם
דעין יצחק לאמר לנו המים ויקרא שמה באר
עשוק כי התעשקו עמו וינצור עולת אר גרר
עבד דעולת אר יצחק למימר וילנא מלא וקרא
שמה דבילא עשוק ארי אתעשקו עמיר
ויחפרו באר אחרת ויריבוגם עליה ויקרא
שמה שטנה ויחפרו ביר אחרי ונצרו אר
עלה וקרא שמה שטנה וינתק משם
ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא
שמה רחובות ויאמר כי עתה רחוב יהיה לנו
וכי ינו בארץ ויאמרו מתמן ויחפרו ביר
אחרי וילנא עליה וקרא שמה רחובות ויאמר

ליוצא
איוול
מעמנו
ארי

ליוצא
איוול
מעמנו
ארי
תקיפת
מנצח
לחלא
וישב
מתמין
ישדא
בנחלא
לגלר
יתיצתמן
ישב
יצחק
ויחפר
את
בארות
המים
אשר
חפרו
בימי
אברהם
אביו
ויסתמום
פלשתים
אחרי
מות
אברהם
ויקרא
להן
שמות
בשמות
אשר
קרא
להן
אביו
ותב
יצחק
ויחפר
ית
בירי
דמיא
דחפרו
בימי
אברהם
אביו
וטמונין
פלשתאי
בתר
דמית
אברהם
ויקרא
להן
שמות
בשמות
דהוה
קרי
להן
אביו
ויחפרו
עבדו
יצחק
בנחל
וימצאו
שם
באר
מים
חיים
ויחפרו
עבדו
יצחק
בנחלא
ויאשלו
תמן
ביר
דמיון
כדעין
ויבירו
עי
גרר
עם
דעין
יצחק
לאמר
לנו
המים
ויקרא
שמה
באר
עשוק
כי
התעשקו
עמו
וינצור
עולת
אר
גרר
עבד
דעולת
אר
יצחק
למימר
וילנא
מלא
וקרא
שמה
דבילא
עשוק
ארי
אתעשקו
עמיר
ויחפרו
באר
אחרת
ויריבוגם
עליה
ויקרא
שמה
שטנה
ויחפרו
ביר
אחרי
ונצרו
אר
עלה
וקרא
שמה
שטנה
וינתק
משם
ויחפר
באר
אחרת
ולא
רבו
עליה
ויקרא
שמה
רחובות
ויאמר
כי
עתה
רחוב
יהיה
לנו
וכי
ינו
בארץ
ויאמרו
מתמן
ויחפרו
ביר
אחרי
וילנא
עליה
וקרא
שמה
רחובות
ויאמר

ארי כען אפתי ימי לנא ויפשו נא עבדא
ויעל משם באר שבע וסליק מתמן לנא
שבע וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר
אבני אלהי אברהם אביך אל תירא כי אית
אנכי וברכתך והרבתי את עמך בעבר
אברהם עבדי ואתגליליה וכליל אהלו
ואמר אבני אלהי דאברהם אביך לא
תרחל ארי כסעך מימר דאברהם כן
דאסגי ית כנך בדיל אברהם עבדי ויב
שם מזבח ויקרא בשם יהוה וישבע א
ויכרו שם עבדי יצחק באר ונצא תל
מדכא אדיל בשמא דילי ופדסיה דמי
למשכניה וכלו תמן עבדי יצחק ביר
ואבימלך הלך אליו מגרר ויחזק מרעה
ופיכל שר צבאן ויאבימלך את אלהי
מגרר דסייעתא מוהי ופיכל דביר דהוה
אלהם יצחק מדועבדתם אלי ויחזק שונא
אתי ויטלחו בני מאתכם ויאמר להם יצחק
מדין אתותון לוהי ואתון סעיתון יתי דשולחתי
מלותכון ויאמרו דאורי אנו כי היה יתור
עמך ונאמר תהינא אלה בינותינו כי כיב
ובינך ונכדתך ברית עמך ויאמרו מה
חזינא ארי הוה מימר ארי כסעך ויאמר
תתקיים כען מומתא דהוה בין אבותינו
כינצא וינצך ונכדך קום עמך אס תעש
עמנו דעה באשר לא נבטוך וכאשר
עמך דין טוב ונשולחך בשלום אתה עתה

ליוצא
איוול
מעמנו
ארי
תקיפת
מנצח
לחלא
וישב
מתמין
ישדא
בנחלא
לגלר
יתיצתמן
ישב
יצחק
ויחפר
את
בארות
המים
אשר
חפרו
בימי
אברהם
אביו
ויסתמום
פלשתים
אחרי
מות
אברהם
ויקרא
להן
שמות
בשמות
אשר
קרא
להן
אביו
ותב
יצחק
ויחפר
ית
בירי
דמיא
דחפרו
בימי
אברהם
אביו
וטמונין
פלשתאי
בתר
דמית
אברהם
ויקרא
להן
שמות
בשמות
דהוה
קרי
להן
אביו
ויחפרו
עבדו
יצחק
בנחל
וימצאו
שם
באר
מים
חיים
ויחפרו
עבדו
יצחק
בנחלא
ויאשלו
תמן
ביר
דמיון
כדעין
ויבירו
עי
גרר
עם
דעין
יצחק
לאמר
לנו
המים
ויקרא
שמה
באר
עשוק
כי
התעשקו
עמו
וינצור
עולת
אר
גרר
עבד
דעולת
אר
יצחק
למימר
וילנא
מלא
וקרא
שמה
דבילא
עשוק
ארי
אתעשקו
עמיר
ויחפרו
באר
אחרת
ויריבוגם
עליה
ויקרא
שמה
שטנה
ויחפרו
ביר
אחרי
ונצרו
אר
עלה
וקרא
שמה
שטנה
וינתק
משם
ויחפר
באר
אחרת
ולא
רבו
עליה
ויקרא
שמה
רחובות
ויאמר
כי
עתה
רחוב
יהיה
לנו
וכי
ינו
בארץ
ויאמרו
מתמן
ויחפרו
ביר
אחרי
וילנא
עליה
וקרא
שמה
רחובות
ויאמר

יהוה אס תעביר עמא כישא כמא דלא
אליהן כן זכמא דעבדנא עמך לחוד טב
ושלחך בשלם את בען כריכא דמי ויעש
להם משתח ויכלו וישתו ויכד להון משתח
זכלו ושתיו וישכמו בפר וישכמו וישלחו
וישלחו יצחק וילכו מאתו בשלום ואקדמו
בעמא וקוימו גבר לאחיה ושלחיו ויצחק
זאלו מלוותיה בשלם ויהי בימים ההם ויבאו עבדי
יצחק ויגדלו על אבות הבאר אשר חפרו
ויאמרו לו מצאנו מים והנה כיומא ההוא ואתו
עבדי יצחק וחיואו ליה על עסק בורא דחפרו
זאמרו ליה אשכחא מים ויתבא אתה שבעה
על פן שם העיר באר שבע ער חיים וקלא
יתה שבעה על פן שמה דקדחא באר שבע ער
יומא דהין

כח
מל
במק
תם
ד
חל
ול
טע
ויחזק
כח
במק

ויהי

ע

ב

עשו פק אדבעים שנה ויסקח אשור את יהודית
בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי והזה
עשו בד ארבעין שנין ונסיב אתתא ית יהודית
בת בארי חתאה וית בשמת בת אילן חתאה
ותהיין מרת דהו ליצחק ולדבקה והואה מסדן
ומרגזן על מימר יצחק ודבקה

ויהי כדכח יצחק ודבקה

ישו מראת ויקרא את עשו בכו הגרל
ויאמר אליו בני ויאמר אליו הגני והזה
כד סוב יצחק זכיה עיניה מלמח י
וקרא ית עשו בדיה רכא זאמר ליה
בדי זאמא ליה זאמא ויאמר הגר

בא זכנת לך איך עתי יום מותי ויאמר הא
בען סיבית לית זכא ידע יום מותי ועתה
שאנא כליך תליך וקשתך וצאה שרה
וצורה לי צורה ובען סב בען צינך ספך וקשתך
ומוק לחקל אצור לי צידא ועשה לי מטעמים
כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור
תברכך נפשי בפרס אמותי ועבדי לי
תבשולין כמא דרחמי מית זאמרו לי ואיכול
בדיל דתברכניך נפשי עד לא אלמורתי
ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בכו
ונלך עשוה שרה לצור ציד להביא ודבקה
שמעת כד מליל יצחק עם עשו בדיה זאמרו
עשו לחקל לא למצור צידא ליתאה ודבקה
אמרה אלי יצחק בנה לאמר הנה שמעתי את
אביך מדבר אל עשו אחיך לאמרו ודבקה
אמרת ליעקב ברה למימר הא שמעתי מן
אבוק ממליל עם עשו אחיך למימר הביאה
לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכה
לפני יהוה לפני מותי איתא לי צידא ועבדי
לי תבשולין ואיכול זאמרו צינך קרסי קרם
מותי ועתה בע שמע בקלי לאשר אבי
מצוה אתך ובען כדו קביל מני למא דאמא
מפחדא יתך לך נא אל הצאן וחקלי משכ
שני גדיי עדים טובים ואעשה אתם מטעמים
לאביך כאשר אהב איילך בען לעזא זכב
לי מתמך תרין גדיי עדים טובין זאמרו ויהו
תבשולין לאבוק כמא דרחמי זאמרו לאבוק

ויהי כדכח יצחק ודבקה

ב
אם
ליק
המחוקק

יג.
כז.

וה

א

נחמנו
ה

כלל
עלה
בין

וינה
גוד
לזה:

ברכה
תורה
פ

זה
ס

ברכה
ים

יאנו
ס

ולכזה ה' וקראנו חסיד אין בטורה שאלה לבח לוטועתך וכל לעון יהודה

ה'תשנ"ד
כפרקין
וילנא
הרב
יחיאל

3
 פתו
 ויקרא
 ויעקב
 ויבחר
 את
 ידיו
 ב
 ריט
 ריט
 5
 ריט
 פיס
 כספ
 יתן
 וכל
 ויחיים

[illegible]

אֶל־בֶּן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הָאֲדָמִי אָחִי רַבְּמָה אִם
יַעֲקֹב וְעָשָׂו וְשָׁלַח יַעֲקֹב יָת יַעֲקֹב וְאָדָם
לְפָדֶן־אֲדָמָה לֹת לֹת לֹת כִּדְבָרֵי אֲדָמָה אֲחִי
רַבְּמָה אֲמִיהַ דְּיַעֲקֹב וְעָשָׂו נִירָא עָשָׂו כִּי
בְּדִיר יַעֲקֹב אֶת־יַעֲקֹב וְשָׁלַח אֶת־רַבְּמָה אֲדָמָה
לְפָדֶן־אֲדָמָה לֹת לֹת לֹת כִּדְבָרֵי אֲדָמָה אֲחִי
לְאֶתְחָק אֲשֶׁה מִבְּנוֹת בְּנֵי עֵשָׂו וְחָלָא עָשָׂו אֲדָמָה
כִּדְבָרֵי יַעֲקֹב יָת יַעֲקֹב וְשָׁלַח יָתֵיהּ לְפָדֶן־אֲדָמָה לֹת
לֹת לֹת מִתְּמָן אֶתְתָּא כִּדְבָרֵי יָתֵיהּ וְפָקִיד עֲלֵיהּ
לְמִימָר לְאֶתְסַב אֶתְתָּא מִבְּנוֹת בְּנֵי עֵשָׂו וְיִשְׁמַע
יַעֲקֹב אֲלֵאֲבִי וְאֶל־אֲמִין וְיִלְךְ פְּדִנָה אֲדָמָה
וְקָבִיל יַעֲקֹב מִן אֲבִיהִי וּמִן אֲמִיהִי וְאָדָם לְפָדֶן
אֲדָמָה וְיִירָא עָשָׂו כִּי רַעוּת בְּנוֹת בְּנֵי עֵשָׂו
יַעֲקֹב אֲבִי וְחָלָא עָשָׂו אֲדָמָה לֹת לֹת לֹת
כִּדְבָרֵי יַעֲקֹב אֲבִיהִי וְיִלְךְ עָשָׂו אֲלֵשְׁמַעֲלָא
וְיִסָּח אֶתְמַחֲלָת בְּתִישְׁמַעֲלָא בְּזִי אֲבִיהִי
אֲחֻת בְּנוֹת עַל־עָשָׂו לֹת לֹת לֹת וְאָדָם עָשָׂו
לֹת לֹת לֹת וְנָסִיב אֶתְמַחֲלָת בְּתִישְׁמַעֲלָא
כִּדְבָרֵיהֶם אֲחִיהִי וְנָסִיב עַל־עָשָׂו לֹת
לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת
יַעֲקֹב מִבְּנוֹת שְׁבַע וְיִלְךְ חֲדָה וְנָסִיב יַעֲקֹב
מִבְּנוֹת שְׁבַע וְאָדָם לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת
שֵׁם כִּדְבָרֵי שְׁמֵי וְיִסָּח מִבְּנוֹת הַמִּקְדָּשׁ
וְיִשְׁמַע מִבְּנוֹת שְׁבַע וְיִשְׁכַּח בְּמִקְדָּשׁ הַמִּקְדָּשׁ
כִּדְבָרֵיהֶם וְנָסִיב אֲדָמָה עַל־שְׁמֵי אֲדָמָה
אֲתֵרָא וְשֵׁי אֲמִיהִי וְשֵׁי אֲתֵרָא הַלְלוּ
וְיִירָא וְהִנֵּה סָלַם מִצֵּב אֲדָמָה וְאֲשֶׁר מִצֵּב

בא
מדר

ובענין
קוים

לך
שם

וישמוע
יעקב

ו

ויצא

וְשָׁמַיָּה וְהִנֵּה מִלְּאֵלֵי אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם וְיִירָא
כִּדְבָרֵיהֶם וְהִנֵּה מִלְּאֵלֵי אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם
מִצֵּב יַעֲקֹב שְׁמֵי אֲדָמָה לֹת לֹת לֹת
וְנָסִיב יָתֵיהּ וְהִנֵּה יָתֵיהּ נָסִיב עַל־יָתֵיהּ
אֲנִי יָתֵיהּ אֲלֵהִי אֲבִיהֶם אֲבִיהֶם וְיִירָא
הָאֲדָמִי אֲשֶׁר אֲתֵרָא שְׁכַח עַל־יָתֵיהּ לֹת
וְלִדְרֵק וְהִנֵּה יָתֵיהּ אֲדָמָה לֹת לֹת
וְאֲמַר אֲנִי יָתֵיהּ אֲלֵהִי דִּכְבָּרֵיהֶם אֲנִי וְיָתֵיהּ
דִּי יַעֲקֹב אֲדָמָה שְׁכַח עַל־יָתֵיהּ לֹת
וְלִכְנֹךְ וְהִנֵּה יָתֵיהּ בְּעַפְרָה אֲדָמָה וְיִירָא
יָתֵיהּ וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא
מִשְׁפַּחַת הָאֲדָמִי וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא
כִּדְבָרֵי אֲדָמָה וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא
וְלִצְמוּגָא וְלִצְמוּגָא וְיִירָא וְיִירָא
לִדְרֵק אֲדָמָה וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא
וְשִׁמְרָתֵיהּ בְּכָל־אֲשֶׁר תִּלְךְ וְהִנֵּה יָתֵיהּ
הָאֲדָמִי הַזֶּה אֲתֵרָא בִּילָא עַד־אֲשֶׁר
אִם עָשִׂיתִי אֶת־אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ וְהִנֵּה מִימָר
כִּדְבָרֵי דִּבַּרְתִּי לָךְ וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא
לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת לֹת
וְיִירָא לִילִית לָךְ וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא
וְיִירָא אֲנִי יָתֵיהּ בְּמִקְדָּשׁ הַמִּקְדָּשׁ
יָתֵיהּ וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא
יָתֵיהּ וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא
יָתֵיהּ וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא
יָתֵיהּ וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא
יָתֵיהּ וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא וְיִירָא

על
ייע
ויק
על

אתר ודין וט' אלהים אתר דלעזא כות מן קדם
יל ודין תלע קביל שמאי וישלם יעקב
בכקר ויקח אתהאבן אשר שם מראשותיו
וישם אתה מצבה ויניק שמן על ראשה
ואקדים יעקב בצפלא ונסיב ית אבנא
דשוי איסרוה ושווי יתה קמא דאליק
משחא על רישו ויקרא את שם המקום ההוא
בית אל ואולם לוי שם העיר לראשונה
וקרא את שמה דאתהאבן בית לודם
לוי שמה דקרתא מלקדמין ויבדד יעקב
גדר לאמר אמי היה אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה ונתקלי לחם לאכל ובגד ללבוש
וקיים יעקב קיום למימר אסיה מימלא
דיני בשערי ויטרנני באורחא דרא
דאנא אזיל דיתין לי לחים למיכל וכסו
למלכש ושבתי בשלום אל בית אבי
והיה יהוה לי לאלהים ואחזב בשלום
לבית אבא ויהי מימלא דיני לי לאלה
והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה
בית אלהים וכל אשר תתקלי עשר
אעשרנו לך ואבנא דרא דשוויתי קמא
ההו דאיהו מלח עלה קרמין וכל דתתין
לי חד מן עמלא אפרש יתה קרמין וישח
יעקב בגלין וילך ארצה בני קדם וגטל
יעקב בגלוהו ואלל דאיע בני מדנחא וירא
והנה באר בשדה והנה שט שלשה עררי
ינא רבנים עליה בי מזהבאר ההוא ישון

ב
קבוצ
בתורה

אשר אנכי
היה
ישל
יפה
גל
כחו

ב
ז
ו

כ
וכ
דעל

ועד
דברי

היו
כות
כח

יה
קטט

בזל
וכ

יחזק
ומל

כח
כח

העדרים והאבן גדלה על פי הבאר ויחל
והאבן דהחל לא והאבן תלתה עדרין
דען דביעין עלה ארימין בירא דהאמשון
עדדיא דאבנא דנחא על פומא דבידא
וגאספי שמה כל העדרים וגללו אתהאבן
מעל פי הבאר והשון אתהאבן והשינואת
האבן על פי הבאר למקמה וזאת כנשון
לתמן כל עדדיא ומגדדין ית אבנא מעל
פומא דבירא ומשקן ית ענא ומותבין ית
אבנא על פומא דבירא לאתדה ויאמר
להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחר
אנחנו דאמר להון יעקב אחי מנן אתנן
דאמרו מהלן אנחנו ויאמר להם הדי עתם
אתלכן בנחור ויאמרו בנחור ואמר להון
הדי עתון יתלכן בנחור ואמרו דר עין
ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום וזהו
רחל בתו באת עם הנאין ואמר להון השלום
ליה דאמרו שלום זהא דחל בדתיה אתיאת
עם ענא ויאמר הן עזר היום גדול לא
עת האסר המקנה השקן הנאין ולכן לעו
דאמר להון הא עזר וגאספי לא עיון
למכנש בעיר אשון ענא דאזיל דעו ויאמרו
לא נבול עד אשר יאספנו כל העדרים וגללו
אתהאבן מעל פי הבאר והשקינו הנאין
דאמרו לא נבול עד דיתכנשון כל עדדיא
ויבדד לוי ית אבנא מעל פומא דבירא ונשון
ענא עזר במדבר עמם ורחל באת עם

היה דאיהו מלח עלה קרמין וכל דתתין לי חד מן עמלא אפרש יתה קרמין וישח יעקב בגלין וילך ארצה בני קדם וגטל יעקב בגלוהו ואלל דאיע בני מדנחא וירא והנה באר בשדה והנה שט שלשה עררי ינא רבנים עליה בי מזהבאר ההוא ישון

בסעדיך וישלח יעקב ויקרא לרחל
וללאה השדה אל צאנו ושלח יעקב וקרא
לרחל וללאה לחקלאות עניה ויאמר
להן ראה אנכי אתפני אביכן כי אינני
אלי כחמל של שם ואלהי אבי היר
עמדי ויאמר להן חזי אצא ית סבראמי
אבולון אדולייתנן עמי כמאתמלי
ומדקמוהי ואלהיה ראבא הזה בסעדי
ואתנה יד עתן כי ככל כחי עבדתי את
אביכן ואתן יד עתן ארי ככל חילי
מלחית ית אבולון ואביכן התל כי זה חלק
את משכדתי עשדת מגים ולא נתנו
אדלים להרע עמדי ואבולון שקר כי
ישע ית אגרי עסר זמנן ולא שבקיה
כי לא ראשא עמי אספה יאמר נקדים
היה שכלך וילדן כל הצאן נקדים ואם
כה יאמר עקדים יהיה שכלך וילדן כל
הצאן עקדים יאסכדין הזה אמר נמורין
יהי אגדי וילדן כל עכא נמורין ואם
בדין הזה אמר דגולין יהי אגדי וילדן
כל עכא דגולין ויאל אלהים את מקנה
אביבם ויתן לה ואפליש יל מן בעידא
ראבולון ויחבלי ויהי בעת יחס הצאן
ואישא עיני וראא בחלוס והנה העתדים
העלים על הצאן עקדים נקדים
ונקדים זהו בעידן דאתיחמא עכא
וזקבית עיני וחזית בחלמא והיא

וכעז

ל

ל

ע

כ

ל

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

תושיא דסלקין על עכא דגולין נמורין
וכעז חזין ויאמר אלי מלאך האלהים בחלוס
יעקב ואמר הגני ואמר לי מלאכא כי
בחלמא יעקב ואמר ית האנא ויאמר שא
נא עיניך וראא בלד העתדים העלים על
הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את
כל אשר לבן עשה לך ואמר זקוק כען
עניך וחזי כל תושיא דסלקין על עכא
דגולין נמורין וכעז חזין ארי גלי קדמי ית
כלד לבן עניך לך אנכי האל בית אל אשר
משחת שם מצבה אשר גדרת לי שם נדר
עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ
מוצאך אצא אלהי אדאגלית ערך בבית
לך ומשחת את המזבח אשר קיימת חקמי תמן
קום כען קום מן ארץ אלהי ותב לארץ
כל דותך ותען רחל ואלה ויאמר ברה לו
העור לנחלק ונחלק בבית אבנו ואת בית
רחל ואלה ויאמר אליה העור לנא חולק
ואחסא בבית אבולא הלו אנכדין נחשנו
לו שם פרגו ויאכל גם אכול את בקמנייהו
נכלאן אתחשיבנא ליה ארי זכנא ואב
אף מיכל ית כספנא כי כל העשר אשר
הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבננו ויאמר
כל אשר אמר אלהים אליך עשה אד
עתיד אד אפריש יל מאבולא וילגא וזהו
ודכנא וכען כל דאמר יל לך ענין ויתקם
יעקב וישא את לבן ואת נשיו על החמור

וכעז

ל

ל

ע

כ

ל

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

כ

דלמא תמוליל עם יעקב מטוב עד בישוי
ויעקב לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו
בחד ולבן תקע את אחיו בחד הגלעד ואדוני
לבן ית יעקב ויעקב פרס ית משפחה בטורא
ולבן אשרי ית אחוהי בטורא דגלעד
ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את
לבי ותנהג זת בנתי כשבית סבא אמר
לבן ליעקב מא עבדתא וכסיתא בחד
ורכרת ית בנתי כשבית חדש
כחבאת לבדח ותגנב אתי ולא תגנבתי
ואשלחך בשמחה ובשרים בתוך ונכנח
למאט מדתא למישר וכסיתא מיני
חיות לי דשלחתך פון בחדוא ונתשבתן
בתומין ובכורין ולא גטשתי לנשק לבני
ולבנותי עמה דסדלת עשו ולא עיבדת
לנשקא לבני ולבנותי כען אסכורתא
למעבד וישלאליו לעשות עמכם
דע ואלהי אבולם אמשואמר אלי לאמר
השומר לך מדבר עמי עקב מטוב עד דע
אית חילא בידי למעבד עמכון בישא
ואלהי אדאכרין בדמשא אמר לי למימר
אסתמר לך מלמללא עם יעקב מטוב עד
בישו ועמה חלך הלכת כי נכסף נכמנך
לפית אכור למח גנבת אתא חילא ונתן מיני
אדלתא ארי חמלא חמורא לפית אכור
למא נסותת ית דחלתי ויעקב עקב אמר
ללבן כיראתי כי אמרתי פן תגנב את

בן ונטל ית בנוהי ויתנשוהי על
אייא ונהג את כל מחנהו ואת כל רכשו
שור רכשו מחנה קנינו אשר רכש במדן
רם לבוא אלי יעקב אביו אדעה עשן ודבר
כל גיתוהי ויתלך קנניה דקנא גיתוהי
גניה דקנא במדן דאלם למית לזות
וזק אמהי דארעא דננען ולבן חלך ונזק
במדן ותגנב רחל את המרפס אשר
היה ולבן אצל למגז ית עמה ונסעת רחל
קלימא דלא נהגא ויגנב עין את לב
והארמי על בלי חגורו כי נדח הוא
יעקב מן לבן אדמאה על דלא חוו ליה
יאזיק היא וינדה הוא וכל אשר לו
ויטבר את הנהר וישם את פניו הר
עד ואזלו אוכל דליה וחסות עבדית
דאשו ית אחוהי לטורא דגלעד וימר
ביום השלישי כי כרה יעקב ואתחזא
ללבן כיום אתליתא ארי אצל יעקב ויקח
ית אחיו עמו וידרך אחריו בדרך שב עת
ביום וידבק אותו בחד הגלעד ודבר ית
והוה עמיה ודרך בתדוהי מהלך
עדה יומין ואדבק יתיה בטורא
עוד ויבא אלהים אל לבן הארמי
ב הלילה ויאמר לו השמר לך
ורכך עמי עקב מטוב עד דע ואתא
אש חר מן חרסי לזות לבן אדמאה
למא נסותת ית דחלתי ויעקב עקב אמר
ללבן כיראתי כי אמרתי פן תגנב את

בנתק מעמי ואני יעקב ואמר ללכ
ארי דהוילי ארי אמרתי דלמאתונות
בנתק מעמי עם אשר תמצא את אלהיך לא
יהיה נזק אחינו הכר לך מה עמך וקח
ואני יעקב כי רחל גנבתם את
דת שבה יתחלתך לא יתקיים קדם
אחנא אשת מורע לך מאד עמי זסכל
ואני יעקב ארי רחל נסבתון ונבא
לכך בזה ליעקב ונבא לך לאה ונבא
עמך באמהת ולא מצא ויבא מאהל
לאה ונבא באהל רחל ועל לכן במשכנא
דיעקב ובמשכנא דלאה ובמשכנא
דתרתינ לחינתא ולא אשבה ונבא
במשכנא דלאה ועל במשכנא דרחל
ורחל לקחה את התרמים והשמים בכר
הגמל ותשב עליהם וימשש לכך את כל
האהל ולא מצא ורחל נסבת ונבא
ועל יתרון בעל אגמלא ויתרבת עליו
ומשיש לכן וכל משכנא ולא אשבה
ותאמר אל אביה אליהל בעוני ארני כי
לוא אוכל לקום ממניך כידרך נשים לי
ויחפש ולא מצא את התרמים ואמרתי
לאה ונבא לא יתקף בעיני דלכני ארי לא
אבול למקס ממך ארי אורח נשיין
לי וכל אשכחית על ארצי ויחר
ליעקב וירב בלכני ויעקב ואמר ללכ
מה עמך מה חטאתי כי דלכת אחרי

ותקף ליעקב ונבא עסלכני ואמר
דאמר ללכני מאו ונבא מאו סרלכני ארי
בתרתינ כי משישת את כלכלי מה עמך
מכל כל ביתך שים כהנגד אחי ואחיו
ויזכחו בין שנינו ארי משישת ארי
כל מה לא אשכחתי מכלל מעי כיתר
שוהכא קדם אחי ואחיו ויזכחו בין תרתינ
דה עשלים שנה אנכי עמך רחל ויעקב
לא שכלו ואלי נאמר לא אכלתי ויעקב
עסרין שנין אבא עמך רחל ויעקב
את כל וזכרתי עקב לא אכלתי טרס
לא אכלתי ארי אנכי אחסנה מדי חסנה
גנבתי ונסתת לי לא דתני לא אכלתי
לך דהות שגא מנבא מעי את כל
נכרית בימלא ונכרית בליליא ויעקב
באם אכלני חרב וקרח בלילה ומר שנת
מעני דהות בימלא אכלני שנת
וגליל אבחת עלי כליליא ונכרית שנת
מעני דהות עשירים שנה בניתך עבדת
אדבע עשרדה שנה בשתי בניתך ושנת
שנים בצאנך ותחלק את משדתי עש
מנים דנני לי עסרין שנין בניתך כל חור
אדבע עסרי שנין בתרתינ בניתך ושנת
שנין כסנך ואשנית אית אברי עסר
זמנין לולי אלהי אבי אלהי אברהם ויח
יחלקה לי כי עתה דיקס שלחתי את
עבי ואני יעקב ואני אלהים ואברהם

אלו לא מן אלהיה דאנא אלהיה דאברהם
ודיה דלית יצחק הוה כסערי ארי כעקדוקם
שלוחתני ית עמלי וית ליאות ידי גלי
קדם יני ואוכח כדמשאי יעקב לבן ויאמר
אלי עקב הבנות כנתי והבנים בני והצאן
צאני וכל אשר אתה ראית לי הוא ולנתי מה
אעשה לאלה הים אן לבניהן אשר ילדו
אתי לבן ואמר ליעקב בנות אנתי ונציא
בני ועמא עני וכל דאת חזי דילי הוא ולנתי
כלא אעביד לאליס ונציא דעקב ולנתי דיליא
ועתה לכה נכדתה ברית אני ואמה והיה
לעך ביני ובינך ונען איתא נגזר קים אנא
ואת ויהי לשהיד בינא ובינך ויקח יעקב
אבן וירימה מצבה ונציא יעקב אבנא
וזקפה קמא ויאמר יעקב לארחיו
לכן אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל
אכלו שם על הגל ואמר יעקב לאחוי
לקוטו אבנים ונציבו אבנים זעזעו דגורא
ואכלו תמן על דגורא ויקרא לו לבן יגד
שהדותא ויעקב קרא לו גלעד ויקרא ליה לנן
גד שהדותא ויעקב קרא ליה גלעד
ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך
זום ערבן קרא שמו גלעד ואמר לבן
גורא הדין שהיד בינא ובינך ונציא
ז על בין קרא שמה גלעד והמצבה
שר אמר יצק יהוה ביני ובינך כיעשת
שמר עהו ושלוחתא דאמר ויסך

ל
ג
ח
כ
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

מיסר אדני בינא ובינך ארי נתכסי גבר
מחכר היה אסתענה את בנתי ואסתקח נשים
על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד
ביני ובינך אסתעני ית בנתי ואם תסב נשין
על בנתי לית אנש עמנא חזי מיסר אדני
סהיד בינא ובינך ויאמר לבן ליעקב הנה
הגל הזה והנה המצבה אשר ידית ביני ובינך
ואמר לבן ליעקב הא דגורא הדין והא קמתא
דאחוי מית בינא ובינך עד הגל הזה ועדה
המצבה אם אני לא אעבר אליך אתה גל
הזה ואם אתה לא תעבר אלי אתה גל הזה
ואתה מצבה הזאת לרעהו שהיד דגורא
הדין ושהד אקמתא אם אנא לא אעבר
לזתך ואת דגורא הדין ואם את לא תעבר לזתי
ית דגורא הדין וזת קמתא הדין לבישן אלהי
אברהם ואלהי נחור ישכנו בינינו אלהי
אביהם וישכנו יעקב במחור אביו יצחק
אלהיה דאברהם ואלהיה דנחור ינינו בינא
אלהא דאברהם וקיום יעקב כדדחיל ליה
אברהי יצחק ויצחק יעקב שבח פהר ויקרא
לאחיו לאכל לחם ואכלו לחם וילינו בכהן
ונלסי עקב נכסותא בטורא וקרא לאחוי
למיכל לחמא ואכלו לחמא וכלו בטורא
וישלים לבן בפקד ויעשק לבניו ולבנותיו
ויבדל אתהם וילך וישב לבן למקומו ואחיו
לבן נצלה ועשוק לבנותיו ולבנותיו וכל
זתהו ואלל וזת לבן לאתיה ויעקב חלף

ז
ח
ט

המלה למעשה
למעשה ונציא
למעשה

כנל
ה
נח
ה

ז

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ל
ג
ח
כ
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ל
ג
ח
כ
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ל
ג
ח
כ
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

לדרך כן ויפגעו בו מלאכי אלהים ויעקב
אלל לאור היה ועל עו ביה מלאכי דני
ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים
זה ויקרא שם המקום ההוא מחני-
ם ואמר יעקב כד הלכתי משרי מן קדם
יגרא וקרא שמו דאתרא ההוא מחני-ם

קנה כחו עני חלק גרב

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו
אדני שער שדה אדום וישלח יעקב
אגדין קרמוה לזות עשו אחיו לאדני
דסער להקלי אדום ויצו אתם לאמר כה
תאמרו לך לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב
עם לבן גדתי ואחר ער עתה ופקודי יתהון
למימר כדן תימלון לרבוני לענו כדנ
אמר עבדך יעקב עם לנן דרית דאודית
ער כען ויהי לי שור וחמור צאן ועבד
ושפחה ואשלחה להביא לאדני למצאון
בעיניך וזהו לי תודין וחמור ען ועבדי
דאמין ושלחית לחזא לרבוני לאשכחא
דחמין בעיניך וישבו המלאכים אל יעקב
לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך
למקד אתך וארבע מאות איש עמו ונתנו
אגדין לזות יעקב למימר אתינא לזות אחור
לזות עשו דאך אתי לקדמותך וארבע מאה
גברא עמיה וידא יעקב טא ויגד לו
וידין אתהעט אשר דתו ואתהצאן ואת
דבד ודמלאים לשבן מחנות ודחיל

מלאכי
דני
ויקרא
שם המקום

קנה כחו עני חלק גרב

מלאכי
דני
ויקרא
שם המקום

מלאכי
דני
ויקרא
שם המקום

מלאכי
דני
ויקרא
שם המקום

יעקב לחד אדעקת ליה ופליג ית עמי
דעמיה זית ענא וית תורי דמלאכי דתודין
משרין ויאמר אם יבוא עשו אל הנחלה
האחת והפכה ויהיה המחנה הנשאר למלכות
ואמר אם ייתי עשו למשריתא הדין
וימחנה ויהי משריתא אדתשתאר לשון
ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי
יצחק יהיה האמר אלי שוב לארתי
ולמוצאתי ואיטיבה עמך ואמר יעקב
אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק
יגרא אמר לי תוב לאר עך וילדו אתך ואונו
עמך יקטנתי מכל החסדים ומכל האמה
אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי
את הירדן הזה ועתה הייתי לשבן מחנות
דעודן דכזא מכל חסדין ומכל טוב ורין
דעבדית עם עבדך אלהי יחידי עבדך
ית ידנא דיין ובענ הוית לתודין נעוד
העילני נא מיד אחי מיד עינו כדנא
אנכי אתו פני יבוא ורבע אם על בני
שוינני פטן מידא דאחי מידא דעשו
דחיל אנא מניה דלמא יותי וימח דגא
על כנא ואתה אמר חוטב איטוב עמך
ושמתי את זרעך בחול הנם אשר נא
יספר מלך ואת אמרת אוכלא אוטוב
עמך דאשוי יתבנך סביאין כחלא דמא
דלא יתמנן מסגי וילי שם כלילה דהוה
ויקח מקדא בידו מנחה לעשו אחיו

מלאכי
דני
ויקרא
שם המקום

מלאכי
דני
ויקרא
שם המקום

מלאכי
דני
ויקרא
שם המקום

מלאכי
דני
ויקרא
שם המקום

מלאכי
דני
ויקרא
שם המקום

יזר
כהן
יחזק
יחזק
יחזק
יחזק

٦
 ٧
 ٨

העקל
בזאת

יחזקאל

ה'תש"ח

7
7

دست

如
已

三

דברי
דברי

3

12

1

24

העק
בזאת

;

ה'תש"ח

江

חד

2

如
已

司

1

דברי
דברי

1

1

12

וכבא ליה ביתא דלבעיריה עבד מטלן עליון קרא
שמה דאתרא סכות

ויבא יעקב שולם עיר שכם אשר

פאדן כנען בכאן מפרן ארם ויחן אתמנע העיר
ואתא יעקב שלים לקד תא אר שכם ופאדעא
לכנען במיתוהי מפרן דארם ושרא לקנול קד תא
ולקן אתחלקת בשדה אשר נטה שם אהליו
מיד בני חמור אבי שכם כמאה קשיטות וזבן
ית אחסבת חקל אדמרסיה תמן למשכניה
מיד בני חמור אביהי דשכם כמאה הדלפן
ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל
ואקים תמן מדכח ופלאח עלוהי קדם אל אלהי
דושרא

דונה בת לאה אשר ילדה ליעקב דראות
בכנות האדן ונפחת דינה בת לאה וילדת
ליעקב למחל בכנת אדעא וירא אתה
שכם בן חמור החוי נשיאה אדן ויקח
אתה וישכב אתה ויענה וזלח יתה שכם
כל חמור חואה דכא דארעא ודכר יתה
ושכיב יתה זעניה ומדכק נמשג בדנינה
בת יעקב ויאהב אתה נער ויפגר על דכחנע
ואתר עיאת נמשיה בדנינה בת יעקב וזחיס
ית עזר יבתא ומלי על לכה דעול מתא דאמר
שכם אל חמור אביו לאמר קחלי את בולחך
הזאת לאשה ואמר שכם לחמור אביו
דמימר סבלי את עול ימתא חואה לאתוי ויעקב
שמע כי שומא את דינה בתו ויחזק

ואמר יעקב כנען אם כנען אשכחית דחמין
כענד ותקביל תחלכתי מן ידי ארעי על כין
חזיתנון לאמר כחיו אמי דכדכא ואתרעית
לי חתבא אתכר בתי אשר הבאת לך כיוחגי
אלהים ופריש ליכל ויפגר בן ויקח קביל
כענ ית תקרבתי דאתית לך ארעי דחיס
עלי ויג דארעי אית לי כולא דאתקיה כיהוקביל
ויאמר נסעה וגלכה ואלכה לנגדך ואמר
כיסול ונחך דאהלך לקבדך ויאמר אליו אדני
לך כידור דרבים רפס ודנאן והבסק עלות
עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הנאן ואמר
ליה דכוני ידע ארעי זכאי דכניק וענא ותווי
מיכנתא עלי אם אדחוק ויבון וימאחד וימאונן
כל ענא יעבדנא אדני לפני עבדו ואב
אתכנולה לאטו ודגל המלאכה אשר
לכני ודגל הלדים כד אשר אבא אר
אדני ש עורה יעבד כענ דכובי קדם ענדיה
ואנא אדכר בניה דדגל עבד תא דקדביו
ולדגל ינקיא עד דאיו לות ככובי לטיעורי
ויאמר עשו אעגדנא עמך מזה עס אשר
אתי ויאמר למה נה אמצא חן בעיני אדני
ואמר עשו אשבוק כענ עמך מן עמא דעמי
ואמר למאדנן אשכח דחמין כעני רבובי
וישב פיסם ההוא עשו ודרכו שעורה ותב
ביתמא ההוא עשו ולאורהיה דסעורי ויעקב
במעסכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות
על בןקרא שם המקום סכות ויעקב נטל לסכות

והנה ביתא דלבעיריה עבד מטלן עליון קרא
שמה דאתרא סכות
ויבא יעקב שולם עיר שכם אשר
פאדן כנען בכאן מפרן ארם ויחן אתמנע העיר
ואתא יעקב שלים לקד תא אר שכם ופאדעא
לכנען במיתוהי מפרן דארם ושרא לקנול קד תא
ולקן אתחלקת בשדה אשר נטה שם אהליו
מיד בני חמור אבי שכם כמאה קשיטות וזבן
ית אחסבת חקל אדמרסיה תמן למשכניה
מיד בני חמור אביהי דשכם כמאה הדלפן
ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל
ואקים תמן מדכח ופלאח עלוהי קדם אל אלהי
דושרא
דונה בת לאה אשר ילדה ליעקב דראות
בכנות האדן ונפחת דינה בת לאה וילדת
ליעקב למחל בכנת אדעא וירא אתה
שכם בן חמור החוי נשיאה אדן ויקח
אתה וישכב אתה ויענה וזלח יתה שכם
כל חמור חואה דכא דארעא ודכר יתה
ושכיב יתה זעניה ומדכק נמשג בדנינה
בת יעקב ויאהב אתה נער ויפגר על דכחנע
ואתר עיאת נמשיה בדנינה בת יעקב וזחיס
ית עזר יבתא ומלי על לכה דעול מתא דאמר
שכם אל חמור אביו לאמר קחלי את בולחך
הזאת לאשה ואמר שכם לחמור אביו
דמימר סבלי את עול ימתא חואה לאתוי ויעקב
שמע כי שומא את דינה בתו ויחזק

והנה ביתא דלבעיריה עבד מטלן עליון קרא
שמה דאתרא סכות
ויבא יעקב שולם עיר שכם אשר
פאדן כנען בכאן מפרן ארם ויחן אתמנע העיר
ואתא יעקב שלים לקד תא אר שכם ופאדעא
לכנען במיתוהי מפרן דארם ושרא לקנול קד תא
ולקן אתחלקת בשדה אשר נטה שם אהליו
מיד בני חמור אבי שכם כמאה קשיטות וזבן
ית אחסבת חקל אדמרסיה תמן למשכניה
מיד בני חמור אביהי דשכם כמאה הדלפן
ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל
ואקים תמן מדכח ופלאח עלוהי קדם אל אלהי
דושרא
דונה בת לאה אשר ילדה ליעקב דראות
בכנות האדן ונפחת דינה בת לאה וילדת
ליעקב למחל בכנת אדעא וירא אתה
שכם בן חמור החוי נשיאה אדן ויקח
אתה וישכב אתה ויענה וזלח יתה שכם
כל חמור חואה דכא דארעא ודכר יתה
ושכיב יתה זעניה ומדכק נמשג בדנינה
בת יעקב ויאהב אתה נער ויפגר על דכחנע
ואתר עיאת נמשיה בדנינה בת יעקב וזחיס
ית עזר יבתא ומלי על לכה דעול מתא דאמר
שכם אל חמור אביו לאמר קחלי את בולחך
הזאת לאשה ואמר שכם לחמור אביו
דמימר סבלי את עול ימתא חואה לאתוי ויעקב
שמע כי שומא את דינה בתו ויחזק

לו את הנער לאשה: אסגו עלי לחרא
 מוהרין ומתנן דאתין כמא דתומרון לי
 והכל לי ית עולימתא לאתו: ויעגו בני
 יעקב את שלם ואת חמור אביו במרמה
 וידברו אשר טמא את דינה אחתם ואתו
 בני יעקב ית שלם וית חמור אביו בחכמה
 ומללו דסאוב ית דינה אחתהון: ויאמרו
 אלהם לאנוכל לעשותה צבר הזה לתל
 את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כיוחפה
 הוא לנו: ואמרו להון לאנוכל למעבד
 בתגמא הדין למיתק ית אחתנא לגבר דליו
 ערלא אחי חסדא היא לנא: אך כזאת נאות
 לכם אסתהון כמנו להמל לכם כל זכר
 ברם כדא נאפס לכון אסתהון כותנא למגד
 לכון כל דכורא ונאנו את כנתינו לכם וא
 כנתיכם נקח לנו ויעבדנו אתכם והיינו
 לעם אחד: ונתין ית כנתינא לכון דת כנתינו
 נא לנא ונתיב עמכון ונא לעמא חד:
 נאס לאת שמינו אלינו להמו ל דלחמא ואת כנתינו
 והלכנו: ואסלא תקבלון מנא למגד
 ונדרב ית בדתנא ונזיל וייטבו דכריתם
 פשיני חמור ובעיני שלם בן חמור: ושמו
 מתגמיהון בעיני חמור ובעיני שלם כד
 חמור ולאחר העל לעשותה צבר
 חסן בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו
 ולא אחת עולימתא למיבד ביהמא אד
 אתר עיבבת יעקב והוא יקיר מכל בית אביו

ב
 נער
 דא
 חב
 דא
 מל
 ונענו
 לחי
 הער
 ב
 מרנה
 המוקד
 נקדח
 חכמה
 וכל
 מלמה
 דאחיה
 נקדח
 דמיון
 ב
 חר
 חס
 וחד
 מל
 ג
 חס
 חס
 חס
 חס

מקנהו בשרה והחרש יעקב עד כאן
 ויעקב שמע אריסאוב ית דינה ברת יר
 ובנוהי הון עם גיתורי בחקלא ושתיק יעקב
 עד מיתיהון ויצא חמור אביו שכם אלי יעקב
 לדבר אתו: ונפח חמור אביו רשעם לזת
 יעקב למללא עמיה: ובני יעקב באו
 מקדשה כעמם ויתעצבו האנשים וחד
 להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכם
 אתבת יעקב וכך לא יעשה: ובני יעקב עלו
 מן חקלא כד שמעו ואתנסיסו גבריא ותקוף
 להון לחרא אחי קנא עבד בישראל למעבד
 יתבת יעקב וזין לא כשור דית עבד: וידבר
 חמור אתם לאמר שכם בני חשקה בפשו
 כנתיכם תגנוא אתה לולאשה ומלל חמור
 עמהון למימר שלם כדא אתרעאת בפשו
 כד דתלון חבן בען יתה ליה לאתו: והתחתנו
 אתנו ונתיבם תתנו לנו ואת כנתינו תקחו
 לכם ואתחתנו כנא כנתינו תתנו לנו
 ויתבתנא תסכון לכון: והתבנו תשבו
 ודא יתרה: לפענכם שכו וסדרו: והאחד
 כד דעמא תבנו ודא יתה יתמיכון
 חבן דעבד ונתיבם תתנו לנו ואת כנתינו
 ויאמר שלם אל אביו: ואל אחיו אמעא
 חן בנייניכם ואשר תאמרו אלי אתקו ואמר
 שכם לאביו: ואלהא אשכח דחבון
 חסדיון ויתמלון לי אתין דרבו עלי מא
 ברת יעקב: ואל יעקב פאשר רשע דאלי: ונענו

ויעקב שמע אריסאוב ית דינה ברת יר
 ובנוהי הון עם גיתורי בחקלא ושתיק יעקב
 עד מיתיהון ויצא חמור אביו שכם אלי יעקב
 לדבר אתו: ונפח חמור אביו רשעם לזת
 יעקב למללא עמיה: ובני יעקב באו
 מקדשה כעמם ויתעצבו האנשים וחד
 להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכם
 אתבת יעקב וכך לא יעשה: ובני יעקב עלו
 מן חקלא כד שמעו ואתנסיסו גבריא ותקוף
 להון לחרא אחי קנא עבד בישראל למעבד
 יתבת יעקב וזין לא כשור דית עבד: וידבר
 חמור אתם לאמר שכם בני חשקה בפשו
 כנתיכם תגנוא אתה לולאשה ומלל חמור
 עמהון למימר שלם כדא אתרעאת בפשו
 כד דתלון חבן בען יתה ליה לאתו: והתחתנו
 אתנו ונתיבם תתנו לנו ואת כנתינו תקחו
 לכם ואתחתנו כנא כנתינו תתנו לנו
 ויתבתנא תסכון לכון: והתבנו תשבו
 ודא יתרה: לפענכם שכו וסדרו: והאחד
 כד דעמא תבנו ודא יתה יתמיכון
 חבן דעבד ונתיבם תתנו לנו ואת כנתינו
 ויאמר שלם אל אביו: ואל אחיו אמעא
 חן בנייניכם ואשר תאמרו אלי אתקו ואמר
 שכם לאביו: ואלהא אשכח דחבון
 חסדיון ויתמלון לי אתין דרבו עלי מא
 ברת יעקב: ואל יעקב פאשר רשע דאלי: ונענו

מִסֵּק לְבֵית אֱלֹהִים וְתִבְחַד מִן דַּעֲבִיד תִּמְנָן
מִדְּכָח לֹא לֹא דִּאֲתַגְלִי לֵךְ כְּמַעֲרָק מִן קִדְמָה
עָשׂוֹ אַחֲוֹךְ וַיֵּאמֶר יַעֲקֹב אֶל בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל
אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסְרֹה אֶת אֱלֹהֵי הַנֶּכֶל אֲשֶׁר בְּתוֹכָם
וְהִטְהֵרֻהוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׂמֹלֵתֵכֶם דֹּאמֶר יַעֲקֹב
לֹא עָשׂוֹ בֵּיתוֹ וְלֹא לֹא דַעֲמִיָּה אֲשֶׁר יֵת טַעֲוֹת
עֲמִיָּה דְּבִינִלְוֹן וְאֶפְסֹ וְשִׁנּוּ כְּסוּת כְּוֹן
וְנִקְוָמָה וְנַעֲלָה בֵּית אֱלֹהִים וְאֶעֱשֶׂה שֵׁם מִזְבֵּחַ
לֹא לְהַעֲבִיֵּה אֶתִּי בִּזְמַן צָרָתִי וַיְהִי עֹמֶר בְּדֶרֶךְ
אֲשֶׁר הִלַּכְתִּי וְנִקְוָם דְּנִסָּק לְבֵיתוֹ וְאֶעֱבִיר
תִּמְנָן מִדְּכָח לֹא דִּקְבִיל צָלוֹתִי בְּיוֹמָא דַּעֲקָתִי
זֶהוּ מִימְרֵיהּ בְּסַעֲדֵי בְּאוֹרֵהּ אֶדְאֵלִית
וַיִּתְּנוּ אֶל יַעֲקֹב אֶת כָּל אֱלֹהֵי הַנֶּכֶל אֲשֶׁר
בְּיָדָם וְאֶת הַנִּזְמִיִּם אֲשֶׁר בְּאֲזִנֵּיהֶם וַיִּטְמְנוּ
אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם שִׁבְכֵי
וַיִּבְנוּ לִיעֲקֹב בֵּית כָּל טַעֲוֹת עֲמִיָּה דְּבִיָּהוּן
וַיִּתְּן קִדְשֵׁי אֲרֻבָּא דְּנִהוּן וְטַמֵּר יִתְּלוּן יַעֲקֹב
תַּחֲוֹת בְּטַמֵּר אֲדַעֲם שִׁבְכֵי וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֲתִית
אֱלֹהִים עַל הָעֵלִים אֲשֶׁר סִבְבוּתֵיהֶם וְלֹא
דְּכִמְוִי אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב וְנִסְלֹו וְהִזְתִּי דְּחֵלָא מִן
קִדְמָה יֵת עַל טַמֵּר אֲדַעֲבִקְלוּי סַחֲרֵינִהוּן וְלֹא
דְּכִמְוִי בְּתֵר בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּבְנוּ יַעֲקֹב לְזֶדֶה אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הוּא בֵּית אֱלֹהִים וְכָל הָעָם אֲשֶׁר
עִמּוֹ דִּאֲתֵי יַעֲקֹב לְלֵזָה דְּבִאֲרֵטָא דְּנִנְעָן וְהָא
בֵּיתוֹ הוּא וְכָל טַמֵּר אֲדַעֲמִיָּהוּ וַיִּבְנוּ שֵׁם מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי כְּנָעַן וְנִגְלִי אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים בְּדִרְחוֹ מִסַּעֲדֵי אֲחִיו וְכִבְּרָא תִּמְנָן

ג
חכ
ל

ד
חכ
יעקב
כך

ה

ו

מִדְּכָח אֱלֹהִים וְקִרְאֵה אֶת אֱלֹהֵי אֲבֹתָי
תִּמְנָן אֲתַגְלִי לִיִּה בְּמַעֲרָקוֹךְ מִן קִדְמָה אֲחִיו וְתַמְת
דְּכָח מִינְקַת רַבְּמָה וְתַקְבֵּר מִתַּחַת לְבֵית אֱלֹהִים
תַּחַת אֱלֹהֵי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֱלֹהֵי כְּנָעַן וְנִגְלִי אֱלֹהֵי
מִינְקַת רַבְּמָה וְאֶת קִדְמָת מִלְּעֵלִית לְשִׁפּוֹלֵי
מִיִּשְׂרָאֵל וְקִרְאֵה שְׁמִיָּה מִיִּשְׂרָאֵל בְּכִיתָא

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב עוֹד בְּבֵאֵן מִפְּדֵן אֲרָם
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וְאֶתְגַּלִּי יֵת לְעֵקֶב עוֹד בְּמִיתוּהוּ
מִפְּדֵן אֲרָם וְכִיִּי יִתְּנוּ וַיֵּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים
שְׂמִיָּךְ יַעֲקֹב לֹא יִקְרָא שְׂמִיָּךְ עוֹד יַעֲקֹב בְּיוֹמָא
יִשְׂרָאֵל וַיְהִי שְׂמִיָּךְ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאֵמַר לִיִּה יֵת מִן שְׂמִיָּךְ יַעֲקֹב לֹא יִתְקַלִּי עֲבָדִי
עוֹד יַעֲקֹב אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל וַיְהִי שְׂמִיָּךְ וַיִּקְרָא
יֵת שְׁמִיָּה יִשְׂרָאֵל וַיֵּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֱלֹהֵי
שְׂרַיִרָה וְרַבֵּה גוֹי וְקָהֵל גוֹיִם וַיְהִי מִימְרֵךְ
וּמַלְכִּים מִחֲלָצִיךְ יֵצְאוּ וְאֵמַר לִיִּה יֵת אֲנִי
אֲשֶׁרִי פִּשְׁוֹ וְסָגִי עִם וְנַעֲשֶׂה שְׂבָטִין יִרְוֹן
מִיִּנְךְ וּמִלְכִּיךְ שְׂבָטִין כְּעֲמִיָּה אֲמִיָּה
יִמְלִכוּן וְאֶת הָאֲרֶץ אֲשֶׁר בְּתֵתִי לְאֲבֵרָה
וְלִיִּצְחָק לֵךְ אֲתַנְנָה וְלִזְרַע אַחֲרִיךְ אֲתַנְנָה
הָאֲרֶץ יִתְּנָה אֲרֵעָא דְּיִהוּדָה לְאֲבֵרָה וְלִיִּצְחָק
לֵךְ אֲתַנְנָה וְלִבְנֵךְ בְּתֵרֵךְ אֲתֵינִי יֵת אֲרֵעָא
וַיַּעַל מִעֵלֵין אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דְּבִרָא אֲרֵעָא
וְאֶסְתַּלַּק מִעֵלֵוֹהִי וַיִּקְרָא דִּי בְּאֶתְרֵי אֲדָמָרִי
עֲמִיָּה וַיִּנְצַב יַעֲקֹב מִצְבָּה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
דְּבִרָא אֲתֵי מִצְבָּת אֲבִיו וַיִּסַּךְ עָלֶיהָ בִּסְרַךְ

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל וַיֵּאמֶר לִיִּה בְּמַעֲרָקוֹךְ מִן קִדְמָה אֲחִיו וְתַמְת דְּכָח מִינְקַת רַבְּמָה וְתַקְבֵּר מִתַּחַת לְבֵית אֱלֹהִים תַּחַת אֱלֹהֵי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֱלֹהֵי כְּנָעַן וְנִגְלִי אֱלֹהֵי מִינְקַת רַבְּמָה וְאֶת קִדְמָת מִלְּעֵלִית לְשִׁפּוֹלֵי מִיִּשְׂרָאֵל וְקִרְאֵה שְׁמִיָּה מִיִּשְׂרָאֵל בְּכִיתָא וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב עוֹד בְּבֵאֵן מִפְּדֵן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וְאֶתְגַּלִּי יֵת לְעֵקֶב עוֹד בְּמִיתוּהוּ מִפְּדֵן אֲרָם וְכִיִּי יִתְּנוּ וַיֵּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שְׂמִיָּךְ יַעֲקֹב לֹא יִקְרָא שְׂמִיָּךְ עוֹד יַעֲקֹב בְּיוֹמָא יִשְׂרָאֵל וַיְהִי שְׂמִיָּךְ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֵמַר לִיִּה יֵת מִן שְׂמִיָּךְ יַעֲקֹב לֹא יִתְקַלִּי עֲבָדִי עוֹד יַעֲקֹב אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל וַיְהִי שְׂמִיָּךְ וַיִּקְרָא יֵת שְׁמִיָּה יִשְׂרָאֵל וַיֵּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֱלֹהֵי שְׂרַיִרָה וְרַבֵּה גוֹי וְקָהֵל גוֹיִם וַיְהִי מִימְרֵךְ וּמַלְכִּים מִחֲלָצִיךְ יֵצְאוּ וְאֵמַר לִיִּה יֵת אֲנִי אֲשֶׁרִי פִּשְׁוֹ וְסָגִי עִם וְנַעֲשֶׂה שְׂבָטִין יִרְוֹן מִיִּנְךְ וּמִלְכִּיךְ שְׂבָטִין כְּעֲמִיָּה אֲמִיָּה יִמְלִכוּן וְאֶת הָאֲרֶץ אֲשֶׁר בְּתֵתִי לְאֲבֵרָה וְלִיִּצְחָק לֵךְ אֲתַנְנָה וְלִזְרַע אַחֲרִיךְ אֲתַנְנָה הָאֲרֶץ יִתְּנָה אֲרֵעָא דְּיִהוּדָה לְאֲבֵרָה וְלִיִּצְחָק לֵךְ אֲתַנְנָה וְלִבְנֵךְ בְּתֵרֵךְ אֲתֵינִי יֵת אֲרֵעָא וַיַּעַל מִעֵלֵין אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דְּבִרָא אֲרֵעָא וְאֶסְתַּלַּק מִעֵלֵוֹהִי וַיִּקְרָא דִּי בְּאֶתְרֵי אֲדָמָרִי עֲמִיָּה וַיִּנְצַב יַעֲקֹב מִצְבָּה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דְּבִרָא אֲתֵי מִצְבָּת אֲבִיו וַיִּסַּךְ עָלֶיהָ בִּסְרַךְ

ואלין בני דעויל כד עשו רבא נחא דבא דרדח
 רבא שמה רבא מל אלין רבדבי דעויל בארשא
 דאדום אלין בני כשמת אתת עשו ואלה בני
 אהלי כמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעוש
 אלוף קרח אלה אלוף אהלי כמה בתעוה אשת
 עשו ואלין בני אהלי כמה אתת עשו רבא יעוש
 רבא קרח אלין רבדבי אהלי כמה בת ענה אתת
 עשו אלה בני עשו ואלה אלוף יעוש ואלה
 אדום אלין בני עשו ואלין רבדביהון הוא
 אלוף
 בני שעיר החלי יעוש הארץ לוטן ושוכל
 וצבעון וענה ואלין בני שעיר חוראוי יתבי
 אדנא לוטן ושוכל וצבעון וענה וד שון
 ואער ודישן אלה אלוף החלי יעוש שעיר
 החלי בני שעיר בארץ אדום יוד שון ואער
 ודישן ארין רבדבי חוראוי בני שעיר בארשא
 ואלום ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות
 לוטן תמנע והיו בני לוטן חורי והימם ואחותיה
 דלוטן תמנע ואלה בני שוכל עלון ומנחת
 ועיבל שפן ואונם ואלין בני שוכל עלון ומנח
 ועיב שפן ואונם ואלה בני צבעון ואיה וענה
 ואלה ענה אשר מצא את הימם במרבר
 בדעתו את החמרים לצבעון אביו ואלין
 בני צבעון ואיה וענה הוא ענה דאשר
 ואלה בני צבעון במרברא כד הוה דעני יתחמדיא
 וצבעון אלוף ואלה בני ענה וישן ואלה בני
 רבא ענה ואלין בני ענה וגוי ואלה בני וישן

זי
 ריש
 כיה
 כיה
 וכל
 שמו
 תולד
 כותה
 כותה
 וכל
 נכיה
 וכל
 כותה
 כותה

חמדיא ואשן ויתרן וברין ואלין בני וישן חמדיא
 ואשן ויתרן וברין אלה בני אער בלה וזעון ועסן
 אלין בני אער וגוי אלה בני וישן עין ואלין אלין
 בני וישן וגוי אלה אלוף החרי אלוף לוטן אלוף
 שוכל אלוף צבעון אלוף ענה אלין רבדבי חוראוי
 רבא לוטן רבא שוכל רבא צבעון רבא ענה אלוף
 וישן אלוף אער אלוף וישן אלה אלוף החרי
 לארץ אלוף בארץ שעיר רבא וישן רבא אער רבא
 וישן ואלין רבדבי חוראוי רבדביהון בארשא שעיר

על
 ליש
 מל
 ביה
 חס
 ה
 חס
 ביה

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
 מלך מלך לפני אשראלי ואלין מלך אדמלכו
 בארשא אדום חריס דימלך מלכא לבני
 וישן וימלך בידום בלע בן בעור ושם
 עירו ונהבה ומלך בידום בלע בן בעור ושם
 קד תיה דנחבי וימת בלע מלך תחתיו יובב
 בן צרח מבצרה ומית בלע ומלך תחתיה
 יובב בר צרח מבצרה וימת יובב ומלך
 תחתיו חשם מארץ התימני ומית חשם
 ומלך תחתיה חושם מארץ דלומא וימת
 חשם ומלך תחתיו הרד בן צרח ומלך
 את מדין בשדה מואב ושם עירו עירתי
 ומית חושם ומלך תחתיה הרד בן
 צרח דקכיל ית מדינאי כחקלי מואב ושם
 קד תיה עזית וימת הרד ומלך תחתיו שמלך
 ממשררה ומית הרד ומלך תחתיה שמלך
 ממשררה ומית שמלך ומלך תחתיו שמלך

זי
 חס
 חס

זי
 חס

ד
בקר
מלכא
במחנה
ד'אסף

٦٥

ד
בקר
מלכא
במחנה
ד'אסף

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲

23
24
25

5

והנה
והנה
והנה

٦٥

מִיָּהּ לֹא תִכְוֶנֶה לְזֹאת אֲכֹלֶה וְיֵהִי כְּאֲשֶׁר כָּא
יִסַּף אֶל אֲחִיו וַיִּכְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף אֶת כְּתֻמֶּתוֹ
אֶת כְּתֻמֶּת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו וְהָיָה כִּי אָתָּה
יִסַּף לֹדֹת אֲחֹהִי וְאֶשְׁלַח יָת יוֹסֵף יִת
כְּתֻמֶּת יִת כְּתֻמֶּת דָּפְסֵי עֲלֹהֵיו וַיִּקְרָהוּ
וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבֶּרֶה וְהַבּוֹר רֶק אֵין בּוֹ מִיָּם
וְנִסְכָּוֵהוּ וְרָמּוּ יָתֵהּ לְגֻזָּא זְבוּבָא דִּיקָן
לִית בִּיהִמְיָא וַיִּשְׁכּוּ לֶאֱכֹל לֶחֶם וַיִּשְׁאוּ
עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֶרֶחַת יִשְׁמַעְאֵלִים
כֹּאֵה מִגְלַעַר וּבְמִלֵּיהֶם נִשְׁאִים וְנִתְּנוּ
וְלֹא הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִגְרִימָה וְעַסְחָרוּ
לְבִיָּה לְחֵמָא וְזִקְלָן עֵינֵיהֶן זָהָן וְהָא
עֵינֵיהֶן עֲרֵבִי אֲחִיָּה מִגְלַעַר זְגֻמִּיהֶן טַעֲוִין
שִׁעֲרָא וְקִטְרָא וְלִטּוּס אֲזֵלִין לְאַחֲתָא לְמַעֲדִים
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל אֲחִיו מִהֲבַצֵּעַ כִּי בַהֲרַב
אֶת חֵינּוֹ וּבְסִינּוֹ אֶת דָּמּוֹ וְאָמַר יְהוּדָה לְאַחֲוָהִי
מִאֲבִימָן בְּתֻמֶּת לֵבָא אֲלֵי נִקְפוֹל יִת אֲחִיָּה וְנִתְּנוּ
עַל דָּמּוֹ לְבָא וְנִמְכְּרֵנוּ לִישְׁמַעְאֵלִים וְיִדְגּוּ
אֲלֵהֶם בּוֹ כִּי חֵינּוֹ וּבְסִינּוֹ וַיִּשְׁמַעוּ אֲחֵיו
אִתּוֹ וְנִתְּנִיה לְעַדְבָא וַיִּדְבַּח לֹא תִדִּי
כִּי אֲלֵי אֲתֻמָּא בְּסִרְבָּא הוּא וְזָכְרָא אֲחֹהִי
וַיַּעֲבֹד אֲנָשִׁים מִדִּינִים סַחֲרִים וַיִּמְשִׁכּוּ
וַיַּעֲלֻ אֶת יוֹסֵף מִן הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף
לְיִשְׁמַעְאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ
יִסַּף מִדִּימָה וְעַבְדּוֹ גְּבִילִי מִדִּינָא
הַגִּדִי וְגִבּוֹר וְאֶסְרִין יִת יוֹסֵף מִן גֻּזָּא וְזָכְרָא
יִת יוֹסֵף לְעַדְבָא בְּעֶשְׂרִין כֶּסֶף דְּאִתִּינָא

מִיָּהּ
יִסַּף
יִת
כְּתֻמֶּת

כֹּאֵה
מִגְלַעַר

וְלֹא
הוֹלְכִים

וְנִתְּנִיה

וַיִּשְׁמַעוּ

אִתּוֹ

וַיַּעֲבֹד

וַיִּמְשִׁכּוּ

וַיַּעֲלֻ

יִת
כְּתֻמֶּת
יִסַּף
יִת
כְּתֻמֶּת

יִת
כְּתֻמֶּת

יִת
כְּתֻמֶּת

יִת

יִת יוֹסֵף לְמַעֲדִים וַיִּשְׁכּוּ רֹאשׁ אֶל הַבּוֹר וְהִנֵּה
אֵין יוֹסֵף בְּבוֹר וַיִּקְרַע אֶת גְּבִילֵהּ וַיִּתְּנֵהּ דָּאֹפִי
לְגֻזָּא זְבוּבָא לִית יוֹסֵף כְּגֻזָּא זְבוּבָא יִת לְגֻזָּא
וַיִּשְׁכּוּ אֶת אֲחִיו וַיֹּאמֶר וַיִּלְךְ אֲנִי וְאִנִּי
אֵנָּה אֵין כָּא וְתֵב לֹדֹת אֲחֹהִי וְאָמַר עוֹלָמָא לִיתָהּ
זְבוּבָא לֹא אֵין אֲנִי אֲתִי וַיִּקְחוּ אֶת כְּתֻמֶּת יוֹסֵף
וַיִּשְׁחַטּוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת כְּתֻמֶּת
כְּדָם וְנִסְכָּו יִת כְּתֻמֶּת דִּי יוֹסֵף וְנִסְכָּו עִמֵּד
כִּי עֵינֵי וְטַבְּלוּ יִת כְּתֻמֶּת כְּדָמָא וַיִּשְׁלְחוּ
אֶת כְּתֻמֶּת הַפָּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל אֲבִיהֶם וַיֹּאמֶר
זֶאת מִצְרָאנוֹ הַכְּרָנָא הַכְּתֻמֶּת כִּנְרָא הוּא אֵם
לֹא יִשְׁלְחוּ יִת כְּתֻמֶּת דָּפְסֵי וְאִתִּי אֲלֵהֶם
וְאָמַר דָּא אֲשֶׁר כָּנָא אֲשֶׁת מוֹדֵעַ כִּי עַן
הַכְּתֻמֶּת דְּבִרְךָ הִיא אֵם לֹא וַיִּפְרְדּוּ וַיֹּאמֶר
כְּתֻמֶּת כִּי חֵד רַעָה אֶפְלֵתָהּ וְסִרְבָּא טַחֲוִי
יוֹסֵף וְאֲשֶׁת מוֹדֵעַ וְאָמַר כְּתֻמֶּת דְּבִרְךָ
חֵינִי בְּשִׁתָּא אֶפְלֵתָהּ מִקְפֹּל חֲסִיל יוֹסֵף
וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמֻלְתּוֹ וַיִּשֶׁם שֵׁן כְּמִתְּנֵי
וַיִּתְּנֵם עַל בְּנוֹ וְיָמִים דְּכִים וַיִּבְצֵעַ יַעֲקֹב
לְבִישׁוֹהִי זֶסֶר שְׂמֻלָּה בְּחֵרֵתִיָּה זֶסֶר אֶפְלֵת
עַל כְּלִיָּה וְיָמִים סְגִיָּאִין וַיִּקְמוּ לְבָנָיו וְכָל בְּנֵי
לְחֵמָא וַיִּמְאֵן לְהַתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי אֲרֹד אֶת
כִּי אֶפְלֵת שְׂמֻלָּה וַיִּכְרֶךְ אֹתוֹ אֶפְלֵת וְקָמוּ כָּל
כְּנֻזָּה וְכָל כְּנֻזָּה לְחֵמָא וְהָיָה דְּסִרְבָּא לְקָבֵל
תְּחֻמִּין וְאָמַר אֲלֵי אִיחֻת לֹדֹת כְּדָם כִּי
אֶפְלֵת לְשִׁאֹל וְכָפֵא אֲתִירָה אֲכֹלֶה וְהָיָה
מִכְרִי אֹתוֹ אֶל מַעֲדִים לְכֹסְטִימֵל מִרִּים כִּי

יִת
כְּתֻמֶּת
יִסַּף
יִת
כְּתֻמֶּת

יִת
כְּתֻמֶּת

יִת
כְּתֻמֶּת

יִת

[illegible]

וְנִמְנָה

٧٧

צק
1.

3
i

وَمِنْهَا

•

ר"ע

מיוז

1

in

1

4

1

5

1

2

7

—

7.

7

1

1

7

1

2

7

47.

2

27

三

00

שקנ
דברה
פרץ
זרח
נקי
נחל

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

שקנ
דברה
פרץ
זרח
נקי
נחל

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

כח
חנה

9

३२७ अं

1994

طہ مخا لہ

4

9

29

10

1

3

2

19

1

1

1

15

100

ולית אנש מאנשי ביתא תמן כדויתא ותתמשו
בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה
וינס ויצא החוצה ואחידתיה כלבשה למימר
שכוב עמי ושכחיה ללכשה בידה וערק
ונפק לשוקא ויהו כדאותה כיעזב בגדו
בידה וינס החוצה והוא כד חזת אלי שכחיה
ללכשה בידה וערק לשוקא ותקלא לאנשי
ביתה ותאמר להם לא הביא לנו איש עברי
לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול
גדול וקלל לאנשי ביתה ואמרת להן
למימר חזו דאיתי לנא גבא עבדי אר
דחייבא בנא על לותי למשכב עמי וקלית
בילא דמא ויהי כשמעו כי הדמותי קולי
ואקלא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה
והוא כד שמע אלי אדומית קלי וקלית
ושכחיה ללכשה לותי וערק ונפק לשוקא
ותנן בגדו אצלה עבדא אדונו אל בידה
ואחידתיה ללכשה לותה שד על רבוציה
לבייתה ותנן אלי כדכדים האלה לאמר
בא אלי העבד היעבדי אשר הבאת לנו
לצחק בנו ומלילת עמיה כפתגמא האלן
למימר על לותי עבדא דאיתתא
לנא להילא בני ויהי כדדימי קולי ואקרא
ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה והוא כד
אדומית קלי וקלית ושכחיה ללכשה לותי
וערק לשוקא ויהי כשמע אדונו את דברי
העבד ויהי כדכדים האלה לאמר

ג. לאמר
ובל
בכיה
דקד
כדא
ל
בגד

ווסל

אסירי

אסירי
וקמ

אסירי
וקמ

בגד
כד

אסירי

בשט
כחוק

האלה עשה לי עבדך
שמע רבוצה יתפתגמי אתה דמלילת
עמיה למימר כפתגמא האלן עבד לי
עבדך ותקוק רבוצה וינס אצלי וינס
ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך
אסורים ויהי שם בבית הסהר וילכד רבוצה
דיוסף ויתיה דהביה בבית אסורי אתרא דאסורי
מלכא אסירין והוא תמן בבית אסורי ויהי והוא
את דיוסף ויט אליו חסד ויהי חזן בעני שר
בית הסהר והוא מימר לא דיני כס ערור דיוסף
ונגד ליה חסדא ויהביה לרחמין בעיב
לב בית אסירי ויילן שר בית הסהר בור יוסף
את כל האסירים אשר בבית הסהר ואמר
כל אשר עשים שם הוא היה עשה ויהי
לב בית אסורי בי אדונו חסדא
הבית אסורי ויתפלל עבדן תמן מנזר
הוא מתעבדי אין שר בית הסהר
את כל מאומה בידו כאשר יהיה
ואשר הוא עשה יהיה מצליח לית
בית אסירי חזן יתפלל סורחן בידו
כדמימר לא דיני כס ערור ורד
עבד יני מצל

ויהי אחר הדברים האלה
מלך מצרים והאמר לארצות
והוא כד כפתגמא האלן שר
דמלכא דמצרים ונתחומא לרבוצה

בשט
כחוק

ווסל

ווסל

גִּבְעַת מֵאֲרֵעַ עֲבָדָיו וְאֶת הַכֹּהֵן לֵאמֹר
עֲבָדִית מִדֶּעַב חֲדָשׁ מֵיָמָיו יְהִי כְבוֹד אֲסִירִי
וְיִרְאֶה שֶׁהָאֵל כִּי יִשְׁכַּח פֶּתֶר וְיִאמַר אֶל
יֹסֵף אֶתְּאֵל כְּחִלּוֹמֵי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סֵלִי
חֲדָיו עַל דָּאֲשֵׁי וְחִזָּא דְכִּנְחָתוֹמֵי אֲרִי יֵאָחַז
כֶּשֶׁר וְאִמַּר לְיֹסֵף אֶתְּאֵל אֲנִי בְּחִלּוֹמֵי דְהָא
תְּלָתָה סֵלִין דְּחִילּוֹ עַל דִּישֵׁי וְדִישֵׁי דְעֵלְיוֹן מִכָּל
מִאֲכָל פְּרֵעָה מַעֲשֶׂה אִפְּהִי וְהַעֲוָה אֶכְלֵ אֲתָם
מִן הַסֵּל מֵעַל דָּאֲשֵׁי וְכִסְלָא עֲלֵאֵה מִכָּל
מִכְלָא דְפְרֵעָה עֹצֵר כְּחָתוֹם וְעֹצֵם
אֶכְלֵ אֲתָהוֹן מִן סֵלָא מֵעַלְיוֹ דִּישֵׁי וְנִעַן
יֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פֶּתֶרֶן שְׁלֹשַׁת הַסֵּלִים
שֶׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם וְאַתָּה יֹסֵף וְאִמַּר דִּין
מִשְׁכָּנִי תְּלָתָה סֵלִין תְּלָתָה יוֹמִין אֲבֹק
בַּעֲוֹה שְׁלֹשֶׁת יָמִים שְׁאֵמַר עַד אֲתֵּי אֲשֶׁר מֵעֵלְיוֹן
וְתֵלֵךְ אֲחֵרָה עַל עַקֵּי וְאֶכְלֵ הָעוֹק אֶת בְּשׂוֹרָה
מֵעֵלְיוֹ בְּסוֹף תְּלָתָה יוֹמִין יִעֲדֵי פְרֵעָה יִרְאֶה
וְיִשְׁךְ מִנֶּךָ וְיִצְלֹב וְתֵלֵךְ עַל צְלוֹבָא וְיִכְוֹל
עֹצֵם יִתְבַּסֵּרֶךָ מִנֶּךָ וְיִהְיֶה בֵּינָם הַשְׁלִישִׁי
וְכִי תִלְדֵת אֲתֵּפְרִיעָה וְנִעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָר
עֲבָדֵיו וְיִשָּׂא אֶת דָּאֲשֵׁי שְׁרֵי הַמִּשְׁקִים וְאֶת
דָּאֲשֵׁי שְׁרֵי הָאֲכִים בְּתוֹךְ עֲבָדֵי וְהָאֵל בְּיוֹמָא
תְּלִיתִיתָה יִסֵּב בֵּיתוֹ וְלֹא דְמַר עַד אֲעֲבֹד מִשְׁתָּהוּ
לְכָל עֲבָדֵי וְאִמַּר יְהִי לְיֹשֵׁב דְּבִשְׁמִי וְיִרְאֶה
לְיֹשֵׁב דְּכִנְחָתוֹמֵי בְּגוֹ עֲבָדֵי וְיִשָּׂב אֶת שְׁרֵי
הַמִּשְׁקִים עַל מִשְׁתָּהוּ וְיִתֵּן הַבֹּס עַל בֶּרֶךְ
פְּרֵעָה וְאַתָּה יִתְּנֶה שְׁמִי עַל שְׁמִיתִירָה

וְיִתְּנֶה כֶּסֶף עַל יְדֵי דְמַר עַד וְאֶת שְׁרֵי הָאֲכִים
כֶּסֶף פֶּתֶר לְהֵם יֹסֵף וְיִתְּנֶה כֶּסֶף לְכָל כְּנָחָתוֹמֵי
דְּמִשְׁרֵי לְהוֹן יֹסֵף וְלֹא עֲבָד שְׁרֵי הַמִּשְׁקִים אֲתֵּי
וְיִשְׁכַּח הָאֵל אֲדָרְבֵּי דְבִשְׁמִי יְהִי יֹסֵף וְאִנְשֵׁי
קִיב כִּיס סִיחַ בִּקִּי דִּבְרֵי

וְיִהְיֶה מִקֵּץ שְׁנָתִים יָמִים וּפְרֵעָה חֵלֶם וְהִנֵּה
עֹמֵד עַל הָאֵרֶץ וְהָאֵל מִסּוֹף תְּרִיתִין שָׁנִים וְנִרְאֶה
חֵלֶם וְהָאֵל אֵלִים עַל כְּהֵלָא וְהִנֵּה מִן הָאֵרֶץ
עַל תְּשַׁבַּע פְּרִיזוֹת יִכְתֹּב מִרְאָה וְכִי יֵאָחַז בְּשֵׁר
וְתֵרֵעָה בְּאֵחָיו וְהָאֵל מִן כְּהֵלָא עֲלֵהֶן שְׁבַע
תוֹרִין שְׁמִירִין לְמַחְזֵי וְכִי יִמָּלֵךְ בְּכֶסֶף וְיִתְּנֶה
כֶּסֶף וְהָאֵל שְׁבַע פְּרִיזוֹת אַחֲרֵי עֲלִיָּתוֹ אַחֲרֵי
מִן הָאֵרֶץ רְעוּת מִרְאָה וְכִי יִתְּנֶה בְּשֵׁר וְתֵרֵעָה
אֵלִי הַפְּרִיזוֹת עַל שְׁמֵת הָאֵל וְהָאֵל שְׁבַע תוֹרִין
אֲדָרְבֵּי סֵלִין אֲכֵתִירֵהוֹן מִן כְּהֵלָא בְּשֵׁי וְהָאֵל
וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה
כֶּסֶף וְהָאֵל וְתֵרֵעָה הַפְּרִיזוֹת רְעוּת הַמִּרְאָה
וְכִי יִתְּנֶה בְּשֵׁר אֶת שְׁבַע הַפְּרִיזוֹת יִכְתֹּב הַמִּרְאָה
וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְיִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה
בְּכֶסֶף לְמַחְזֵי וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה
בְּכֶסֶף לְמַחְזֵי וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה
בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף
בְּכֶסֶף אַחֲרֵי כִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה
בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף
תְּנִיזוֹת וְהָאֵל שְׁבַע שְׁמִירִין חֲלִיָּה בְּכֶסֶף
חֲדָי כְּשׂוֹמֵן וְכִי יִתְּנֶה וְהָאֵל שְׁבַע שְׁמִירִין
בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף
וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה
וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה
וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה בְּכֶסֶף וְכִי יִתְּנֶה

והכלענה השכלים הנקודות את שבע השכלים
הבריאות והמלאות ויסקן מרעה והנה חלום
ובלעא שכלית לקיאת ית שבע שכלית
פטימא ומליאת ואתעד מדעה והא חלמא
ייתי בכקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את
כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר
מדעה להם את חלמו ואין פותר אותם למדעה
זהו בצמא ומטרמא דוחיה ושלח וקרא
ית כל חרשי מצרים וית כל חכמיה ואתעד
מדעה להם וית חלמיה וית דפשר ית הון
למדעה וידבר שר חמשים את מדעה לאמר
אתחטא אנן מזכיר העם ומליל דב שר
עם מדעה למימר ית סדחני אנא מדעה ואנא
דין מדעה חצק על עבדך ויתן אתי במשמד
בית שר הטבחים אתי ואת שר האפיס
מדעה דגוז על עבדו ויהי יתי במסדת
בית דב קטוליא יתי וית דב בחתומי תחלמה
חלום כלילה אחד אמנהוא איש כנחדון
חלמו חלמו וחלמנה חלמא כליליא חד
אנא והוא גבר כפשוטן חלמיה חלמנה ושם
אתגו שר עבדי עבד לשר הטבחים וגסמד
לו ויספר לנו את חלמנונו איש בחלמו
פתר ותלן עמנא עולים עבדי עמנא דרב
קטוליא ואשת עמנא ליה ומשך לגיא וית
חלמנא גבר כחלמיה פשר ויהי באשך
פתר לנו כן היה אתי רעיש עלבן ואתחלמה
זהו במאד פשר לגא כיין חלמיה אתי על

שמושי ויתיה עלבן וישלח מדעה ויקרא
את יוסף וירצהו מן הבקר וגדל ויחלם
שומלתיו ויבא אל מדעה ושלח מדעה וקרא
את יוסף ואדהכזהי מן בית אסירי וסמד ושני
כסותיה ועל לות מדעה ויאמר מדעה אל יוסף
חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי
עליך לאמר תשמע חלום למתך אתו ואמר
מדעה ליוסף חלמא חלמית ומשך לית ליה ואנא
שמעית עליך למימר דאת שמע חלמא ומשך
ליה ויען יוסף את מדעה לאמר כל ערי
אלהים יענה את שלום מדעה ואתי יוסף
ית מדעה למימר לא מן חכמתי אלהי מן
חום יתתב שלמא מדעה וידבר מדעה
אל יוסף בחלמו הנני עמד על שפת נהר
ומליל מדעה עם יוסף בחלמי האנא חאיים
על כיון נהרא והנה מן נהר עלות שכי
פרוה בדיאות פשר ויפת תאר ומרעיה
מאחא והאמן נהרא חלקן שבע תורן נטמן
כסד ושפירן למחזי ורעין באחוא והגבר
שבע פרות אחדות עלות אחריהן כלות
ורעות תאר מאד ודקות פשר לאד איתי
כהנה בכל ארע מצרים דרע והא שבע
תורן אחרמן מליקא בתריהון חסיכין ובישן
למחזי לחרא והסיכין כסד לא חזית דסות
בכל ארעא דמצרים לבישן והא כל
חפלות הדקות והרעות את שבע חפלות
הר אשנות הגד אתי ואכל את תורית את

1
כת
פ
5
ד
שמושי
לע

ד
פ
ח
ק

ד
ח

ט
ב
ח
פ

עלית לכתבן כחל וסמנתי ומה שבע מדעה ויתן אתי חלמיה ויתן אתי חלמיה ויתן אתי חלמיה

שבע שני אדהואה באדעא דמצרים ויב
עבולא בקרזיא עבול חקל קרת
דבסחלנהא יהב כגזה ויצנר יוסק בקל כחול
היס הרבה מאד עד ביחדל לסמר כי איז
מספר ונכש יוסק עבולא כחלא דימא
סבילחא עד דמסק מלמני ארי לירת
מנין וליוסק ילד שני בנים בטרם תבוא
שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת
מוטימלע כהן און וליוסק אתליו תרימ
בנין עד לא עלת שותא דכמנא דיליורת
לכה אסנת בת מוטימלע דבאדאון ויקרה
יוסק את שם הבכור מגשה כי נשכי
אלהים את כל עמלי ואת כל בית אכ
וקדא יוסק ית שום כדא מגשה ארי אנשיג
בני ית כל עמלי וית כל בית אכ ואת שם
השני קדא אפרים כי דמני אלהים בארץ
עמי וית שום תנינא קדא אפרים ארי
אכשני יג בארע שעבוליו ותכלינה
שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים
ושלימא שני סבעא דהואה בארעא
דמצרים ותחלינה שבע שני הרעב
לבוא באשר אמר יוסק ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם
דשלימא שבע שני כפנא למיתי כמא
דאמר יוסק וזהו כמנא בכל ארעא
ובכל ארעא דמצרים הזה לחמא ותיעב
כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה

ללחם וַיֹּאמֶר פֶּדֶה לְכָל מִצְרִים לִפְנֵי אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ וּבְפִינֶת כָּל אֶרֶץ
מִצְרַיִם וְצוּחַ עַמֹּתָיִם פֶּדֶה עַל לֶחֶם
וַיֹּאמֶר פֶּדֶה לְכָל מִצְרִים אִיזִיל לֹדֹת וְסֶם
דִּיּוֹמָר לִכְזֹן תַּעֲבֹדוּן וְהָרַעַב הָיָה עֲלֵכֶם
כִּנֵּי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כֶּד אֲשֶׁר בָּהֶם
וַיִּשְׁכַּר לְמִצְרַיִם וַיַּחֲזֶק הָרַעַב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּכְפָא הָיָה עֲלֵכֶם אֲפִי אֶרֶץ וּפְתַח יוֹסֵף
כָּל אוֹצְרוֹת בְּהֵוֶן עֲבָדָא וְלִכְזֹן לְמִצְרַיִם וַיִּתְּקֵן
כְּפָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכָל הָאָרֶץ בְּיַד
מִצְרַיִם לְשֹׁכֵר אֶל יוֹסֵף כִּי חֲזַק הָרַעַב בְּכָל
הָאָרֶץ וְכָל דִּיּוֹי אֶרֶץ אֶת לְמִצְרַיִם לְמִזְבֵּן
עֲבָדָא מִן יוֹסֵף אֲדֵי תִקִּים כְּפָא כָּל אֶרֶץ
וַיֵּלֶךְ יַעֲקֹב כִּי יֵשְׁכַר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב לִבְנָיו לֵמָּה תִּתְּרוּן זֶה לֵאמֹר יַעֲקֹב אֲדֵי
אֵיךְ עֲבָד מִזְבֵּן בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
לְבָנָיו לֵמָּה תִּתְּרוּן וַיֹּאמֶר הֵנָּה שְׂמִינִי
כִּי יֵשְׁכַר בְּמִצְרַיִם רָדוּ שְׂמָה וְשִׁכְרוּ לִבִּי
מִשֵּׁם וּנְחִיָּה וְלֵאמֹר וַיֹּאמֶר הֵנָּה שְׂמִינִי אֲדֵי
אֵיךְ עֲבָד מִזְבֵּן בְּמִצְרַיִם חֲוָתִי לֵאמֹר
וְלִבִּי לֵאמֹר מִתְּמָן וְנִחֵי לֵאמֹר וַיִּרְדּוּ אֲחֵי
יוֹסֵף עֲשָׂרָה לְשֹׁכֵר בְּרַם מִצְרַיִם וְנִחֵי לֵאמֹר
יוֹסֵף עֲשָׂרָה לְמִזְבֵּן עֲבָדָא מִצְרַיִם וְאֵת
בְּנֵימִן אֲחֵי יוֹסֵף לֵאמֹר יַעֲקֹב אֲחֵי
כִּי אֲמַד פֶּקֶדָא אֲחֵי דִּית בְּנֵימִן אֲחֵי
דִּיוֹסֵף לֵאמֹר יַעֲקֹב עִם אֲחֵי אֲדֵי אֲמַר
דִּלְמָא יַעֲרֵינִי מוֹתָא וַיִּבְּאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

לשער פתוך הבאים ביה הרעב בארץ
כנען ועלו בני ישראל למדבן עבורא בגו עליא
אחי הוא כננא בארעא דכנען ויוסף הוא
השליט על הארץ הוא משכיר לכל עם
הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוולו אפים
ארצה ויוסף הוא שליט על ארעא הוא
מלכין עבורא לכל עמא דארעא דארנו
אחי יוסף וסגירו ליה על אמהון על ארעא
וידא יוסף את אחיו ויכרם ויתנפר אליהם
וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין
באתם ויאמרו מארץ כנען לשבך אכל
וזלא יוסף ית אחוהי ואשת מורעו וזון
וזשיב מא דימליל עמהון ומליל עמהון
קשין ואמר להון מנן אתיתון ואמרו
מארעא דכנען למדבן עבורא ויכר יוסף
את אחיו והם לא הכירו ואשת מורע
יוסף ית אחוהי דאנו לא אשת מורעוהי
וידבר יוסף את החלמות אשר חלם להם
ויאמר אליהם מדגלים אתם לראות את
עדות הארץ באתם דאדכר יוסף ית חלמא
דחזה חלים להון ואמר להון אלי לוי אתון
למחלי ית כדקה דארעא אתיתון ויאמרו
אליו לא אדע ועבדיך באו לשבך אכל
ואמרו ליה לא רכנו ועבדיך אתו למדבן עבורא
פלגנוכע איש אחד נחנו כעס אנחנו לא
היו עבדיך מדגלים כולנא בני דבא חד
מנא לוי אנחנו לאהון עבדיך אלי לוי

ג
ר
ס
מ
כ

ג
ר
ס
מ
כ

ג
ר
ס
מ
כ

ג
ר
ס
מ
כ

ויאמר אליהם לא תי עדות הארץ באתם
לראות ואמר להון לא אלהין כדקה דארעא
אתיתון למחלי ויאמרו שנים עשר עבדיך
אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען
והנה הקטן את חביון היום והאחד איננו
ואמרו תלי עשר עבדיך אחי אנחנו בני
גבא אחד בארעא דכנען והא שער אעס
אכונא וימאין וחד ליתוהי ויאמר אליהם
יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מדגלים
אתם ואמר להון יוסף הוא דמליל עמהון
למומר אלי לוי אתון בדאת תפחנו חי מדעה
אסתצאו מזה כי אם כננא אחיכם תפסן
הנה כדאת תכחלון חיי מדעה אם תפסון
מכא אלהין במית אחוונן לעורא חלמא
שלחו מכס אחד ויוסף את אחיכם ואתם
האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם
לא חיפרעה כן מדגלים אתם שלחו מנפון
חד וידבר ית אחוונן דאתון תתאסרון
ויתכחלון פתגמיכון הק שוט אהון אמרו
דאם לא חיי מדעה אחי אלי אתון ויאסף
אתם אל משמר שלשת ימים וכש יתרון
לבית מסדא תלתה יומין ויאמר אליהם
יוסף בנים השלישיו זאת עשו וחו את
האלהים את ירא ואמר להון יוסף כיונא
תליתאה דא עבדו ואתקיימו מן קדם ין
אנא דחיל אסכנס אתם אחיכם את יאמר
בבית משמרכם ואתם לבית יאמר שבר

ג
ר
ס
מ
כ

ג
ר
ס
מ
כ

ג
ר
ס
מ
כ

ג
ר
ס
מ
כ

והנה הקטן את חביון היום והאחד איננו ואמרו תלי עשר עבדיך אחי אנחנו בני גבא אחד בארעא דכנען והא שער אעס אכונא וימאין וחד ליתוהי ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מדגלים אתם ואמר להון יוסף הוא דמליל עמהון למומר אלי לוי אתון בדאת תפחנו חי מדעה אסתצאו מזה כי אם כננא אחיכם תפסן הנה כדאת תכחלון חיי מדעה אם תפסון מכא אלהין במית אחוונן לעורא חלמא שלחו מכס אחד ויוסף את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חיפרעה כן מדגלים אתם שלחו מנפון חד וידבר ית אחוונן דאתון תתאסרון ויתכחלון פתגמיכון הק שוט אהון אמרו דאם לא חיי מדעה אחי אלי אתון ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים וכש יתרון לבית מסדא תלתה יומין ויאמר אליהם יוסף בנים השלישיו זאת עשו וחו את האלהים את ירא ואמר להון יוסף כיונא תליתאה דא עבדו ואתקיימו מן קדם ין אנא דחיל אסכנס אתם אחיכם את יאמר בבית משמרכם ואתם לבית יאמר שבר

רעבון פתים אם כוונתו אהובו חר
ותאסר כבית מדרשו ואתו אוכלו
עבד אדחסיר כביתו ואת אחיכם תקטן
תבאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו
ויעשו כן וית אהובו לעול תיתון לזר
וית לימנו כתגמיון ולא תמותו ועבדו
כין ויאמרו איש אחיו אבל אשמים
אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת בפשו
בהתחננו אלינו ולא שמענו עליו באת
אלינו העדה הזאת ואמרו גבר לאחוי
בקשטא חייבין אנחנו על אחונא דהנע
פוקת נמשיה כד הוה מתחנן לנא ולא קבילנא
מניה על כין אתת לנא עקתא דא ויען
דאנן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם
אל תחטאו ביד ודא שמעתם וגם דמו
ההוה דעני ואתיב ראובן ותרין למימר
הלא אמרתי לכו למימר לא תחטו
בשולמא ולא קבילתון דאקדמיה דא
כיתבי והם לא ידעו כי שמעו וסך כי
המליך בנותם דאמן לא ידעין ארי שמעו
יוסף ארי מתרגמן הזה ביניהן ויסב מעלהם
ובך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם
את שמעון ויאמר אתו לעיניהם ואסתח
מלוחתו וכל אתו לותרו ומליל עמהו
ודבר מלוחתו וית שמעון ואסר יתיר
לעניניהן ויען וסך ומלאו את כליהם בר
והשיב בספיהם איש אל שקו ולתת להם

מל
כית

1
ות
והשיב

2
2

גדה לדרך ויעש להם כן וסך וסך
ית מניהן עבדא ולא תבא כספיהן גבר
לסקיה ולמיתן להו קורין לאורחא ועבד
להו כין וישא את שברם על חמריהם וילכו
משם וסלוי ית עבדו להו על חמריהן ואכלו
מתמן ויסתח האחד את שקו לתת מספוא
לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא כפי
אמתחתו ופתח חד ית שקיה למתן כסתא
לחמריה בבית מלכא וכלא ית כספיה וזה
הוא כפום טעניה ויאמר אל אחיו
הושב כספי וגם הנה באמתחתו ויצא
לכס ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה
זאת עשה אלהים לנו ואמר לאחוי אתת
כספי דאק הא בטעני ונפק מדע לפהו
ותוהו גבר באחוי למימר מאי דא
עבד יני לנא ויבאו אלי עקב אניהם
ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם
לאמר זאתו לזת דעקב אפלהו לארעא
דכנען וידיאו ליה ית כל דערעא יתהו
למימר דבר האיש אדני הארץ אתת
קשות ויתן אתנו כמדגלים אתהארץ מליל
גברא דכונה דארעא עמנא קשיא ויהב
יתנא כמא ללי ארעא ונאמר אליו כנים
אנחנו לאהיינו מדגלים ואמרנא ליה
כיוני אנחנו לאהוינא לילי שנים עשר
אנחנו אחים בני אבינו האחד אינו ונקטן
היום את בנינו בארץ כנען תלי עשר

ס

כונ
מל

ס

1

1
מל
כית

אנחנו אחין בני אברהם ויטוהו וזעורא
יומא דין עם אברהם בארעא דנענע ויאמר
אלינו האיש אדני הארץ בזאת ארע כי
כנס אתם אחיכם האחד העהו אחי ואח
רעבון בתיכם קחון וכלו ואמר לנא גברא
רבונה דארעא כדא ארעא דארי נאני אתון ק
אחובון חד שבון לזתי זית עבור אדחסי
כנתיכון פכו ואילי וזה ביאן את אחיכם
הקטן אלי וארעא כי לא מדגלים אתם כי
כנס אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ
השחרית ואיתו ית אחובון דעידא לזתי וארע
ארי לא אילי אתון ארי נאני אתון ית
אחובון אתין לכון וית ארעא תעבדון בה
חוריתא ויהי הם מריקים שקיהם והנה
איש צדק פסקו בשקן וידאן את צדקות
פסיהם המה ואניהם וידאן וזה אנן
מריקין שקיהן והאגבר עדד פסיהם פסיה
וזה ית צדדי כפיהן אנן ואבון ודחילי
ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שילתם
זסר איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו
עלי דיו בלנה ואמר להון יעקב אברהם
ידי את בילתון וזסר ליתוהו ושמעון לא
הוה כן ואת בנימין תבדון עלי הוה כן
ויאמר ראובן אל אביו לאמר את עמי בני
נמית אסלא אבי אנו אליך תנה אתו עלידי
אשכח אריך ואמר ראובן לאביו למימר
אתין בני תמית אסלא איתניה לך הכ

יתנה על ידי דאנא איתניה לך ויאמר
לא ירד בני עמכם כי אחי מת זהו לא לבדו
נשאר וקרצו חסון בדרך אשר תלכו וזה
והודדתם את שיבת בניגון שאולה ויאמר
לא יתות בני עמכון ארי אחי מית זהו
כלחודוהי אשתארי ערעיה מותא כחודוהי
דחלון בה דתחלון ית סיבתו כחודוהי שאול
והרע ככד בארץ ונמנא תקיף בארעא
ויהי כאשר כלל לאכל את השכר
אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם
אביהם שבו שברו לנו מעט אכל וזה
כד ש יצאו למיכל ית עבור א דאתנאו
ממצרים דאמר להון אבונן תובו זכור
לנא דעיר עבורא ויאמר אלין יתוהי
לאמר העד הער כנו האיש לאמר לא
תראו בני בלתי אחיכם אתכם דאמר ליה
יהודה למימר אשה דא אשה יד כנא גברא
למימר לאתחזון אפי אליהן כר אחובון
עמכון אם ישך משלח את אחינו אתנו
גדה ונשברה לך אכל אם איתך משלח
ית אחונא עמנא נחיות ונזכון לך עבורא
ואם אינך משלח לא גרד כי האיש אמר
אלינו לאתראופני בלתי אחיכם אתכם זאם
ליתך משלח לא נחיות ארי גברא אמר
לנא לאתחזון אפי אליהן כד אחובון עמכון
ויאמר ישוראל למה ודעס לי להגר לאיש
הערד לכם אח ואמר ישוראל למא אבא שותק

3
2
נשאר
כונה
4
מית
בת
מ
מל

מל

מל

כונה
חפ
זג
זי
מל

כונה
מית
זג

אשר יתן לך ה' אלהיך ואת כל אשר יתן לך ה' אלהיך ואת כל אשר יתן לך ה' אלהיך

לִי לְהוֹאֵה לְגַבְלָהּ עוֹד לָכֹן אֲחֵי יִשְׂרָאֵל
שְׂאוּל שְׂאוּל הָאִישׁ לָנוּ וְלַמּוֹלֶדֶתָנוּ לֵאמֹר
הָעוֹד אֲכִיכֶם חֵי הָיִשׁ לָכֶם אֲחֻבֵּיכֶם לֹא עַל
פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִידּוּ עֵינֵי כִי יֹאמֶר
הוֹדִינוּ אֶת אֲחֵיכֶם וְאֵמְרוּ שְׂאוּל שְׂאוּל
גַּבְלָהּ לָנוּ וְלִילְדוֹתָנוּ לֵאמֹר הָעוֹד
אֲכֻכֶּן קָיִים הָיוּ לָכֹן אֲחֵי אֲחֵיכֶם לִיה
עַל מִימֶר כִּתְּבֵם אֶת הָאֵלֶּיךָ הַמִּידָע הָיוֹנָה
יָד עֵין אֲדֹי יֹמֶר אֲחֵיכֶם יִתְּאוֹכֶל וְיִנְאֹמֶר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי שִׁלְחָה הַנֶּעַר אֲתִי
וּבְקוֹמָה וְנִלְכֶה וְלֹא נִמְוֶה גַם אֲנַחְנוּ גַם
אֲנִי גַם טַפִּנוּ וְאֵמְרוּ יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל
אֲכֻהִי שִׁלְחָה עוֹלִימָא עִמִּי וְנָקוּם וְנִזְלִיל
וְנִהְיִי וְלֹא נִמְוֶה אֶת אֲנַחְנוּ אֶת אֶת
טַפִּלָּנוּ אֲנִי אֲעֲרֹכֶנּוּ מִיָּדִי תִּבְקֶשׁ שְׂבו
אִם לֹא אֲתִי אֲלִיךָ וְהַצַּתֵּנוּ לִכְנִיךָ
וְחִטָּאתִי לִךָ כִּלְיוֹמִים אֲנִי מֵעַד כִּבְנָה
בִּיהֶמֶן יָדִי תִבְעִינָה אִם לֹא אֲתִינָה לִךָ
וְאֲקִימָנָה לְךָ מִן דְּאִיהִי חָטִי לִךָ כֹּל וְנִמְוֶה
כִּי לֹא אֲתִי מֵהַמֶּה הַנֶּעַר כִּי עֵתָה שְׂבִנוּ שָׁרָה
כַּעֲמִים אֲדֹי אֱלֹהֵי אֲמִי כִּי אֲתִי כִּי
אֲדֹי כִּי תִבְנֶה דָּנָן תִּתֵּן זִמְנֵךָ וְיֹאמֶר
אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲכִיכֶם אֲכִיכֶם אֲכִיכֶם זֹאת
עֲשׂוּקָהּ מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ כִּי לֹא עֲשִׂיתִי
לִי אִישׁ מִנְחָה מִעַט צָדִיק מִעַט רָשָׁע נִכְפָּאת
וְלֹא טַפִּים וְשִׁקְרִים וְאֵמְרוּ לֵהֱיוֹן יִשְׂרָאֵל
וְיִתֵּן אֲמִי הוֹאֵה עֵינֵינוּ כִּי מִדְּמִשְׁנָה

מל

מל

מל
מל
מל

מל
מל

מל
מל

מל
מל

מל
מל

מל
מל

מל
מל

מל
מל

בְּאֶרְעָא בְּמִנְיָנוּ וְאֲחֵינוּ לְגַבְלָהּ תִּקְרַבְתָּ
דְּעוֹד קִסְפָּה וְעֵידֵי דְבִשׁ שַׁעֲרָה וְלָטוֹס בְּטַמִּין
וְשִׁגְרִין וְכִסְפָּה מִשְׁנָה קָחוּ בִידְכֶם וְאֵת
הַכִּסְפָּה הַמּוֹשֵׁב בְּכִי אֲמַתְחִיכֶם תְּשִׁיבוּ
בִידְכֶם אֲנִי מִשְׁנָה הוֹאֵה וְכִסְפָּה עַל חֵד
תִּדִין סָבוּ בִידְכֶם וְיִתְּ כִסְפָּה דְּאֲתִיכֶם כְּמוֹם
טַעֲנִיכֶם תִּתִּיכֶם בִּידְכֶם וְלֵאמֹר שְׂאוּל הָאִישׁ
וְאֵת אֲחֵיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל הָאִישׁ
וְיִתְּ אֲחֻכֶּן דְּכָלוּ וְקוּמוּ תוֹכֶם לֹא גַבְלָהּ
וְאֵל שְׂרִי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִמְעַ הָאִישׁ
וְשִׁלְחָה לָכֶם אֶת אֲחֵיכֶם אַחֵר וְאֲתִיכֶם וְאֵת
כָּאֲשֶׁר שִׁלְחָה שְׂכָלְתִּי יִזְלָה שְׂרִי יִתֵּן לָכֹן
דְּחִמִין קָדָם גַּבְלָהּ וְיִתְּ לָכֹן יִתְּ אֲחֻכֶּן
אֲחֵיכֶם וְיִתְּ בְּנֵימִין וְאֵת כָּל אֲתִיכֶם לִידֵת
תְּכִלִית וְיִקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת הַמִּנְחָה
הַזֹּאת וּמִשְׁנָה כִּסְפָּה לְקוּמוּ וְאֲתִיכֶם
וְיִקְמוּ וְיִדְּרוּ מִזְרִים וְיַעֲמִדוּ לִמְעַ יִזְכְּרוּ
וְנִסְיָנוּ גַבְלָהּ יִתְּ תִקְרַבְתָּ אֶל הָאִישׁ
תִּדִין כִּסְפָּה נְסִיבִי בִידְהוֹן דְּכָלוּ יִתְּ בְּנֵימִין וְקָמוּ
וְנִחְתּוּ לְמִזְרִים וְקָמוּ קָדָם וְיִסְתְּרוּ יִסְתְּרוּ
אֲתִיכֶם אֲתִיכֶם וְיִתְּ לָשֶׁר עַל בִּידְכֶם
הַכִּסְפָּה אֲתִיכֶם הַכִּסְפָּה וְיִתְּ בְּנֵימִין וְאֵת
כִּי אֲתִי יִתְּ הָאֲנָשִׁים בְּזִדְדִים וְאֵת
יִסְתְּרוּ עִמָּהוֹן יִתְּ בְּנֵימִין וְאֵת לְמִמְכָּה
עַל בִּידְכֶם אֲתִיכֶם יִתְּ גַבְלָהּ לִבְיָתָא וְכֹסֶם
נִכְפָּאת וְאֵת קִין אֲדֹי עִמִּי אֲכִלִין גַּבְלָהּ
כִּי יִתְּ וְאֵת יִתְּ הָאִישׁ כָּאֲשֶׁר אֲמַר יִסְתְּרוּ

מל
מל

מל
מל

מל
מל

מל
מל

מל
מל

מל
מל

מל
מל

וְיִתְּ אֲחֵיכֶם וְיִתְּ בְּנֵימִין וְאֵת כָּל אֲתִיכֶם לִידֵת תְּכִלִית וְיִקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנָה כִּסְפָּה לְקוּמוּ וְאֲתִיכֶם וְיִקְמוּ וְיִדְּרוּ מִזְרִים וְיַעֲמִדוּ לִמְעַ יִזְכְּרוּ וְנִסְיָנוּ גַבְלָהּ יִתְּ תִקְרַבְתָּ אֶל הָאִישׁ תִּדִין כִּסְפָּה נְסִיבִי בִידְהוֹן דְּכָלוּ יִתְּ בְּנֵימִין וְקָמוּ וְנִחְתּוּ לְמִזְרִים וְקָמוּ קָדָם וְיִסְתְּרוּ יִסְתְּרוּ אֲתִיכֶם אֲתִיכֶם וְיִתְּ לָשֶׁר עַל בִּידְכֶם הַכִּסְפָּה אֲתִיכֶם הַכִּסְפָּה וְיִתְּ בְּנֵימִין וְאֵת כִּי אֲתִי יִתְּ הָאֲנָשִׁים בְּזִדְדִים וְאֵת יִסְתְּרוּ עִמָּהוֹן יִתְּ בְּנֵימִין וְאֵת לְמִמְכָּה עַל בִּידְכֶם אֲתִיכֶם יִתְּ גַבְלָהּ לִבְיָתָא וְכֹסֶם נִכְפָּאת וְאֵת קִין אֲדֹי עִמִּי אֲכִלִין גַּבְלָהּ כִּי יִתְּ וְאֵת יִתְּ הָאִישׁ כָּאֲשֶׁר אֲמַר יִסְתְּרוּ

ויבא האיש את הנשים ביתה יוסף ועבד
גבול כמאדאמר יוסף ואעל גבול ית
גבול לבית יוסף וייראו הנשים כי הגבול
בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב
במתחתנו בתולה אנחנו מוכרים להחל
עליו ולהתגל עליו ולקחת אתנו לעבדים
ואתחמדינו ודחילו גבולא ארי אתעלו לבית
יוסף ואמרו על עוסק כסף דאתה בטענא
בדמיתא אנחנא מתעלין לאתדבבא
עלנא ולאסתקא עלנא ולחקי תנא לעבדין
ולמדבד יתחמדנא וגשנו אל האיש אשר
על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית וקרינו
לית גבולא דממנא על בית יוסף זמליל
עמיה בתדע בותא ויאמרו כי אנני ירד
ירדנו בתולה לשבד אכלי דאמרו בצעו
לכונן מיתא נחתנא בקדמיתא למזבן
עבולא ויהי כיבאנו אל המלון וגמתח
את המתחנינו והנה כסף איש בני אמתחתו
כספנו במשקלנו וגשפ אתו וידנו זהה כר
אתנא לבית מבתא ופתחנא ית טענא
זה כסף גבול כמם טעניה כמנא במתחליה
ואתכונא יתיה בידנא וכסף אחר הורדנו
בידנו לשבד אכל לאידענו מישם כספנו
במתחתנו וכסנא אחרנא אחותנא
בידא המלכין עבדא לאידענא מן שוי
כסנא כטענא ויאמר שלום לכם אל
אחיהם ואלה יכם ואלה אביכם נתן לכם מטמון

במתחתכם כספכם כמא אלי ויצא אלהם
את שמעון ואמר שלם לכון לא תדחלון
אלה לון ואלהא דאנו לון יהב לכון סומן כטענא
כספון אתא לותי ואמיק לותהון ית שמעון
ויבא האיש את הנשים ביתה יוסף ויתן
מטון וירחצו רגליהם ויתן מטמון לחמדיהם
דאעול גבולא ית גבולא לבית יוסף זהב מא
דאסחו דגליהון ויהב כסף לחמדיהם
ויכינו את המנחה עד כון יוסף בצהרים
כי שמעו כי שם יאכלו לחם ואתקונו ית
תקרבתא עד דעל יוסף בשיריתא ארי שמעו
ארי תמן אכלין לחמא ויבא יוסף הבית ויבא
לון את המנחה אשר בידם הביתה וישתחו
לון ארצה ועל יוסף לביתא ואעל ליה זה
תקרבתא דביתו לביתא וסגידו ליה על
ארעא וישאל להם שלום ויאמר שלום
אביכם הזקן אשר אמרתם העורפו חי
ושאל להון שלום ואמר השלם אנו לון
כמא דאמר לון הער כען קיים ויאמרו שלום
לעבדך לאבינו עודנו חי ויקרנו וישתחו
ואמרו שלם לעבדך לאנונא עד כען קיים
וכדעו וסגידו וישא עיניו וירא את בעמון
אחיו בדאמו ויאמר הזה אחיכם תקטן אשר
אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני וזקק
ענינה וחלדא ית בנימין אחיה בל אמיה
ואמר הין אחי לון דעירא דאמרתון לי
ואמר מן קדם ית תרחם עלך בל

כס
ס
מרת
מל
ות
חכ
ס

וי
מל
בקר

וישתחו

ויאמר

ויאמר מן קדם ית תרחם עלך בל

וַיִּמְהַר יוֹסֵף כִּי נִכְמְדוּ רַחֲמָיו אֶל־אֲדָמָה
וַיִּכְמַּשׁ לִבָּבוֹת וַיִּבְנֶה הַחֲדָרָה וַיִּבְרַךְ שְׁמָהּ
וְאָחִיו יוֹסֵף אָרִי אֶת־גִּדְלוֹ לְדַחֲמוֹתַי עַל־
אֲחוֹהִי וְכֵעָא לְמַכְכִּי דַּעַל לְאֲדָרֹן בֵּית
מִשְׁכָּנָא וּבְכָא תִמְנָן וַיִּרְחֹק פָּנָיו וַיֵּצֵא
וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שְׂיִמּוּ לָחֶם וְאֶסְחִי אִמּוֹהִי
וְנִסְק וְאֶתְחַסֵּן וְאִמְרִי שׁוּן לְחֵמָא וַיִּשְׂמֹנוּ לוֹ
לִבְדּוֹ וְלָהֶם לִבְדָּם וּלְמַעֲלִים הָאֲפֻלִּים אֶתְדִּי
לִבְדָּם כִּי לֹא יוֹדְלוּן הַמַּעֲרִים לֹא־כָל אֶת
הַעֲבָרִים לָחֶם כִּי תוֹעֵבָה הוּא לְמַעֲרִים
וְשׂוֹיֵאוֹ לִיָּה בְּלַחֲוֹהִי וְלֵהֹן בְּלַחֲוֵיהֹן
וְלִמְצָאִי דְאֲכָלִין עֲמִיָּה בְּלַחֲוֵיהֹן אֲרִי
לֹא־כָלִין מִצָּאִי לֹא־כָל עִם עֲבָדֵי לְחֵמָא
אֲרִי כַּעֲדָא דְמַצָּאִי דְאֲכָלִין לִיָּה עֲבָדֵי
אֲכָלִין וַיִּשְׁבּוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן כַּכְּדָתוֹ וְרַעֲעִיר
פִּצְעֵרְתוֹ וַיִּתְמָהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־עֵדֵהוּ
וְאֶסְחָרוּ קִדְמוֹהִי דְכָא כְּדִיֹּתִיה וְזַעֲזָרָא
כְּזַעֲזָרֹתִיה וְתִמְהָא גְבָדִיא גְבָדִי כַּכְּדִיָּה
וַיֵּשֶׁב מִשְׁאֵת מֵאֵת מִנִּי אֱלֹהִים וְתִרְמֵשׁ אֶת
כַּעֲמָא מִשְׁאֵת כָּלֶם חֲמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתָּנוּ
דְּשִׁכְדוּ עֲמֹו וְנִסְלִי חֹלְקִין מִן קִדְמוֹהִי
לְקִדְמוֹהִין וְסָבִי חֹלְקָא דְכַנְיָמִין מִיִּחוֹלְקִי
כְּזִלְהֹן חֲמֵשָׁה חֹלְקִין וְשִׁתִּיאוֹ וְזִיאוֹ עֲמֹו
וַיֵּצֵא אֶת־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מִלֵּא אֶת־
אֶתְחַתְּתָהּ יִם אֶכֶל כְּאֲשֶׁר יוֹדְלוּן שִׁאֵת
וְשִׁיט כִּסְפָּא אִישׁ כִּפִּי אֶתְחַתְּתָהּ וּפְקִידֵי יִת
דְּאֶמְנָא עַל־בֵּיתִיה לְמִימְדֵי מַלְי יִת טַעֲנִי

ה'ר
יח
יז
יז

ז
מל
פחית
יודלן
יח

ל
ל

ד
ל
ד

י
מל
יז

ל
ח
יח
ח
ל

גְבָדִיא עֲזוֹרָא כְּמֵאֲדִיכָלִין לְמַטְעֵן עֲשׂוֹ
כִּסְפָּא גְבָדִי כְּמוֹס טַעֲנִיה וְאֶתְגַּבִּיעִי גְבִיעֵי
הַכִּסְפָּא תְּשִׁיט כִּפִּי אֶתְחַתְּתָהּ קִטְוֹן וְאֶת־כִּסְפָּא
שִׁכְדוּ וַיֵּעַשׂ כְּדַבְּרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבְרִי וַיִּת
כְּלָיו כְּלָיוֹא דְכִסְפָּא תְּשִׁיט כְּמוֹס טַעֲנִיה
דְּזַעֲזָרָא וַיִּתְכַּסֵּף כְּזִינְוֹהִי דַּעֲבָדִי כְּמֵאֲ
דְּיוֹסֵף דְּמַלִּיל הַבִּקֵּר אֲוִי וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ
הֶמָּה וְחִמְדִּיהֶם יִצְמָא נִהַדִי וְגְבָדִיא
אֶתְמַטְרוּ אֲנוֹן וְחִמְדִּיהֹן יִם יִצְאוּ אֶת־
הַעִיר לֹא תִדְחִיקוּן וַיּוֹסֶף אִמְרִי לֹא־אֲשֶׁר עַל־
בֵּיתוֹ קוֹם דְּרִיף אֲחֵרֵי הָאֲנָשִׁים וְהַשְׁגָּתִם
וְאֶמְרַת אֱלֹהִים לְמָה שְׁלַמְתֶּם רַעַה תַּחַת
כּוֹכְבָּהּ אֲנוֹן כְּפָקוֹן מִן קִדְמָא לֹא אֲרִי־כִין
דְּיוֹסֵף אִמְרִי לְמַמְנָא עַל־בֵּיתִיה קוֹם דְּרִיף
כְּתֵר גְבָדִיא וְתִדְכִּיקוֹן וְתִימָר לֵהֹן לְמֵו
שְׁלִימָתוֹן כְּשִׁתְּא חֲלֹף טַבְתָּא הִלּוּא וְהָאֲנָשִׁים
יִשְׁתָּה אֲדִינִי כִוֹ וְהוּא נַחֲשׁ יַנְחִשְׁכוֹן הַרְעִיתִי
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הִלְאִי־נִי וְשִׁתִּי רַבּוֹנִי כִוִּי
וְהוּא כְּדָא מַכְדִּיק בִּיָּה אֲכִישְׁתָּן וְהַעֲבָדִי
וַיִּשְׁגֹּם וַיִּדְכַּר אֱלֹהִים אֶת־הַכְּדָרִים הָאֵלֶּה
דְּאֲדִיכָקוֹן וְמַלִּיל עֲמָהֹן יִתְמַתְגַּמֵּי אֲחֵלִין
וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ לְמָה יִכְבַּד אֲדִי כְּדִבְרֵי יִם
הָאֵלֶּה חֲלִילָה לִי דְרִיף מַעַע וְתִכְבַּד הִיָּה
וְאִמְרוּ לִיָּה לֵאמֹר מִדִּיל רַבּוֹנִי כְּפַתְגַּמֵּי־נִי
הָאֵלִין חֵם לְעַכְבָּדִי מִלְּעַכְבָּדִי כְּפַתְגַּמֵּי־נִי
הָיִין הוּן כִּסְפָּא אֲשֶׁר מִצְאֵנוֹנִי אֶתְחַתְּתָהּ
הַשִּׁיכְנוּ אֵלֶיךָ מֵאֲרֵץ כְּנַעַן וְאִיךָ נִהַדִי

ל
ל

ל

ד
ל
ד

י
מל
יז

ל
ח
יח
ח
ל

ה'ר
יח
יז
יז

ה'ר
יח
יז
יז

מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטו
האלהים מצא את עון עבדך המנועבים
לאדני גם אנטכונגס אשר נמצא חסד עבדך
ואמר יהוה מאמר לדבני מאמר

וְאַתָּה נִלְכִּי מִן הָרִים יְיָ אֲשֶׁת כַּחַחֲוֹבָא דְעַנְדָּךְ הָא
אֲנַחְנָא עֲבָדִין לְרַבּוּנֵי אֲקִי אֲנַחְנָא אֲקִי דְאֲשֶׁת כַּח
כְּלִידָא בִּידֵיהּ וְיֵאמֵר חֲלִילָה לִּי מִעֲשֻׁת זֵאת
הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגִּבִּיעַ בִּידוֹ הוּא יְהוֹה לִי עַנְדָּךְ
וְאַתָּם עָלֶיךָ לְשָׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם יֵאמֵר חָס לִי

מלמעלה יבדא דאשתכח כלליא נידה חזו
יהי עבדא דאתון סקנול שלם לות אבוכון

קמו מי ש יתקדמו
ויש אלו יתקדמו

וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי וַיִּפְּדֵנִי עַל־כֶּדֶר

כִּי אֵלֶיךָ אֶחָד וְאֶחָד אֶפְרַיִם בְּעֶבְרָה יִשְׁמָעֵל

בְּמִדְעָה וּקְדִיבוּתֵיהָ הָיָה וְאָמַר בְּנֵינוּ

ד' רבוי יחידה בעצם ש' ו' פתחמא סדרה רבוי

וְלֹא יִתְחַק לְיֹגֵדֵךְ כְּעֹבֵדֵךְ אֲדוֹנֶיךָ וְאֵין שָׂמִי

אָדער שׂאָל אַתּוֹ ענִי יוֹד אַמֵּר יִתְּנֶנּוּ אֵת

אֲנִי אֶחָד מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּתוּב בְּפֶה

[illegible]

וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה יִשְׁמַע אֶת הַקוֹל הַזֶּה

אם יקח וידר זקנים קטן ואחינית ויטה

וְאֵלֶּיךָ לְבָבִי לִמְנוּחָיִי וְאֶתֶּן אֶת־אֲזְנוֹתַי לְךָ וְאֶתֶּן אֶת־לִבִּי לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶתֶּן אֶת־אֲזְנוֹתַי לְךָ וְאֶתֶּן אֶת־לִבִּי לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

וְיִתְּ לָנָא אֱלֹהֵא עֲלָא וְכַל סִכְתִּי דְעֵיח וְאַחֲרֵי

יְתֵאֵשֶׁת אֶת הָאֵלֹהִים בְּלִיָּהּ וְהִיא לֹא מִיֵּשֶׁת אֶת הָאֵלֹהִים

חיים ליהנות ממנו ואל עברך חורדהו אלה

מִכֵּת אֲדֹנָיִךְ כֶּסֶף חוֹזֵק בְּיָהּ לִסְבֵּא
דֹּאשְׁכָּנָא כְּמוֹס כּוֹנֵנָא אֲחִירָא לֵא

מִדְרֵגָה לְכַעֲשׂוֹת דְּאִיזְרָיו וְנִזְוֵר מִלִּיּוֹן חֲסִידֵי

מִיָּדָה אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הָיָה בְּיָדָהּ וְהָיָה בְּיָדָהּ

מִשְׁכַּדְךָ וּמִן הַמִּזְבֵּיחַ אֲשֶׁר יִמְצְאֶתְךָ
מִשְׁכַּדְךָ וּמִן הַמִּזְבֵּיחַ אֲשֶׁר יִמְצְאֶתְךָ

ומת וגם אנהל ונהיה בארצי לעבדים
דישתלח עמיר מערבר ויחלש ויחלש

וְהָיָה לְרִצּוֹנִי לְעֹדְדִי וְלִצְוֹנִי כְּבֹדִי

וְלֹא עָלֶיךָ וְלֹא עַל דְּבָרֶיךָ וְלֹא עַל אֲמָרֶיךָ גַּם עַתָּה

וְכָל־בְּנֵי־כֹהֵנְךָ בְּיָמֵי־הַמִּשְׁכָּן וְכָל־בְּנֵי־כֹהֵנְךָ בְּיָמֵי־הַמִּזְבֵּחַ וְכָל־בְּנֵי־כֹהֵנְךָ בְּיָמֵי־הַמִּשְׁכָּן וְכָל־בְּנֵי־כֹהֵנְךָ בְּיָמֵי־הַמִּזְבֵּחַ

וְאֵלֶּם תִּהְיוּ נִקְיִים וְאִמְרֵךְ אֶף כֵּעֵן לִפְתָּח מִיּוֹן

הוא רשע תכח עמוה יחילי עכדא ואתון

ה'תשנ"ח

וְיִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶתֶּמֶת וְיִזְחָל וְיִחְזָק וְיִחְזַק וְיִחְזַק

וְאֵת יְעֶזְכֵּל וְאֵת עֹמֵת וְאֵת גִּלְגָּד וְאֵת טַעֲמֵהָ

משכיל ודור החלל ובקטן כלל וימנה

ייעוצאמיתות פנימין ובלש כהן ז

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיחַ וְאַשְׁתָּמוֹחַ פְּלִיגָה

ענא דכנימין ויפדנו שמלתם ויעמם

וְעַל חֲמֹלָיו וְיִשְׁכּוּ הָעִירָהּ וְיִפְלְעוּ לְכַף שִׁיתָהּ

וְתִבְרַךְ עַל חֲמִדָּתָהּ וְתִבְרַךְ לְחֲדָתָהּ וְתִבְרַךְ

הוא אומר ב"תה יעמך ויחיו

לפינו ארצך ויחול ירושלם אלהינו

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה אֶת הַמֶּלֶךְ וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה אֶת הַמֶּלֶךְ

והוא ער בעץ תמך ונמלך קדמוהי על

אין אמר להם יוסף מיד מעשה בזה

עשייתם והלוא ידעתם כי נחש ינחש

שיר למניח חמור להון יוסף מא

הדיון העצמתי הראשון

לא יוכל הנער לעזב את אביו ואת אמו
ומת' ואמרנא לדבנא לא יוכל עולימא
למשכנת את אלוהי אם ישכוק ית אלוהי ימות
ותאמר אל עבדיך אסלא ירד אחיכם
הקטן אתכם לא תסמון לראות פני ואמרת
לעבדיך אסלא יחזות אחובך דעילא עמבון
לא תיסמון למחזי עפיי ויהי כי עלינו אל
עבדיך אבי ונגד לו את דברי אדני וזהו
כד סליקנא לזת עבדיך אבא דתנא ליה
מרגמי דבונא ויאמר אבינו שבו שפרו לנו
מעבא אפלי ואמר אבנא תובי לבנו לאנא
קעור עבדא ונאמר לא נפל לדרת אס-
יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נפל
אות מנאיש ואחינו הקטן אינו אתנו
ואמרנא לא נפל למיחית אס אית אחינו
דעילא עמבא זכור אדני לא נפל למחזי
אפי' גבא דאחנא דעילא ליתוהו עמבא
ויאמר עבדיך אבי אלינו אחס דעתם לי
יטו וילדה לי אשתא ואמר עבדיך אבא
לנא אתון דעתון אדני תליק ליה תלי אתת
ויצא אחד מאתו ואמר אך טרף טרף
ולא ראיתו עד הנה ונמק חר מלותי ואמרת
הרם מקטל קטול ולא חליתיה עד כד
ולקחתם גט אתה מעם בני ומרהו צדק
והורדתם את שובתי בלעף שאלה ותלמי
אף יתרון מן קדמי ויער עיניה בנותא
וזתתון ית פותי כעשתא לשאול עתה

ל
מל

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

כנא אל עבדיך אבי והנער אינו ארבע
ונמשו קשורה בנשיו וזען כמיתא לה
עבדיך אבא ועולומא ליתוהו עמבא דנמ
חביבא ליה כנפשיה ויהי כד ראיתו כי אי
הנער ומת זה וירדו עבדיך את שבת עבדי
אפינו ברגן שאולה ויהי כד יחדו אדני לית
עולימא ומוות דהתון עבדיך ית סיבת
עבדיך אבנא כד ונא לשאול כי עבדיך
ערב את הנער מעם אבי לאמר אס לא
אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימי
אדני עבדיך מערב כעולימא מן אבא למי
אס לא איתנינה לך דאיתו חטי לאנא כד
ימא ועתה ישבנא עבדיך תחת הנער
עבד לאדני והנער יער עמבא חיו וזען ית
כען עבדיך תחות עולימא עבדא ליה
דעולימא יסמק עם אחוהו כי איך אעלה אל
אבי והנער אינו אתו פן אדא כדע אדני
ימצא את אדני אדני אדני אסמק לזת אדני
דעולימא ליתוהו עמבא דנמא אדני כנפשיה
דתשכח ונא ולא יכל נסח להתאמר
לכל הנעבים עליו ויקרא הוציא כל אדני
מעלי ולא עמד איש אתו בהתדע
אל אחיו ולא יכל לישק לאתתא סנא ליה
דקומק עלוהו וקרא אפיקו כל אנש
דלא קם אנש עמיה כד אדני נסח לא
ויתן את קל כדכד וישמעו מעלים ויהי
כד כד עתה ויהי כד קליה כד כד

ל
מל

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

ל
על

כִּיתִיה זְשׁוּלִיט אֶלְעֵא דְמַנְרִים מֵהֶרֶב
וְעָלוּ אֶל אֶפֶי וְאָמְדָתָם אֵלָיו כִּה אָמַר בְּנֶךְ
יֹסֵף שָׁמַי אֱלֹהִים לֹאדֹנָן לְכָל מַצְדִּים לְדָה
אֵלֵי אֶלְתַּעֲמָר אִיחֻו וְסָקוּ לֹדֹת אֶבְרָהָם וְיִמְלֹן
לִיה כִּדְנָן אָמַר בְּכָךְ יֹסֵף שָׁמַי יֵי לְדָבֹק
לְכָל מַצְדִּים חֹת לֹדֹת לְאֶתְתַּעֲכָב וְיִשְׁבֹּת
בְּאֶרֶץ גִּשְׁוֹהִיית קְרוֹב אֵלֵי אֶתָּה וּבְנֶךְ
וּבְנֵי בְנֶךְ וְיַעֲנֶךְ וּבְקֶרֶךְ וּבְלֹא אֶשֶׁךְ לָךְ
וְתִתֵּב בְּאֶרֶעֱאֶדְגֹּשֶׁן וְתִתִּי קְרוֹב לִי אֶת
וּבְכָךְ וּבְנֵי בְנֶךְ דְּעֶנֶךְ וְתוֹלֶךְ וְכָל דְּלָךְ
וּכְלִכְלִיתִי אֶתְלֶךְ שָׁם כִּי עוֹד חֲמִישׁ שָׁנִים לְעַב
פָּתְוֹדִישׁ אֶתָּה וּבִיתְךָ וּכְלֹא אֶשֶׁךְ לָךְ וְאֶלֹנָן
יִתְךָ תִּמְנָן אֵלֵי עוֹד חֲמִישׁ שָׁנִים בְּפִנְאֵל מֵא
תִתְמַסְכֵּן אֶת זֹאנֶשׁ בֵּיתְךָ וְכָל דְּלָךְ וְהִנֵּה
עֵינֶיכֶם רֹאוֹת וְעֵינֵי אַחֵי בְנֵימִין כִּי סִי
הַסֶּדֶךְ אֵלֵיכֶם וְהָאֵינִי מִכּוֹן חֲזָן וְעֵינֵי
אֶחָי בְּנֵימִין אֵלֵי כְּלִישְׁנִכּוֹן אֲנִי מִמְּלִיל
עַמְכּוֹן וְהִגִּדְתֶּם לְאֶפֶי אֶת כָּל כְּבוֹדִי
בְּמַצְרִים וְאֶת כָּל אֲשֶׁר רֹאיתֶם וּמֵהֶרֶב
וְהוֹדִדְתֶּם אֶת אֶפֶי הַגֵּה וְתַחֲטֹן לְאֶבְרָהָם
כָּל יִקְרֵי דְבְּמַצְרִים וְיִתְכָּל דְּתַחֲטֹן וְתוֹחֹן
וְתַחֲטֹן וְתִתְכָּל דְּהַלְבֵּא וְיִפְלֵ עַל צֹאֲרֵי בְנֵימִין
אֶחָיו וְיִבְדּוּ וּבְנֵימִין כִּכָּה עַל צֹאֲרֵי וְנִפְלֵ
עַל צֹרֵא דְבְּנֵימִין אֲחֻוּהִי וּבְכָה וְנִפְלֵמִין כִּכָּה
עַל צֹרִידֵי וְנִפְלֵמִין אֲחֻי וְיִבְדּוּ עַלֵּהם וְאֶחָד
כִּי דְבִין אֲחֻי אֲתֹו וְנִפְלֵמִין לְכָל אֲחֻוּהִי וּבְכָה
עַלֵּהם וְנִפְלֵמִין כִּכָּה לְכָל אֲחֻוּהִי עַמִּיהִי וְהִנֵּה

וַיֹּאמֶר יְהוָה וְשָׁמַע אֱנֹשׁ בֵּית מְדֵעָה וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֲחֹהֵי אֲנִי יוֹסֵף הַעֲדוּ אִפִּי חֵי וְלֹא שְׂוֹד אֲחִיו
וַיֹּת אֹתוֹ כִּי נִכְהָלוּ מִפְּנֵי וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֲחֹהֵי אֲנִי יוֹסֵף הָעַד כֵּעַן אֵלֶּכָּה קִיִּם
אֲיָבִילוּ אֲחֹהֵי לֹא תֵכֵּף וְתִיד מִתְּגַם אֲדִי
תִּבְדִּילוּ מִן קִדְמוֹהֵי וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
וְיָ בְּשׁוֹת אֲדִי וַיִּגְשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף
וְכֶם אֲשֶׁר מִכְּדַתְּם אֹתִי מִצְרֵימָה וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף לֹא אֲחֹהֵי קָדְמוּ כֵּעַן לֹא־תִי וְקָרִיב
אֲמַר אֲנִי יוֹסֵף אֲחֹכֹן רַעֲבִינְתֶּן יָתִי
מִצְרַיִם וְעַתָּה יֵלֶךְ עִצְבוֹ וְאֶל־יְהוָה
עֵינֵיכֶם כִּי מִכְּדַתְּם אֹתִי הִנֵּה כִי לְמַחֲיָה
וְלִחְיֵי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם וְכַעַן לֹא תִתְּגַסְטֶן
יֵא יִתְקַף כְּעֵינֵיכֶן אֲדִי רַעֲבִינְתֶּן וְתִי הִלֵּכָה
דְּלִקְוִימָא שְׂדִחְנִי יֵי קִדְמוֹכֹן כִּי דִּה
עֲנִינִים הִדְעָב בְּקִדְבָּה אֶרֶץ וְעוֹד חֲמִישִׁי
טָנִים אֲשֶׁר אֵין חֲדָישׁ וְקִצְרֵי אֲדֹרִי בְּכָן
תִּדְרִינִן שְׁנֵיכֶן כִּבְנָא כְּגֹז אֲדֵעָא וְעוֹד חֲמִישִׁי
עֲנִינִי דְלִית שְׂדֵי עָא וְחֲצֵי אֵין וְשִׁלְחֵי אֱלֹהִים
מִפְּנֵיכֶם לְטוֹם לְכֶם שְׂאֲרִית בְּאֶרֶץ וְלִחְיִית
כֶּם לְמִלִּישָׁה גְדִלָה וְשִׁלְחֵי יֵי קִדְמוֹכֹן
שׂוֹאֵה לְכֹן שְׂאֲרֵי בְּאֶרֶץ עָא וְלִקְוִימָא
בְּכֹן לְשִׁיכָא כְּבֹא וְעַתָּה לֹא אֲתֶם שְׁלַחְתֶּם
יְהוָה כִּי הִאֲדָהִים וְשִׁימְכֵם לֹא־כִי לְמִדְעָה
אֲדֹן לְכִי לְבִיתוֹ וְשִׁימְכֵם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם
וְלֹא אֲתֹן שְׁלַחְתֶּן יְתִי הִלֵּכָה אֲחֹהֵי מִן קִדְמוֹ
כִּי אֲנִי לְמִדְעָה לְכֹן לְכִי לְכִי

אשר
אשר

עשן

১৯৭১

75

יְמֵהֶם

כח

275

1.
25

17

五

55

ב
ח
מ
ז
מ

۱۵۱

4733

11/27/77

77

10

10

נשמע בית פדעה לאמר באו אחי יוסף
ויטב בעיני פדעה ובעיני עבדיו וזל לא
אשתמע לבית פדעה למימר את אחי יוסף
ושפר בעיני פדעה ובעיני עבדיו ויאמר
פדעה אליזסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעידכם ולכו באו ארצה כנען
ואמר פדעה ליוסף אמר לאחך דא עבדו
פדעו ית בעידכון ואילו אבולו לארעא
לכנען וקחו את אחיכם ואת בתיכם ובאו
אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים
ואכלו את חלב הארץ וידברו ית אבולו
וית אנש בתיכון ואיתולו ואתין לכון ית
טוב ארעא מצרים ותכלון ית טובא
דארעא ואתה צויתת זאת עשו קחו לכם
מארץ מצרים עגלות לטמכם ולנשיכם
וגשאתם את אחיכם ואתם ואת ממשק
דא עבדו סבו לכון מארעא דמצרים
עגלי לטמלכון ולנשיכו ותפלו ית אבולו
ותתון ועינכם אל תחס על נליכם כי טוב
כל ארץ מצרים לכם הוא ועוכלון לא
תחוס על מנוכון ארי טוב כל ארעא
דמצרים דולכון הוא ונעשוכון בני ישראל
ותתן להם יוסף עגלות על פי פדעה ויתן להם
בדד דדד ועבדו כון בני ישראל ויהב להון
יוסף וגלי על מימר דפדעה ויהב להון
כונין דארעא לכלם נתן לאיש חלמות עומלות
דכנען נתן שלש מאות כסה וחמש חלמות

ב

יב

יג

יד

טו

שמלת לכולהון ויהב לגבר אנטלון וכלב
ולבנמין יהב תלת מאה סלעין וכלב
אנטלון דלבושא וכלביו שלח בראת
עשרה חמלים נשאים מטוב מצרים ועשו
אתנת נשאת בד ולחם ומזון לאביו לדד
ולאבוהי שלח כדון עשרה חמלין טענין
מטוב מצרים ועשר אתנן טענין עבדו
ולחם וזון דאבולו לאבוהי לאורר
וישלח את אחיו ולכו ויאמר אלהם אל תרגו
בדרך שלח ית אחיה ויתלח אחר להון לארעא
בארעא ונעלו ממצרים ובאו ארע כנען
אליעקב אביהם וסליחו ממצרים דארע
בארעא דכנען לות יעקב אבולו ויגד
לו לאמר עוד יוסף חי ופיהוא משל
ארץ מצרים ויסגלכו פילא האמין
וחיו או ליה למימר עד עין יוסף חיים
הוא שליט בכל ארעא דמצרים וזהו
מליא פוגן על לבוה ארי לאהימין להון
וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר
אליהם וידא אתה עגלות אשר שלח יוסף
לשאת אתו ותחי רוח יעקב אבולו וזהו
עמיה ותכל כחגמיו וסוף דמליה עמיה
ית עגלותא שלח וסוף למטל וית
רוח קרשא על עקב אבולו ויאמר יסו
רב עור וסוף כנען חילכה וארעא
אמות דארעא ושרא סג לוחא עד עין
כריקאם אידל דאחיונה עד לארעא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

דגשן ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם
לפני פרעה ומקצת אחוהו דבר חמשה גברים
ואקו מזון קדם פרעה ויאמר פרעה אלהיו
מה מעש יכם ויאמרו אל פרעה רעה צאק
עבדך גם אנחנו גם צבותנו ואמר פרעה
לאחיו מא טוב לזכרון דאמר לפרעה רעם
עבדך אף אנחנו אף אלהתנו ויאמרו
אל פרעה לגור בארץ כנען כי אין מרעה
לצאן אשר לעבדך כי כבד הרעב בארץ
כנען ועתה ישבת אעבדך בארץ גשן ואמרו
לפרעה לאתות בא בארעא אתונא ארילית
ייעאל ענא דלעבדך אריתקוס כמנא בארע
יכנען ונען יתכון כען עבדך בארעא דגשן
ויאמר פרעה אליוסף לאמר אבדך ואחיו
באו אליך ויאמר פרעה ליוסף למימר
אבדך ואחך אתו לותך ארץ מצרים לפתך
הוא כמיטב הארץ הושב את אבדך ואת אחיך
ישבו בארץ גשן ואם ידעת וישכם אנשו
חיל ושמחתם שרי מקנה על אשר ליי ארעא
דמצרים קלמך היא בדשפיר בארעא אותיב
לך אבדך ואת אחך יתכון בארעא דגשן ואם
תדעת ואית בהן גבדיך הילא ותמנון דנני
ביומי על דילי ויבא יוסף אתי עקב אביו
וינמדהו לפני פרעה ויבדך יעקב את פרעה
דאיתו יוסף ויעקב אביו ואקומה קדם
פרעה ויבדך יעקב את פרעה ויאמר פרעה אל
עבדך כמה ימי שני חייך ויאמר פרעה ליעקב

ה
מל
וכל
יבוע
ושופט
קורה
כמה
ז
סטט
אבדך
וחיך
מי
דבס

כמה יומי שני חייך ויאמר יעקב אל פרעה
ימי שני מגורי של שנים ומאת שנה מעט
ורעים היו ימי שני חיי ואלה שיבנו את בני
שני חיי אבתי בימי מגוריהם ואמר יעקב
לפרעה יומי שני תותבותי מאה ותלתין שני
דעירין ובישיק הו יומי שני חיי ולא אבדיוק
ית יומי שני חיי אנהתי ביומי תותבות הו
ויבדך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה
ובדך יעקב ית פרעה ונמק מן קדם פרעה
וישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם
אחזה בארץ מצרים כמיטב הארץ בארץ
רעמסס כאשר צוה פרעה ואותיב נספח
ית אביו וית אחיו ויהב להן אחסנא בארע
דמצרים בדשפיר בארעא כאלע רעמסס
במאד פקוד פרעה ויבדך יוסף את אביו
ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי חטתו
יוסף ית אביו וית אחיו וית כל בית אביו
לחמא לחם כמלא ולחם אין בכל הארץ
כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים
וארץ כנען מפני הרעב אלחמא לית בכל
ארעא אריתקוס כמנא לחדא ואשתלה
עמא דארעא דמצרים ועמא דארעא
דכנען מן קדם כמנא וילקט יוסף את כל
הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען
כשכל אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף
בית פרעה וילקיט יוסף את כל כסף
דארעא בארעא דמצרים ובארעא דכנען

ג
מל
גדלים
ודעים
כד
יבוע

והנה יוסף עומד לפני פרעה ויבדך יעקב את פרעה ויאמר פרעה ליעקב עבדך כמה ימי שני חייך ויאמר פרעה ליעקב

בעבור ארמון זכני ואיתי יוסף יתכסא
לביית מדרשה ויתכססו מארץ מצרים
ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף
לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות בצד כי
אפס כסף ושלום כספא מארץ מצרים
ומארץ כנען זאתו כל מצריאי לזאת
יוסף למימר הבלנא לחמא ולמא נמות
לקבלך שלום כספא ויאמר יוסף
הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם
אפס כסף ואמר יוסף הבו גיתיון
ואתן לזון בגיתיון אם שלום כספא
ויבאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם
יוסף לחם בקוסים ובמקנהו ובהמנה
הבקר ובחמלים וינהלם בלחם בכל
מקניהם בשנה ההוא ואיתו ית בגיתיון
לזאת יוסף ויהי להן יוסף לחמא כספא
ובגיתיון עבא בגיתיון תולדי ובלחמא
כלחמא ככל גיתיון בשנת ההוא
ובתת השנה ההוא ויבאו אליו בשנה
השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי
אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני
לא נשאר לפע אדני בלתי אם גוייתנו
ואדמתנו ושלומת נשתיא הויא ואתו
לזניה בשתיא תניא דאמרו לו לא
נכסי מן לבני אלהי שלום כספא וגיתיו
כעבא קדם לבני לא אשתיא דלכדוני
אלהינו ואתנא אדניא לך נמות לעצך

ל
ק
ו
כ
למע
תשס
א

גם אנחנו גם אר מתנו ונחנה אתנו ואת אדמתי
כלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפדלך
ותקדע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם
למא נמות לעצך אר אנחנו אר אדניא
קני יתנא וית אדניא כלחמא ונהי אנחנו
ואדניא עבדין לפדלך וזהבד דרעא ונהי
ולא נמות ואדניא לא תכור וימן יוסף את
כל אדמת מצרים לסדעא כי מכרו מצרים
איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ויהי הארץ
לפדלך וקנא יוסף את כל ארץ מצרים
לפדלך אר לזינו מצריאי גבד חקליוהי אר
תקוף עליהן כפנא וזהבד אדניא לפדלך
ואת העם העבד אתו לעדים מקצה גבד
מצרים ועד קצה ודע עמא אדני יתוה מדי
למדי מסוף תחום מצרים ועד סופה ירד
אדמת הפלגים לאדניא כי חק לפדלך מאת
פלגיה ואכלו את חקם אשר נתן להם פדלך
על זמן לא מכרו את אדמתם לחי אדני
כמדיא לא קנא אר חק אדניא מן חקם
פלגיה אכלין את חקיהן ויהי כללון פדלך
על בני לא ענינו וית אדניא ויאמר יוסף
אלה עם הקנתי אתכם ואת אדמתכם
לפדלך הא לכם גרע וזרעתם את הארץ
ואמר יוסף לעמא הא קנתי יתלון וימנו
דית אדניא לפדלך הא לזון כד קד
זתדעון ית אדניא ויהי בתנא וית
חמישית לפדלך וארבעה חלקי יהיה

ל
ק
ו
כ
למע
תשס
א

והוא

והוא

והוא

והוא

והוא

והוא

מקנה
סומדים
יהודה
בבא
הגף
(ה)
זיה
שח

בְּהַלֵּךְ אֶתְחָדִימִים שׁוֹמְרֵי הַדָּת לְחֻקֵּי רַחֲמֵי וּבְכַתֵּן עַל
צִדֵּי זְכוּלֵי עַל סִפְרֵי יִגְמִילֵא יִשְׂרָאֵל וְהוּא יִכְנֹס מִחוּזֵין
בְּמִגְדָּפוֹ וְיִמְאַל וְיִזְכֹּר וְיִחַם יְיָ מִטֵּן עַד צִדֵּין

חכ
בנין

דן ידיו עמו לאחד שבט ישראל
 מד בית דן יתבחר ויקום גברא ביומיה יתפדין
 עמיה וזשננה ונחון כחא שבט ישראל
 יהודן נחש על דרך שפימן עלי ארץ הגשר
 עקבו סוס ויפל רכבו אחוריה גברא יתבחר
 ויקום מד בית דן אימתיה תתדמי על עממיה
 וזחתייה תתקם בכל שדתי כחטי חרמן ושן
 על אור הא ונפתחא כמון על שבולא וקטלי
 גברי משדית פלשתיא פלשין עם גלוא ונח
 סוסון ורתבין וימגד רבניהון לאחרא לישועת
 קויתי יהוה למד קצר סבדית ימי

גֵר גֵרֹוד יְגוּרֵנוּ וְהוּא יִגְדֵנוּ
עַקְבֵי בֵית גֵר מִשְׁרֵית מַלְיָנִי יַעֲבֹדוּן יִתְלַחֲמוּ
לְדַם אֲחִיהֶן לְדַם וְכִנְסִין סְגִיאוֹ יִתְלַחֲמוּ
לְאַרְעֵהוּן
שׁוֹמֵר לֶחֶם וְהוּא יִתֵּן מִעֲדֵנִי מִלֶּךְ יִדְאֵשׁ
טָבָא אֲדֵנִיהָ זֶה אֵל מִדְּבָרָא תִּפְגְּדוּן מִלְכֵי מִי
נִפְתְּלֵי אֵלֵהּ עֵלֵי
הַנֶּחֱמָ אֲמַר שְׁמִי נִפְתְּלֵי בְּאַרְעֵי טָבָא יִתְלַחֲמוּ עֲדֵנִי
וְאַחֲסִנְתִּיהָ תְּהִי מִעֲדָא מִיּוֹדִין יְהוּן מוֹדֵן מִבְּרֵי

לכבוד הרה"ק ר' יצחק אייזיק הלוי מינצבערג זצ"ל

בן פרת

עליון
יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שוקי ברי
דיסגיוסם ברי דיתברך כגופן דנציב על ענא דמא
תרין שבטין ימקון מבנהי דקלון חולקא ואחשנא
וימלכו ודכו וישטמהו בעלי חיים וזאת מררו
עמיה ונקמוהי ואעיקון ליה גברין גיבדין בעלי
מלכותיה ותשב באיתל קשת ויפסו דרעי ויפיו
מיוי אכיר ועקב משם רעה אכן ישראל
ותבת כהון נביותיה על דקיים אוריתא בסתרא
ישוי תקפא לחצניה בפין אתר מאד תב על
דלעוהי אחסין מלכותא ותקום דא חזתיה
מן קדם ל תקיפא דיעקב דנמימריה דן אכזב
ובנין דרעא דישל מאל אכיר ועזרך זאת
שדי ויברך ברכת שמים מעל ברכת תהום
יצאת תחת ברכת שמים ורחם מימר אלהא
דאכור יהי בסעך וית שדי ויברכיך כדכין
דנחתן משלא דשמיא מלעיל אברכך דגדיק
מעממי אדעא מלך ענדכתא אכור ודאמך
בכרת אכיר גברו על ברכת חזי עדתאות גבעת
עולם תהיון לראש יוסף ולקדך נזיר אחיו
בכרת אכור יהושפטן לך על ברכתא דוילגו
אברהם דחמיו ויהון דבדביא רמן עלמא יהון
אליון לדיש אדיוסם גברא מדישא דאחיה

וחל
ובכר

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

כהניא קרבנא ולעדן דמשא יהון מפלגין
מותר חולקיהון משאר קדשיא בלילה שבט
ישראל שנים עשר וזאת אשר דלד להם
אפיהם וברך אותם איש אשר נברכתו בברך
אתם כל אליון שבטא דישל תרי עשר זרע
דמליל להון אבוהון וברך יהון גבר נברכתיה
ברך יהון ויצו אותם ויאמר אלהם אני
נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה
אשר בשדה עמרון החתי וימקד יהון ואמר
להון אנא מתכניש לעמי קברו אתי לזר
אבהתי במערת אדבחקל עמרון חתאיה במערה
אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא
בארץ כנען אשר קנה אברהם אתה שדה
מאת עמרון החתי לאחות קברי במערתא
דבחקל למילתא דפל אפי ממרא בארעא
דכנען וזכן אברהם ית חקלא מן עמרון
חתאה לאחשנה קבור אישמה קביו אר
אברהם וזאת שדה אנשתי שמה קברו את
יצחק ואת רבקה אנשתי וישמה קברו את ראח
תמן קברו וזאת אברהם וזאת שדה אתתיה תמן
קברו ית יצחק וית רבקה אתתיה ותמן קברו ית
ית לאה מקנה השדה והמערה אשר בו מאת
בני חתי שביח חקלא ומערתא דביה מן בני
חתאה ויכלי עקב לית אתתו ויאסף רגלו
אל המטה ויבע ויז שם איש עמיו ושיב
יעקב לקברו ויתברכו ויגש ית רגליו לקבר
ואתגיד ואתכניש לעמיו ויפלי קסם על בני

לל
לל

לל
לל
לל

לל
לל
לל

לל
לל
לל

לל
לל
לל

לל
לל
לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

לל

חיו וכל העלם אתו לחבר את אביו
ידו את אביו ואת יוסף למעדים הוא
ידבר סליקו עמיה למקבר יתאזהר בזה
ג' יתאזהר יוראנו אחיו יוסף כימת אביו
אמר לו יושטמנו יוסף והשבישיב לבו
את כל הדעה אשר גמלנו אתו וזהו אחי יוסף
אלו מיתאזהרן דאמר דלמא ופרלנא דננו
יוסף ואתכא יתנכא יתכל בשתא דגמלנא
יתנה וינינו אליו יוסף לאמר אביך דנה לפני
מזדון לאמר ופקידו דות יוסף למימר אבון
פקיד קדם מותה למימר כהתאמר לו יוסף
אלא שאנא פשע אחיך וחטאתם בי דעה
ג' ילך ועתה שאנא לפשע עבדי אלהי
אביך ויבך יוסף בדכדכס אליו כדן תימרון
יוסף בלעו שבוק כען לחונא אחר ולחטאיהון
ארי בשתא גמלון ופען שבוק כען לחונא
עבדי לא אפאכוד ובכא יוסף במללותהון
עמיה וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו
הננו לך לעבדים ואלו אף אחיה ונמלו
לדמוהי דאמרו הא אנחנו לך לעבדי ויאמר
אלהם יוסף אל תירדו כי החת אלהים אני
דאמר להון יוסף לא תדחלון ארי חללאו
אני ואתם חשבתם עלי דעה אלהים חשבה
לפני למען עשה ביום הזה לחיות עם דב
אתון חשבתון עלי בישא מן קד יתאחשית
לפני כדיל למעבד כולא אחיו לקחמא עם
יוסף ועתה אלחיל או אנכי אכלכל

5
ידי
חתי
קד
מל
וכ
ח

וכ
כת

3

אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על
לכם ובען לא תדחלון אנא אלו יתכון וית
טמלכון ונחם יתהון ומליל תנחומין על
לפיהן וינשב יוסף במצרים הוא ובית אביו
ויחי יוסף מאה ועשר שנים ויתב יוסף
במצרים הוא ובית אביו וזהו יוסף מאה
ועשר שנים וירא יוסף לאסרים בני שלשים
גם בני מפיר כן מנשה וידן על כרבי יוסף
וזהו יוסף לאסרים בני תליתאין אף בני
מפיר כד מנשה אתו לידו ודני יוסף ויאמר
יוסף אל אחיו אנכו מת ואלהים פקד פקד
אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל
הארץ אשר נשבע לאברהם ליתן וירא
דאמר יוסף לאחיה אנא מאית דני מרדכי
יתכון ויטון יתכון מן ארעא דאדארעא
דחיים לאברהם די צחק ודי עקב וישיב
יוסף את בני ישראל לאמר פקד יוסף אלהים
אתכם והעלתם את עמתי מזה ואומי יוסף
יתכון ישראל למימר מרדכי די יתכון
ותסקון יתגדמי מכא וימת יוסף בימיו
ועשר שנים ויחנכו אתו וישב בארץ
במצרים ומית יוסף כד מאה ועשר שנים
והנפיו יתה ושמיה בארנא בני יוסף

כד
וכ
ידי
חתי
קד
מל
וכ
ח

מסכת שבת
פרק ח
דף קכ
ה' תש"ח
מסכת שבת
פרק ח
דף קכ
ה' תש"ח

ס' פסוקים סוף ימל
ס' פסוקים שלמד זה אכל וחתם תיבות ושלמים ודרכה קימ
והע' דבר שיתקדמוהו ית שלש ודרכים ודרכות שמונה
והע' שיהיה חתום שש פסוקים עליו בדרך יתלולס דה ודרכה
והע' שיהיה חתום שש פסוקים עליו בדרך יתלולס דה ודרכה

וְאָלֶת שְׁמִי מִשֶּׁה וְאִמְרַת אֲדֹנָי מִן מִיָּא
שְׁחַלְתִּיהּ וַיְהִי יָמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מִשֶּׁה וַיֵּצֵא
אֶל אֲחִיו וַיְרַא בְּכָל־תָּם וַיְרַא אִישׁ מִצְרֵי
מִצְרָיִם אִישׁ עֲבָדֵי מֵאֲחִיו וְהָיָה בְּיוֹמָא הָאֵלֹנָן
וְלִבְּאֵי מִשֶּׁה וַנִּפְקַל לֹת אֲחִיו וְהָיָה בְּכָל־חֲנֻלָּן
וְהָיָה בְּכָל־מִצְרֵי מֵאֲחִיו לְגַבְרֵי יְהוּדָאִי מֵאֲחִיו
וַיֵּצֵן כֹּה וְכֵן וַיְרַא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּדְּ אֶת־הַמִּצְרִי
וַיִּטְמֹנֶה וּבְחֹל וַאֲתַמְנֵי לִבְּאֵי מִשֶּׁה וְהָיָה אֲדֹנָי
לִית אֲנִשׁ וּמֵאֲחִי אֵת מִצְרָאָה וּפְמִדִּיהּ בְּחֹלָא
וַיֵּצֵא בְּטַס־הַעֲנִי וְהָיָה שְׁנֵי אֲנָשִׁים עֲבָדִים
בָּעִים וַיֹּאמֶר לְדָשָׁע לְמַה חֲדָה רַעְיָ וַנִּפְקַק
כִּי כִמָּא תִנְיֵצָא וְהָיָה תֵּינִי גְבַרִין יְהוּדָאִין נָעִין
וְאִמְרַת לְהִיפָא לְמַא אֲתַמְנֵי לְחַבְרִין וַיֹּאמֶר
מִן שְׁמִי לְאִישׁ שַׁר וְשַׁמֵּט עֲלֵינוּ הַלְהַדְגִּנוּ
אֲתַר אִמְרַת כִּי אֲשֶׁר הִדְגַּת אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּירָא
כִּי שִׁיחַ וַיֹּאמֶר אֲכֹן נֹדַע הַדְּבָר וְאִמְרַת מִן שַׁר
לְגַבְרֵי דְבִרְיָאִין עֲלֵיכֹן הַלְמַקְסָלִי אֶת־אִמְרַת
כִּי אֲתַמְנֵי לְמַא אֲתַמְנֵי לְמַא וְהָיָה מִשֶּׁה וְאִמְרַת
כִּי יֵצֵא אֲתַמְנֵי עֲתִידָא וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁמַע אֶת־
הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּפְקַשׁ לְהַדְגַּת מִשֶּׁה וַיִּבְרַח
מִשֶּׁה מִפְּנֵי כְדֵי וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב
עַל־הַבְּאֵר וַיִּשְׁמַע מִדֵּיָהּ יֵת כִּי הִגְלִיָּהּ הָיִין
וַיֵּצֵא לְמַקְסָלִי לִית מִשֶּׁה וְדִרְיָן מִשֶּׁה מִן־קֹדֶם
כְּדֵיָהּ וַיִּתֵּב בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיִּתֵּב עַל־בְּרֵא
וַיִּלְכֹּץ מִדְיָן שְׁבַע בָּנוֹת וַיִּבְרַח אֶת־לֵוִי
וַיִּמְלֵא אֶת־הַדְּבָרִים לְהַשְׁמֹת עַל־אֲחִיו
וַיִּבְרַח מִדְיָן שְׁבַע בָּנוֹת וַיִּבְרַח אֶת־לֵוִי

וַיִּלְכֹּץ אֶת־לֵוִי לְאִשְׁתָּאָה עֲנָא דְּאֶלֹהִין
וַיִּבְרַח הָרַעִים וַיִּבְרַח שׁוֹם וַיִּקָּם מִשֶּׁה וַיִּשְׁמַע
וַיִּשְׁקֹךְ אֶת־צִנְאָנִים וְאֵתֹר לֵעִיָּא וְכֹרֵא וְכֹרֵא
מִשֶּׁה וּפְדִינִין וְאִשְׁתִּי יֵת עֲנָא וְכֹרֵא וְכֹרֵא
אֶל־דְּעִיָּאֵל אֶפְיָהּ וַיֹּאמֶר מִן־עֲמֻדָתִין בְּרֵא
הָיִים וְאֵתֹר לֹת דְּעִיָּאֵל אֶפְיָהּ וְכֹרֵא וְכֹרֵא
אֲחִיתִין לְמִיתִי יִמָּאִין וְכֹרֵא וְכֹרֵא אִישׁ מִצְרֵי
הַעֲלֵנוּ מִן־הָרַעִים וְכֹרֵא וְכֹרֵא לְכֹרֵא וְכֹרֵא
אֶת־הַעֲלֵנוּ וְכֹרֵא וְכֹרֵא מִצְרָאָה שְׁבַע בָּנוֹת
מִצְרָאָה לֵעִיָּא וְכֹרֵא מִצְרָאָה לֵעִיָּא וְכֹרֵא
יֵת עֲנָא וַיֹּאמֶר אֶל־כִּי־יֵצֵא וְכֹרֵא וְכֹרֵא
אֶת־הָאִישׁ קִדְּוָן לִי וְכֹרֵא לְחַס־וְאִמְרַת לְכֹרֵא
וְכֹרֵא לְכֹרֵא לְכֹרֵא שְׁבַע בָּנוֹת יֵת גְּבַרִין לִי
וְכֹרֵא לְכֹרֵא וְכֹרֵא לְכֹרֵא לְכֹרֵא לְכֹרֵא
וַיִּתֵּן אֶת־צִנְאָנִים לְכֹרֵא וְכֹרֵא לְכֹרֵא
עַם גְּבַרִין וְכֹרֵא יֵת עֲנָא בְּדִתִּיהּ לְכֹרֵא וְכֹרֵא
כֹּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גְּבַרִין שְׁמִי אִמְרַת גְּבַרִין
בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיִּלְכֹּץ כְּדֵיָהּ וְכֹרֵא יֵת עֲנָא
גְּבַרִין אֲדֹנָי אִמְרַת יֵתִי כֹרֵא עֲנָא וְכֹרֵא

וַיְהִי בְּיָמֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּם וַיִּמָּת מִלֵּךְ מִצְרַיִם וַיִּמָּת
כִּי יִשְׂרָאֵל מִן־הַעֲנָא וַיִּזְעַק וַיִּתְּנֵל שְׁבַע בָּנוֹת
אֶת־הָאֵלֶּם מִן־הַעֲנָא וְכֹרֵא בְּיוֹמָא סְגִיָּא
הָאֵלֶּם וַיִּמָּת מִלֵּךְ מִצְרַיִם וַיִּמָּת אֶת־הָאֵלֶּם כִּי יִשְׂרָאֵל
מִן־הַעֲנָא וְכֹרֵא חֲשִׁי עַל־הָאֵלֶּם וְכֹרֵא וְכֹרֵא
הַעֲלֵנוּ לְכֹרֵא מִן־הַעֲנָא וַיִּיבֹכֶה
אֶל־הָאֵלֶּם אֶת־הַעֲנָא וַיִּזְעַק אֶל־הָאֵלֶּם וְכֹרֵא

קדם יי מן אנה ארי אודיל דלת מר עה ארי
אמיק ותכני ישראל ממזרים ויאמר כי אחיה
עמך וזה דף האות כי אנכי שלחתיך נהוצאך
את העם ממזרים תעבדון את האלהים על
ההר הזה ואמר ארי יהי מימי כסעודך ודין
לך אתא ארי אנה שלחתיך באפקותך
ית עמא ממזרים תפלחון קדשני על טורא
הדין ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי
בא אל בני ישראל אלואמרת להם אלהי אבותכם
שלחני אליכם ואמרדלי מה שמו מה אמר
אלהם ויאמר משה קדם יי אנה אתי לות
בני ישראל ואמר להן לאהדאנתלון שלחני
לאתכון ויאמר ליי מן שמויה מא אומר להון
ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה
ויאמר כהתאמר לבני ישראל אלהי
על ויי אריס ואמר יי למשה אהיה אשר
אהיה ואמר כדנן תומר לבני ישראל אהיה
שלחני לותכון ויאמר עוד אלהים אל
משה כהתאמר לבני ישראל וזה אלהי
אבותכם אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעולם
וזה דברי לך ויאמר עוד יי למשה
כדנן תומר לבני ישראל וזה אלהי אבות
אבותי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב שלחני לותכון ויי שמי לעולם
דין דברי לכל דף ודין לך ואספת את
בני ישראל ואמרת אלהים יהוה אלהי

אֶתִּי כִּם נִדְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אֲבֹתָם יֵדָע
וַיֵּעָקֵב לֵאמֹר פֶּקֶד פְּקֹדֹתַי אֲתָכֶם וְאֶת־הַעֲשֹׂה
לָכֶם כַּמִּצְוֹת אֲשֶׁר אֵילֵךְ וְהִנֵּה יָתֵכֶם יִשְׁלַח
וְתֹמַר לְהֹנֵן יֵשׁ לָהּ אֶפְרַת־לֶכֶן אֶת־גְּלִי לִי
אֲלֹהֵיהָ דָּאֲבִלָּהֶם יִצְחָק וְעָקֵב לְמוֹמֵר מִדְּבַר
דְּכִרְכָּא יִתְלֹן וְיֵת דָּאֲתַעֲבִיד לְפִנְיָ כַּמִּצְוֹת
וְאִמֵּר אֶעֱלֶה אֲתָכֶם מֵעַנֵּי מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי
אֶל־אֶרֶץ זְבֹת־חִלְדָּן וְכַשִּׁי וְאֲמֹרִית אֲסִיחַ
יִתְלֹן מִשְׁעִבֹד מִצְרָאִי לְאֶרֶץ כְּנַעֲנָא
וְהָתָאִי וְאֲמֹרִאִי וְכַדִּיִּאִי וְחֹזָאִי וְיִבְזָאִי וְהַחִוִּי
עַבְדֵּי־חִלְדָּן וְכַשִּׁי וְשִׁמְעֹן לְחִלְדָּן וְכַתְּמֵי
וְזַקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאֲמֹרִתֶּם אֵלָיו
וְהִנֵּה אֱלֹהֵי הָעַבְרָאִים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נִלְכֶּה
בְּאֶרֶץ עַד־שְׁתַּיִּמִּים כַּמִּדְבָּר וְנִקְרָה לִיהוֹר
לִיהוֹרָה אֱלֹהֵינוּ וְיִקְבְּלֵנוּ מִן־חַיֵּינוּ אֶת־בְּרִי
וְשִׁלְּנוּ לָנוּ מֶלֶךְ אֲדָמָתִים וְתִמְלֹךְ לָהֶם וְלָנוּ
דִּיהוּדָאִי אֶתְקִי עָלֵנָּה וְכַעַן נִשְׁלַח כְּכַבֵּד
מִהֶלֶךְ תַּלְתָּהּ וְנִמְנֵן כַּמִּדְבָּרָא וְכַדִּיִּאִי וְכַכֵּסִי
אֲהֵנָּה וְנִמְנֵן עֵתִי כִּי לֹא־תִנֵּן אֲתָכֶם מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לְהֶלֶךְ וְלֹא־בִיד חֲזָקָה וְקֹדֶם־כֵּן הָדִי
אֲדִי לֹא־יִשְׁבֹּק וְתִלְכֹן מֶלֶךְ אֲדָמָתִים לְמִיָּד
וְלֹא־מִן־חַיֵּים דְּחִלְתִּיקָה וְיִשְׁלַחֲתִי אִתְּ
יָד וְהִכְתֵּי אֶת־מִצְרַיִם כְּכַל־כְּשִׁלְתִּי אֲשֶׁר
אֲנִי בְּקִרְבִּי וְאֲחִירִיכֹן יִשְׁלַח אֶת־כָּכֶם
וְאֲשִׁלְּחֵי תַּמְחֵת גְּבוּרָתִי וְאֲמִיָּי וְנִמְנֵן
כְּכַל־מִי־שִׁתִּי דָּאֲעֲבִיד בְּיַהֲוֹן וְלִתְרִיִּי וְשִׁתִּי

והיה ואמר יי ליה מן שוי פומא לאנשא או
מן שוי אלימא או חדשא או פתיחא או עורא
הלא אנא יי ועתה לך ואנכי אהיה עם פיר
והודיתך אשר תכבד ובען איזיל ומימרי
יהי עם פומך דאלפינך דתמליל ונאמר פי
אדני שלח באבויך תשלח ואמר כלעו יי
שלח בען בויך מן דשור למשלח ויחד אר
יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הווי
ינעתי כיד בך ידבר הוא וגם הנדה הוא יצא
לקראתך וראך ושמח בלבן ותקום רגל
דיי במשה ואמר הלא אחיך ליד אר
גלי חרמי ארימלל אימליל הוא ואם האהוא
בפיח לקר מותך ויחזינך ויחזינך בלביה ודברת
אליו ושמת את חרברים בפיו ואנכי אהיה עם
פיר ועם פירו והוריתי אתכם את אשר מעשן
ותאמר יי ורשוי ית פתגמא בפומיה
והיכרו יהו עם פומך ועם פומיה דאליה יתכין
ית דעבדו וידבר הוא לך אלהים והיה הוא
יהיה לך לפה ואמר תהיה לך אלהים וימליל
הוא לך עם עמא ויהי הוא ויהי לך למתרגמן
ואתתו ליה ללב ואתה מסדה דהה תקח בידך
אשר מעשה בואתתו ואת חטא דדין תסב
בידך דתעביד ביד ית ארתי

פיר
מדי
מל
וקר
במך
וקר
קוריהך

ואל משה ותב לות יתד חמוה ואמר
איזיל בען וארופ לות אתה דבמזרים ואר
הער בען חיימין ואמר ותלן למשה איזיל
לשלם ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב
מזרים כיו מתו כל האנשים המבקשים את
נפשי ואמר יי למשה במדין איזיל תונ
למזרים אלו מותו כל גנדיא דבעו למקטלך
ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכס על
החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את
מטה האלהים בידו וידבר משה ית אתתו
בבואי וארביבנן על חמר אהב לארעא
דמינדים וגסיב משה ית חטא דאתעביד
ביה גסין מן קדם יי בידיה ויאמר יהוה
משה כלכתך לשוב מצרימה דאה
המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם להם
פרעה ואני אחזק את לבו ויאמר יהוה
העם ואמר יי למשה במה כך למתב למצרים
חזי כל מופתא דשויתי בידך ותעביד בן
קדם מדעה דאנא אתקין ית לביה ויאמר
ית עמא ויאמר ת אל פרעה כה אמר יהוה
בבדי ישראל ויתמר למדעה בבדי אמר
בדי בבדי ושיא ואמר אליך שלח את
ויעבדו ותמאן לשלחו והאנכי הווי
בנך בבדך ואמרית לך שלח ותבדי ויפליח
קמי ומסריב את שלחיה והאנא ויפליח
ית בבדך בבדך ויהי בבדך במלון ויפליח
יהוה ויבקש המות והוה בארדא בבדי

ס
ח
ח
שכע
מעמיס

י
ח

י
ק

י

וילך משה וישב אל יתד חמוה ואמר
לא ואשונה אר אר אשר במזרים ואר
העם חיים ואמר יתו למשה לך לשלם

לעם ללכת הלכנו כחמול של שם הם ילכו
 וכן ישו להם תבן לא תיסמון למתן תבנא
 לעמא למרמי לבנין במאתמלי ומדקמותי
 אנון יילדון ויגבון להון תבנא ואתמתנות
 הלכנו אשר הם עשום תמול של שם תשומ
 עליהם לא תגרעו ממנו כי גרשים הם על פם
 הם צעקים לאמר גלבה נזבחה לאלהיו
 ויתקום לבניא דאנן עבדין מאתמלי
 ומדקמותי תמנין עליהון לא תמנעון מניה
 ארי בטלנין ארי על כין אנון מצוהין למימר
 ניזיל נבחה להם אלהי תכבד העבדה
 על האנשים ויעשו בך ואל ישעו בדברי
 שוקרי יתקם בלחנא על גבריאל ויתעסקון ניה
 ולא יתעסקון כמתגמין כטולין (צא) נגשני
 העם וישטריו ואמרו אלהים לאמר ברי
 אמר מרעה איני נתן לכם תבן ונחשו שלטון
 עליהם כוהי ואמרו לעמא למימר בדג
 אמר מרעה לית אנא זריב לכון תבנא אתם
 לכי קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין
 נגרע מעבדתכם דברי אתון איזילו סכו
 לכון תבנא מאתר דתשכחון ארי לאיתמע
 ממולחכוכ מדעם ויפס העם בכל ארץ
 מצרים לקשש קש לתבן ואתבד
 כמאכל אד עאד מצרים לגבנא גלי
 לוחבנא והכרשים אציה לאמר כלי מעשי
 דברי יום כיומו באשר ביה תבן ויעל
 דחמין מימר אשלימו עבדתכון מתג

יום ביומיה כמאזהויתון עבדיך כד מתנהב
 לבן תבא וכן שטרי בני ישראל אשר
 שמו עליהם גשמי מדעה לאמר מדינע לא
 כליתם חקכם ללבן כחמול שלשם גם חמול
 גם היסם ולכן סדכי בני ישראל דמנא עליהון
 שלטוני מדעה לממך מדין לא אשלימתון
 גזירת פון לממך לבען כמאתמלי ומדקמון
 אקתמלי אק יומא דין ונדא שטרי בני
 ישראל ויבטון אל פרעה לאמר למד
 תעשה כה לעבדיך זאתו סדכי בני ישראל
 וצוהו קדם מדעה למימר למא מתעביר
 כדין לעבדיך ותבן אין נתן לעבדיך ולבען
 אמרים לנו עשו זהנה עבדיך מפס וחטאת
 עמך תבא לא מתיחב לעבדיך ולבני
 אמרין לבא עבדיו דהא עבדיך לקון וחט
 עליהון עמך ויאמר גדפס אתם גרפים
 עלבן אתם אמרים גלכה גדכחה ליהודי ואמר
 בטלניך אתון בטלניך על כין אתון אמרין
 נילכדכח קדם יני ועתה לבן עבדיו ותבן
 לא נתן לכם ותבן לבנים תתנו ובען אילון
 מלח ונתבא לא מתיחב לבן וסכום לבני
 תתנו וידאן שטרי בני ישראל אתם מדע
 לאיך לאתגר עין מלכביכם דבדום פומ
 זהו סדכי בני ישראל יתהון בני ישראל
 לאתמנעון מלכביכם סתגס יום ביומיה וכן
 אתמנעו ואתהדרן ויבס לקראתם נעיה
 מאת מדעה דע עו יתמנעו דית אהר

קימיו לקדמותהון במפקהון מלות פדנה
 ויאמרו אלהים ירא יהוה עליכם וישפט אשר
 הכאשיתם את דיהנו בעני פדנה ובעני עניו
 לתת חרב בידם להרגנו ואמרו להון יתגלי
 יני עליו כון ויאבאישתון ית ליחלא
 בעני פדנה ובעני עניו להמתן חרבא
 בידהון למקטלנא וישב משה אל יהוה
 ויאמר אנכי למד הרעה לעם הזה למד זה
 שלחתי ואת משה לקדם יני ואמר יני למא
 אבאישתא לעמא הדין למא דנין שלחתי ומא
 באתי אל פדנה לדבר בשמך הרע לעם הזה
 והעל לא הצלת את עמך ומעין דטלית לית
 פדנה למללא בשמך אתבאישתא לעמא הדין
 ושיחלא לא שוינבאית עמך ויאמר יהוה אל
 משה עתה חדא אשר מעשה למרעה דבד
 חזקה ישראלם ופד חזקה יגרשם מארצו
 ואמר יני למשה בען תחדי דאעניו למדנה
 אדני כיד תקיפא ושלחינו ונדי תקיפא
 יתרכון מארעיה
 מעדי 49 וירכב אלהים אל מישו
 ויאמר אליו אני יהוה ומליל יני עם משה
 ואמר ליה אנא יני וארא אל אברהם
 אליעזק ואליעזקבאל שדי ושמי יהוה
 לאנופ יותי להם זאתגלית לאברהם
 ליצחק וליעזקבאל שדי ושמי ינילא
 הודעית להון וגם הקמת את ברית
 אתם לתלהם את ארמן כבען את

ארץ מגדניהם אשר גדו בה ואף אקומות
 ית קימי עמ הון למתן להון ית אדעא ובעני
 ית אדעא תותכלותהון דאתהבוכה וגם אני
 עומעתי אתבאקת בני ישראל אשר מצרים
 מעבדים אתם ואזכר את בריתני ואף קימי
 עומיע ית קימילת בני ישראל למצדא ומפלת
 כהון ודכדנא ית קימי לכן אמר לפני ישראל
 אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת מכלת מצרים
 והצלת אתכם מעבדותם וגאלתי אתכם
 בצדוע בטויה ובעמטיה גדלים בכון אימר
 לבני ישראל אנא יני ואמיק ותלון מגדו דחוק
 מלחן מצדאי ואשוייב יתכון ממלחנהון
 ואמרוק יתכון בדרך מרמם ובעניו ובעניו
 ולקחתי אתכם לילגום והייתי לכם לאלהים
 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם ומוציא אתכם
 מתחת מכלת מצרים ואקריב יתכון
 מקמי לעם ואהו לכון לאלה ותעון אד
 אנא יני אלה בון דאפיק ותלון מגדו דחוק מלחן
 מצדאי והוצאתי אתכם אל הארץ אשר
 נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק
 וליעזק ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה
 ואעיל ותלון לא אדעא דקיימית במימרי למתן
 יתה לאברהם ליצחק וליעזק ואתי ותתלהם
 ידועתא אנא יני וירכב משה כן אל בני
 ישראל ולא שמעו אל משה מקדלון ומענה
 קשה ומליל משה כן עסבני ועיל לא קבילון
 משה מעוק לון וממלחנא דיהוה קשי עליהון

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

50

101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150

וידבר יהוה אל משה לאמר וזמליל יג עם
משה למימר ודבר אלפרעה מלך מצרים
וישלח אתבני ישראל מארצו עולמליל
עםפרעה מלכאדמצרים וישלח אתבני ישראל
מאדעיה וידבר משה לפני יהוה לאמר הן
בני ישראל לאשמעו אלי ואיך ישמעני
פרעה ואני ערל שפתיים וזמליל משה
קדם יג האבני ישראל לאקבילו מיני
ואיכדין יקביל מיני פרעה זאנאיקוד ממליל

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני
ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את
בני ישראל מארץ מצרים ומליל יג עם משה
ולאהרן וס' ויגזק לזאת בני ישראל ולזאת פרעה
מלכא דמצרים לאפק את בני ישראל מארצא
דמצרים

ראשי בית אלהם בעד ראובן כפר ישדאל
 חנוך ופלוא חנך וכדמי אלה משפחת ראובן
 אלן וישי בית אלהת הון בני ראובן כפרא
 דישדאל חנוך ופלוא חנך וכדמי אין גדעית
 ראובן ורני שמעון ומואל ימין ואהר ופיג
 וחד ושאר בן הכנענית אלה משפחת
 שמעון ורני שמעון ומואל ימין ואהר ופיג
 וחד ושאר כפר כנענית אלהין גדעית שמעון
 ואלה שמות בעד לוי לתלפתם גדעון וקהת
 ומודי ושכלי חיי לוי שבע ושלישים ומאת שנה

וְאֵלֶיךָ שֹׁמֵרֵת כָּנִי לֵאמֹר לְתוֹלַדְתְּהוֹן גְּדֵשׁוֹן וְקָהֶת
וּמְדֵרִי וְשֵׁנִי חַיִּי לֵאמֹר מֵאָה וּתְלָתִין אֲשַׁבַּע שְׁעֵי
בְנֵי גְדֵשׁוֹן לִבְנֵי וְשֵׁמִשׁ לְמִשְׁפַּחְתָּם יִבְנִי
גְדֵשׁוֹן לִבְנֵי וְשֵׁמִשׁ לְדֹרֵעַתְהוֹן וְבְנֵי קָהֶת
עֲמָדָם וַיַּעֲהֵר זַחְכָּרְוֹן וַעֲדִיאל וְשֵׁנִי חַיִּי קָהֶת
שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאָה שָׁנָה וְבְנֵי קָהֶת עֲמָדָם
וַיַּעֲהֵר זַחְכָּרְוֹן וַעֲדִיאל וְשֵׁנִי חַיִּי קָהֶת מֵאָה וּתְלָתִין
וּתְלָת שְׁנֵי וְבְנֵי מְדֵרִי מַחְלִי וּמוֹשִׁי אֶלֶר
מִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי לְתַלְפָּתָם וְבְנֵי מְדֵרִי מַחְלִי
וּמוֹשִׁי אֶלֶיךָ דֹּרֵעִית לֵאמֹר לְתוֹלַדְתְּהוֹן וַיַּקָּה
עֲמָדָם אֶת־זַחְכָּרְוֹן וְדָתוֹלוֹ לְאִשָּׁה וּמֵלֶךְ לוֹ
אֶת־אֶהֱרָן וְאֶת־מֹשֶׁה וְשֵׁנִי חַיִּי עֲמָדָם שִׁבְעַ
וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאָה שָׁנָה וְנָסִיב עֲמָדָם יֵת־זַחְכָּרְוֹן
אֶחָת אֲבוֹהֵי לִיָּה לְאֶתוֹ וַיֵּלֶידֶת לִיָּה יֵת־אֶהֱרָן
וַיֵּת־מֹשֶׁה וְשֵׁנִי חַיִּי עֲמָדָם מֵאָה וּתְלָתִין וְשֵׁנִי
שְׁנֵי וְבְנֵי יַעֲהֵר קָהֶת וְנָסִיב זַחְכָּרְוֹן וְבְנֵי יַעֲהֵר וְגוֹ
וְבְנֵי עֲדִיאל מִישָׁאֵל וְאַלְעָזָר וְסַתְרִי וְבְנֵי עֲזָרָה
וַיַּקָּה אֶהֱרָן אֶת־אֶלֶיךָ שִׁבְעַת עֲמִינֹדִים אֶחָת
נַחֲשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה וּמֵלֶךְ לוֹ אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא
אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אֶת־מָרִי וְנָסִיב אֶהֱרָן יֵת־שִׁבְעַ
כֶּת־עֲמִינֹדִים אֶחָת וְהָיָה שְׁנֵי לִיָּה לְאֶתוֹ וַיֵּלֶידֶת
לִיָּה יֵת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא יֵת־אֶלְעָזָר וַיֵּת־אֶת־מָרִי
וְבְנֵי קָהֶת אֶסִּיר וְאֶלְקָנָה וְאֶבְיָאֶסֶף אֶלֶר
מִשְׁפַּחַת הַקָּהֶת וְבְנֵי קָהֶת אֶסִּיר וְאֶלְקָנָה
וְאֶבְיָאֶסֶף אֶלֶיךָ דֹּרֵעִית קָהֶת וְאֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרָן
לְקַח לוֹ מִבְּנוֹת מִשְׁבָּת לוֹ לְאִשָּׁה וּמֵלֶךְ לוֹ
אֶת־פִּינְחָס אֶלֶר דָּאֵשִׁי יֵתוֹת הַלֵּוִיִּם לְמִשְׁפַּחְתָּם

וְאֶהְרֵן דַּחֲדוּךְ יִמְלִיל עִם פִּדְעָה וַיִּשְׁלַח יְתִכְנִי
יִשְׂרָאֵל מֵאֲרָעִיהָ וְאֲנִי אֶחְשֶׁה אֶתְלָפ פִּדְעָה
וְהַרְבֵּיתִי אֶת דֹּתֶי וְאֶת מוֹסֶת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֶנָּה אֶקְשׁוּי יִתְּ לִבָּא פִּדְעָה וְאֶסְגִּי יִתְּ
אֶתּוֹת דִּית מוֹסֶת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְלֹא
יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פִּדְעָה וְנָתַתִּי אֶתִּידִי בְּמִצְרַיִם
וְהוֹצֵאתִי אֶת עַבְדִּי אֶת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁפְטִים גְּדֻלִּים וְלֹא יִקְבִּיל
מִכְלֹן פִּדְעָה וְאֶתִּי יִתְּ מַחַת גְּבוּרָתִי בְּמִצְרַיִם
וְאֶפִּיק יִתְּ חֵילִי יִתְּ עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֲרָעָא
דְּמִצְרַיִם בְּרִינִי רַב־בִּין וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי
אֲנִי יְהוָה בְּנִטְתִּי אֶתִּידִי עַל מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם : וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם אֲנִי
אֶנָּה יְיָ כִּי אֲרִים יִתְּ מַחַת גְּבוּרָתִי עַל מִצְרַיִם
וְאֶפִּיק יִתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי הָעָם עִשׂ מִשֵּׁה
וְאֶהְרֵן בְּאֶשׁ צוּה יְהוָה אֲתָם כֹּן עֲשׂוּ וְעַבְדִּי
מִשֵּׁה וְאֶהְרֵן בְּמֵאד פִּקִּיר יִי יִתְּ חֵילִי כִּי עַבְדִּי
וּמִשֵּׁה בֶן שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאֶהְרֵן בֶּן שְׁמֹנִים
שָׁנָה בְּדָבָר אֶל פִּדְעָה וּמִשֵּׁה בְּדָבָר שְׁנַיִן
וְאֶהְרֵן בְּדָבָר שְׁנַיִן וְתִלְתָּ שְׁנַיִן בְּמֵלֵךְ הָעָם עִם פִּדְעָה

וְעַל־כֵּן אֶהְיֶה נֹסִיב לָיָהּ מִכֶּנֶת מוֹטִיף לָיָהּ לֵאמֹר
וַיִּלֶּיֶת לָיָהּ יָת מִנְחָם אֵלֶיךָ רִנְנָה אֲדָהֶת לִי וְאִי
לֹא עֵית הֶזְקִי הוּא אֶהְיֶה וּמִשָּׁה אֲשֶׁר אֲנִי
לָהֶם הוּא עֵינֵי אֶתְכֶנִּי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל צָרָתָם הוּא אֶהְיֶה וּמִשָּׁה דֹאמְרִי יֵן דִּהֶזְקִי
אֶפִּיקוּ יִתְכֶנִּי וְשִׁדְּלִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל חֵילֵיהֶן
הֵם הַמִּדְבָּרִים אֶל פְּדֻתָּה מֵלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
אֶתְכֶנִּי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מִשָּׁה וְאֶהְיֶה אֲנִי
דִּמְלִילִיךָ עִם מִדְּעָה מֵלֶכָּה דִּמִּצְרַיִם לֹא מִתָּא
יִתְכֶנִּי וְשִׁדְּלִי מִמִּצְרַיִם הוּא מִשָּׁה דִּמִּצְרַיִם
וַיְהִי בַּיּוֹם דְּכִדִּי הוּא אֶל מִשָּׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
זֶהוּ בַּיּוֹם דְּמִלִּילִיךָ עִם מִשָּׁה בְּאֶרֶץ
דִּמִּצְרַיִם
וַיְהִי
יְהוָה אֶל מִשָּׁה לֵאמֹר אֲנִי הוּא דְכִדִּי אֶל פְּדֻתָּה
מֵלֶךְ מִצְרַיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲנִי דְכִדִּי אֶלֶיךָ
וּמִלִּילִיךָ עִם מִשָּׁה לְמִנְחָה אֲנִי יֵן מִלִּילִיךָ עִם
מִדְּעָה מֵלֶכָּה דִּמִּצְרַיִם יִתְכֶנִּי אֲנִי מִמִּצְרַיִם
עַמִּי וַיֵּאמֶר מִשָּׁה לְכֶנִּי יְהוָה הֵן אֲנִי עַרְלָם
שִׁפְתֵּי וְאִיךָ יִשְׁמַע אֵלַי פְּדֻתָּה וְאֶמֶר מִשָּׁה
יֵן הָאֵלֶּה יִקְרֶה מִמִּלִּילִיךָ וְאִיךָ יֵן מִמִּצְרַיִם

קדם פדעה יהי לתנבא ויבא משה ואהרן
אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך
אהרן את מטתו לפני פרעה ולפני עבדיו
ויהי לתנבא ועל משה ואהרן לות פרעה
ועבדיו כינ במאד פקודי יע ולמא אהרן ית
חבריה קדם פרעה וקדם עבדיו ויהי
לתנבא ויבא אגם פרעה לחכמים ולמכשפים
ויעשו גם הם חרטומי מצרים בלוטיותם כן
וקרא אהרן פרעה לחכמים ולחכמים ויעבדו
אף אכזר חרשי מצרים כלחשויון כריק
וישליכו איש מפוהו ויהיו לתנבא ויבליט
מטה אהרן את מכותם וידמו גבר חטריה
זהו לתנבא ויבליט חטריה אהרן ויתחטטו
ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר
צוה יהוה ואתקף לב פרעה ולא קביל
צוהו במאד מליל ימי

ל
י
כ
כ

פ
כ
כ

כ
כ

ויאמר יהוה אל משה בפר לב
פרעה מזן לשלח פקדו יעל משה
לבא פרעה מריב לשלח עמא לך אל
פרעה בכקר הנה יצא חמיה וכצב
לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך
לחש המקח בידך אילול לות פרעה בצמלא
האנפיק למיח ותתעתי לקחמותיה עליו
גילא וחטלא דאתהמיק לחיח תסכ בידך
ואמרת אליו יהוה אלהיך שחכר
אליך לאמר שלח את עמי ויעבדו
במקבר והנה לא שמעת ערפה ותימך

ליה וכן אלהא דיהודאי שלחני לותך למימך
שלח ית עמי ויפלאוך קדמי במדברא זהא
לא חבילתא עד כעני כה אמר יהוה בדחת
תדעני אני יהוה הנה אנכי במטה
אשר בידו עלהמים אשר ביאר ונהפכו
לדם כדנן אמרי יע כל אתדע אלו אנאי האנא
מחי בחטלא דבידי על מיא לבנהלא וותהפכו
לדמא וזהררה אשר ביאר תמות נפאש היאר
וגלאומצרים לשותת מים מקדאי וכו כ
דבנהלא ימותו דוסרי נהלא וילאון מצראי
למשותי מיאמן נהלא

ויאמר יהוה אל משה אמר אלהיך
קח מטה ונטה וידך על מימי מצרים על
נהרתם על יאריהם ועל צמניהם ועל
כל מקוה מימיהם ויהיו צמניהם נבלאדן
מצרים ובעצים ובאבנים ואמר יעל משה
אומר לאהרן סב חטריך זאדים ידך על נהר
דמצראי על נהר יהוה על ארתיהוה וכל
אגמיהוה ועל כל בית בנישתי מימיהוה ויהוה
דמא ויהי דמא בכל ארעא דמצרים ובמי
אעא ובמי אנבא ויעשו כן משה ואהרן
כאשר צוה יהוה ויקם במטה ויד אתהמים
אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו
ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם ויעבדו
כינ משה ואהרן במאד פקודי יעל זאדים בחטריה
ומחא ית מיא לבנהלא לעיני פרעה ולעיני
עבדיו ואתהפכו כל מיא לבנהלא לדמא

וּמִלֵּל

וְדַרְךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים גֵּלָךְ בְּמִדְבָּר וּבְחֹנֶה לִיהוָה
 אֱלֹהֶינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ מֵהַלֵּךְ תִּלְתֶּה
 יוֹמִין גִּזְלִיל בְּמִדְבָּר אֲנִי וְנִדְבַח קֳדָם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּמֵאדֵּי יָמֵךְ לָנֶאֱמַר כִּדְעָה אֲנִי אֲשַׁלַּח
 אֶתְכֶם וּבְחַתָּם לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִדְבָּר
 רֶחֶק הַדַּחֲק לֹא תִרְחִיקוּ לִלְכֶת הַעֲתִידוּ בְּעַדֵּי
 וְאֹמַר כִּדְעָה אֲנִי אֲשַׁלַּח יִתְפוֹן וְתִדְבַּחוּן
 קֳדָם יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדְבָּר לֹא לְחֹד אֶרְחֹק
 לֹא תִרְחֹקוּן לְמִיזֵל עֲלוּ עֲלֵי וְיֹאמַר מִשֵּׁה הִנֵּה
 אֲנִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ וְהַעֲתִידִי אֱלֹהֵינוּ וְסֹר
 הַעֲלֵב מִפְּדֻעָה מֵעַד יוֹמֵנוּ וּמֵעַמּוֹ מִחֹר רֶחֶק
 אֲלִי־סָף כִּדְעָה הַתִּל לְכַלֵּל שְׁלַח אֶת הָעַם
 לִזְבַּח לִיהוָה וְאֹמַר מִשֵּׁה הִנֵּה אֲנִי נִמְקֵן מֵעַד
 וְאֲעֲלִי קֳדָם יְיָ דִּיעָדִי עַל־זִבָּא מִפְּדֻעָה
 מֵעַבְדֹּה וּמֵעַמִּיה מִחֹר לֹחוֹד לֹא יוֹסִיד
 כִּדְעָה לְשִׁקָּר אֲבִיד לֹא לְשִׁלְחָה יִתְעַמּוּ
 לְכַחֵּא קֳדָם יְיָ וְיֹצֵא מִשֵּׁה מֵעַם כִּדְעָה
 וְיַעֲמֵד אֱלֹהֵינוּ וְנִמְקֵן מִשֵּׁה מְלוֹת כִּדְעָה
 וְעֲלִי קֳדָם יְיָ וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כְּדִבְרֵךְ מִשֵּׁה וְסֹר
 הַעֲלֵב מִפְּדֻעָה מֵעַבְדֵּינוּ וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאָר
 אֶחָד וְעַבְדֵּי יְיָ כִּכְתָב מֵאֵד מִשֵּׁה וְאֲעֲדִי
 עַל־זִבָּא מִפְּדֻעָה מֵעַבְדֹּה וּמֵעַמִּיה לֹא
 אֲשִׁיתָר חֲדָיו וְיִכְבֵּד כִּדְעָה אֶת־לְבוֹ גַּם בְּפִעַם
 הַזֶּה אֶת־זֶלַע שְׁלַח אֶת־הָעַם וְיִקָּר כִּדְעָה יִת
 לְכֹהֵן אֶת־בְּזִמְנָא הַזֶּה וְלֹא שְׁלַח יִתְעַמּוּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּא מִלְכֵּנוּ וְדִפְדֵּף

וְכַדָּה בְּוִימָנֹה מִדְּעָה אֶחָד לָכֵן וְיִכְבֵּד אֶת לָכֵן וְיִכְבֵּד אֶת לָכֵן וְיִכְבֵּד אֶת לָכֵן

אליהו כה אמר יהוה אלהי העפרים שלח
את עמי ויעבדני ויאמר יי למשה עול ללות
מדעה ותמליך עמיה כדנן אמר יי אלהא
דיוהודא שלח ית עמי דיפלחון קדמי כיאם
מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם ארי
אם מקדיב את לשלחא ועד כען את מתקין
בהון הנחיה יהוה הנה במקנה אשר בשדה
בפוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן
דבר כבד מאר הא מהא מן קדמי יהוה
בבעורך דבחקלא בפוסותא בחמרי בגמלי
בתורי ובעבא מנתא סג' לחדא ויהוה יהוה
בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא
ימות מכל לפני ישראל דבר דיפדושינן בין
בעידא וישראל וזין בעידא דמצדא ואלא
ימות מכלא לפני ישראל מדעם וישם יהוה
מועץ לאמר מהר יעשה יהוה הכבד הזה
בארץ דשני יי למצא למימר מהר
יעצו יי מתגמא הדין בארעא ויעש
יהוה את הדבר הזה ממהרת וימת כל
מקנה מצרים וממקנה יי ישראל לא
מת אחרי ויעצו יי ית מתגמא הדין ביומא
דבתרוהי ומית כל בעידא דמצדא וי
ומבעידא לפני ישראל לא מיתחד וישלח
ארעא ויהוה לא מת ממקנה ישראל ער
אחר ויכבד לב מדעה ולא שלח את העם
ועלה מדעה והאלא מית מבעידא דשני ער
חד ואחיקר לבא דמדעה ולא שלח ית עמיה

כבד
כבד

כ
וח
כבד

כ

מ' ויאמר יהוה אל משה ואלהרן קחו לכם
מלא חפניכם פיה כבשן וזרקו משה עמו
לענין מדעה ויאמר יי למשה ואלהרן סבו
לכונן מלי חפניכון פיה דאתונא וידדקוניה
משה לצית שמיא לענין מדעה ויהוה לאבך
על כל ארץ מצרים ורנה על האדם ועל
הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ
מצרים ויהוה לאבךא על כל ארעא דמצרים
ויהוה על אנשא ועל בעמא לשחין סג'י
אבעבעתין בכל ארעא דמצרים ויחאן את פוח
הכבשן ויעמדו לפני מדעה ויזרק אתו משה
השומימה ויהוה שחין אבעבעת סלח בארם
ובבהמה ונסיבות פיה דאתונא וזקמו קדם
מדעה וזרק יתנה משה לצית שמיא ויהוה
שחין אבעבעתין סג'י באנשא ובעידא ולא
יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני
השחין כיהוה השחין בחרטמים ובכר מצרים
ולא יכולו חרשאי למחם קדם משה מן קדם
שחנא אריהוה שחנא בחרשאי ובכל
מצדא ויחזק יהוה את לב מדעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה אל משה ואתקין יי
ית לבא דמדעה ולא קבל מנהון במא דמלי
גי עם משה ויאמר
יהוה אל משה השכם בכבד והתעצב לפני
מדעה ואמרת אלי כה אמר יהוה אלהי
העפרים שלח את עמי ויעבדני ויאמר

האמר יהוה אל משה השכם בכבד והתעצב לפני מדעה ואמרת אלי כה אמר יהוה אלהי העפרים שלח את עמי ויעבדני ויאמר

והיה ד שויתי כהן ותרעון ארי אנה יני
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו
אמר יהוה אלהי העבריים עמך מאנה
אנת מפני שלח עמי ויעדני ועל משה
אהרן לות מדעה ואמחליה כרען אמר יני
האד יהודאי עד אמתי מעדיב את לאתלנעא
מן קרמי שלח עמי ויפלהון קרמי כי אם
ואן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר
זרבה בגמלך ארי אם מסדיב את לשלח
ת עמי האנא מיתי מחר גובא בתחומך
שח את עין הארץ ולא וכל לראת את
ארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם
והפדר ואכל את כל העץ העמח לכם מן השדה
והפ ית עין שמשאד ארעא ולא וכל למחזי
ת ארעא ויכול ית שאר שונבתא דאשתארת
בון מן פדרא ויכול ית כל אילבא דאצמח
והפ מן הקלא ומלאו בתך ובתי כל ענדיך
ובני כל מצריים אשר לאדא ואתל ואבות
אבתך מיס היותם עד הארמה עד תסמזה
כי ויצא מעם פרעה ויתמלון בתך ובתי כל
בבד ובתי כל מצרים דאחזו אבתך ואתל
אבתך מיס מהוהון על ארעא עד וזמאדון
אתפני ונמק מלות מדעה ויאמרו ערלי מדעה
אליו עד מתי יהיה זה לגל מוקש שלח
והאנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטוב
כי אהרן מצרים ואמרו עבדו מדעה ליה
והיה דין ויהיה דין ויהיה דין ויהיה דין

ו
ל
וה

כ
ח
כ
מ

ל
וה

ו
ד
ב

ל
ק
ח

ו
כ
ל

ויפלהון קרם יני אלההון רעד כען לאידעתא
ארי אפרות מצרים וישלח את משה ואהרן
אהרן אל פרעה ויאמר אלהים לכו עבדו
את יהוה אלהיכם מי ומו ההלכום ואתל
ית משה וית אהרן לות פד עה דאמר לרעון
איזילו פלאו קרם יני אלה כון מן ארץ
ויאמר משה פנעדינו ובזחנינו גלך בבנינו
ובבנותנו כצאננו ובכקרנו גלך כי חג יהוה
לנו דאמר משה בעול ימנא ובסכנא נידיל
בבנא ובנותנא בעננא ובתודנא נידיל
ארי חבא קרם יני לנא ויאמר אלהים יני
יהוה עמכם כאשר אשר שלח אתכם ואתל
ראוני דעה בגד פניכם דאמר להון יהי כען
מימלא דיני כסעד כון כד אשרלח יתפון ויהי
טפל כון חזו ארי נישא אתון סבירין דמעבד
לית קביל אפוכול אסתחור אילא כן לכתחומה
ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים וקוש אתם
מאת פני מדעה לאכין איזילו כען גבדיא ומהו
קרם יני ארי וית אתון כען חתדיך יתהון מן קרם
פדעה ויאמר
יהוה אל משה עטה ירך על ארץ מצרים נחודה
ועל על ארץ מצרים ויאכל אתל עש
הארץ את כל אשר השאד הפדדי דאמר יני
למשה ארץ ירך על ארעא דמצרים ויהי
גובא ויסק כל ארעא דמצרים ויפול ית כל
עשבא דהו עתות כל דאנשא כלדא ויהי
משה וית משה ויהי משה ויהי משה

כ

ל

ו

ל

ו

כ

רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה
 השמר היה ורוח הקדים נשא את הארבה
 וארזים משה יתחטריה על ארעא דמצרים
 ויגדבר רוח קדומא בארעא כל יומא ההוא
 וכל ליליא צמלא הזה ורוח קדומא נטלית
 גובא ויעל הארבה על כל ארץ מצרים
 וינח בכל גבול מצרים כד מאר לפני לא
 היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן
 וסלוק גובא על כל ארעא דמצרים ושלא
 בכל תחום מצרים תקיף לחדא קדמוהי לא
 הזה כי גובא דכותיה ובתרוהי לאהי כיין
 ויבס את עין כל הארץ ותחשף הארץ ואכל
 את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר
 הותיר הפרך ולא נותר כל דבר קבע ובעשב
 השדה בכל ארץ מצרים וחפא ית עין
 שמשאד כל ארעא וחשוכת ארעא דאכל
 ותכל עסבא דארעא דיתכל פירי אולנא
 דאשאר בדדא ולא אשתאר כל ירוק
 באילנא ובעסבא דהקלא בכל ארעא דמצרים
 וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר
 חטאתי ליהוה אלהיכם ולנשים ואחיי סדעה
 למקרי למשה ולאהרן ואמר חבות קדשם
 יין לחזון ולכון ועתה שאנא חטאתי אך
 חפצם ונעתידי ליהוה אלהיכם וספר מעלי
 רק את המוות הזה ובעין שכולן כעין לחובי
 כלם דמבא הלא דעלו קדשם ויחזון ויפדי
 ויאמר משה ואלהיך יהוה ואלהיך יהוה

5
 חזק
 חזק
 חזק

7
 פים
 דחית
 כח
 למין
 חזק

10
 חזק
 חזק

15
 חזק
 חזק
 חזק

4
 יעקב
 מנחם
 ערוב
 חזק

11
 חזק
 חזק
 חזק

16
 חזק
 חזק

17
 חזק

ויעתר אל יהוה ונפח מדות כדעה וצלי קדם
 נגי ויהלך יהוה לרוח חזק מאד וישא את
 הארבה ויתקעה וימה סוף לא נשאל ארבה
 אחר בכל גבול מצרים וזהמר ית רוח מעדנא
 תקיף לחדא ונטל ית גובא ודמהי למאד סוף
 לא אשתאר גובא אחי בכל תחום מצרים ויהיה
 יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל
 ותקיף ית לבא דמדינה ולא שלח את בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה נטר וידל על השמים
 ויהי חשך על ארץ מצרים וימשחשך ויהיה
 יע למשה ארזים ודך על צית שמיא ויהי
 חשוכא על ארעא דמצרים בחד דיער ויחזון
 ליליא וויט משה את דין על השמים ויהי
 חשך אמלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים
 דארים משה ויתדיה על צית שמיא ויהיה חשך
 קבל בכל ארעא דמצרים תלת יומין ולא
 איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת
 ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם
 לאחזו גבד ית אחיהי ולא קמו אנש מתחתיה
 תלת יומין ולכל בני ישראל היה כהדרה
 כמות כנהון ויקרא פרעה אל משה ואמר
 לכו עבדו את יהוה רק עאנכם ובמרקם
 גם טפלים ילך עמכם וקרא פרעה למשה
 ויאמר איזילו פלחו קדשם ית רוח מעדנא
 שכולן את סכלון ויזיל עמכון ויאמר
 גם אתה מתן פדנן צדקים ויעל ית

ויהוה אלהינו ואמר משה אף את תתיק
בדנא נכסת קדשיך ועליון ונעביר קדם יג
אהבא וגם מקננו ולך עמנו לאת שאר פרסה
כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו
לאנל עמה עבד את יהוה עד באנו שמה
ואם בעידכא ייזיל עמכא לא נשאר מניה
מדעם אדרי מניה אנחנא נסבין לממלא קדם
יג אלהנא ואנחנא לית אנחנא ידעין מא
נמלא קדם יג עד מיתנא לתמן ויחזק יהוה
מתלבד פדעה ולא אבה לשלחם ויתקין יג
יתלבד פדעה ולא אבה לשלחם ויתקין יג
לופדעה לך מעלי השמר לך אל תסבדאות פני
כיוסד אתך פני תמות ואמר ליה פדעה איוול
ויעלי אסתמלך לאתוסין למחזי אפי ארי
ויאמר תחזי אפי תמות ויאמר משה בן ופדת
אאסר עוד דאות פניך ואמר משה דאות
מלילתא לא אוסין עוד למחזי אפי ארי

ויאמר יהוה אל משה עוד נבע אחד אביא
על פדעה ועל מצרים אחרי לן ושלח אתכם
מזה בשלח בלה גרשיו בשר אתכם מזה
ואמר יג למשה עוד מפתש חד אותי על
פדעה ועל מצראי כתר בין ישראל וכן מלא
שלחיה גמיר את רכא יתריך יתרון מלא
דנא באדני העם דישאלו אשמת דפדעה
ועה מאתר עותה בליקס ובריה מלי
קדם עמא וישאלו גבר מן חברה

ואתתא מן חברה מנין דנכס ומנין דדחב
ויתן יהוה את חזק העם בעיני מצרים גם האיש
משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי
פדעה ובעיני העם ויהב יג ית עמא דרמין
בעיני מצראי אף גברא משה דב לחא נאדע
דמצרים בעיני עבדי פדעה ובעיני עמא

ויאמר משה
כה אמר יהוה בחצת הלילה אני וצא בתוך
מצרים ואמר משה כדנן אמר יג כמלגזת
ליליא אנא מתגלי בגו מצרים ומת כל בכור
בארץ מצרים מבכור פרעה וישב על כסאו
עד בכור השמחה אשר אחר הרחים וכל
בכור בהמה וימות כל בכור בארץ מצרים
מבכור אדם פדעה דעתיד למתב על פדע
מלכותיה עד נכרא דאמתא דכזית רחיא
וכל נכרא דבעידא והיתה עשה גולה בכל
ארץ מצרים אשר בלה לאבד את המה
לא תסב ויהי צוחתא דבתא בלה אדעא
דמצרים דכזית לאהזת דכזית לאתוסין
ולכל בני ישראל לא יחרק כלל לשון למאוש
ועד בהמה למען תדעון אשר ימלא יהוה
בין מצרים ובין ישראל ולכל בני ישראל
ינחיק כלבא בלישניה למבא למאנשא ועד
בעידא צדיק עין דייס פדע יג בין מצראי
ובין ישראל וידע כל עבדך אלה אלו והשתחו
לי ואמר נא אמר וכל העם אשר כדגליך ואחר
כן אנא וצא מעם פדעה כתר אף ויחזק כל עבדך

אלין לזתי ויבעון מני למיכאל מוק את זכל עמא
דעמך ונתר כיך אמוק ונפק מלות פרעה בתקון
ויאמר
יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען
דבות מופתי בארץ מצרים ויאמר יי למשה
לא יקביל מנכון פרעה בדיל לאסגאה מופתי
בארעא דמצרים ומשה ואהרן עשו את כל
המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב
פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו ומשה
ואהרן עבדו יתכל מופתי אהרן קדם פרעה
ותקייף יי ית לבצר פרעה ולא שלח ית בני
ישראל מארץ עיר

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
בארץ מצרים לאמרי דאמר יי למשה
ולאהרן בארעא ומצרים למימריה חדש
הזה לכם ראשי חדשים ראשון הוא לכם
לחדשי השנה ויהי אהרן לכזן ריש דהיא
קדמי הוא לכזן ליהי שתי ארבעה אל
כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדשי
הזה ויחול להם איש ישה לבית זבת שד לבית
מלילו עם כל כנשתא דישדא למימר בעמא
לזר אהרן וסכון להון גבד אמר לבית
אבא אמר לביתא ואם מעט הבית מהות
משה ולקח הוא ושכני הקרב אל ביתו
במכבת כפשת איש ולם אכלו חסדו עד השנה
ואם זער ביתא מלאת מכאא על אמר
דאם הוא ושייכיה דקני לביתו במכין

מחזק
דחור
חם
כח
מ
י
ו
ז
יחזק
מחזק
כח
מחזק

נבש את גבד לכם מיכליה תתמנון על אמר
שה תמים זכר כן שנה יהיה לכם מן הפש
ומן העדים תקחו אמר שלום דכר כר
שותיה יהי לכזן מן אמר ואמן כני עדיא
תסלון ויהי לכם למשמלת עד ארבע
עשר יום לחדשי הזה ושחטו אתו כל
קהל עדת ישראל בין העדכים ויהי לכזן
למטרא ער ארבעת עשר יום לא ליהא
הדין ויכסון יתיה כל קהל כנשתא דישדא
בין שמש יא ולקח מן הים ונתנו על שר
המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר
יאכלו אתו בהם ויכסון מן דמא ויתכון
על תרין ספיא דעל שוקמא על בתי אדיוכלו
יתיה בהון ויאכלו את הפשר בלילה הזה
עליאש ומצות על מדדים יאכלו ויכסו
ית בסרא כליליא דהין טוי כר ופטיף
מדרין ויכלוניה אלתאכלו ממנו נא בשור
מכשל במים כנאם עליא דישדא על רגלי
ועל קדכין לא תכלון מניה כד חי זאף לא
כד בשלא מכשל במיא אלהין טוי כר
דושיה על כדעיה דעל גויה ואלא תותיה
ממנו עד בקר והגתך ממנו עד בקר נא
תשרמו ואלא תשא לון מניה ער צמא ויש
מניה עד צמא כנא תוקדון וכה תהי
אתו מתעכם חגרים געליכם בדגליכם ומת
פירכם ואלא תם אתו בחפזון פסח הוא
וכדין תכלון יתיה חרעיון יהון אשד

כדגליכון וחטריכון כדכרון ותכלון יתה נכחון
מסחא הוא קדם יני ועברתי בארץ מצרים
בלילה הזה זהביתו כל כפור בארץ מצרים
מצרים ועד כהמה ובכל אלהי מצרים אעשה
שפטים אני יהוה זאתגלי בארעא דמצרים
כליליא הדין ואקטול כל ככלא באר עא
דמצרים מאנשא זער בעידא ובכל טעות
מצדאי אעכור רינין אנא יני והיה היום לכם
לאת על הבתים אשר אתם שם וראית את
הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכס נגה ומשוח
בהכתי בארץ מצרים ויהי דמא לכון לאת על
בתא דאתון תמן ואחזי יתדמא אחוס עליון
ולא יהי כלון מותא לכלא במקטל בארעא
דמצרים והיה היום הזה לשכלון וחבתם
אתו תגליהוה לדתיתם חקת עולם תחברו
ויהי יומא אחדין לבון לדכרנא ותחגון יתיה
חגא קדם יני לדיוכון קום עולם תיחגונייה
שבעת ימים מצות תאכלי אך ביום הראשון
תשבותו שאר מבתיתם כי כל אכל חמין
ונכדתה הנפש ההוא מישראל מוסה ראשון
עדיהם השבעו שבעה ימים ודמא תכלון
כדם כיומא קדמא תכלון חמין מכתון
הדין כל דיוכל חמין וישתיני אנשא ההוא
גישראל מוסה קדמא ער יומא שביעאה
וביום הראשון מקראת שבעת ימי חמין
קדש יהיה לכם כל מלאכה לא תעשה בהם
אך חמין אכל לכל גמל הוה לא תעשה

ל
ח
ל
ח
ב
ק

ל
ל
ח
ח

ל
ח
ח
ח

וביומא קדמא מעדע קדש וכיומא
שביעאה מעדע קדש ויהי כון כל עכידא
לא ותעכיד כהן כדם מא דמתאכיל לכל
כמש הוא כל חורוהי מתעכיד לון ושמרתם
את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את
עבאיתכם מארץ מצרים ושמרתם את
היום הזה לדתיתם חקת עולם ותטלון ית
כטילא אריו ככרן יומא אחדין אפי קית ית
חיליכון מאדעא דמצרים ותטרוק ית יומא
הדין לדיוכון קום עולם בראשון בארעא
עשר יום לחרש בעדכא כלו מצת ער
יום האחד ועשרים לחרש בעדכניסן בארעא
עסלא יומא לידהא ברמשא תוכלון כטורדי
ער יומא חר ועסרין לידהא ברמשא שבעת
ימים שאר לא ימצא בביתכם כיוכלא חמין
ונכדתה הנפש ההוא מעדת ישראל כגר
ובאזרח הארץ שבעה ימים חמין לא
ישתכח בביתכון אריוכל דיוכלא חמין
וישתיני אנשא ההוא מפעשתא דישראל
וכיומא דארעא כל מחמית לאתאכיל בכל
מושבתיכם תאכלו מצות כל מחמית לא
תוכלו כלל מות כיוון תוכלון כטורדי
ויקרא משה לכל שחני ישראל ואמר אליהם
משכד וקחו לכם צאן למשיחת תיכם ושלטו
המסה וקרא משה לכל שחני ישראל ואמר להם
אונכבדו וסבו לפני מן בני עמא דישראל

ל
ח
ל
ח
ב
ק

מִן הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כָלֵנוּ מֵתִים וְתָקִינוּ מִצְוֹתַי
עַל עַמָּא לְאֻמָּה לְשִׁלְחוֹתָהֶן מִן אֶרֶץ אֲדֹמִי
אָמְרוּ בִלְנָא מֵיתִין וַיִּשְׁאַ הֶעָם אֶת־בְּעִקְיוֹ
מֵרִים יַחֲמֹץ מִשְׁאֲרֵתָם צָרָתָם כְּשִׁמְלָתָם
עַל־שִׁכְמָם וְנָטַל עִמָּאתָ לִישְׁהוֹן עַד לֹא
וַחֲמַע מוֹתֵר אֲצוּתָהֶן צָרִיר בְּלִי שִׁיְהוֹן עַל
כִּתְפֵיהֶן וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַדְבָּר מִשְׁה
וַיִּשְׁאַ לִי מִמְצָרִים כְּלִי כֶסֶף וְכִלְיָהֶם וְשִׁמְלֵת
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָבְדוּ כַּמֶּתֶם מִמֶּשֶׁה וּשְׁאִילוֹ
מִמְצָרִים חֲנִין דְּכֶסֶף וְאֶמֶן דְּהַב וְלִבְנוֹשִׁין
וְהוּא נָתַן אֶת־חֶן הָעָם כְּעֵינִי מִצָּרִים וְשִׁמְלֵת
בְּעָלֵה אֶת־מִצְרִים וְיִי יְהִי יְתַעֲמַל לְדַחֲמֵי
מִצְרֵי מִצְרָאִי וְאִשְׁאִל וְנִזְכָּר וְנִזְכָּר יְתַמְצָרֵי

סַעַבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּעַמְסָס סַכְתָּה כְּשֵׁשׁ
מֵאֻת־אֶלֶף דְּגָלִי הַגְּבָרִים לְבָד מִסָּף וְנָטַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּעַמְסָס לְסִכּוֹת כְּשֵׁשׁ מֵאָה לְפִינִי
וְנִדְּא דְגָלֵה כִּד מִסְכָּלֵה וְגַם עֵרֶב דְּבִי
עֲלֵה אֲתָם וְצִאן וּבִקֵּר מִקְנֵה כְּנִדְּמֵי וְאֶת
כְּנִדְּמֵי פְּנִינֵי מִלִּימֹן עֲמֵהֶן וְעֵנָה וְתוֹרֵי
דְּשִׁירָא סָגִי לְחִירָא וְיִאֲסֹן אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר
יִצְאֵן מִמְצָרִים עֲקָתָם מִצֹּת כִּד לֹא חֲמֵץ כִּי
שׁוּמִמְצָרִים וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵם וְגַם
יִהְיֶה לֹא עָשׂוּ וְאִפְּוִי לִישְׁאִר אֲמִיקוֹ מִמְצָרֵי
דִּינִין כְּפִידִין אֲדֹמִי לֹא חֲמֵץ אֲרִי אֲתֵרְנוּ
מִצְרִים וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְעַכְּסָא וְאִתְּרֵן
יִי לֹא עָבְדוּ לְהוֹן וּמוֹשֶׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר יִשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלִשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה וְמוֹתֵב כְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּיתִיבוּ בְּמִצְרַיִם
אַרְבַּע מֵאוֹת וְתַלְתִּין שָׁנִין וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלִשִׁים
שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֵצָם הַיּוֹם
הַזֶּה יִצְאוּ כָל־צְבָאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהוּא מִסּוֹף אַרְבַּע מֵאוֹת וְתַלְתִּין שָׁנִין וְהוּא
כַּדְבָּר יִזְמַן הָרִין נִפְקוּ כָל־חֵילֵי אֲדֹמִי מֵאֶרֶץ
דְּמִצְרַיִם לִיל שְׁמֵרִים הוּא לִיהוָה לְהוֹצִיאֵם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא הַלֵּילָה הַזֶּה לִיהוָה
שְׁמֵרִים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדָרְתָם לִילֵי נִסִּי
הוּא קָדָם יְיָ לֹא־מָקוֹתָהֶן מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא
לִילֵי אֲדֹמִי קָדָם יְיָ נִסִּי לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּיתִיבוּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מִשְׁה וְאֶהְיֶן זֹאת חֲסִת־הַסֵּמֶן
כָּל־בֶּן־כֶּבֶד לֹא־יִכְלֹן בְּנֵי אֲדֹמִי יְיָ לְמִשְׁה וְאֶהְיֶן
דִּלְגָּזוֹרֵת כִּמְהֵא כָל־כְּנִי וְשִׁי לִישְׁתִּמֵּר לֹא
יִיכּוֹל בּוֹהֵן וְכִד עֲבָד אִישׁ מִקְנֵת כֶּסֶף וּמִלְתָּה
אֲתוֹ חֲזִי אֶת־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָד גְּבִיר דְּבִי
כִּסְכָּא וְתַגְדִּי יִתִּיה כְּפִינִי יִיכּוֹל בּוֹהֵן תוֹשֶׁב
וְשִׁכִּיר לֹא־יִכְלֹן תוֹתֵבֵה דִּלְגָּזוֹרֵת לֹא
יִיכּוֹל בּוֹהֵן בְּבִית־אֲחֵר יִכְלֹלֵה דִּלְגָּזוֹרֵת מִן
הַבֵּית מִדְּבִישׁ דְּחֹצֵה וְעֵצָם לֹא תִשְׁכְּלוּ בּוֹ
כְּחִבּוֹל אֲחֵרֵהּ יִתְאֲכִיל לֹא תִשְׁכְּלוּ מִן־בּוֹהֵן
מִן־כִּסְכָּא לְכִירָא וְגַם לֹא תִתְכַּדֵּן בִּידֵי
כָּל־עַדֵּת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֲחֵרֵהּ כְּדִלְכָּשׁ דִּלְגָּזוֹרֵת
דִּישְׁרִי וְכִדְּבִישׁ וְכִדְּבִישׁ אֲחֵרֵהּ וְעֵשׂוּ מִסָּף
יִהְיֶה יִתְכַּדֵּן יִתְכַּדֵּן וְאֶת־יִתְכַּדֵּן

והיה באזרח הארץ וכל ערל לא יאכל
בן ארץ יתגדל עמכון גורא דיעבד פסחא
קדם יל מגדל ליה כל דכורא ונכין יקרב
למעבדיה ויהי כיעיבי אדעא זכל ערלא
לא יוכל ביה תורה אחת לאדח ולגר הגר
בתוכם אוריתא חלא תהיל ליעיבי ולגורא
דיתגדל דיעבד ויעשו כלבני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן
עשו ועבדו כל בני ישראל כמא דמקור
ילי ית משה ואת אהרן כן עבדו

ויהי בעצם היום הזה
הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים
על עבא תם וזהו בכדן וזמא דין אפיה ילי
ית בני ישראל מארץ מצרים על חיליהון

וידבר יהוה אל משה לאמר ומה לילי ומה
ללילי כל בלור פטר כל דחם נבע ישראל
באדם ובבהמה לי הוא אקדוש קדמו כל
כלא פתח כל דלדא בבני ישראל באעשא
ובבער אדילי הוא ויקמר משה אלהים
זלור את העם הזה אשר יצאתם ממצרים
מבית עפריים כי בחכם יוציא ויהיה
אחבב מזל לא אכד מען ואמר משה
לעמא דו דכילין ית משה דין דנפקתון
ממצרים מבית עבדו לא יביתקון ד
דמיקו יתכון משה לא יתאפיל חמיעא
דיתתם יאמרו ית משה דכילין ית

ס"ב
דמלוק

דמלוק

חל
בתן

חל
מל

דמלוק

חל

חל

חל

חל

חל

חל

חל

חל

אתון נפקון בידחא דאבינא ויהי כיעיבי
יהוה אל ארץ דכנעני והחתי והאמורי
והחוי והיבוסים אשר נשבע לאבותי לתת
לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את
העבודה הזאת בחדש הזה ויהי ארץ יעלין
יעל ארע כנענא וזמא דין אפיה ילי
ויבוסאי דקיום לא נחתך למתן לך ארע
עבדא חלב ודבש ותמלח את מלחנא הרי
בירחא הדין שבעת ימים תאכל מצה
וביום השביעי חג ליהוה שבעה ימים תמלח
פטילא וזמא שביעאה חגא קדם ילי
מצותי אל את שבעת הימים ולא ידב
לך חמץ ולא יראה לך שאר כלכל
פטילא ותחביל ית שבעה ימים ולא ית
לך חמיעד לא יתחדי לך חמיר כלל תאכון
והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה
עשה ה' אלי כזאת ממצרים ותחוי לבנך
ביום ההוא למימר בדיל דאפיה ילי
במצרים ממצרים ויהי לך לאות על ירך
ולזכרון בין עינך למען תהיה תורת יי
בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים
ויהי לך לאות על ירך ולזכרון בין עינך
דיהי אור יתאפיל בסומך ארע דין תת
אפך ילי ממצרים ושמרת את החוקים
הזאת למען תהיה מימיך יממה ותכיר
ית ימא הדין דזמניה מומן ליה

ס"ב
דמלוק

דמלוק

חל
בתן

חל
מל

דמלוק

חל

חל

חל

חל

חל

חל

חל

חל

וְאֵלֶיךָ שָׁתָא לֹא אֵנָהוּ לִהְיוֹן לְמִילָה כִּי מֵאֲזֻלִּילָא
לְאֵלֵינוּ עֲמוּד הָעֵץ וְיִמָּס וְעֲמוּד הָאֵשׁ לִילָה
לִפְנֵי הָעָם לֹא עָלִי עֲמוּדָא דְעֵנְיָא כִּי מֵאֲזֻלִּילָא
לֹא עֲמוּדָא דְאִישְׁתֵּא כִּלְיָא מִן קָדָם עֲמָא

וַיִּדְבֹּד יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר וּמִלִּיל יִנֵּי עָם
מֹשֶׁה לְמִימְרֵי דְבַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּח
וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי הַחִירָת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם
לִפְנֵי בַעַל צֶמֶן נִכְחוּ תַחְנוּ עַל הַיָּם מִלִּיל עָם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ וַיִּשְׁלֹחַ קָדָם מֹשֶׁה חִירָתָא בֵּין
מִגְדֹּל וּבֵין דְּמֵא קָדָם בַּעַל צֶמֶן לִקְבֻלָּה
תַּשְׁלֹחַ עַל יָמָא וְאָמַר פְּדֵה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
נִכְסִים הֵם בְּאֶרֶץ סֹבֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר וַיִּמְד
פְּדֵה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִעַבְדֵּי אֱנֹן בְּאֶרֶץ
אֲחֵר עֲלִיהֶן מִדְּבָרָא וַחֲזַקְתִּי אֶתֵּלַב פְּדֵה
וַדָּךְ אֲחֵרֵיהֶם וְאֶפְדֶּה נִפְדֵּה וְכָל חֵיל
וַיִּפְּטוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ בֵן וְאֶתְקִין
יִתְּלֵבָא דְּפְדֵה וַיִּלְדִּי בְּתֵרֵיהֶן וְאֶתְקִין
בְּפְדֵה וְכָל מִשְׁדֵּי יִתֵּה וַיִּפְּטוּ מִצְרַיִם
אֲרִי אֵנָה יִנֵּי וַעֲבָדִי בֵּין וַיִּגְדֵּל לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
כִּי בְּרַח הָעָם וַיִּהְיֶה לִבְּפְדֵה וַעֲבָדִי אֶל
הָעָם וַיִּאֲמְרוּ מִהֲזֵאת עֲשִׂינוּ כִּי שְׁלַחְתָּ אֶת
יִשְׂרָאֵל מִעַבְדֵּינוּ וְאֶתְקִין לְמֶלֶךְ אֲדָמִצְרַיִם
אֲרִי אֵל עֲמָא וְאֶתְקִין לְבִיא מִלְּפָנֶיךָ וַעֲבָדִי
בְּפְדֵה וְאֶמְרוּ מִיָּדָא עֲבָדִי אֲרִי שְׁלַחְתָּ
מִלְּפָנֶיךָ מִלְּאֲחֵזְרָא וְאֶתְקִין אֶתְקִין וְאֶתְקִין
עֲמָא וְאֶתְקִין יִתְּלֵבָא וְאֶתְקִין עֲמָא

דְּבַר עֲמָא וַיִּקַּח שְׁמֵאֵת לְכָכָא בְּחֹדֶר וְכָל
רַכָּב מִצְרַיִם וְשֵׁשׁ עָל כָּלֹו וְדָבָר שִׁית
מֵאֵךְ רִתְכִין בְּחֹדֶר וְכָל דְּתֵבִי מִצְרַיִם וְגִבְרִין
מִמֶּנּוּ עַל כֹּלֵהֶן וַיַּחֲזִק יְהוָה אֶתֵּלַב פְּדֵה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֵּף אֲחֵרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּלֵבָא
יִשְׂרָאֵל יִצְאִים מִן דְּמֵא וְתִקְיָא יִתְּלֵבָא
דְּפְדֵה מִלְּכָא דְּמִצְרַיִם וְדָךְ בְּתֵרֵבִי וַיִּשְׁלַח
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִכְחוּ בְּרֵישׁ גְּלִי וַיִּדְרֹסוּ מִצְרַיִם
אֲחֵרֵיהֶם וַיִּשְׁיֶגּוּ אֶתְסַחְסַח עַל הָיָם כִּי
סוּסֵי רַכָּב פְּדֵה וְפְדֵה שִׁין וְחֵיל עַלְפֵי הַחִירָת
לִפְנֵי בַעַל צֶמֶן וְדָךְ מִצְרַיִם בְּתֵרֵבִי
וְאֶתְקִין יִתְּלֵבָא כִּי שִׁין עַל יָמָא כָּל סוּסֵי
דְּתֵבִי פְדֵה וְפְדֵה שִׁין וְאֶתְקִין עַל מֹשֶׁה
חִירָתָא קָדָם בַּעַל צֶמֶן וַיִּפְּדֵה מִיָּדָא
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְקִין וְהֵנָּה מִצְרַיִם נִכְחוּ
אֲחֵרֵיהֶם וַיִּשְׁלַח מֵאֵךְ וַיַּעֲקֹב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל יְהוָה וַיִּפְדֵּה קָדָם וַיִּתְּלֵבָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יִתְּלֵבָא וְהֵאֲמַרְתִּי מִלְּפָנֶיךָ בְּתֵרֵבִי וְאֶתְקִין
לְחֵדָא וְעִקֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קָדָם יִנֵּי וַיִּאֲמַר
אֶל מֹשֶׁה הַמֶּלֶךְ אֶתְקִין קָדָם בְּמִצְרַיִם
לְקַחְתֵּנוּ לְמֹת בְּמִדְבָּר מִהֲזֵאת עֲשִׂיתָ לָנוּ
לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְאֶמְרוּ לְמֹשֶׁה הַמֶּלֶךְ
קָבֵלִין בְּמִצְרַיִם וְדָךְ לְמֹת בְּמִדְבָּר
מֵאֵלָּא עֲבָדִי לָנָא לְאֶמְקֻתָּא מִמִּצְרַיִם
הֲלֹא זֶה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר דְּבָרְכֵנוּ אֶלֶךְ בְּמִצְרַיִם
לְאֶמְדָּה חֵדָל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶתְקִין
כֹּדֶם לְנֵי עַבְדֵּי וְאֶתְקִין מִלְּפָנֶיךָ

ה' ארין מתגמא דמלילנא עמך במצרים
למימר שבוק מכלא דנפלא יתמצא אר
טב לנא דנפלא יתמצא מנמות במדבר א
ויאמר משה אל העם אל תיראו ה' צבואו
אתי שועת יהוה אשר עשה לכם היום כי
אשר דאותם את מצרים היום לא תסמון ואתם
עוד עד עולם וזאת משה לעמא לא תרחלון
את עתליו וזהו יתמצא דמיני דיעבד לטון וזמא
ויין אר דחזיתון יתמצא דמיני וזמא דין לא תסמון
למחזיתון עוד עי עלמא יהוה ילחם לכם
אתם תחדשון יני גיחל לכן קרב דאתון תשתקון

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל
בני ישראל ויסעו וזאמר יעלמשה כפילית
ללותר מליל עם בני ישראל ויטלון ואתה דרם
את מסך וגטה את דר על הים ובק ערה
ויכאו בני ישראל כותף הים ביבשה ואת
לית הטרך וארים ותיך עלימא ופזעה
דעלון בני ישראל בגו ימא ביבשה וזאמר
בני מחזק את לב מצרים וזכאו אחריהם
ואבדה בדרעה ובכל חילו בדרכו ובמדינת
וזאמר אנא מתקין יתמצא דמצראי וזיעון
בת דיהון ואתיקר בדרעה ובכל משריתור
בדמיה ובכל שוה ויד עו מצרים כי אנ
יהוה בהכבדי במרעה בדרכו ובכל שוה ויד עו
דמי אר אנא יי דאתקרות במרעה בדרעה
ושוה ויסע מלאך האלהים והלך לפני

מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמור
הענן מפניהם ויעמד מאחריהם וזכאו
מלאכא דמיני דמפד קדם משריתא וישל
דאתא מבתר יהון וזכאו עמור אדענא מן
קדמיהון ושרא מבתר יהון וזכאו בין מחנה
מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך
ויאר את הלילה ולא קרבה אל זה כל הלילה
ועל בין משריתא דמצראי ובין משריתא
ד' ישראל וזהו ענא וקבלא למצראי וישל
נהר כל ליליאלא אתקרב דין לות דין כל
ליליאל ויטמשה את דר על הים ויטלון
את הים בלוח קדים עזה כל הלילה וישל
את הים לחרבה דבוק עו הים וזאמר משה
ותיריה ער ימא דר כד יי יתמא נדון קדמא
תקין כל ליליאל ושוני ימא ליבשה וזאמר
זאת עו מ'א וזכאו בני ישראל בתוך
הים ביבשה והמים להם חמה מי כדים
ומשמאלם ועל בני ישראל בגו ימא
ביבשה וזאמר וזאמר להון שוה מ'א וזכאו
ומסמל דין ויד דין מצרים וזכאו
אחריהם כל סוס מרעה רכבו ומרשיו חל
תוך הים וזכאו מצראי ועלון בהליון
כל סוסות מרעה רכבו ומרשיו חל וזאמר
ויהי בא שומרת הבקר וישקף יהוה אל
מחנה מצרים כעמור אשר וענן ויהוה
את מחנה מצרים וזהו כל שוה וזכאו
זכאו וזכאו וזכאו וזכאו וזכאו וזכאו

ב
ס
ג
ח
ע
הכר

ג
ג
ס
ס

ב

ג

ג

ה' אשתא וענא ית משוריתא
 דכעלא וינסד את אפן
 מרכבתו וינהגהו בכבוד
 ויאמר מצריב אנסה מפני
 ישראל כי יהוה נלחם להם
 במצרים ואעריה גלגלי רתון
 ומרכבין להון בתקוף זאמרו
 מצדאי בעזוקמן קדם ישראל
 ארד ארוא גבורת אדני עמך
 להון קרבין במצרים

ויאמר יהוה אל משה נטה את
 ירך נדרים וישיבו המים
 על מצרים על רכביו ועל
 פרשיו ואמר יי למשה ארים
 ית ירך על ימא ותובון מאער
 מצדאי על רתון ועל מושבין
 ויט מלוח אתיו על רכב ועל
 ויטלכ בת פקל לאיתבו
 ומצרים נסים לאתון וינער
 יהוה את מצרים בתוך הימים וארים
 משה ית ידוה על ימא ותביא
 לער מצדאלת קמיה ומצדאי
 ניקין לקח מותיה ושניק יו
 ית מצדאי בגו ימא וישכ
 המים ויפסו את הר כב ואת
 המלטים לכל חיל מלעה

הבאים אחריהם כים לאנשאר בהם עד אחר
 תיבשה בתוך הים והמים להם חמה מימים ומש מאלם
 יהודה ביוס ההוא את ישראל מיד מצרים ורא שואל את מצרים
 מת על שמת הים ורא ישראל אתהם הגדלה אשר עשה יהוה
 במצרים ויראון העם את יהוה ויאמנו ביהוה ובמשה עבדו

אז ישיר משה וכל ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
 לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה
 ורכבו רמה בים
 לישועה זה אלי ואנוהו
 אפי ואר ממנהו
 יהוה איש מלחמה יהוה
 שמו מרכבת פרעה וחילו ידה בים ומכר
 של שיו טבעו בים סוף תהמת יבסימו ידיו במצולות
 אביו ימינך יהוה נאדרי בכח ימינ
 יהוה תרעץ אויבך וזרב גאונך תהר
 קמך תשלח רעך אכלמו בקשי ודרי
 אפיר נערמו מים נצבו כמור נ
 נצרים קפאו תהמת כלב ים א
 אויב ארדה אשיג אחלק שלל תמלא
 נכשי אדיון חרפי תורישמו ידיו נשבו
 ברוחך בסמנים עללו בעומי חמנים
 אדירים מי במכה באלם הוה ב
 כמכה נאדרי בקשי גורא תהלת עשה
 מלא נטיות ימינך תכלטמו אדני נחית
 בחסדך עסו מאלת נהלת בעזך אלהי
 קדשך שמעו עמים ורבוזו
 ית ידו יפלי מלטה אז נכחלו אלהי

הזאת השירה הזאת אשר שיר משה וכל ישראל ליהוה
 כאשר יצאו מצרים ויאמר משה וכל ישראל ליהוה
 ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך נדרים וישיבו המים
 על מצרים על רכביו ועל פרשיו ואמר יי למשה ארים
 ית ירך על ימא ותובון מאער מצדאי על רתון ועל מושבין
 ויט מלוח אתיו על רכב ועל ויטלכ בת פקל לאיתבו
 ומצרים נסים לאתון וינער יהוה את מצרים בתוך הימים
 וארים משה ית ידוה על ימא ותביא לער מצדאלת קמיה
 ומצדאי ניקין לקח מותיה ושניק יו ית מצדאי בגו ימא
 וישכ המים ויפסו את הר כב ואת המלטים לכל חיל מלעה

אדום

כל ישרי כנעני

ופחד

יעבר עמר יהוה

קנית

לשבתך פעלת יהוה

ידידי

באסוס פריה נדבכו במדשיו בים

אממי

אולי מואב יאחדמו רעד

תפל עליהם אימתה

בגדל זרועך ירמי נאמן

עדי עבר עם דו

תבאמו ותטעמו בהר נחלתך

מקדש אדני פוננו

יהוה ימלך לעלם ועד

וישב יהוה עליהם

ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך דמים

מיראד מעד אי וחדא ישראל יתמצא
מיתק על פיוס ומא וחדא ישראל יתגברות
יד ארבתא יעבר יתבמדים ויהיו עמא
מן קדם יתוהמינו במימלא דני ונכר
משה עבדיה

בכין שכל משה ובני ישראל יתשכח
הדא ואמר יתמר עשכח ונדי קדם נ
ארי אתגאי על גתעא ונא ונא ונא ונא
סוסיא זרביה דמאנימא תקי

ותשכחתי דחילאני אמר במימלא ויהוה
לי דמליק דין דני ואנני ליה מקדש שלחא
דאבהתי ואפלת קדמוהי ונני בורי
נעחן קדביא יני שמויה דתני פלערי
ומעריה שיי בימא ומבחי גבריה
אכבעו בימא דסוף יתוהמיא חמו

עליהו נחתו לעמקיא באנא ימין
יני ארידא בחילא יעני יתכרת סנאה ובסגי
תקסך תכד תכונ לר קמו על עמך של חור
דוגדך שיעניון כנורא לקשא ונמימלך
חכימו מיא קמו כשור אדל קמו תחומי

כלבא דימא דיהוה אמר סנאה אדיוק אדני
אפליג בעזתא תסבע מנהון גמשי אשלוך
חלבי תעניניון ידי אמרת במימלך
חפא עליהון יפא אשתקעו פאפא

בכין תמימין יתכד מינקי דא
יני לית אלה אלה אתה דל אשד
דחיל תושכח עכני

מגו
תפל
בגדל
עדי
תבאמו
מקדש
יהוה
וישב
ובני
ותשכחתי
לי
דאבהתי
נעחן
ומעריה
אכבעו
עליהו
יני
תקסך
דוגדך
חכימו
כלבא
אפליג
חלבי
חפא
בכין
יני
דחיל

יני
תקסך
דוגדך
חכימו
כלבא
אפליג
חלבי
חפא
בכין
יני
דחיל

כלבא
אפליג
חלבי
חפא
בכין
יני
דחיל

בכין
יני
דחיל

ותקחמרים הנביאה אחות אחר ואתה תקבירה ותזאן כל הנשים
אחיה בתמים וצטחלו ותען להם מרים שיר ליהוה כי גאה אהסט
ורכבו רמה בים

ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצא אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ויצאו
מדתה ולא נכלו לשתת מים ממדה כי מרסהם על בן חורא שמר

מדה וילכו העם על משה לאמר מה נשתד ויצעק
אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אלהים וימתקו המים

שם שם לו קומו שפט ושם נסה וינאמר אם שלמוע
חישמע לחור יהוה אליה ויהוה בעינו תעשה ונאמנו

למצותיו ושמרת כל דקין ברהמחלה אשר שמת
במירוס לא אשום עליך כי אני יהוה רמאך

וישבו
בן מיא וחמו יתרחביא ויתפרשיא לכל
דמות מדעה דעל אבת דיון כימא דא

תאייבהון עד חדי ובני ישראל דלוי
נא בגימא ומא דלוי שורין ומעלהון
יון ומדק יני בימא יהוה ונא ישראל

אדומת ימין בלעיתנו אדעא דננהי בטנותר
לעמא דנן דפרקתא סברהי בתקפך לדירא
דקישך שומעו עממא דלעו דחלא אחדתנו
לדהו יתבין כפלשת כלין אתכהילו דברכי ארם
תקיפי מואב אחדינו דתתא אתכלו כל דהו
יתבין כנעני תפול עליהו אימתא דחלתא כנעני
תקפך ישתקון כנעני עד דיעבר עמך יג ית
אדננא עד דיעבר עמא דנן דפרקתא ית ודנא
תעילנו ותשרינו בטורא דאחסנתך אתר לבית
שכנתך אתקינתא יג מקדשא יג אתקנהו יד
יג מלכותה דעלמא זלעלמי עלמא דאדרי עלו
מסות מדעה בדת כוהי ובמלשוי כעמא אתבני
עליהו יתמי יתא זבני ישראל חליכו כפשטא בגוימא
ותקח

לר
י
בית
ל
ש
מ
כ

ל
י
כ

וכסבת מרים נביאתא אחתה דאדרי ית
זופא בידהא וכפא כל נשיא בתרהיא
בתופין ובחגין ומענא להו מרים שבחו
אדרי קדם יג אדרי אתגאי על גיית בריא
וגיאותא דיליה היא סוסיא זרביה דבנא
בימא יסע זאפיל
משותי ושרא מומא סור ונמקו למדבא דחגא
זאפיל תלתה יומי כמכא זלחא אשכחו מייא
זאת למלה זלחא זלחא למשותי מייא ממלה אדרי
יג אנון על כין קלא שמה מלה זאת עכנו
מלמימד מאנשתי וזלחא קדם
זאפיל למא זכא זכא זכא
זאפיל זכא זכא זכא

וילוני
ל
י
י
י

ל
י
י

אם קבל אתה כיל למימדא דני תלהך ודלשני
בעונותי תעביד ותעזות לפקודיה ותטר כל
קאמוהי כל מדעין דשויתי במידים לאאשוננו
עלך אדרי אצא יג אסך

ויבאו אילמה ושם שמים

עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם
על המים זאת ודאילים ותמן תרי עשר מכוני
דמיון ושבעין דקלין ושלו תמן עלמא ויסעו
מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל למדבר סיני

אשר בין אילם ובין סיני בחורשה עשר וסלחני
השני לצאתם מארץ מצרים ונפלו מאילים
וזאתו כל כנשתא דבני ישראל למדברא דסיני
דבין אילים ובין סיני בחמישות עמלא נומא
לירחא תנינא לממחהו מארעא דמצרים
וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל
אהרן במדבר זאת עמו כל כנשתא דבני
ישראל על משה ועל אהרן במדברא דסיני
אלהם בני ישראל מיתגן מותנו בידהו בארץ
מצרים כשבתנו על סיד הנשר כאכלנו לחם
לשבעי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה
להמית את כל הקהל הזה ברעב ואמרו להו
בני ישראל לו דמותנא קדם יג בארעא דמצרים
כד הונו ותבין על דהי כפרא כד הונו
לחמא וספעין אדרי אפיקתן יתנא למדבר
לקבא ית כל קהלא דריין ככנא
ויאמרו
משה וכלי ממסיר לכם לחם מן

ל

עם ולקטו דבר יום ביומו למען אנחנו היקר
תורתו אסלא ואמר יי למשה האנא מחיות
לכון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון
בתגם עם ביומיה בריאנסיון ויהי כאוריתי
אבולא ויהיה ביום הששי והכינו את אשר
יביאו ויהיה משנה על אשר ילקטו יום יום
ויהי ביוםא שתיתא ויתקנון יתדיתון ויהי
על חד תדין על דילקטון יום יום ואמר משה
ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי
יהיה הוציא אתכם מארץ מצרים ואמר משה
ואהרן לכל בני ישראל בדמשה ותדעון אריו
יבא ביקי תכון מארעא דמצרים ויפקו ואתם
את דבור יהוה בשמעון את תלנתים על יהוה
יבא ביה כי תלוננו עליו ובעמלא אתה לון
יפקו אריו בדשמיען קד מוהי תרעמתכון
ועי ונחנא מא אריו מתרעמתון עלנא
ואמר משה בות יהוה לכם בערב פשר
וכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את
תלנתים אשר אתם מלעים עליו ונחנא מה
אעלנו תלנתים ביעל יהוה ואמר משה
בדיתון יי לכון בדמשה בסלא למיכל ולחמא
ילקטו למסכע בדשמיען קדסין תרעמתכון
ותון מתרעמין עלו ונחנא מא לא
ולא תרעמתכון אלהין על מימלא יי
ואמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת
ישראל קדכו לפני יהוה כי שמע את
קם ואמר משה לאהרן ואמר לכל

כנשתא דכני ישראל קדכו קדם יי אריו שמיען
קד מוהי תרעמתכון ויהי כדכד אהרן
אל כל עדת בני ישראל ויפקו אל המדבר
והנה כבוד יהוה נראה בענין ויהוה פד
מליל אהרן עם כל כנשתא דכני ישראל ותפנאו
למדבר אזהא יקרא יי אתגלי בענא
וידבר יהוה אל משה לאמר ומלך שמעתי
את תלנות כני ישראל דכד אלהם לאמר בין
העדרים תאכלו בשר ובקור תשבעו לחם
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שמיך חלמי
יתרעמת בני ישראל מליל עינון למימך
בין שמיא את כליון בסלא ובעמלא תלנתון
לחמא ותדעון אריו יי אהרן ויהי בערב
ותעל השל ואתם את המחר ובקור דיתון
שכבת הפל סביב למהנה יהוה בדמשה וילקט
סלין וחת ית משריתא ובעמלא הות מחרת
טלא סחור סחור למשריתא ותעל שכבת
הפל והנה על כני המדבר דין מחספס
בבקר על האד קי וסליקת צחת טלא והא
על אפי מדברא דערק מקלך דערק כגיד
כגלידא על ארעא דאין דאין בני ישראל ויאמרו
איש אל אחיו מן הנה כי לא ידעמה הנה
ואמר משה אלהם הוא לחם אשר נתן יהוה לכם
לאכלה וחנו בני ישראל ואמרו גבר ואהרן מנח הוא
אדילא ידעין מא הוא ואמר משה לון הוא
לחמא דיהב יי לכון למיכלי אהרן אשר

האמר
פוע
על
הינדב
ס
ה
כני
סלי
במל

ע
יפ
פ
דחלון
ס
בליס

וריש
מפ
תלני

ל

ענה יהוה לקטן ממנו איש לפי אכלו עמר
לגלגלת מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו
תקחו דין מתגמא דפקיד יני לקוטן מניה
גבר לפום מיכליה עמר לא לגלגלתא מנין
נפשותיו גבר לרב משכניה תסבין ונעשו
בן בני ישראל ולקטן המדבה והממטיט
ועבדו בן בני ישראל ולקטן דאסגי ודאזערי
וימדו בעמר ולא העדיף המדבה והממטיט
לא חסיד איש לפי אכלו לקטן וכלב עמדא
ולא אותר דאסגי ודאזערי לא חסר גבר
לפום מיכליה לקטן ויאמר משה אלהים
איש אליזתר ממני ער בקר ואמר משה
להן אנש לא ישאר מניה עד עמדה ולא
שכנו אל משה ויתרו אנשים ממנו עד
בקר וירם תולעים ויכאש ויקצק עליהם
מישה ולא כבילו מן משה ואשר לו גדליא
מניה עד עמדה ורחשי דחשא וסרי ורגיז
עליהו משה ויוקטן אתו כבקר בכקר
איש כפי צילו וחם השמש ונמסו ולקטן
יתה בעסר בעסר גבר לפום מיכליה ומא
דלשתאר מנה על חפי חקלא כד חמא
עלוי שמשא פשר ויהו בינים רשי פשי
לקטן לחם משנה שני העמר לייצר ונאו
כל נשיאי נעדה ויגידו למשה והוה כיומא
שתי תארי לקטן לחמא על חד תדין תדין עמו
לחד ואתו כל רבבי בעשיתא וחויא למשה
ויאמר אלהים הוא אשר דבר יהוה שופתי

ענה
יני
כקר
דחשי
גבר
סלן
כית
גמל

יני
דאזערי

יני

כית

לחם
כית
לחם
וחם

לחם

יהוה

כית

כית

וחם

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאמרו
ואת אשר תבשרו בשלח ואת כל העל דמיה
לכם למשמדת ער הבקר ואמר להן חוה
דמלי ליני שבא שבתא קדשא קדם יני מנה
יתדא תון עתידין למיכא אימו ויתדא תון
עתידין לבשרא כשילוי וית כל מותלא ארעו
לכין למטרא עד צפלא ויניחו אתו ערדה
כאשר צוה משה ולא הבא שורמה לאות
בו ואצטנו יתוה עד צפלא כמא דפכין
משה ולא פכין ויהי שאל לא הות ביה ויניח
משה אכלה דתום כר שבת דתום ליהוה הוה
לא תמצאוהו בשדה ויאמר משה אכלה
יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם יני ויניח
דין לא תשכחוניה כהקלא ישיבת יומא
תלקטוהו ויניחם השביעי שבת לא יהיה
שבת ויניח תלקטוניה ויניחם שבת
לא יהיה ביה ויהי דתום השביעי יצאו מקד
ללקט ולא מצאו והו כיומא שבת יתא כב
מין עמא למלקט ולא אשכחו
ויאמר יהוה אל משה ער
מאתם לשמר מצותי תודתי ואמר
למשה עד אמתי אתון מסדבין למסר פקדי
ואוריתי ראו כן יהוה נתן לכם השבת יני
הוא נתן לכם כיום השביעי לחם וימים
אישות חתנו אל יצא איש ממקומו ביום
הזו ארי יני קרב לכין שבתא עלתה
לכין כיומא שבתא לחם תדין ויניח

יני

כית

לחם
כית
לחם
וחם

לחם

יהוה

כית

כית

וחם

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

כית

וַיֹּאמֶר שְׂטָן הַמִּקּוֹם מִסָּה וּמִדִּבְרָה עַל דִּבְרֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל כִּסְתָם אֶת הוֹלָה לְאֹמֶר הַיֵּשׁ
יְהוָה בְּקֶדְרָם אֶסְאִין וְהָרָא שְׁמִיה דְּאֵלֵּי נְסִיתָם
וּמִצֻּתָּא עַל דִּנְנוּכְתֵּי וְשִׁדְלָא עַל דְּנִסְאֵי אֱוִיָּהִם
יְנֵי לְמִימֵר הָאִית שְׁפִיכְתָּ דִּינִי בִּינְנָא אִם לֹא

וַיֵּצֵא עֲמֻלָּהִים עִם יִשְׂרָאֵל בְּרִמְדָּם וְזֹאתָם
עֲמֻלָּהִים אֲגִיחַ קֶדְרָא עִם יִשְׂרָאֵל בְּרִמְדָּם וַיֹּאמֶר
מִשְׁחָה אֱלִי הוֹשִׁיעַ בְּחַר לְנוּ אֲנָשִׁים וְצִיא הַלָּחִם
בְּעֲמֻלָּהִים מִחֹדֶר חֲנֻכִּי נִצֵּב עַל דְּרָא שְׁהִבְעָה
וּמִטָּה דְּאֵלֵּיהִם בְּיָדֵי וְאֹמֶר מִשְׁחָה לִי הוֹשִׁיעַ
בְּחַר לְנוּ גְבֵרִין וְסִיחַ אֲגִיחַ קֶדְרָא בְּעֲמֻלָּהִים
לְחַד אֲנָח קֹאנִים עַל דִּישְׁמִתָּא וְחִטְרֵי
דְּאֵת עֲבִירֵי בִידָא וְנִיחַ קֶדְרָא יְנֵי בִידָא וַיַּעֲשֵׂה
יְהוֹשֻׁעַ כְּאִשְׁרָא אֹמֶר לֹא מִשְׁחָה לְהַלָּחִם בְּעֲמֻלָּהִים
וּמִיָּשָׁה אַחֲרָן וְחֹדֶר עַל דְּרָא שְׁהִבְעָה וְזֶעֶבֶר
וְהוֹשִׁיעַ כְּמִאֲרֵאמֶר לִי מִשְׁחָה לְאֵלֵּיהִם קֶדְרָא
בְּעֲמֻלָּהִים וּמִשְׁחָה אַחֲרָן וְחֹדֶר סְלִיקוֹן לְדִינֵי
לְמִתָּא וְהוֹה בְּאִשְׁרֵי יָרִים מִשְׁחָה יְרֵי וְגִבְרֵי
יִשְׂרָאֵל וּכְאִשְׁרֵי יִנְחִירוֹ וְגִבְרֵי עֲמֻלָּהִים וְהוֹ
כִּד אֲלִיִּם מִשְׁחָה יְרֵי מִתְּגַבְרֵי דְּבִית וְשִׁדְלָא
וְכִד בְּגִתְּהוֹרֵי מִתְּגַבְרֵי דְּבִית עֲמֻלָּהִים וְיִנְחִירוֹ
מִשְׁחָה בְּבִידָא וְיִמְחֹן אֲבָן וַיֵּשׁ מִיָּה חֲתִיתָ וְשִׁבְּ
עֲלִיָּה וְאֲחֵרִין וְנֹזֶר חֲמִכְבִּירִין מִזָּה אַחֲרָן וּמִזָּה
אַחֲרָן וְיִנְחִירוֹ אֲמֹנָה עַד בְּאֵת שְׁמִי וַיֵּי מִשְׁחָה
וְכִד אֲבָן אֲבָן וְשִׁדְלָא חֲתִיתָ וְיִנְחִירוֹ
וְכִד אֲבָן וְשִׁדְלָא חֲתִיתָ וְיִנְחִירוֹ

ו

מִיָּה
חֲתִיתָ
וְכִד
אֲבָן
וְשִׁדְלָא
חֲתִיתָ
וְיִנְחִירוֹ

בְּעֲמֻלָּהִים

וְחֹדֶר

וְסִיחַ
אֲגִיחַ
קֶדְרָא
בְּעֲמֻלָּהִים

וְכִד
אֲבָן
וְשִׁדְלָא
חֲתִיתָ
וְיִנְחִירוֹ

וְכִד
אֲבָן
וְשִׁדְלָא
חֲתִיתָ
וְיִנְחִירוֹ

וְכִד
אֲבָן
וְשִׁדְלָא
חֲתִיתָ
וְיִנְחִירוֹ

וְכִד
אֲבָן
וְשִׁדְלָא
חֲתִיתָ
וְיִנְחִירוֹ

וְכִד
אֲבָן
וְשִׁדְלָא
חֲתִיתָ
וְיִנְחִירוֹ

וְכִד
אֲבָן
וְשִׁדְלָא
חֲתִיתָ
וְיִנְחִירוֹ

וְכִד
אֲבָן
וְשִׁדְלָא
חֲתִיתָ
וְיִנְחִירוֹ

וּמִכָּאֲחֵר וְהוֹרָא יִיְהוֹי מִדִּינֵי בְּנֵי
שְׁמִשְׁ אֱוִיָּה וְחֹלְשֵׁי הוֹשִׁיעַ אֶת עֲמֻלָּהִים
חֲרִיבִיתָ וְהוֹשִׁיעַ יִתְּעֻמְלָא אֶת עֲמֻלָּהִים לְמִתָּא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכְרוֹן בְּסֵפֶר
וְשִׁיב בְּחֵצֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי מִחָא אֲמַחֵר אֶת עֲמֻלָּהִים
עֲמֻלָּהִים מִחָא אֲמַחֵר אֶת עֲמֻלָּהִים יְנֵי מֹשֶׁה
דְּאֵלֵּי בְּנֵי אֲבִימֶלֶךְ אֲשֶׁן קֶדְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֲמַחֵר
אֲמַחֵר יִתְּכִינִיָּה עֲמֻלָּהִים מִתְּחִיל שְׁמִי
מִשְׁחָה מִזְכָּר וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נְסִיתָם
מִשְׁחָה מִזְכָּר וַיִּקְרָא וַיִּפְלַח עַל דִּי קֶדְרָא
לִיָּה נְסִיתָם וַיֹּאמֶר כִּי יִפְלַח עַל דִּי מִלָּחֶמֶת
לִיָּהוֹת בְּעֲמֻלָּהִים מִדְּרֵי וְאֹמֶר בְּעֻבְדֵּי
אֲמִילָא דְּאֲמִין קֶדְרָא דְּחִילָא דְּשִׁבְעָה
כִּדְסִיחַלָא דְּשִׁתְּרִיחַלָא חֲרִיבִיתָ
כִּדְסִיחַלָא עֲמֻלָּהִים לְשִׁיחַלָא חֲרִיבִיתָ מִדְּרֵי
קֶדְרָא

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

קֶדְרָא מִיָּה חֲתִיתָ וְכִד אֲבָן וְשִׁדְלָא חֲתִיתָ וְיִנְחִירוֹ

וַיִּשְׁמַע יְהוָה מִדִּינֵי חֲתִיתָ מִשְׁחָה אֶת כָּל
אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל יְמֵי
כִּדְסִיחַלָא אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
יִתְּרוֹ דְּבִיא חֲמֹדִי חֲמֹדִי דְּמִשְׁחָה וְכִדְסִיחַלָא
יְנֵי לְמִשְׁחָה וְלִיָּה עֲמִיחַלָא אֲפִיקָה יְנֵי
עֲשִׂיָּה מִמִּצְרַיִם וַיִּנְחֹן יִתְּרוֹ חֲתִיתָ מִשְׁחָה
נְסִיתָם אֶת מִשְׁחָה אַחֲרָן שְׁלֹחָה וְכִדְסִיחַלָא
דְּמֹדִי דְּמִשְׁחָה נְסִיתָם אֶת מִשְׁחָה
דְּשִׁלָּחָה וְאֶת שְׁנֵי בְנֵי אֲשֶׁר שְׁמֵיהֶם
גִּלְשֹׁם כִּי אֹמֶר גִּלְשֹׁם בְּחִיבִיתָ בְּחִיבִיתָ

ו

ו

ו

ו

ו

ו

ו

להם דבר בא אלי ושמעתי בין אושו ובין רעהו
והודיעתי את חקי האלהים ואת חנותיו וידעתי
להזן ויבא אתך לזרתי ודאנכא בין גברא ובין
חבריה ומהודר ענא להזן ית קימא דיני ית
אורייתיה ויאמר חתך משה אליז לאטוב ודנר
אשר אתה עשה ויאמר חמוהי דמשה ליה
לא תקין כתגמא דאת עבדי גבר תכל גס אתה
גס העם הזה אשר עמך כי כד ממוך הדבר
לא תוכל עשהו לבדך מלאה תלאי אפאתאך
עמא הדין דעמך ארי יקור מנך כתגמא לא
תכול למענדיה בלחודך יעתה שמע בקלי
איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול
האלהים והבאת אתה את הדברים אלה אלהים
בעק קביל מני אמלכך ויהי מימרא דיני
בכעך הוי את לעמא תבע אלפן מן קדם יני
ותני מדיני את ית פתגמא לקדם יני וזה דתה
אתה את החקים ואת התורת והודיעת להם
את הדבר ולכונה ואת המעשה אשר יעשו
ותזהר יתהזן ית קימא חת אורייתא ותהודיע
להזן ית אורייתא ויהיו כה דת עובדא דיעבדון
ואתה תהיה מכל העם אנשי חיל וראי אלהים
אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם נדרי
אלכום שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת
ואת תהדי מכל עמא גברין דחילא דחילא ילי
גברין דק שוט דסנל לקבלא ממין ויתמנני
עליהזן דבני אלפי דבני מאות דבני חמשים
ודבני עשרות יתא ושמעו את העם מכל עת

בכד

יה
שמיני
לוק

ב
ופל
עזר

כז

יה
טו

כח

ג

כ

והיה כל הדבר הגדול כי בא אליך וכל הדבר
הקטן ישפטוהם והקל מעליך ונשא אתך
וידעו ית עמא בכל עידן ויהי כל כתגם דב
ייתון לזתך וכל כתגם דעוד דידעו אנן וייתון
מיוך ויסוכלון עמך אם אתה הדבר הזה תעשה
ונצור אלהים ויכלת עמך וגם כל העם הזה
על מקמו יבא בשלום אם ית פתגמא הדין
תעביר ויפקד יני ותכול למקם ואף כל
עמא הדין על אתריה יהך בשלום וישמע משה
לקול חתנו ויעש כל אשר אמר וקבל משה
למיומר חמוהי ועבד כל דאמר ויבחר משה
אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים
על העם שרי אלפי שרי מאות שרי חמשים
ושרי עשרת ויבחר משה גברין דחילא מכל
ישראל וכמו יתהזן רישון על עמא דבני אלפי
דבני מאות דבני חמשים ודבני עשרות יתא
ושפטו את העם בכל עת אתה דבר הקטן וי
אל משה וכל הדבר הקטן ישפטוהם וידעו ית
עמא בכל עידן ית פתגם קשי מיתן לזת משה ו
פתגם דעיד דיען אנן וישלח משה את חתנו ו
לז אל ארצות שרד גסו ית חמוהי ואלז ליה לארעיה

בכד

יה
שמיני
לוק

ב
ופל
עזר

כז

יה
טו

כח

ג

כ

בחרש ושרי ישי לצאת בני ישראל מארץ
מצרים ביום הזה באו מדבר סיני וידעו ית
תלואה למפקדו שרד אל מארעא דמצרים
ביום ההוא יתנו למפקד ארס יני ויסנ
מדידים ויבא מדבר סיני ויחג במדבר

והיה כל הדבר הגדול כי בא אליך וכל הדבר הקטן ישפטוהם והקל מעליך ונשא אתך וידעו ית עמא בכל עידן ויהי כל כתגם דב ייתון לזתך וכל כתגם דעוד דידעו אנן וייתון מיוך ויסוכלון עמך אם אתה הדבר הזה תעשה ונצור אלהים ויכלת עמך וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום אם ית פתגמא הדין תעביר ויפקד יני ותכול למקם ואף כל עמא הדין על אתריה יהך בשלום וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר וקבל משה למיומר חמוהי ועבד כל דאמר ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפי שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת ויבחר משה גברין דחילא מכל ישראל וכמו יתהזן רישון על עמא דבני אלפי דבני מאות דבני חמשים ודבני עשרות יתא ושמעו את העם מכל עת

ויחן שם ישראל נגד ה' ונסלח מדרכיו
ואתו למדבא דסיו ושדו במדבא ושדא אתו
שדו לקביל טורא ומשה עלה אלהים
ויקרא אליז יהוה מזהר ואמר כהתאמרת
עקב ותקד לבני ישראל ומשה סליק לקדם
ימי וקרא ליה יג' מן טורא למומר כדן תומר
לבית יעקב ותחו' לבני ישראל אתם ראיתם
אשד עשית למערים ואשא אתכם עלבני עשרים
והבא אתכם צלי' אתון חזיתון עבדית למצראי
ונסילית יתכונ כד על גדי נשרין וקריבית יתכון
לפלוגי ועתה אם שמוע תשמעו בקלי
שמדתם את צדיתי והיתם לי סגלה מכל
אשר פילי פלוגאדני ובען אם חזיתון קבלון
למירי ותטון יתקמי ותהן קדמי חביבין
כד עממא ארי דולי כל אדעא ואתם תהיו
ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים
אמר אל בני ישראל ואתון תהיו קדמי
מלכין כהנים ועם קדוש אלין כתגמלא
אל עם בני ישראל ויבא משה ויקרא
לעם ושם לפניהם את כל הדברים האלה
אשר צוה יהוה ואתא משה וקרא ליה עמא וסד
יד מוחון יתכל כתגמלא האלין דקדיה יי' ויענו
כל העם יחד ויאמרו כל אשר דבר יהוה
נשמע ונעבד משה את דבר העם אלהים
אחיבו כל עמא כדא ואמרו כל דמליד יג'
בניד אחיב משה ית כתגמי עמא לקדם ימי
מיר יהוה אלהים וצאני בארץ בעב

ויחן
שם
ישראל
נגד
ה'
וינסלח
מדרכיו
ויקרא
אל
ישראל
יהוה
מזהר
ויאמר
כהתאמרת
עקב
ותקד
לבני
ישראל
ומשה
סליק
לקדם
ימי
ויקרא
ליה
יג'
מן
טורא
למומר
כדן
תומר
לבית
יעקב
ותחו'
לבני
ישראל
אתם
ראיתם
אשד
עשית
למערים
ואשא
אתכם
על
בני
עשרים
והבא
אתכם
צלי'
אתון
חזיתון
עבדית
למצראי
ונסילית
יתכונ
כד
על
גדי
נשרין
וקריבית
יתכון
לפלוגי
ועתה
אם
שמוע
תשמעו
בקלי
שמדתם
את
צדיתי
והיתם
לי
סגלה
מכל
אשר
פילי
פלוגאדני
ובען
אם
חזיתון
קבלון
למירי
ותטון
יתקמי
ותהן
קדמי
חביבין
כד
עממא
ארי
דולי
כל
אדעא
ואתם
תהיו
ממלכת
כהנים
וגוי
קדוש
אלה
הדברים
אמר
אל
בני
ישראל
ואתון
תהיו
קדמי
מלכין
כהנים
ועם
קדוש
אלין
כתגמלא
אל
עם
בני
ישראל
ויבא
משה
ויקרא
לעם
ושם
לפניהם
את
כל
הדברים
האלה
אשר
צוה
יהוה
ויאתא
משה
ויקרא
ליה
עמא
ווסד
יד
מוחון
יתכל
כתגמלא
האלין
דקדיה
יי'
ויענו
כל
העם
יחד
ויאמרו
כל
אשר
דבר
יהוה
נשמע
ונעבד
משה
את
דבר
העם
אלהים
אחיבו
כל
עמא
כדא
ויאמרו
כל
דמליד
יג'
בניד
אחיב
משה
ית
כתגמי
עמא
לקדם
ימי
מיר
יהוה
אלהים
וצאני
בארץ
בעב

העם בעבור ישבעהם בדברי עמך וגם
בד' יאמינו לעולם נגד משה את דברי העם
אל יהוה ואמר יי' למשה האנא מתגלי לך
בשיבא ענא כד יי' ישמע עמא במלכות
עמך ואף כד יהימנו לעולם וחיו משה ית
כתגמי עמא לקדם יי' ויאמר יהוה אל משה
לך אלהים וקד שתם היום ומחר ובסוף שבתם
ואמרו יי' למשה איזיל לות עמא ותלמינינו
יומא יין ומחר ויהודון לבושיהון והיו ככנס
ליום השלישי כי כנס העלני יי' יהוה לעני
כל העם עלהר סיני ויהיו דמינין לטמא
תליתא ארי כטמא תליתא יהוה יי' לעני
כל עמא על טורא סיני והגבילת את העם
סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר וגבע
בזוהו כל הנגע בהר מות יומת ותחיים ית
עמא כחור סחור למימר אשתמרו לבני ישראל
בטורא ולמקרב בסופיה כל דיקרב בסוה
אתקטלא יתקטיל לאתגעבון כו סחור וסחור
אורי שדה אסבהמה אסאיש לא יחיה במס
העל המה עלו בהר לאתקרב בהר אורי
אתגמא יתגמא או אשתאיה עתה אם
בעידא אם אנשא לז' יתקיים כמגד שומרא
אנו מרשין למסך כטורא יי' וימשה מזהר
אל העם וקדש את העם כטורא שכלתם ונתת
השבת שורא לות עמא וצמי' ית עמא
ויהודו לבושיהון ויאמרו יי' אלהים היום
שכל יום אלהים שורא לות עמא ויאמרו יי' אלהים

העם
בעבור
ישבעהם
בדברי
עמך
וגם
בד'
יאמינו
לעולם
נגד
משה
את
דברי
העם
אל
יהוה
ואמר
יי'
למשה
האנא
מתגלי
לך
בשיבא
ענא
כד
יי'
ישמע
עמא
במלכות
עמך
ואף
כד
יהימנו
לעולם
וחיו
משה
ית
כתגמי
עמא
לקדם
יי'
ויאמר
יהוה
אל
משה
לך
אלהים
וקד
שתם
היום
ומחר
ובסוף
שבתם
ואמרו
יי'
למשה
איזיל
לות
עמא
ותלמינינו
יומא
יין
ומחר
ויהודון
לבושיהון
והיו
ככנס
ליום
השלישי
כי
כנס
העלני
יי'
יהוה
לעני
כל
העם
עלהר
סיני
ויהיו
דמינין
לטמא
תליתא
ארי
כטמא
תליתא
יהוה
יי'
לעני
כל
עמא
על
טורא
סיני
והגבילת
את
העם
סביב
לאמר
השמרו
לכם
עלות
בהר
וגבע
בזוהו
כל
הנגע
בהר
מות
יומת
ותחיים
ית
עמא
כחור
סחור
למימר
אשתמרו
לבני
ישראל
בטורא
ולמקרב
בסופיה
כל
דיקרב
בסוה
אתקטלא
יתקטיל
לאתגעבון
כו
סחור
וסחור
אורי
שדה
אסבהמה
אסאיש
לא
יחיה
במס
העל
המה
עלו
בהר
לאתקרב
בהר
אורי
אתגמא
יתגמא
או
אשתאיה
עתה
אם
בעידא
אם
אנשא
לז'
יתקיים
כמגד
שומרא
אנו
מרשין
למסך
כטורא
יי'
וימשה
מזהר
אל
העם
וקדש
את
העם
כטורא
שכלתם
ונתת
השבת
שורא
לות
עמא
וצמי'
ית
עמא
ויהודו
לבושיהון
ויאמרו
יי'
אלהים
היום
שכל
יום
אלהים
שורא
לות
עמא
ויאמרו
יי'
אלהים

ולא תכלה עיני ארץ אנה יי' אלהיך לא תשבע
חובי אבהך על לבני מדין על דתליתי דעלך
דביעי לסנאי כד משלמין פניא למחטי בתר
אנה תהון דעבדי טיבול אלפי דדין לדחמי ואלטו
מקורי

לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא לא ינקר
יהוה את אשר ישא את שמו לשוא ולא תומי בשוא
דיי' אלהיך למגנא ארץ לא ידכי יי'
ית דיומי בשמיה לשקריה

זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים עבד
ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך
עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך
כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
אותהים ואת כל אשר בהם ונח ביום השביעי על
בדך יהוה את יום השבת וקדשהו דכור
ית וטמא דשבת אלקי שותיה שתה יומי תמלח
ותעבדי כל עבדך ויטמא שבתה שבתא
קדם יי' אלהיך לא תעבדי כל עבד אתה ובתך
עבדך ואמתך ובעירך וגורך ובקורך ארץ שנה
יומי עבדי יי' שמיא ארץ יי' שמיא ארץ כל
יבדו ונח ביום שביעיה עליון בדין יי' ית
מאד שבתא וקדשה

בכר את אבך ואת אמך למען ארצך ימך
אשר יהוה אלהיך נתן לך ית אבך וית
בך ית אבך וית אבך על ארצך יי' יהי

לך לא תקטול נפש
לא תגור
תגוב

לא תרצח
לא תנאף
לא תגנב
לא תענה ברעך

עך שקר לא תסהור בחברך סהור תאדש קרא
לא תחמד בית רעך

תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושור וחמור וכל
אשר לרעך לא תחמד בית חברך לא תחמד את
חברך ועבדו ואמתו ותורו ואמרו וכל דחברך

וכל העם ראיס את הקולות ואת המורים ואת
קול השכר ואת ההר עשן וידא העם ויב
ועמדו מרחק וכל עמא חלז ית קליא ית
בעוריא וית קל שופרא וית סורא וית
עמא דעורקמו מרחיק ויאמרו אר משה
דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו
אלהים פגמנות ואמרו למשה מלך אתנו
וגקביל ולא יתמלא שפא מן קדש יי' ויב
נמות ויאמר משה אלהים אל תראו ובעדו
נסות אתכם באה אלהים ובעבור תהיה יד אתו
על מעכם לבלתי תחטאו ואמר משה לעמא לא
תחלון ארובי ללשאה יתכון את גדו דכון יי' א
דין ופדיל דתהי דחלית על אפיכון כדיל לא
תחובון ויעמד העם מרחק ונשמעה ואל תראו
אשר שם האלהים וקם עמא מרחוק ונשמעה
לדידא מטו דתמן וקד ארובי
ויאמר יהוה אל משה

אתגמא יתרגם תורא ולא תאמיל ית בסויה
ומדיה דתורא יהי זכא ואם שור נגח הוא
מתמל של שם והועד כבעליו ולא ישמלנו והמת
איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת
ואם תור נגח הוא מאתמלי ומר קמורי
ואתסחד במריה ולא נטר יד יקטול
גבר או אתא תורא יתרגם ואף מריה ותקטיל
אם כמר וישת עליו ונתן פדיון כפשו ככל אשר
יושת עליו אם ממון ישון עלוהי דיתין מרקן
נמשיה ככל דישון עלוהי או כן יגח או בת גח
כמשכט הזה יעשה לו או לבר ישראל יגח תורא
או לבת ישראל יגח כד יגח הדין יתעביד ליה אם
עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים
יתן לאדניו והשור יסקל אם לעבד או גח
תורא או לאמתא כסכא תלתין שקלים ותן לווננו
ותורא יתרגם

ימתח איש כור או כירדה איש כר ולא יכסנו
שמה שור או חמור דארי יפתח גב או ארי
כירי גב גב ולא כסיתו וכול תמן תורא
או חמלא בעל רבול ושלם כסף שיב ובעליו
והמתוה יחלו מדיה דגבא ישראלים כסכא
יתב למדיה ומיתא יהי דיליה

כיוגף שור איש את שור
רעהו ומתו מכר את השור החי וחצו את
בשרו תם את חצו דארי וגוף תור דגב
ית תורא דחבריה וזכות וזכנו ית תורא חייא
ימליה וזכסיה אף יתמי יתא ימליה או גורע

כי שור נגח הוא מתמל של שם ולא ישמלנו
בעליו שלם ישראל שור תחת השור והמת יהיה
לו או אתידע ארי תור נגח הוא מאתמלי ומר קמורי
ולא כטריה מריה שלמא ישראל תורא חלף תורא
ומיתא יהי דיליה

כיוגב איש שור או שיה וטכא או מפרו
חמשה בקר ישראל תחת השור וארבע צאתת
השור ארי יגבוב גבר תור או אימר ויכסניה
או יכסנינה חמשה תורין ישראלים חלף תורא
וארבע ענא חלף אמר אי אם כמחחר
ימצא הגבב והפא ומת אין לו דמים אם
במחחרתא ישתכח גבא ויתמחי וזמות לית
ליתרם אם דרחה השמש עליו דמים לו שלם
ישלם אם אין לו ונמכר בגבבתו אם עינא
דסחדיא נמלת עלוהי דמא ליה שלמא ישראלים
אם לית ליה דידבן בגבבתיה אם דמא תמא
בדו הגבבה משור עד חמור עד שה חיים שנים
ישלם אם אשתכח את שתכח כויה גבבתא
מתור עד חמר אנזן חייך על חר תדין ישראלים
כיוגב

איש שדה או כרם ושלח את בעירה וכער
כשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ושלם
ארי ייבול גבר חקל או כרם ושלח את בעיריו
דויבול כחקל אחרך שפד חקליה ושמר כדמיה
ישראלים

אש ומצאה קנים ונאכל גדיש או חקמה או
השדה שלם ישראל חמסער את דבערה ארי ית

מצינו

על

ל

ל

וכ

ה

ל

שכח כזכר ויזכר לך ישי אה קמא או חקר
שלמה שלום דאדלוק יתד ליקתא
פיתק איש אלהו כסף או
כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב
ישלם שנים ארבע יתן גנב לחבריה כסף או מעין
למטר ויתגנבון מבית גנבא אם ישתכח גנבא
ישלם על חד תריץ אם לא ימצא הגנב ונקר
בעל הבית אלהים אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו אם לא ישתכח גנבא ויתקרב מריה דביתא
לקרם דיניא אם לא אושיט ידו במאד מסר
ליה חבריה על כל דבר פשע על שור על חמור
על שיה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי
הוא זה עד האלהים בארבע שנים אשר ישיעו
אלהים ישלם שנים דרעהו על כל פתגם דחוב
יכל תוד על חמר על אומר על כסו על כל
אשר יתא דיומר ארי הוא דין לקרם דיניא ויעול
דין תדוהון דיהיבון דיניא שלום על חד תדין
לחבריה
יתן איש אלהו חמור או שור או עז או כל
בהמה לשמר ומת או נשכר או נשבה אין ראיה
אדי יתן גנב לחבריה חמר או תוד או אימר
וכל בעורא למטר ומית או אתכר או אשתכר
לית דחזו שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם
לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו
לאישלם מומתא דיני תדי בין תדויהון
אם לא אושיט ידו במאד מסר ליה
חבריה ויחביל מריה מניה מומתא וליא

משור
וגר
גר

ישלם ישי אה קמא או חקר
ואם אתגנבא יתגנב מעמיה ישלם
אם טרף יטרף ופאהו עד הטרף לא ישלם
אם אתכר יתכר יתן סהדין דתכיר לא ישלם
וכישראל איש מעסר רעהו ונשכר או מת בעליו
אין עמו שלם ישלם וארי ישראל גנב מן חבריה
ויתכר או ימות מריה לית עמיה שלמה שלום אם
בעליו עמו לאישלם אם שכר הוא נאכשכר אם
מדיה עמיה לאישלם אם אגידא הוא על באגידה
וכימתה
איש בתולה אשר לא אדשה ושכר עמה מהר
ימהרנה לו לאשה וארי ישידיל גנב בתולתא
דלא מאדסא וישכוב עמה קומא יקומנה ליה
לא תו אם מאן ומאן אניה לחתלה בסר
ישקל כמהר הבתולת אם מצא לא יצא אנהא
למתנה ליה כפפא יתקול כמהר בתולתא
כשפה לא תחיה
חלשא לא תחיה כל שכר עם בהמה מות יומת
דישכוב עם בעורא אתקטל ואתקטל
זבח לאלהים וחרם
כלתו ליהוה לפרוץ וידבח לטעות
אלהין לשמאדש כל חודוהי וגד דא תכיר לא
תלחצנו פגרים הייתם פאדע מצד שורגוורא
לא תיבון ולא תעיקון ארי דיין ויתון באר
דמצדים כל אלהם ויתום לא תעמן
אם מלא ויתם לא תעמן אם עני דען

ב
רש
כ
ד
יתו
כלש
וכל
קרא
כונה
כלה
לול
מכ
פמ
הק

דממלך

לך מעיניך לך כי ילך מלאך לפניך והוא
אל האמרי והחתי והמדי והכנעני החוי
והיבוסי והכחתיני ארי יהי מלאך קדמך
ויעלוק לזות אמוראי דחתיני ומדאי וכנענאי
הוא ויבוסאי ואשיניק לאתשתחוה לאלהיהם
ולאתעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרים
תהרסם ושבד תשבד מצבתיהם לאתסגור וטענתון
ולא תכלהנין ולא תעביר כעובדיהון ארי מלאך
תפגדינו ותברא אתה בר קמתהון ועבדכם את
יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך
והסדתי מחלה מקדכך ותמלחון קדם עיני אלהון
ויברך יתמכרך ויתמשך ואעדי מרעים
ביום מביקך

ט"ז
מנחם
דנח

ל"ז
פיק

לא תהיה משפלה ועקרה בארץך
והאמרי ימך אמלא לאתהי תכלא ועמלא
בארץך יתמנן וימך אשלים את אומותי
אשר לה לפניך והמתו את כל העם אשר תפא
בהם ונתתי את כל ארצך אליך ערמי ית
אמית אשליח למך ואשגיש ית כל עמלא את
את דאגת אלהון ואמסר ת כל בעלי דנכך קדמך
מחזיקי קדל ושלחתי אתה צדקה לפניך וקדשה
אתה חור אתה יגעני ואתה חתי מלאך
ואשלים ית ערעיתא קדמך ודחתיני
וכנענאי ויתחתיני מן קדמך ואתה ארד שני
במחך בשנה אחת פתחתהו ארץ שממה
ורדך יליך וית השדה לאתהי יפגון מן
קדמך בשנתהו ארץ למאחתי ודחתיני

ל"ז
ט"ז
מנחם
דנח

מנחם
דנח
ט"ז

ותסגי עלך חית ברלא מעט מעט ארד שני מפני
ער אשר תפלה ונחלת את הארץ זעיר זעיר
אתי כנזן מן קדמך עד דתסגי ותחטין ית ארעא
ושתי אתה ברך מים סוף וער ים מלשתים וממזבד
עד דגהר כי אתה ברך את ישראל את ישראל ואת שנתו
מפניך דאשוי ית תחומך מלאך סוף וער יבוס
דמלשתאי וממזבדא עד דלת ארי אמסר בידכון
ותיתפי ארעא ותתי כנזן מן קדמך לאתכרה
להם ולא להיהם ברית לאתגדר להון ולפא עותהון
קים לאי שבו בארץך כדחטיא אתה לי כי תעבר
את אלהיהם כי יהיה לך למוקשי לאי תבון בארעך
דלמא יחזיק יתך קדמי ארי תמלח ית
טענתהון ארי יהון לך לתכלא

ואל משה אמר עליה אל יהוה אמי ואהרן נביא
ואפיה ואנשכעיס מזקני ישראל וישמעאל וישמעאל
ולמשה אמר סמלקים יי את ואהרן נביא ואפיה
ושבעין משני ישראל ותסגרון מלחיק ונגעש משה ונדי
אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו ויתקרב
משה בלחוריהו לקדם יי דאנזן לאיתקרבון ועמא
לא יסלקון עמיה ויבא משה ויספר לעם את
כל דברי יהוה ואת כל המשפטיו וענין כד
העם קול אחל ויאמרו כל הדברים אשר דבר
יהוה נעשה ואתה משה דאשתעי לעמא
ית כל מתגמאידיי וית כל ויעא ואתיב כל
עמא קל אחד דאמרו כל מתגמאידינו ונעמדי
ויפתח משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר

והיה עמך ויהיה עמך ויהיה עמך ויהיה עמך ויהיה עמך ויהיה עמך ויהיה עמך ויהיה עמך ויהיה עמך ויהיה עמך

בן מזבח תחת החר וישתים עשרה מצבה
לשנים עשר שבטי ישראל וכתב משה ית
כל מתגמלא דע ואקדים בצמלא ובנא מדכחא
בשמולי טורא ותרתא עסרי קמן לתרי עסר
שבטיא דישראל וישלח את גערי בני ישראל
ויעלו עלת וידכחו זבחים שלמים ליהוה פרים
ושלח ית בכורי בני ישראל ואסיקון עלון ונכיסו
כלטת קדשין קדם ית תורין ויקח משה חצי הרם
ושב באגנת ודצי הרם זרק על המזבח ונסב
בשה פלגות דמא ושוי במזרקא ופלגות דמא
זרק על מדכחא ויקח ספר הכרית ויקרא
באגנת השם ויאמרו כל אשר דבר יהוה געשה
ושמע ונסב ספרא דקמא ומרא קדם עמא
הכל דמליל גי נעביר ונקביל ויקח משה
והרם וידק על השם ויאמר הנה דם הכרית
אשר כרה יהוה עמכם על כל הדברים האלה
ונציב משה ית דמא חדק על מדכחא לכמרא
יכל עמא ואמר הדין דם קומא דגדר ית עמכון
יד כל מתגמלא אלין ויעל משה ואהרן גרם
פיהו ושבעים מזקני ישראל וסריח משה
הדין נדבא חיהו וישבעין מסבי ישראל וידאו
גארהו ישראל ותחת דגליו במעשה לבנת
עז ויעצם ושמם לשחר וחדו ית יקר דמא
וידתחות כלסי יתריה בעוכר אבן טבא
והעמא לבדיו ואלא צור יבני ישראל לא
וידתחות דמא ואתה אלהים ואלו ושתו וידו
וידתחות דמא וחדו ית יקר דמא וידו

חדן בקר בניהו דאתקללו באלו אכלו ושתו
וידתחות
יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה
לך אתלחת האבן והתולה והמנוה אשר כתבתי
להזרתך ואמר ית למשה סק לקדמי לטורא
והי תמין ואתנך לך ית לוחי אבנא ואור יתא
ותפקידתא דכתבית לאלמיהו ויקם משה
ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים
וקם משה ויהושע מעמישניה וקליק משה
לטורא דאתגלי עלוהי ימרא דין ואל הזקנים
אמר שכולנו כזה עד אשר נשב אליכם והנה
אמרן וחור עמכם מיעל ופריס וגש אלהם
ולסביא אמר אוריכו ונא הכא עד דנתנו ויהוה
והא אהרן וחור עמכון מן דאית ליה דינא ויתקרב
לקדמיהו ויעל משה אל הר ויקם מען אתההר
וקליק משה לטורא ונא ענא ית טורא
וושכון בכור יהוה על הר סיני ויכסהו הענן שש
ימים ויקרא אל משה ביום השביעי ויקח
הענן וישלח ויקרא דיני על טורא דיני ונא
ענא שתה יומין וקרא למשה ביום שביעא
מבוענא ומראה בכור יהוה כחשאלת בראש
ההר לעיני בני ישראל וחדו וקרא דיני בראש
אכלא בר יטורא לעיני בני ישראל ונא משה בתוך
הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום
וארבע לילה ויעל משה בראש ענא וסלי לטורא
והיה משה כבוד ארבעים יומין ואתה עין לך

טעם
הענן

בטעם

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

דבר וידתחות דמא וחדו ית יקר דמא וידו
לכמה כ כתב ית יקר דמא וידו
לכמה כ כתב ית יקר דמא וידו

תלין סטרוהי ויהי הכרבים מרשי כנפוס למעלה
סכלים כנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו
אל הכפרת יהיו מע הכרבים ויהיו כלוביא מריסין
אדמיהו לעיל אמטלן בגדמיהו על כפרתא ואמיהו
ד לקביל חד לקביל כפרתא יהו אמי כדוביא
ונתת את הכפרת על הארץ מלמעלה ואל הארץ
נתן אתה ערת אשר אתן אליך ותתן יתנחלתא
על אדומא מלעילא ובארונא תתן יתסהדותא
ד איתן לך ונועדתי לך שם ודברתי אתך
מעל הכפרת מבין שני הכרבים על ארץ
הערות את כל אשר תצוה אותך אל בני
ישראל ואזמין מימדי לך תמן ואמליך
ימך מילוי כפרתא מבין תלין כדוביא דעל
אדומא סהדותא יתכלל דאמקור יתך לות בני ישראל

אשר
על

מל
מל
מל

ב

ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארפס
ואמר זהב ואמר וחצי קמתות עבד מתורא
דאני עשית תרתין אמן ארביה ואמתא מתיה
ואמרתא וכלגא דומיה וצפית אתו זהב
פזר ועשית לו זהב סביב ותחמי יתיה
ד הכרבי ותעבד ליה זיר דיהב סחור סחור
ועשית לו מסגרת טמח סביב ועשית זר זהב
למכרתיו סביב ותעבד ליה גרנפא דומיה
מניחא סחור סחור ותעבד זיר דיהב וגרנפא
כדור סחור ועשית לו ארפע כבעת זהב
ונתת אתה טבעת על ארפע הפאר אשר
יהיה על ראש ותעבד ליה ארפע עזקן ויהב

כל
מל
מל

ותתן ית עזקתא על ארפע זיתא דל ארפע
דגלוהי לעמתה מסגרת תתיה טבעת לבתים
לכדים לשאת אתה שלחן לקביל גרנפא ויהיו
עזקתא לאתרא לאריותא למטלית בתורא
ועשית אתה בדים עצי שטים וצפית אתם
זהב ונשאבם אתה שלחן ותעבד ית אריותא
דאני שטין ותחמי ותהו דהבא ויהו נפולין כהו
ית מתורא ועשית קערותיו וכפתיו ומשודריו
ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה
אתם ותעבד מגסוהי וכלכזה וחסותיה
ומכילתיה דתנסך כהו דהב דכי תעבד
יתהו ונתת על השלחן להם פנים תמיד
ותתן על סתורא לחם אפיא קדמי תדירא

אשר
על

מל
מל
מל

ועשית נרת זהב טהור מקשה תעשה
המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתוריה ומנורת
ממנה יהיו ותעבד מנרתא דיהב דכי נגד
תתעבד מנרתא שדה ומנה כל יתיה חזקתא
דשושנה אמנה יהו ששה קנים יצאים ממנה
של ששה קני מנרה מצדה האחד ושל ששה קני
מנרה מצדה השני ששה קנים נקין מספרה
תלת קני מנרתא מספרה חד ותלת קני מנרתא
מספרה תנאי של ששה גביעים משוברים
בקה האחד כפתור ומנה וששה גביעים
משוברים בקה האחד כפתור ומנה וששה
קנים יצאים מן המנרה תולת כל יתיה
מצד ונקניא חד חזק ושוש ותלת קנים

כל
מל
מל

קד
לכדים
מל
מל
מל

7
 מלחמה
 אי שנים
 תהיה
 ולימנה
 מלחמה
 חזרה
 חזרה
 בנאומים
 וכן

אשכנז
חדתה
חשה
ח
חמתה
אשכנז
תניינא
חמת
ח
חמת
חד
פיש
סיל
חשה
חמת

ז
חז
פזדק
ח
חמת
חז
סיל
חז

[Faint handwritten notes, possibly bleed-through from the reverse side.]

לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה
ערת תחשים מלמעלה וזה עכיר
חופאה למשכנא דמשכי דכר
מסמקי וחופאה דמשכי סגונא מלמעלה

ועשית את הקרשים למשכן עצי שפונים
עמדים ואת עכיר יתדפיא למשכנא דאני
שטין קימין עשר אמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה לחבה קרש האחד יעסר אמן
ארכא דרמא ואמה אומלגות אמתא בתא
דכא דדכא חד שטין יד וית לקוש ואחד
משלבת אשה אל אחת כן תעשה לכל קרש
המשכן תרין צירין דרמא חד משלבת וחד לקוש
חד תעכיר לכל דפי משכנא ועשית את
הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת גבה
תימנה ואת עכיר יתדפיא למשכנא עשרים
דפין לרוח עכיר דרמא וארבעים אדני בסם
תעשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי יד תני ושני אדנים תחת
הקרש האחר לשתי יד תני וארבעין סמכין
בסם תעכיר תחות עכיר דפי תרין סמכין
תחות דפאחד לתרין צירי וית דפין סמכין תחות
דפאחד לתרין צירי וית דפין אצל המשכן השני
לפאת צפון עשרים קרשים וחסר משכנא
תימא לרוח צפונא עשרין דפין וארבעים
אדנים בסם שני אדנים תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת הקרש האחר וארבעין

אחד היריעה האחת שלשים כאמה ורחב
ארבע כאמה היריעה האחת מדה אחת עשת
עשרה יריעות ארכא דיריעת אחת תלתין
אמן ומתא ארבע אמן דיריעת אחת
משחת אחת אלהא עשרי יריעין וקבדת
את חמש היריעות לכר ואת שש היריעות לכר
וכמלת את היריעה הששית אל מול פני
האהל ותלפין ית חמש יריעין לחוד וית שית
יריעין לחוד וית עורק ית יריעת אחת וית
לקביר אפי משכנא ועשית חמשים ללאת על
שפת היריעה האחת הקיצנה בקבדת וחמשים
ללאת על שפת היריעה הקבדת השנית ואת עכיר
חמשים עכובין על שפת אריריעת אחת אסטא
בית לופי וחמשים עכובין על שפת אריריעת אדנית
לופי תלגא ועשית קרסין חשת חמשים והבאת
את הקרסים בללאת וקבדת את האהל וית אחד
ותעכיר דפין דנחש חמשין ותעור ית פרמא
בעכוביא ותלפין ית משכנא ויהי חדו סדרה העור
פירינת האהל חצי היריעה העור כרת
תסר על אחרי המשכן וסר חא דיתיר
כיריעת משכנא פלגות יריעת אחת יתרא
תסר על אחורי משכנא ויהאמה מאה ואמה
מחצית עור בארך יריעת האהל ויה סדוה על
גדי המשכן מזה ומזה לבסתי ואמתא
משחת אמתא מלפני דיתור באורך יריעת
משכנא יהי סדיח על סדרי משכנא מלפני
ומכא לכסיתיה ועשית מבסר

סמכיהו ויכסח תלין סמכין תחות דפאחר
ותלין סמכין תחות דפאחר ולידתי המשכן
ימה תעשה ששה קרשים ולסימי משכנא
מערבא תעביד שותה דפין ושני קרשים
תעשה למקצעת המשכן בידתים ותלין
דפין תעביד לזית משכנא בסופהו ויהיו
תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על דאשו
אלה טבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני
המקצעת יהיו ויהיו מכונין מלמעלה וכלהא
יהיו מכונין על דישוהו בעזקהא חלא
כיהו לתדוהו לתדתין דוין יהיו ויהיו
שמונה קרשים וארבעה כספים ששה עשר
אדנים שני אדנים תחת הקדש האחד ושני
אדנים תחת הקדש האחר ויהיו תמניא דפין
דפמיהו ויכסח ששת עשר סמכין תלין
סמכין תחות דפאחר ותלין סמכין תחות דפא
חד ויעשית בדיוחם עני שטופ חמשה לקדש
ערב משוכן האחר ותעביד עבדי דאנרי
עבדי חמשה לדפין סטר משכנא אחר וחמשה
בדיוחם לקדש דלג המשכן השנית וחמשה
בדיוחם לקדש דלג המשכן לירכתים ימה
וחמשה עבדי דלג סטר משכנא תנביא
וחמשה עבדי דלג סטר משכנא לסופהו
מערבא ויהיה התוכן בתוך הקרשים מכלה
מזרחא אל הקצה ועל דאמצינא דגן
דפא מעבר מוסימי לסימי ואת הקרשים
תחתיהם ואת טבעתיהם תעשה זהב פתים

ס
וחב

ס
ח

כ
מכש
וחלב

ח
מל
כית

ס
ח
פך

ס
ח

ח
27

ח
ח
ח

לכריחם ויעשית את הדיוחם זהב ואת דפאחר
דהבא וזית עזקהו תעביד דהבא אתלא עבדי
ותחמי ית עבדי דהבא והקמת את המשכן
כמשפט אשר הראית בהרי ותקים ית משכנא
כהלכתיה דאתחזיתא כטורא
ועשית מרכת חללה
וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה
חשב יעשה אתה בדכים ותעביד מרכתא
דתכלא וארגאנא ועבד זהב וזבן שזיר
עבד אומן יעביד ותה צורת כרובין ונתתה
אתה על ארבעה עמודי שטים מצמים זהב
וזהם זהב על ארבעה ארני כסף ואת תני
יתה על ארבעה עמודי שטים מחפן דהבא
ויהיו דהבא על ארבעה סמכין דכסף ונתתה
את המרכת תחת הקרשים והפאת שניה
מבית למרכת את ארון העדות והבדיל
המלכת לכספין הקדש ובין קדש הקדשים
ותתני ית מרכתא תחות מדפי אותה עיל לתמן
כגון למלכתא ית ארוןא דהדווא ותבדיל
מלכתא לכספין קדשא ובין קדשא קדשא
ונתת את המרכת על ארון העדות בקדש
הקדשים ותתני ית מלכתא על ארוןא
דסהר ותא כקודשא קדשא שמת
מחוץ למלכת ואת המנורה נכח השלחן
דלע המשכן תימנה והשלחן תתן על דפא
ותעביד ית סתורא למבדל למלכתא ויהיו
מנרתא לשלחן סתורא על סטר משכנא

ס
וחב

ס
ח

כ
מכש
וחלב

ח
מל
כית

ס
ח
פך

וְיִמְנָא וְיִמְנָא אֶתְחִיז עַל סֵטֶר צְמוֹנָא וְעֵשִׂית
מִסְכָּר לְפִתְחָא הָאֵל תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְעֵשֶׂת מִשְׁזָד מַעֲשֵׂה רָקִים וְתַעֲבִיד פִּרְסָא לְתַרְעִי
מִשְׁכָּנָא דְתַכְלָא וְאַרְגָּמָן וְצִבְעֵי זָהָב וְזָהָב וְכֹזֵק שְׁזִיר
עוֹבֵד צִיֹּרִי וְעֵשִׂית לְמִסְכָּר חֲמִשָּׁה עֲמֻדֵי שְׁטִיִּים
וְצִמִּית אֶתְסָה זָהָב וְוִיהֶם זָהָב וְצִמִּית לְהֶם חֲמִשָּׁה
אֲדָנִי נִחֲשֵׁת וְתַעֲבִיד לְפִרְסָא חֲמִשָּׁה עֲמֻדֵי
שְׁטִיִּים וְתַחֲפִי יִתְהוֹן דְּהִבָּא וְזִיָּהוֹן דְּהִבָּא וְתִתִּיר
לְהוֹן חֲמִשָּׁה סָמְכִין דְּנִחֲשָׁא

וְעֵשִׂית אֶתְהַמְזַבְּחָ עֵיבִי
שְׁטִיִּים חֲמִשָּׁה אֲמֻת אֲרָךְ וְחֲמִשָּׁה אֲמֻת לְחֶב
רְכֻשֵׁי הֵיךְ הַמְזַבְּחָ וְשֵׁלֶשׁ אֲמֻת קִמְתִּין
וְתַעֲבִיד יִתְמַדְבָּח אֲדָנִי שְׁטִיִּים חֲמִשָּׁה אֲמִין
אֲרָכָא וְחֲמִישָׁה אֲמִין כְּתִיבָא מִרְבַּעֵי הֵיךְ הַמְזַבְּחָ
וְהִלֵּית אֲמִין לְוָמִיָּה וְעֵשִׂית קִרְנֹתֶיהָ עַל
אֲרָכָא פִּנְתֵּיהָ מִמִּכּוֹתֶיהָ קִרְנֹתֶיהָ וְצִמִּית אֶתְסָה
נִחֲשֵׁת וְתַעֲבִיד קִרְנֹתֶיהָ עַל אֲרָכָא לְוָמִיָּה
כִּמְנָה יִהְיוּ קִרְנֹתֶיהָ וְתַחֲפִי עֵתִיהָ נִחֲשָׁא וְעֵשִׂית
סִירְתֵּיהָ לְדִשְׁנֹה וְיַעֲזֹב וּמִזְדִּיקָתֶיהָ וּמִזְדִּיקָתֶיהָ
וּמִחֲתִיתֶיהָ לְכָל כְּלִין תַּעֲשֶׂה נִחֲשֵׁת וְתַעֲבִיד
פִּסְכִּיתִיהָ לְמִסְכָּר קִטְמִיָּה וּמִגְדֻלְמִיתִיהָ
וּמִזְדִּיקָתֶיהָ וְצִמִּיתִיהָ וּמִחֲתִיתִיהָ לְכָל
מִנְהִי תַעֲבִיד נִחֲשָׁא וְעֵשִׂית לְוָמִיָּה מִכְּכָר
מַעֲשֵׂה רָקִים נִחֲשֵׁת וְעֵשִׂית עַל הַשְּׁתִּימָא
כְּכִשְׁתִּי מִחֲשֵׁת עַל אֲרָכָא מִנְחֹתֶיהָ וְתַעֲבִיד לְוָמִיָּה
שְׁתִּי מִנְחֹתֶיהָ לְוָמִיָּה וְתַעֲבִיד עַל מִנְחֹתֶיהָ
אֲרָכָא עַל מִנְחֹתֶיהָ עַל אֲרָכָא סְכֻלָּה

קל
סל
המחור
כות

כל
קד
מל
כלמ
קל

כל
למ
מל
למ
למ

81 וְתַחֲפִי אֶתְהַמְזַבְּחָ כְּכִשְׁתִּי מִלְּמִטְרָה
וְהִתְהַדְרִישָׁת עַד חֲצִי הַמְזַבְּחָ וְתִתִּיר יִתְהַ
תְּחֹת סוֹבִיכָא דְּמִרְבָּחָא מִלְּדָע וְתַחֲפִי צִדָּתָא
עַד מִלְּגֹת מִרְבָּחָא וְעֵשִׂית כְּדִים לְמִזְבְּחָ בְּרִי עֵי
שְׁטִיִּים וְצִמִּית אֶתְסָה נִחֲשֵׁת וְתַעֲבִיד אֲרָכָא וְאֲמִין
אֲרָכָא וְאֲמִין שְׁטִיִּים וְתַחֲפִי יִתְהוֹן נִחֲשָׁא וְהִבָּא
אֶתְכִּידִין כְּכִשְׁתִּי וְהִי הַכְּדִים עַל שְׁתִּי כְּכִשְׁתִּי
הַמְזַבְּחָ כְּכִשְׁתִּי אֶתְכִּידִין וְעֵלִי יִתְהוֹן וְהִי הַכְּדִים
וְהִי הַכְּדִים אֲרָכָא עַל תְּלִין סְכֻלִי מִרְבָּחָא כְּכִשְׁתִּי
יִתְהוֹן כְּכִשְׁתִּי לְחֶב תַּעֲשֶׂה אֶתְכִּידִין כְּכִשְׁתִּי
אֶתְכִּידִין כְּכִשְׁתִּי יִתְכִּידִין לְחֶב תַּעֲבִיד יִתְכִּידִין
כְּכִשְׁתִּי אֶתְכִּידִין יִתְכִּידִין כְּכִשְׁתִּי יִתְכִּידִין

וְעֵשִׂית אֶתְהַמְזַבְּחָ
לְפָתָא כְּכִשְׁתִּי מִלְּמִטְרָה קִלְעִים לְחֶב שְׁשִׁי
מִתָּה כְּכִשְׁתִּי אֲרָכָא לְפָתָא חֲמִשָּׁה וְתַעֲבִיד יִתְ
דִּדָּת מִשְׁכָּנָא לְרֹחַ עֵיבִידִין וְכִיבָא סְכֻלִי לְרֹחַ
דְּכֹזֵק שְׁזִיר מִתָּה אֲמִין אֲרָכָא לְרֹחַ אֲרָכָא
וְעֵמִידִין עֵשֶׂה וְאֲרָכָא עֵשֶׂה נִחֲשֵׁת וְיִתְ
הַעֲמִידִים וְחֲשִׁיקִיהֶם כְּכִשְׁתִּי וְעֵמִידִין עֵשֶׂה
וְסִמְכִיהֶם עֵשֶׂה דְּנִחֲשָׁא וְיִתְ עֵמִידִין וְנִחֲשָׁא
כְּכִשְׁתִּי וְכִיבָא לְפָתָא צִמִּית בְּאֲרָכָא קִלְעִים מִתָּה אֲרָכָא
וְעֵמִידִין עֵשֶׂה וְאֲרָכָא עֵשֶׂה נִחֲשֵׁת וְיִתְ
הַעֲמִידִים וְחֲשִׁיקִיהֶם כְּכִשְׁתִּי וְכִיבָא לְרֹחַ צִמִּית
כְּכִשְׁתִּי סְכֻלִי מִתָּה אֲרָכָא וְעֵמִידִין עֵשֶׂה
וְסִמְכִיהֶם עֵשֶׂה דְּנִחֲשָׁא וְיִתְ עֵמִידִין וְנִחֲשָׁא
וְכִיבָא לְפָתָא לְפָתָא קִלְעִים חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה
עֵמִידִים עֵשֶׂה וְאֲרָכָא עֵשֶׂה נִחֲשֵׁת וְיִתְ

וְיִתְ
וְיִתְ
וְיִתְ

עמ
למ
למ

אחרי ולבני לכהנול ואלין לבושיאדי עשרין
חשנא ואיפוא אומעילא זכתונין מרמצי
מענאן והמינן ועבדון לבושי קרשא לאהרן
אחור ולבנהי לשמשא קרמי ויהם יקחו את
הזהב ואתהתכלת ואתהארגמן ואתתולעת
השני ואתהשני ואנון יטבון יתדחבא דית
תכלא דית ארגנא דית צבע זהורי ויתבוצא
ועשו אתהאפר הזהב תכלת וארגמן תולעת
שני ושש משזר מעשה חשב ויעבדון ית
איפוא ארגנא תכלא וארגנא צבע זהורי
ובין שזיר עובד אומן שתי לתפת חכרת
יהיה לו אלשני קצותיו וחברי תרין כתמין
מלפני יהון ליה על תרין סטרוהי ויתלפסו
חשב אפרתו אשר עליו כמעשהו ממנו
יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שש ושש
משזר והמין תקוניה דעלוי כעובדו מנה
יהי דחבא תכלא וארגנא וצבע זהורי ובין
שזיר ודקחת את שתי אבני שהם ופתחת
עליהם שמות בני ישראל ותסב יתרתית
אבני כלל ותגלום עליהן שמהת בני ישראל
ששה משמם על האבנה אחת ואת שמות
הששה הזתרים על האבן השנית כתולדתם
שמה מעשה יהון על אבנא אחת ואת שמות
ששה אשתיארו על אבנא השנית כתולדתיהן
מעשה חרשאנו כמות חתם דפתח את
שתי אבנים על שמות בני ישראל ופכת

משבצת זהב תעשה אתם עובד אומן אבן
טבא פתב מפרש בגלף דעקא תגלון ויתרתין
אבניא על שמהת בני ישראל משק ען מרמצי
כזהב תעבד יהון ושמית אחשתי האבנים
על כתפת האפר אבני זכרן לבני ישראל
ונשא אחריץ את שמותם לפני יהוה על שתי
כתמין לזכרן וזשוי יתרתתין אבניא על כתמי
איפוא אבני דכרנא לבני ישראל ויטול אחריץ
ית שמותיהן קדם ית על תרין כתמיהו דכרנא
ועשית משבצת
זהב ותעבד מרמצי ודהב ושתי שרשבת
זהב טהור מגבולת תעשה אתם מעשה
עבד ונתתה את שרשרת העבת על המשבצת
ותרתתין תמין ודהב דכו מתמקת עבד יתרון
עובד דילן ותתין ית תביא גרילתא עול מרמצי
ועשית
משפט מעשה חשב כמעשה אכור
תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שש ושש
משזר מעשה אתו וזשוי חוש דניא עובד
אומן כעובד איפוא את עבד יהוה דחבא תכלא
וארגנא וצבע זהורי ובין שזיר מעבד
יהי דבוע יהי כפול דרת אר כוונות חבון
מלכע יהי עיר דרתא אביר וזרתת כתייה
ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבני
טור ארבע פכר הובו קתהסא האחד ואתשם
ביה אשמות אבנא ארבעה סדרי דאב
טבא סדא קדמאא סמק דיקון וציר

והזכיר השם נמך סמיר ונחלם וסדר את בני
אדם דגיון שכליו וסנהלום והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה וסדר את אלהת הנכדיו
כדקיא ועין עגל איהטור הרביעי תרשיש
ושם וישם משפטים זהב יהיו כמלואתם
וסדר ארבעה כרום ימא וכלא וסנתירי
מממין ברהב יהון כאלמלותהון והאבנים
ההיון על שמתכני ישראל שנים עשרה
על שמתם פתוחותם איש על שמו תהיון
לשני עשר שבבי ואכניא יהון על שמחת
בני ישראל תרחא וסמירי על מהתהון כתב
מסדש כגלף דגלף אגבר על שמויה יהיון
לחרי עסד שבסין ועשית על החשן שרעות
גבולת מעשר גבולת זהב טהור ונתעביר על
חשנא תני מתחמק עובר גדילך ורהב דכיו
ועשית על החשן אתי טבעת זהב ונתת
את שתי תבניות על שני קצות החשן ונתת
על חשנא תרתין עזקן ורהב ותתין ותרתין
על שתי על תרין כטרי חשנא ונתתה
את שתי טבעת זהב על שתי הטבעות
אל קצות החשן ותתין ותרתין גבולת
רהב יגל תרתין עזקתא כטרי חשנא ואת
שתי קצות שתי הטבעות תתן על שתי
החשבות ונתתה על כתפיה האמר את
מור כנין ויהי תרתין גבולת על תרין כטרי
תתן על תרתין מרמיתא ותתין על כתפי
איהו דל קביל איהו ועשית שתי טבעות

זעט
מסדש
יחד
גבולת
הכני

חב
גבולת
גבולת

ל
זעט
מסדש
יחד
גבולת
הכני

מסדש

שמות

חב

גבולת

גבולת

זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שתי
אשר אל עבר האמר ביתה ונתת תרתין עזקן
רהב ותשוי יתהון על תרין כטרי חשנא על
טבעתיה דל עבדא דאיהו דל גבולת ועשית שתי
טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפיה
האמר מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו
ממעל לחשבו האמר ונתת תרתין עזקן
רהב ותתין ותהון על תרין כתפי איהו דל
מלדע מלך קביל איהו דל קביל בית לופי
מעלוי המין איהו דל וידכסו את החשן
מטבעתו אל טבעת האמר כמחיל תכלית
להיות על חשבו האמר ולא יתחשבו מעל
האמר ויהיון יתחשבו מעל חשבו לעזקת
איהו דל איהו דל איהו דל איהו דל איהו דל
איהו דל איהו דל איהו דל איהו דל איהו דל
וגשאו איהו דל איהו דל איהו דל איהו דל
על לבו כבאו אל הקדש לזכרון לזכרון
יהוה תמיד ויפול איהו דל יתשמהת כני
ישראל בחשן דעא על לביה כמיעליה לקדש
לזכרון איהו דל תדירא ונתת אל חשן
המשפט את האורים ואת התמים והיו עז
לכ איהו דל כבאו לפני יהוה וגשאו איהו דל
כני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד ונתת
יהוה ית איהו דל איהו דל איהו דל איהו דל
יהוה דל איהו דל איהו דל איהו דל איהו דל
כני ויפול איהו דל איהו דל איהו דל איהו דל
ועשית את מעל

עשית את מעל ונתתה על כתפיה האמר את מור כנין ויהי תרתין גבולת על תרין כטרי תתן על תרתין מרמיתא ותתין על כתפי איהו דל קביל איהו ועשית שתי טבעות

האפוד כליל תכלת ותעביר את מעיל אמוא
גמור תכלת והיה מידאשו כחופו שלמה יהיה
לפיו סביב מעשה ארג כפי תהרא יהיה לו
לאיסקרע ויהי מומיה כמיר לגווה תורא יהי מקר
למומיה סחור סחור עובר מחי כמום שריץ
יהי ליה דלא יתכעע ועשית על שוליו דמני
תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב
ופנימני זהב כתובס סביב ותעביר על שפולו
דמוני תכלת וארגבא וצבע זהדי על שפולו
סחור סחור וזיגין דזהב בניהון סחור סחור
פעמן זהב ודמון פעמן זהב ודמון על שוליו
המעיל סביב יגאד דהבא ודמונא זיגאד דהבא
ודמונא על שפוליו מעילא סחור סחור והיה
על אהרן לשרת ונשמע קולו בבא אל דקדש
למני יהוה וביצאתו לא ימות והיה על אהרן
לשמעאל ושתמעקליה כמיעלול לקדש אלקי
יג זבמקיה ולאומות

ועשית ציצץ זהב טהור ונתחת
עליו כחחי חתם קדש ליהוה ותעביר ציצא
דזהב כפי ותגלוף עלוהי בזהב מפרש קדש
למני ונשמת אתו על פתיל תכלת והיה
על המצנפת אל מול פני המצנפת
יהיה ותשוי יתיה על חוטא דתפילתא
ויהי על מצנפתא דקביל אפי מצנפתא
יהי והיה על מצח אהרן ונשא אהרן
את עון הקדשים אשר יקדישו כפי
שד אל לכל מתנת קדש ויהיה על המעט

תמיד לרצון להם לפני יהוה ויהי על בית
עינוהי דאהרן זיטול אהרן יתעוית קדש
דיקדש שון כפי ישדל לכל מתנת קדש שון
ויהי על בית עינוהי תיירא דלעווא להרן
קדש עי ושכנת הכתנת שש ועשית מצנפת
שש ואנבן תעשה מעשה קדש ותדמין
כתונא דבוצא ותעביר מצנפתא דבוצא
והמין תעביר עובר ציור ולבני אהרן תעשה
כתנת ועשית להם אבגטים ומגב עזרת
תעשה להם לכבוד ולתמארת ולבני אהרן
תעביר כתונגין ותעביר להון המינין וקופעין
תעביר להון ליקר ולתשבחא והלכשת אתם
את אהרן אחיד ואחבני אתו ומשחור
אתם ומלא את דם וקדש אתם וכתונג
לי יתלבש יתהון ית אהרן אחיד ותבנות
עמיה ותדבי יתהון ותקדיש בית קרבנהון
ותקדיש יתהון וישמשו קדמיו עשר להם
מכנסים כד לכסות בשר עדוה מצנפתים
ועד ירפים יהיו ועביר להון מכנסין דבין
לכסותה בסר עריא מחרצין ועד ירפין יהיו
וחיו על אהרן ועל לבניו בבאם אל אהרן מויה
או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש וד
ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולדעו אחריו
ויהיו על אהרן ועל לבנוהי כמיעלול למשכן זמא
אובמקדשהון למדבחה אל שמשא בקדש שאלא
קבלו חובא ולאימותן קום על פליח ולכסות
בתפילת

שבעות כסותה חלב בלש וימנה ועשית על חשן כפי על חשן ושלח חשן ושלח חשן ושלח חשן

1922
274
785
471
1
772

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵

יז
מ
חנה
בית

וַיָּבִיאוּ אֶת־דִּיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל וַיִּתְּנוּ לָהֶם
תַּסֵּב וַיִּסְמְכוּ אֶהֱרֹן וּבְנוֹהֵי יִתְדֵיהֶן עַל־רִישׁ
דִּבְרָא וַשְּׁחַטוּ אֶת־הָאֵיל וּלְקַחְתָּ אֶת־דָּמֹו
וַזְרַקְתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְתָכֹס יִתְּנוּ לָהֶם
וְתַסֵּב יִתְּנוּ וְתִזְרוּק עַל־מִדְבַּחָא סָחָר
סָחָר וְאֶת־הָאֵיל תִּנְתֵּחַ לְגִתְחִיו וְרַחֲצֵת קִדְּוֹ
וְכִרְעִיו וְנָתַתָּ עַל־גִּתְחִיו וְעַל־דָּשִׁיּוֹת דִּבְרָא
תַּמְלִיג לֹאכְלוּהִי וְתַחֲלִיל גְּזִיּוֹה וּבְרָעֻהִי וְתִתֵּן
עַל־אֲכֻלוּהִי וְעַל־רִישֵׁיהִי וְהַקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאֵיל
הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ הוּא לִיהוָה רִיחַ־נִיחֹחַ אֲשֶׁר
לִיהוָה הוּא וְתָסִיק יִתְּנוּ לָהֶם לְמִדְבַּחָא עֲלֵתָא
הוּא קָדָם יְיָ לֹאֲתַקְכָּל אֲבָרָעֻא קִרְבָּנָא קָדָם
יְיָ הוּא וְלְקַחְתָּ אֶת־הָאֵיל הַשֵּׁנִי וְסָמַךְ אֶהֱרֹן
וַיָּבִיאוּ אֶת־דִּיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל וְתַסֵּב יִתְּנוּ
דִּבְרָא תַּנִּינָא וַיִּסְמְכוּ אֶהֱרֹן וּבְנוֹהֵי יִתְדֵיהֶן
עַל־רִישׁ דִּבְרָא וַשְּׁחַטוּ אֶת־הָאֵיל וּלְקַחְתָּ
כִּדְּמֹו וְנָתַתָּה עַל־גִּתְחִיו אֶזֶן אֶהֱרֹן וְעַל־גִּתְחִיו
אֶזֶן בְּנוֹ הַיְמָנִית וְעַל־כֶּהֱן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־
כֶּהֱן רִגְלָם הַיְמָנִית וְזָרַקְתָּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב וְתָכֹס יִתְּנוּ דִבְרָא וְתַסֵּב מִדְּמִיהִי וְתִתֵּן
עַל־דֹּפְאָרָא דֶּאֱהֱרֹן וְעַל־רוּם אֲרָנָא דִּבְנֵיהִי
דִּימִינָא וְעַל־אֲלִיוֹן דִּיהֶן דִּימִינָא וְעַל־אֲלִיוֹן
דִּגְלִיָּהֶן דִּימִינָא וְתִזְרוּק יִתְּנוּ עַל־מִדְבַּחָא סָחָר
סָחָר וְלְקַחְתָּ מִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִשְׁמֵן
הַמִּשְׁחָה וְהִזִּיתָ עַל־אֶהֱרֹן וְעַל־בְּנָיו וְעַל־בְּנֵי
וְעַל־בְּנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן וְעַל־בְּנֵי הוּא וְעַל־בְּנֵי
וְעַל־בְּנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן וְעַל־בְּנֵי הוּא וְעַל־בְּנֵי

ל
כט
ח
בקר

ג
מל
כט

ל
ק
ח

וְעַל־בְּנֵי אֶהֱרֹן וְעַל־בְּנֵי הוּא וְעַל־בְּנֵי
לְבִישׁוֹהִי וְעַל־בְּנֵיהִי וְעַל־לְבִישׁוֹהִי בְּנוֹהֵי עֲמִיהִי
דִּיתְקִדְשָׁהּ הוּא וְלְבִישׁוֹהִי וְעַל־בְּנֵיהִי בְּנוֹהֵי
עֲמִיהִי וְלְקַחְתָּ מִן־הָאֵיל הַחֲלָל וְהָאֵיל וְאֶת־הַחֲלָל
הַמִּכְסֶּסֶת אֶת־הַקָּרֵב וְאֶת־תִּרְתֵּי הַכֹּהֵן וְאֶת־שִׁבְתֵּי
הַכִּלִּית וְאֶת־הַחֲלָל אֲשֶׁר עָלֶיהֶן וְאֶת־שִׁבְתֵּי הַמִּין
כִּי אֵיל מִלֵּאִים הוּא וְתַסֵּב מִן־דִּבְרָא תִלְבָּא
דֵּאֲלִיתָא וְיִתְּנוּ תִלְבָּא דִּחְמִי יִתְּנוּ וְיִתְּנוּ חֲזָר דִּבְרָא
דִּיתְתִּין כֹּלִין וְיִתְּנוּ תִלְבָּא דֵּעֲלִיהֶן וְיִתְּנוּ שִׁמָּא
דִּימִינָא אֲרִי דִּכְר קִרְבָּנָא הוּא וְכִכְר לֶחֶם
אֶחָת וְחֶלֶת לֶחֶם שִׁמָּא אֶחָת וְדִקְנִיק אֶחָת מִסָּל
הַמִּצֹּת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְסָתָא דִּלְחִים חֲרָא
וְגִרִּיצָתָא דִּלְחִים מִשְׁחָא חֲרָא וְאֶסְמוּג חֲרָא
מִסָּל אֲרִי דִּכְרָא דִּקָּדָם יְיָ וְשִׁמָּתָא דִּכְרָא עַל
כִּי אֶהֱרֹן וְעַל־כִּי בְנֵי וְהִנֵּמְתָּ אֶת־הַתְּנוּפֶה
לִפְנֵי יְהוָה וְתִשְׁוִי כֹלֵא עַל־יְדֵי אֶהֱרֹן וְעַל־
יְדֵי בְנוֹהֵי וְתִתֵּן יְהוָה אֶת־הָאֵיל וְיִתְּנוּ לְקַחְתָּ
אֶת־מִדְּמֹו וְהַקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ עַל־הַעֲלִיָּה
לִרְיָח נִיחֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר הוּא לִי יְהוָה
וְתַסֵּב יִתְּנוּ מִדְּמֹו וְתָסִיק לְמִדְבַּחָא עַל־
עֲלֵתָא לֹאֲתַקְכָּל אֲבָרָעֻא קִרְבָּנָא יְיָ קִרְבָּנָא
הוּא קָדָם יְיָ וְלְקַחְתָּ אֶת־הַחֲלָל מֵאֵיל
הַמִּלֵּאִים אֲשֶׁר לֹאֲהֱרֹן וְהִנֵּמְתָּ אֶת־הַתְּנוּפֶה
לִפְנֵי יְהוָה וְהִזִּיתָ לִּדְלִמְנָה וְתַסֵּב יִתְּנוּ
מִדְּכִר קִרְבָּנָא דִּלְאֶהֱרֹן וְאֶת־יְהוָה אֲשֶׁר
קָדָם יְיָ וְהִזִּיק לִחֲלָק וְקִדְשֵׁת אֶת־חֲזָתָהּ
הַתְּנוּפֶה וְאֶת־שִׁמָּא הַתְּנוּפֶה אֲשֶׁר הוּא לִי

ג
ל
כט
ח
בקר

וְאֵשׁ הוֹרֵם מֵאֵל הַמִּלֵּאִים מֵאֲשֶׁר לֹאֲהוֹן
וּמֵאֲשֶׁר לִבְנֵי וְתַקְדִּישׁ יִתְחַדֵּי אֶדְאֵל מוֹתָא
וְיִתְשַׁקֵּא דְאֵמֶל שׁוֹתָא דְאֵתְרֵם וְדֵאֲתַפְרֵשׁ
מִדְּכָר קִרְבְּנָא מִדְּלֹאֲהֶלֶן וּמִדְּלִבְנוֹהֵי וְהוּרָה
לֹאֲהֶלֶן וּלְבְנֵי לְחֹק עוֹלָם מֵאֲתַפְנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי תִרְוּמָה הוּא וְתִרְוָמָה יִהְיֶה מֵאֲתַפְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִזְבְּחֵי שְׁלָמִיָּהֶם תִּרְוּמָתָם לִיהוּדָי וְיִרְיָי
לֹאֲהֶלֶן וּלְבְנוֹהֵי לְקוֹס עוֹלָם מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲדֵי אֵמֶל שׁוֹתָא הוּא וְאֵמֶל שׁוֹתָא יִהְיֶה מִן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנְכֻסֹת קִרְשֵׁיהוֹן אֵמֶל שׁוֹתָהוֹן
קִרְסֵי יִי וְכַדִּי הַקִּדְשֵׁי אֲשֶׁר לֹאֲהֶלֶן יִהְיֶי
לְבְנֵי אַחֲרָיו לְמִשְׁחָה כְּהֵם וְלִמְלָא כֶּסֶם
אֲתֵינָם וְלִבְנוֹשֵׁי קִדְשָׁא לֹאֲהֶלֶן יִהְיֶי
לְבְנוֹהֵי בְתִדּוּהֵי לְדִבְאָה כְּהוֹן וְלִקְדָּשֵׁי
כְּהוֹן יִתְקִרְבְּנָהוֹן שְׁפַעְתִּימִס יִלְבַּשְׁם הַכְּהֵן
תַּחְתָּיו מִבְּנֵי אֲשֶׁר יָבֹא אֶל אֶהֱל מוֹעֵד
לְשֹׁדֶת בְּקָדֶשׁ שְׁפַעְתִּי מִן יִלְבַּשְׁיוֹן כְּהֵנָא
תְּהוֹתוּהֵי מִבְּנוֹהֵי דִּי עוֹלָם לְמַשְׁכֵּן זִמְכָּא
לְשִׁמְשָׁא בְּקִדְשָׁא וְאֵתְאִל הַמִּלֵּאִים תִּקַּח
וּבְשִׁלְתָּ אֶתְפִּשְׁרָא כְּמַקָּם קִדְשֵׁי וְיִתְדְּכָר
קִרְבְּנָא תִסַּב וְתִבְשִׁיל וְתִבְסְרִיה כְּאֵתֶר
קִרְשֵׁי אֶהֱל אַחֲרָיו וּבְנֵי אֶתְפִּשְׁרָא הָאִיר
וְאֶתְהַלְהֵם אֲשֶׁר בְּסֶל פֶּתַח אֶהֱל מוֹעֵד
וְיִכּוֹל אֶהֱלֵן וּבְנוֹהֵי יִתְבַסְרֵי דְבִרָא דִּי רִת
לְחֵמָא דְּכֶסֶלֶא כְּתִדְעָ מִשְׁכֵּן זִמְכָּא וְאֶהֱלֵן
אַתָּם אֲשֶׁר כִּפְרָ כְּהֵם לְמִלָּא אֲתֵינָם לְקִדְשֵׁי
אֶתְפִּשְׁרָא לֹאֲהֶלֶן קִדְשָׁם דִּי בְּרִין יִתְהוֹן

דאתכר כהון לקרבא ית קרבנהון לקרשא
יתהון וחילוני לא יוכל ארי קרשא אנון ואם
יואר מבשר המלאים ומן הלחם עד הפקר
ושלמת את המזבח באש לא יאכל כי
קרש הוא ואם ישתאר מבשר קרבנא
ומן לחמא עד צמלא ותוקיד ית ישתאר
בנולא לא יתאכיל ארי קרשא הוא
ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צוית
אתה שבעת ימים תמלא ידם ותעביר לאהרן
ולבניו כדין ככל דמצידי ית יתך שבעה
יומין תקריב קרבנהון וקר חטאת תעשה
ליום על המזבחים וחטאת על המזבח כמזכר
עליו ומשחת אתו לקרשו ותחטא חטאת
תעביר ליוםא על מזבחי ותדני על מזבחי
כמזבחתך עליו ותדני יתיה לקרשו יתיה
שבעת ימים תכפר על המזבח וקרש אתו ויהיה
המזבח קרש קרשים כל הנגע במזבח יקרש
שבעה יומין תכפר על מזבחי ותקריש יתיה
ויהי מזבחי קרש קרשין כל דיקרב במזבחי
יתקריש וזה
אשר תעשה על המזבח כפשים כני שנה שנים
ליום תמיר ודין דתעביר על מזבחי אמרינן
כני שנאתי קרש תדניא אתה כפשי האחר
תעשה כבקר ואתה כפשי ושני תעשה בין ועשה
יתאמר אחד תעביר בצמלא ויתאמר
תנייבא תעביר בין שמשא ועשירין שבת
כלול בשמן כתיב רבע ההין תסך רביעית

קטרת חמיר לפני יהוה לידת נסח
אהרן יתבונעניא בין שמשית יקשר ינה
קטורת בוסמין תדילא קדם יי לדריוכין לא
תעלו עליו קטרת זרה ועלר ונחה ונסך
לא תסכו עליו לא תסקו וזה קטורת
בוסמין כדראין זעלתא ומנחתא ונסכין לא
תנסכון עלוהי וכפר אהרן על קרבניו
אחת בשנה מלם חטאת חמרים אחת
בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים
הוא ליהוה יוכפר אהרן על קרבניו וזה
רשתא מלם חטאת כפודיא אחת בשנה יכפר
עלוהי לדריוכין קדש קדשים הוא קדם יגי

כפר
וזה

הנה
הנה

כפר
וזה
הנה
הנה

קדש קדשים קדש קדשים קדש קדשים

וידבר יהוה אל משה לאמר ומויל יג
ושיתכור נחשת ופנו נחשת לרחצה ונתת
אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
שמה מים קתעבד כיורא ונחשת ונסח
דנחשת לקורש ונתתו ויהוה בין משה ויהוה
ובין מדבחה ונתתו תמן מיא ורחצו אהרן
ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם וקדשו
אהרן ובניו מניה ית ידיו וית רגליהו
כבאם אל אהל מועד ורחצו מים ולא ימותו
אובגשתם אל המזבח וזה קדש
אשה ליהוה כמי עלהו לנשכן זמנא
יחדשון מיא ולא ימותו או כמקרב
למדינה לשמשא לא תקח קרבן

כפר
וזה
הנה
הנה

כפר
וזה

מנחם מנח עסרין שנין ולעילא יתין
אפר שותא קדם יי העשיר לא ידנה וזה
לא ימעיט ממחצית השקל לתת אפר
תרומת יהוה לכפר על נשתיכם ועתיד
לא יסגי ודמסכין לא ידער מכלבד סלעא
למתן ית אמר שותא קדם יי לכמה על נשתיכם
ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל
ונתת אתו על עבדת אהל מועד וזה לבני
ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נשתיכם
ותסב ית כסף כפודיא מן בני ישראל וזה
יתוה על מלחן משכן זמנא ויהוה לבני ישראל
לדברנא קדם יי לכפרא על נשתיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר ומויל יג
ושיתכור נחשת ופנו נחשת לרחצה ונתת
אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
שמה מים קתעבד כיורא ונחשת ונסח
דנחשת לקורש ונתתו ויהוה בין משה ויהוה
ובין מדבחה ונתתו תמן מיא ורחצו אהרן
ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם וקדשו
אהרן ובניו מניה ית ידיו וית רגליהו
כבאם אל אהל מועד ורחצו מים ולא ימותו
אובגשתם אל המזבח וזה קדש
אשה ליהוה כמי עלהו לנשכן זמנא
יחדשון מיא ולא ימותו או כמקרב
למדינה לשמשא לא תקח קרבן

וְלֹא־מִוְתוֹן וְתֵהֱיֶה לְחֻקִּים עִלָּם לִיָּה וּלְכִנּוּהִי לְדִידֵיהֶן

[illegible]

קנה
קנה
קנה

3

3

22

[illegible]

וְאָמַר יְהוָה אֵל
מֹשֶׁה קַח לָךְ שְׁמֵי שָׁמַיִם וְשַׁחֲלֵת וְחַלְכַּנְךָ
שְׁמֵי וּלְבָנֶיהָ זָכָה בְּךָ בְּפֶדֶי הַיָּהּ אָמַר יְהוָה
לְמֹשֶׁה כְּבֹדְךָ בּוֹכֵמִין נִבְרָא אֶמְרָא יִלְבְּנוּ
בּוֹכֵמִין וְלִבְנֹתָא בְּפִתָא מִתְקַל בְּמִתְקַל יִהְיֶה
וְעֲשִׂיתָ אֲחֵרָא קִטְרִית מְעֻשָׁה לְקֹחַ מִמֶּלֶךְ
כְּחֹדֶר קֹדֶשׁ יִתְעַבֵּד יִתֵּהּ כְּפִירָת בְּיָמֶיךָ
כּוֹסֶס עֹבֵד בְּסִמְנֵי מַעֲרֵב כִּי דִקְרִישָׁא וְשִׁיחָא
מִמֶּנָּה הֵדִיק וְנִתְלֵה מִמֶּנָּה לְמַעַן עֲרִית בְּאֵהֶל
מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד יְיָ שְׁמָה קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ שִׁיב
תְּהִיָּה לְבָשִׁי וְשִׁיחָא מִנֵּה וְתִיִין וְתִיִין מִנֵּה
קֹדֶשׁ סְהַר וְתֵה כְּמִשְׁכָּן וְמוֹאֵד אֶזְמִין מִיֹּמֵר
לְךָ תִּמְן קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ יִתֵּה לְכוֹן וְהַסְכֵּרְתָּ אֶת
וְעִשָּׂה בְּמִתְעַנֵּה לֹא תִעֲשֶׂי לְבָשִׁי וְתִיִין
לְךָ לִיחָה וְהַסְכֵּרְתָּ בְּסִמְנֵי וְתִעֲבֹד בְּדִמְיוֹתָ

10

2
1081
1082

10

1

לאת עבדך לזון קדש אתה לך קדש יי
איש אשר יעשה כמות להדיח בה ונדרת מעמיו
גבר דיעבד דכיתה לארעה אכה ושתעי מעמיה
וידבר

יהוה אל משה לאמר יראה קראתי בשם
בעל אל בק אורי בנחור למטה יהודה וזי
דכיתי בשום בעל לבד אורי נד חור לשבטא
די יהודה וצמלאת אתו יוח אלהים בהכמה
ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה ואשלימית
עמיה דוח מן קדם יי בהכמה ובסבלתכו
ובמדע ובכל עבדא לחשב מחשבת לעשות
בזה ובכפה ובנחש לאלמא דאומכ זן
דמעבד ביהבא ובפספא ובנחשא ובחרשת
אפן דמלאה ובחלישת עי לעשות בכל
מלאכה ובאומנות אפן טכא לאשלא
ובנגלות אשא למעבד בכל עבדא ואכי
הנה נתתי אתו את אורי אבין דחיסמך
למפיה דן ובכל כל חכמה לבנתו חכמה
ועשו את כל אשר צויתך ואכלא הא
יהבית עמיה ית אהלי אבד אהי סמך
לשבטא דין וכל כל חכמה לבנתו חכמה
חכמתא ויעבד ית כל דמקודתך אתאהל
מוער ואת דאין לער ואת הפסדת אשר
עלי ואת כל בלי האהל לית משכן זמנא
וית ארזא לטהרת ארית למרתא דעלוי
דית כל מני מעבדא ואת השלחן ואת כליו
ואת המנרה והכורה ואת כלכליה ואת

פיק
ואת
ואת
ואת

דכיתה

ב

קד
ודל
חכמה
והן
חכמה
דולה

מאמר
בזה

מזבח הקטרת וית פתולא וית מנזה וית משוח
דכיתא וית כל מנהא וית מדבא דקטרת בסמא
ואת ~~העלה~~ ואת כל כליו ואת דפוד ואת
כנן וית מדבא דעלתא וית כל מנזה וית
כנן וית בסמיה ואת כגדי השרד ואת
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת כגדי כנן
וית לבושי שמושא וית לבושי קדשא ואהרן
כהנא וית לבושי כנזה לשמעא ואת שמו
המשחה ואת קטרת הסמים לקדש בכל אשר
צויתך ועשו וית משחא וית קטורת
בסמא לקדש בכל דמקודתך יעבדו ו

ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה יי אלמנה
למימך ואתה דבר אל בני ישראל לאמור
אך את שבתותי תשמרו כי אות הוא ביני ובינכם
לדורותכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם
ואת כליל עסכנן שלל למימך כלם וית
יומי שבא דילי תטרונו ארית את היוז בין
מימדי וביניכון לדיכיון למדעא דאנא
מקדשכון ושמדתם אתה שבת כי קדש
הוא לכם מחלל למות וזמת פו בלהנישה
בה מלאכה וגדרתה הגמש ההוא מקדש
עמיה ואת טרונו ית שבתא ארית קדשא וית
לכון דיהלונה אתקטילא יתקטיל ארית כל
דיעבד בה עבדתא ושתעי אנשא יהוה
מגד עמיה ושת ימים יעשה מלאכה וית
השכיע שבת שבתין קדש ליהוה כל

פיק
ואת
ואת
ואת

דכיתה

ב

קד
ודל
חכמה
והן
חכמה
דולה

מאמר
בזה

וירחא דפירתיון עברו להון עיגל מתכא
וסגורו ליה ודכחו ליה דאמרו אלין דחלתך
שלא דאסקוך מארעא דמצרים ויאמר
יהוה אל משה דאיתל אתה עם הזה והנה
עם קשה ערף הוא דאמר יני למשה גדלי
קדמי עמא דדין והא עם קשיו קדל הוא
ועתה הפחה לי ויחר אמי בהם ואלם ואעשה
אותך לגוי גדול ובען אנח בעותך מן קדמי
דיתקף לגוי בהון דאשיעיון דאעכור יתך
לעם סגוי ויחל משה אתפני יהוה אלהיו
ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר
הוצאת מארץ מצרים בכח גדול ובכח
יחזקה דעלי משה קדם יני ליה דאמר
למאני יתקף לגדך בעמך דאמי קתא
מאני עאדמי גלים בחיל רב וכי תקיפא
למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם
לחרג אתם בהלים ולכלתם מעל פני האדמה
עצוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך
למא יומרון מצראי למימר בכי נשא
אפיקיון לקטלא יתהון כיני פורייא
ושיעיון תהון מעל אפי ארעא תוב מתקוף
גדך דאיתוב מן בשתא דמלילתא למעכד
לעמך יגד לאברהם ליצחק ולישך אל
עברך אשר נשבעת להם בך ותברך אלהם
אדבתם תזרעכם בכוכבי השמים וכל
האנש הוצאת אשר אמרתי אתן לזרעם
בארץ עולם אדבר לאברהם ליצחק ולישך

ו
ל
ועל
קהל
כזה
ל
וכת
פס
חין
חין
כישל
פס
וכל
דיש
פס
כומ
מיר
חין
וה
כלב

עברך דקיימתא להון כמימרך דאמר דתא
עמהון אסגי יתכניון ככוכבי שמיא וכד
אדעא דאדאמרית אתין לכניון ויהסכו
לעלם וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות
לעמו וכתביע מן בשתא דמלילתא למעכד לעמו

ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת הערף בידו
לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם
כתבים דאתפני ונחת משה מן טורא ותלין
לוחי סהדותא בידיה לוחין כתובין מתלין
עבריהון מלכא ומלכא אנון כתובין והלחת
מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים
הוא חרות על הלחת ולוחיא עוברא דני
אנון נכתבא כתבא דני הוא מפרש עי
לוחיא וישמע יהושע את קול העם ברעה
ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה ושמע
יהושע יתקל עמא כד מיכנין דאמר למשה
קל קרבא במשריתא ויאמר אין קול ענות
גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות
אנכי שמע דאמר לא קל גבורין דנצחי
בקרבא דאקל לא קל לשיין דמתברין קל
דמחיתין אנא שמע ויהי כאשר קרב אל
המחנה וירא את העבר ומחלת ויחר אפ
משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם
תחת תהרי והוה פד קריב למשריתא וחזא
ית עגלא וחגגין ותקיק רגל אדמשה ורגל
מידוהי ותלוחיא ותבריתהון בשמולי טורא

וירחא דפירתיון עברו להון עיגל מתכא וסגורו ליה ודכחו ליה דאמרו אלין דחלתך שלא דאסקוך מארעא דמצרים ויאמר יהוה אל משה דאיתל אתה עם הזה והנה עם קשה ערף הוא דאמר יני למשה גדלי קדמי עמא דדין והא עם קשיו קדל הוא ועתה הפחה לי ויחר אמי בהם ואלם ואעשה אותך לגוי גדול ובען אנח בעותך מן קדמי דיתקף לגוי בהון דאשיעיון דאעכור יתך לעם סגוי ויחל משה אתפני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול ובכח יחזקה דעלי משה קדם יני ליה דאמר למאני יתקף לגדך בעמך דאמי קתא מאני עאדמי גלים בחיל רב וכי תקיפא למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם לחרג אתם בהלים ולכלתם מעל פני האדמה עצוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך למא יומרון מצראי למימר בכי נשא אפיקיון לקטלא יתהון כיני פורייא ושיעיון תהון מעל אפי ארעא תוב מתקוף גדך דאיתוב מן בשתא דמלילתא למעכד לעמך יגד לאברהם ליצחק ולישך אל עברך אשר נשבעת להם בך ותברך אלהם אדבתם תזרעכם בכוכבי השמים וכל האנש הוצאת אשר אמרתי אתן לזרעם בארץ עולם אדבר לאברהם ליצחק ולישך

וַיִּקַּח אֶת־עֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף כָּאֵשׁ
 וַיִּטְחֵן עַד־אֲשֶׁר דָּק וַיִּזְלַע לִפְנֵי הַמַּיִם וַיִּשָּׂק
 אֶת־כֶּנֶּי יִשְׂרָאֵל וְנָסִיבִית עֵגֶל אֲדֹנָיָם וְאֶקִּיד
 בְּנֹלָא אֲשֶׁךְ עַד דְּהֹחַ דְּקִיק וְלֹא עֲלָא מִיָּא
 וְאֲשָׁקִי יִתְכֵּן יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה אֶל־אֲחֵרִין
 מִה עֲשֵׂה לָךְ הָעֵם הַזֶּה כִּדְבָרָת עַל־חֲטָאָה
 גְּדֹלָה וַאֲמַר מִשֶּׁה לֹא־הָיָה מִיָּא עֲבָד לָךְ
 עַמֵּא הָדִין אֲרִי אִיתִיתָא עֲלוּהִי חֹבְאֵר בָּא
 וַיֹּאמֶר אֲחֵרִין אֶל־אֲחֵר אֶף אֲדֵן אַתָּה יָדַעְתָּ
 אֶת־הָעֵם כִּי כִדְעָהוּ וַאֲמַר אֲחֵרִין לֹא־תִקַּח
 דְּגִלָּא דְּרַבּוּנִי אַתָּה יָדַעְתָּ יִתְעַמָּא אֲרִי כְּבִישׁ
 הָאֵל וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לָנוּ
 לְבַיְתָנוּ כִּי זִה מִשֶּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֵלְכֵנוּ
 מִדֶּרֶךְ מַעְרִיט לֹא־יִדְעֵנוּ מִהֲהִיָּה לִי וְאֲמַר
 לִי עֲבָד לֹא־דִחֲלִין דִּיהֲכֵן קִדְמָנָא אֲרִי דִּין
 מִשֶּׁה גְּבִירָא דְּאֶסְקָנָא מֵאֲרַע דְּמַעְרִים
 לֹא יָדַעְנָא מֵאֲהֹהָ לִיָּה וַאֲמַר דִּיהֲכֵן זִה
 הַתְּפִקָּו וַיִּתְּנוּ לִי וְאֲשֶׁר לָהּ בָּאֵשׁ וַיַּעַל
 הָעֵגֶל מִפֶּתַח וְאֲמַרְוֹת לֵאמֹר לָמָּן דְּהָכָא מִיָּקוֹן
 וַיִּהְיוּ לִי זִמְמִיתִיה בְּנֹלָא וְכִפֵּץ עֵגֶל הָדִין
 וַיִּשְׂרֹף אֶת־הָעֵם כִּי־פִדְעָהוּ כִּי־פִדְעָה
 וַיִּשְׂרֹף אֶת־הָעֵם וַיִּשְׂרֹף אֶת־הָעֵם
 בְּנֹלָא אֲרִי כְּכִילִין אֲחֵרִין לֹא־עֲבָדוּ
 אֲשֶׁר לָדִידָהוּ וַיִּשְׂרֹף מִשֶּׁה בְּשִׁיעָר

מכאן
מקרא
ולא
מחזק
בכבוד

כָּל־כֶּנֶּי לִי וַיֹּאמֶר לָהֶם כִּדְבָר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ חֶרֶב עַל־דְּכֹו עַבְדֵּי
 וַיִּשְׁבּוּ מִשְׁעַר לְשַׁעַר בְּמַחֲנֶה וַיִּהְיוּ אִישׁ
 אֶת־אֲחֵיו וְאִישׁ אֶת־דֵּעָהוּ וַיִּשְׂרֹף אֶת־קֶרְבֵּי
 וַאֲמַר לָהֶם כִּדְבָר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 שֶׁנֶּגְדֵי חֲדָבִיָּה עַל־יִדְבִיָּה עַבְדֵּי וְזִבּוּ
 מִתְּרַע לְתַרְע בְּמִשְׁרִיתָא וְקִטְלוּ גְּבִירֵי
 אֲחֵוֹדִי וְגְּבִירֵי חֲבֵרִיָּה וְאֲנֵשׁ יִתְקַרִּיבִיָּה
 וַיַּעֲשׂוּ כִּדְבָרֵי יְהוָה כִּדְבָר מִשֶּׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעֵם
 כְּנֵם הָהוּא כְּשֶׁלֶּשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ וְעַבְדֵּי וְכִי
 לִי כִּפְתָּגְמָא דְּמִשֶּׁה וְנִפְלָמֵן עַמֵּא כְּנֵם
 הָהוּא כְּתִלְתָּה אַלְפֵי גְּבִירֵי וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה מֵלֹא
 וְדָכָם הָיִם לִיהוָה כִּי אִישׁ כִּכְנֹו וְכִכְנֹו וְלֹת
 עַל־כֵּם הָיִם כִּדְבָר וַאֲמַר מִשֶּׁה לִּדְיָבָא
 יִדְיָכֹון וְנִמְאֲדִין קִדְמָנָא אֲרִי אֲרִי גְּבִיר
 כִּכְדִידָה וְכִכְדִידָה וְלֹא־יָדָה עַל־כֵּן וְנִמְאֲדִין
 כִּכְדִידָה וְנִמְאֲדִין וְנִמְאֲדִין וְנִמְאֲדִין
 אֶת־חֲטָאָה חֲטָאָה גְּדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה
 אֶל־יְהוָה אֲנִי אֶפְסָה בְּעַף חֲטָאָה כֵּם
 וְהָיָה כְּנֵם רַב־תְּלֹוֹה וַאֲמַר מִשֶּׁה לְעַמֵּא
 אֲתֹן חֲבִיתָן חֹבְאֵר דְּכָא וְכֵעֵן אֶתֶּן לְקִדְמָ
 וְנִמְאֲדִין אֶתֶּן עַל־חֹבִיכֹון וַיִּשְׂבּוּ מִשֶּׁה
 אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר חֲנָא חֲטָאָה כֵּם רַב־תְּלֹוֹה
 גְּדֹלָה וְנִמְאֲדִין

מכאן
מקרא
ולא
מחזק
בכבוד

מכאן
מקרא
ולא
מחזק
בכבוד

וּכְעַתָּה אֵם שִׁבְתָּ לְחֹבֵי הוֹן וְאֵם לֹא מְחִיבִי
כַּעַן מִסְפָּרְךָ דָּכַתְבָּתָא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
מִי אֲשֶׁר חָטְאֵלִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי וְאֹמַר יְגִי
לְמֹשֶׁה מִן דָּהֵב קָדְמִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי וְעַתָּה
לְקִינָה אֶת הָעָם אֲלֵךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לְךָ הִנֵּה
מִלֵּאכֵי יִלְךְ לִפְנֶיךָ וּבְעֵינֵי מִסְפָּרִי וּפְקַדְתִּי עֲלֵיהֶם
חֲטָאתָם וְכַעַן אֵיזֵל דָּבָר יִתְּעַמָּא לְאַתְרֵי
דְּמִלִּילִית לְךָ הָאֵם מִלֵּאכֵי יִהְיֶה קָדְמָךְ וּבְיוֹם
אֶסְעֲלוּתִי וְאֶסְעֵד עֲלֵיהֶן חֹבֵי הוֹן וְיִקַּח יְהוָה
אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
אֶתְרֵךְ וּמִחֲאֵי יִתְּעַמָּא עַל דָּא שִׁתְעַבְדִּין
לְעֵגֹל אֲדָרְבָּר אֶתְרֵךְ

וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר עֲלֵה
מִזֶּה אֶתְּהָ וְהָעָם אֲשֶׁר הָעֵלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וְלַיָּעֲקֹב לֵאמֹר לְדָרֶעֶךָ אֶתְנֶנָּה וְמִלִּיל יְגִי
עִם מֹשֶׁה אֵיזֵל מִן מִלֵּאכֵי אֶתְעַמָּא דְּאֶסְיִתָּהּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְאֶרֶץ כְּנָעַן כִּי יִמְחֶד
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיָּעֲקֹב לְמִימְרֵי לְבָבְךָ
אֶתְנֶנָּה וְשִׁלַּחְתִּי לִפְנֶיךָ מִלֵּאכֵי וּגְבִישֵׁי
אֶת הַכְּנַעֲנִי וְהָאֵם יִהְיֶה וְהַפְדִּי הַחֹדֶר
וְהַיּוֹסֵי וְאֲשִׁלַּח מִלֵּאכֵי מִלֵּאכֵי וְאֶתְרֵךְ
יִתְּנֶנְתָּ לֵּאמֹר אֵי וְהָאֵם וְהָאֵם חֹדְרֵי
וְהָאֵם אֵל דְּעֵינִי לְבִית חֶלֶב וְדָבַשׁ בִּי לֹא
אֶעֱלֶה בְּקֶדְמְךָ בִּי עִם קִשָּׁה עֵרָא אֶתְהָ פִּגְ
אֶתְרֵךְ בְּרִיךְ יִלְאֵר עַבְדִּי אֲחֵלֵב וּדְבַשׁ אֵי

אֶתְרֵךְ לֹא אֲשִׁי צִנֹּךְ בְּאֹרְחָא וַיִּשְׁמַע הָעָם
אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּתְּנֵם לֹא שְׂתֵי אִישׁ
עֲדִין עֲלֵיו וְשָׁמַע עֲמָא יִתְּנֵם גַּמָּא בִּישְׁאֲרֵי
וְאֶתְנֵם לֹא שְׂתֵי גַבְרֵי תִיקוֹן זִנְיָה עֲלֵיהֶם
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֲמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם עִם קִשָּׁה עֵרָא דָּבַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקֶדְמְךָ
וְכָלִיתֶךָ וְעַתָּה הוֹדֵד עֲדִיךָ מֵעֲלֶיךָ וְאֶתְרֵךְ
מִהָאֵם אֶעֱשֶׂה לְךָ וְאֹמַר יְגִי לְמֹשֶׁה אֵימְרֵי
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְנֵם עִם קִשָּׁה קָדְמִי שְׂעַמָּא חֹדְרֵי
אֶסְלִיק שְׂכִינְתִּי מִכִּינֹךְ וְאֲשִׁי צִנֹּךְ וְכַעַן
אֶעֱדָם תִּיקוֹן צִנֹּךְ מִינֹךְ גָּלִי קָדְמִי מִיָּמָא
אֶעֱבֹד לְךָ וַיִּתְּנֵם לֹא בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵינֵיהֶם
מִהָרָה חֹדְרֵי וְאֶעֱדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִיקוֹן זִנְיָה
מִכִּינֹךְ חֹדְרֵי וְאֶעֱדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִיקוֹן זִנְיָה
לֹא מִחֻשׁ לְמַחְנֶה הַדְּחִק מִן הַמַּחְנֶה וְהָאֵם
אֶתְרֵךְ מוֹעֵד וְהָאֵם כָּל מִכְשָׁיו וְהָאֵם יִתְּנֵם
אֶתְרֵךְ מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחֻשׁ לְמַחְנֶה וְהָאֵם נִסְיָה
יִתְּנֵם כְּנַעֲנִי מִכִּינֹךְ מִכִּינֹךְ לְמִשְׁרֵי וְהָאֵם
אֶתְרֵךְ מִן מִשְׁרֵי וְהָאֵם דָּרְרִי לִי מִשְׁכָּן בֵּית
אֶלְכָּנָא וְהָאֵם כָּל דְּתַבַּע אֶלְכָּן מִן קִדְשֵׁי בְּמִיָּה
לְמִשְׁכָּן בֵּית אֶלְכָּנָא דְּמִכִּינֹךְ אֶלְכָּנָא

וְהָאֵם כְּנַעֲנִי מִשְׁכָּן אֶלְכָּנָא דְּמִכִּינֹךְ
וְהָאֵם אִישׁ כְּתִיב אֶתְרֵךְ וְהָאֵם אֶתְרֵךְ
עַד בְּאֹרְחָא וְהָאֵם דְּמִכִּינֹךְ מִשְׁכָּן
לְמִשְׁכָּן כָּל עֲמָא וְהָאֵם דְּמִכִּינֹךְ גַּבְרֵי
מִשְׁכָּן וְהָאֵם כְּתִיב אֶתְרֵךְ מִשְׁכָּן

עמך הענין ועמד פתח האהל ודבר עם
משה והיו כד עליל משה למשכנא נחית
עמודא דעגנא וקאים כתרע משכנא וזממא
עם משה ודאה כל העם את עמוד הענין
עמד פתח האהל וקם כל העם וישתחוו איש
פתח אהליו ויחזק כל עמא ית עמודא דעגנא
קאים כתרע משכנא וקומין כל עמא וסגדין
גבר כתרע משכנא ודבר יהוה אל משה
כנים אל פנים כאשר ידבר איש אל דעהו
ושב אל המחנה ומשדתי הושע בנותן נער
לאימיו מתוך האהל וזממא ליע עם משה
כמלל עם ממלל כמאד ממלל גברא עם
הבריה ותאיב למשוריתא ומשמשני ר
יושעבד מן עולמא לא ערי מגו משכנא

ויאמר משה אלי יהוה דאם אתה אמר אלי
העל את העם הזה ואם לא תעני את
אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך נשם
וגם מצאתי חן בעיני ואמר משה קום עחלי
דאת אמר לי אסיק ית עמא הרין ואת לא
הווי עתני ית דתשלח עמי ואת אמרת רניתיך
כשום דאף אשכחתא דחמין קדמי ועתה
אם לא מצאתי חן בעיניך הווי ענינא את
דרכך ואדער למען אמצא חן בעיניך ודא
ט עמד חמי הזה ובען אם בען אשכחית
דחמין קדמיך הווי עני כען ית אורח כוזבך
דאשכחית ברך אשכחית דחמין קדמיך

וגלי קדמיך ארי עמד עמא הרין ויאמר
ילכו ונהגתי לך ואמר שפיתתי ויך וזממא
לך ויאמר אלין אם פניך הולכים אליהם
מזה ואמר קדמוהי אם לית שכינתך מהלכא
כיננא לאתקנינא מלא וזממא ית עמודא
כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלווא
בלכתך עמנו וגמלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה ובמאיתך עהכא
ארי אשכחית דחמין קדמיך אנה ועמך
הל לא כמך שכינתך עמא דיתעבדן לנא
מרישין ליי ולעמך משני מכל עמא דעלמי ארעא

ויאמר יהוה אל משה גם אתה רבך הזה אשר
דברת אעשה כי מצאתי חן בעיני ואדער
ביעם ואמר יקל משה אף ית מתגמא הרין
דמליה לא אעביד ארי אשכחתא דחמין
קדמי ודכיתך כשום ויאמר הראני נא את
כרך ואמר אחזיני כעניתי יקרך ויאמר
אני אעביד כל טובי על פניך וקראתי ביעם
יהוה למען וחגתי את אשר אחן ורחמתי את
אשר ארחם ואמר אנה אעביד כל טובי על
אפך ואקדי בשמאדיני קדמיך ואחון למן דאחון
וארחים עלמן וארחים ויאמר לא
תוכל לדחות אתם כי לא ידעתי האדס וחי
ואמר לא תכור למחלי ית אמי שכינת ארי
לא יחזיני דנשוא דיתקיים ויאמר יהוה
דנה מקום אתי ונצבת עלי צור ואמר יק

והאמר מתקן קדמי ותתעורר על טעם
והיה בעד כבדו ושמתיך בנקדת הצד
ושבתי כפי עליך עד עברי ויהי כמעבר
יקרי ואשוינך במערת טעם ראגין
במימרי עליך עד ראעבר והסדתי את
כפי וראיתי את אחרי ופני לאידא ואחתי
בדדתי ואתי ותדדתי ודקדמי לא יתחזון

ויער

ויאמר יהוה אל משה פסלך שני לחת
אבנים כדאשנים וכתבתי על הלחת את
הדברים אשר היו על הלחת הדאשנים אשר
שפרתי ואמר יג למשה פסלך תרין
לוחי אבני כקדמאי ואכתוב על לוחי
תכתבתי דהו על לוחי אקדמאי ותבדתי
והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני
וצבתי לי שם על ראש ההר והיו צבתי
לכבוד ותקם בצמרא לטורא דסיני
ותתעורר קדמי תמן על ריש כדרא ואש
לא יעלה עמך וגם איש ארירא בכל החר
בם הצאן והבקר אליך עו אלמול ההר
ההוא ואנש לא יסך עמך ואף אנש לא
יתחזי בכל טורא אף ענא זתורי לא ירעון
לאביל טורא ההוא ויפסל שני לוחי אבנים
בדדשנים ושלים משה בכלל ועל אלה
עני כדאמר עזה יהוה אתו ויקח בידו שני
לוחי אבנים ופסל תרין לוחי אבני כקדמאי
אקדים משה בצמרא וסליק לטורא דסיני

כמאד קדמי יג יתיה ונסיכ בידו תריין לוחי
אבני וידד יהוה בענן ויתעצב עמו שם
ויקרא בשם יהוה ואתגלי יג בעננא ואתעור
עמיה תמן וקרא בשמא דייג ויעבר יהוה
על פניו ויקרא איהו יהוה אל רחום וחנון ארך
אפים ורחסד ואמת ואעבר יג שכינתיה
על אמוהי וקרא יג יג אהא רחמנא ואחננא
מדדתי קדמא ומסגי למעבר טבון וקשוט ונער
חסד לאלפים נשא עון ומשע וחטאה ונקח
לא ינקח פקד עון אבות על בנים ועל כב
בנים על שלשים ועל דבעים נסר טיב
לא למי דדין שביק לעזין ולמדוד ולחזין
מלח לר תניין לאוריותיה ולדלא תעבון לא
מזכי מסע חובי דהדין על כני ועל כני
בנין מדדין על ידי תליתי ועל ידי דהדין
וימחר משה ויקרא ארצה וישתחו ויאמר
משה זכרני על אדטא וסגד ויאמר אסנא
מצאתי חן בעיניך אדני לך נא אדני במקדש
ני עם קשה ערה הוא וסלחת לו עובד
ולחטאתו וגחלתני ואמר אם נע אשכחתי
דחמי קדמיך תהך כעין שכבת אדני בלתי
אחי עם קשי קדל הוא ותשכונ לחובבא
ולחטאתו ותחסני נכא ויאמר הנה אנכי
בדתי בך נגד כל עמך מעשה נסל את
אשך לאכדראו בכל הארץ ובכל הגוים
וראה בלתי עם אשר אתה בקרבן את מעשה
יהוה כי גור הוא אשר אני עמך עמך

א
ד
והיה
הר
אלים
ורב
חמד
והיה

קדמ
הר
הר
מ

ואמר האנא גזר קים קלם כל עמך העביר
מדישן דלא אתנדי אכל ארעא וככל
עממיא ויחזי כל עמא דאתביעוהו ירת
עובדא דיי ארי דחיל הוא דאנא עביר עמך
שמך לך את אשר אנכי מצוה היום הבני
גדש מפניך את האמדי והבנעני והחמיהמדי
והחזי זה בוקי טר לך יתבאצא ממקור לך
יומא דין האנא מתדיר מן קדמך יתאמוראי
וכנענאי וחתאי ומדזאי וחזאי ויכוססאי
השמך לך פנתגרת כדיתליושב הארץ אשר
אתה בא עליה פניהיה למוקש במקדש אמתמך
לך דלמא תגזר קים ליתבאדעא דאת עליל
עלה דלמא יהי לתקלא בעך כי את מזבחם
תבצו ואת מצבתם תשפוטן ואת אשרין
תגדוהו אריית אגוריהו תתדעון וית
קמהו תתכלו ויתאשוייהו תקצצו
כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו
אל קנא הוא ארי לא תסגוד לטעות עממיא
ארי יי קנא שמה ל קנא הוא פן תכרת
כדית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
וזנו לאלהיהם וקדוהו ואכלת מזבחם
דלמא תגזר קים ליתבאדעא דייטעון
כחך טעותהו וייכחון לטעותהו ויקדוהו
לך ותיכול מדבחהו ולקחת מבגדיו
לבער וזנו כבתו אחרי אלהיה וזנו את
בניך אחרי אלהיה ותשכ מזבתהו לבגך
וטעון בנתהו כתר טעותהו ויטעין יתבגך

סוף
מכת
מכת

ל
מל
מל

ל
ד
ב
מחול
גדול
סבת
ל
מל
בת

ואנא
מאט סקא
מאט סקא
מאט סקא
מאט סקא
מאט סקא

בתר בעותהו אלהי טסכה לא תעשה
לך דחלן דמתכא לא תעבירך יתחג
המצות השנה שבעת ימים תאכל מן
אשר עזיתך למזעד חדש האביב בחדש
האביב יצאת ממצרים יתחגא דפטוריא
תטר שבעה ימים תכול פטורא דנקידתך
לזמן ירחא דאביבא ארי כירחא דאביבא
כמקתא ממצרים כל פטורא חסלי וכל מקנך
תזכר פטור שור ושה כל פתח זלדא דיל
הוא וכל בעירך תקדיש דכדין בבור תור
דאמר ופטור חמור תמדה כשה ואסלא תמדה
וערמתו כל בבור בלך תמדה ולא ידאו כפי
ריקים וככלא דחמורא תפלוז באמרא ואם
לא תפלוז ותקמיה כל בבורא דבגך תפלוז ו
יתחזון קדמי דייקנין ששת ימים תעביר
וביום השביעי תשבב כחך ישבבך תשבת
שנה ימין תמלח וביוםא שביעאה תבוא
בזרועא וכחצלא תנח ויחג שבעת תעשה
לך בבורי קניד חטים וחג האסף תקופת
השנה וחגא דשבוטא תעביר לך בבורי
חצר חטין וחגא דכנשא בממקה דשתא
שלש פעמים בשנה ירחא כל זכור אתמי
הארץ יהוה אלהי ישראל תלת זמנן כשתא
יתחזון כל זכור קים דכון עלמא יי אלה
דישדל כי ארי שגוים ממנך והרחבת את
גבולך ולא יחמו איש את אדריך בעלתך ואת
אתפני יהוה אלהיך שרש עממיא בשנה

70

ה
דלוש
ובל
סמור
דורק
דורק

ו
ובל
במ
אמר
כח
ושל

משה אל כהן אל ואל צהור אל ואל
חכם לב אשר נתן יהוה חכמה כלבו כי
נשאולו לכו לקדשה אל המלאכה לעשות אותה
וקדמשה לבצלאל ואהליאב ולכל גבר
חכים לבאריהב יג' חכמתאמרו כל דאתרע
לביה למקרב לעבודתא למענן יתה ויקחו
מלמני משה את כל התרומה אשר הביאו
בני ישראל למלאכת עבודת הקדש לעשות
אתה והם הביאו אליו עור נדיבה בעקד במקד
ונסיונו מן קדם משה וכל אפלישות אדאיתא
בני ישראל לעבודת כלחן קדשא למעבד
יתה ואנון מתן ליה עור נדיבתא בעקד נדיבה
ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת
הקדש איש איש כמלאכתו אשר חנניה
עשים ואתו כל חכמי ארעבא ונת כל
עבודת קדשא גבר גבר מעבודתיה אנו
עבדין ויאמרו אל משה לאמר מידת
העם להביא מרי העקד הלמלאכה אשר
צוה יהוה לעשות אתה ויאמרו למשה הרי
מסגן עמאל איתא מפת סלחא לעבדי דא
דפקי יג' למעבד יתה ויניו משה ויעבדי
קול במחנה לאמר איש ואשר אר' עשו חוק
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מרבה
דפקי משה ואעבדו כל דכמשריתא למע
גבר ואתא לאי עבדי עור עבודתא לאמר
קדשא גבר עמא מלחיה ואתה ויהוה אלהי
כל מלאכה לעשות אותה והחד ויעבד

ויעשו כל חכם
 בעשי המלאכה את המשכן עשוי יריעת
 שמשורר ותכלית וארגמן ותולעת שבי
 לדבוס מעשה חשב עשה אתם ועבדו כל
 חכמי לבא בעבדו עבודתאית משכנא עשוי
 יריען דבוס שזיר ותכל אורגנא ונצב
 חורו עזרת כלובין עובד אומן עבד יתרון
 ארך הידיעה האחת שמנה ועשרים באמה
 ולחב ארבע באמה הידיעה האחת מדה
 אחת לכל הידיעה ארבע הידיעה האחת
 עשרין ותמני אצין ומתיא ארבע אצין
 ידיעה האחת משחתא חלל ידועתא
 ויחבר את חמש הידיעות אחת אל אחת
 וחמש ידיעות חב אחת אל אחת חלמיקות
 חכמי ידיען חדא עשור אורחמיש ידיען
 לידע אעשה א ויעש ללאת תכלית
 על שפת הידיעה האחת מקצה במחברת
 עשה בשפת הידיעה הקיצנה במחברת
 ונצות ועבד עובדין דתכלא על סמיתא
 ידיעותא חדא מסטרא בית לומי ביי עבד
 בסמיתא ידיעותא בסטרא בית לומי תנינא
 שים ללאת עשה פריעה האחת וחמשים
 ואל עשה בקצה הידיעה אשר במחברת
 בית מקבילת הללאת אחת אל אחת
 חמין עובדין עבד ביי עתא חדא וחמשים
 עבדין עבד בסטרא ידיעותא בית לומי

עשרה
 מקום
 ע
 ארבע
 כנור
 כמנין
 מלמע
 שות
 עשרה
 שיה
 חוד
 עשר

חלל
 חל
 בחל
 חל

תנבא מכונן ענני אהרן ללכיל חר
 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את הידיעות
 אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד
 ועבד חמשים פרמין דיהב ולמיק ית יריעתא
 חדא עם חדא כמרפא אזהרה משכנא חד
 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשית
 עשרה ידיעות עשה אתם ועבד יריען
 דמעלי למרסא על משכנא חדא עשוי יריען
 עבד יתרון ארך הידיעה האחת שלשים
 באמה וארבע אמות רחב הידיעה האחת
 מדה אחת לעשתי עשרה ידיעות ארבע
 ידיעות אחת תלתין אצין וארבע אצין מדה
 ידיעותא חדא משחתא חלל ית יריעתא עבד
 ידיען ויחבר את חמש הידיעות לכד ואת
 שש הידיעות לכד ולסיף ואת חמשים ידיען
 לחוד וית שית ידיען לחוד ויעש ללאת חמשים
 על שפת הידיעה הקיצנה במחברת וחמשים
 ללאת עשה על שפת הידיעה החברה
 השניות ועבד עובדין חמשים על סמיתא
 ידיעותא בסטרא בית לומי וחמשים עובדין
 עבד על סמיתא ידיעותא בית לומי
 תנינא ויעש קרסי נחשת חמשים
 לחבר את האהל להיות אחד ועבד
 פרמין דגחש חמשים ללכיל ית משכנא לאהל
 חד ויעש מקסל לאהל עזת אולם מארמיס ומר
 עזת חמשים מלמעלה ועבד חמשים למעלה

עשרה
 מקום
 ע
 ארבע
 כנור
 כמנין
 מלמע
 שות
 עשרה
 שיה
 חוד
 עשר

חלל
 חל
 בחל
 חל

דמשני בדרי מסמקי זחופאה דמשני 3
סגובא מלעילא ויעש

אתבקר שנים למשכן עצי שטים עמבם וענד
יתדפא למשכנא דאעי שטיין קומין עשר
אמות ארך הקרש ואמר וזע האמה רחב
תקרש האחד עשר אמין ארלא דרכלא
ואמתא ופלגות אמתא מתאדדא חד שתי
ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת
ועשה לכל קרשי המשכן תרין צירין
לדפא חד משלבין חד לקבל חד כין ענד לכל
דפי משכנא ויעש אתבקר שנים למשכן
עשרים קרשים למאת נגב תימנה וענד ית
דפא למשכנא עשרין דפין לרוח עיבר
ורומא וארבעים אדני כסף עשה תחת
גשרים הקרשים שני אדני תחת הקרש
האחד לשתי ידתי ושני אדני תחת הקרש
האחר לשתי ידתי וארבעין סמכין דכסף
ענד תחות עשרין דפין תלין סמכין תחות
אחד לתלין ציריה וזע סמכין תחות דפא
חד לתלין ציריה וזע למשכן השנית
למאת צפון עשה עשרים קרשים ולסטר
משכנא תננא לרוח צפונא ענד עשרין
דפין וארבעים אדני כסף שני אדני
תחת הקרש האחד ושני אדני תחת הקרש
האחר וארבעין סמכין דכסף תלין סמכין
תחות דפא חד ותלין סמכין תחות דפא חד
ולדתי המשכן ימה עשה עשרים קרשים

ושכנא משכנא

ושני קרשים עשה למשכן צפון
בדרבתי ותלין דפין ענד לצידי משכנא
כסופהון והיו תואמם מלמטה ויחדו ויהיה
אלדאשו אלהטבעת האחת כן עשה לשנים
לשני המקצעות והיו מכונין מלרע וזכר
היו מכונין בדרשהון בעזקתא חלא בין ענד
לתרין והיו לתרתי קרשים והיו שמנה קרשים
וארבעים כסף עשה עשר אדני שני
אדני שני אדני תחת הקרש האחד והיו
תמנא דפין וסמכיהון דכסף שתי ענד
סמכין תלין סמכין תלין סמכין תחות דפא
חד ויעש בדיוחי עצי שטים חמשה לקרש
על המשכן האחת וענד ענד דפא
שטיין חמשה דפין סטר לישכנא חמשה
בדיוחי לקרשי על המשכן השני ותלין
בדיוחי לקרשי המשכן לדרבתי וזכר
זחמשה ענדין דפין סטר משכנא חמשה
זחמשה ענדין דפין סטר משכנא חמשה
מערכא ויעש אתהבדיוח ההפך לבדיו
בתוך הקרשים מזה צד אל הקצה ו
ית ענדא מציעא לא ענדא כגון ד
מן ספי לספי ואת הקרשים צפה
ואת טבעתם עשה זהב בתים
אתהבדיוחם זהב ויתדפא חמשה אדני
ענד תלון ענד דפא אדני ענד
ית ענד אדני ויעש אתהבדיוח

מחזור חנוכה

וְקוֹץ יִדְהֶיךָ תַעֲמִיחַ לְךָ עֵבֶר

This image shows a document page that has been scanned with very high contrast, resulting in a loss of fine detail and significant noise. The text is arranged in several horizontal lines, but the characters are mostly blacked out or obscured by white speckles. A large, solid black rectangular area in the lower right portion of the page indicates a redacted section. The overall appearance is that of a low-quality photocopy or a heavily processed scan of an old document.

